

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 185

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΝΕΕΣ ΣΤΑΡ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ
Λεπτομέρειες, όροι
συμμετοχής στο διά-
γωνισμό βρίσκονται
ε' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΥΟ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ

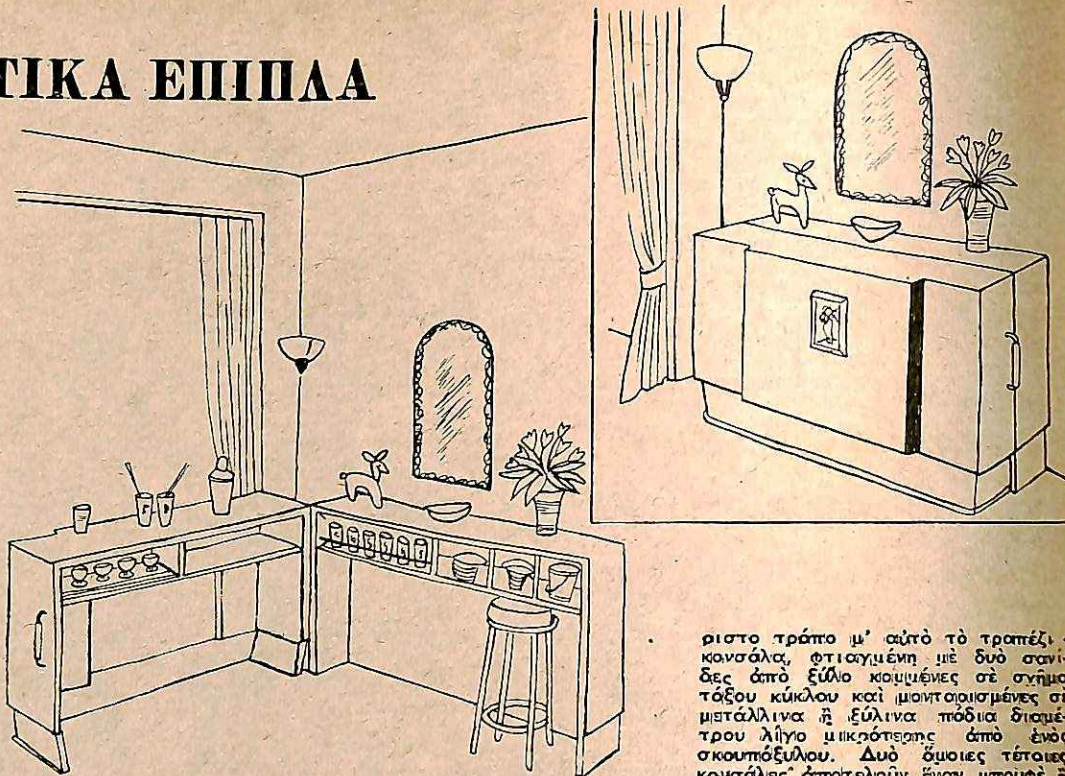
ΤΟ ΜΠΑΡ. ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ

Το μπαρ είναι ένα επίπλο που τείνει ολοένα και περισσότερο να μπη στα σύγχρονα σπίτια. Το μπαρ αυτό μπορείτε να το τοποθετήσετε σε μία γωνία που μένει νεκρή και θα σας επιτρέψει να δημιουργήσετε μία συμπαθητική ατμόσφαιρα με την ευκαιρία μιάς υποδοχής φίλων σας. Έστω κι' αν δεν τους προσφέρετε οίνα, πνευματώδη ποτά, αλλά μία πορτοκαλάδα.

Το μπαρ που παραθέτουμε εδώ είναι πρωτότυπο, γιατί μόλις τελειώσε η φιλική συζήτηση, τα δύο τμήματά του συσπώνονται, οι πόδες του μικρού ερμαριού, που είναι κατά ένα μέρος χωμένο στον τοίχο, κλείνουν και... ούτε ίχνος απ' το μπαρ. Απλώς θα μείνει ένα είδος ντουλάπας - σερβάν. Θα καταλάβετε άσφαλώς πώς γίνεται αυτό. Το μπαρ αποτελείται από δύο μέρη: μία ράχη τοποθετημένη στον τοίχο και άκκινη, μία πρόσφι περιστρεφόμενη. Ένα χερούλι προς τα δεξιά, στερεωμένο στο εσωτερικό του κινητού μέρους, εύκολυνει το χειρισμό. Το επάνω μέρος, όπως και το εσωτερικό, χρωματίζεται με ανθεκτικά και άμεταβλητα χρώματα. Το περιστρεφόμενο μέρος είναι εφωδιασμένο με ράφια κατά την κρίση σας. Το κάτω μέρος όμως μένει ελεύθερο για να βάλετε τα καθίσματα (σκαμνιάκια) που έχουν τις καμμένα τοποθετούνται στα ράφια. Η κυρίως «κάβα» βρίσκεται στο προς τον τοίχο μέρος και μπορείτε, αν αυτό σας φαίνεται απαραίτητο, να το εφωδιάσετε με μία κλειδαριά και κλειδί...

ΕΝΑ ΕΠΙΠΛΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

Έχετε στο διαμέρισμά σας κομμάτι άχρησιμοποίητη γωνιά; Μπορείτε τότε να την επιπλώσετε κατά έναν πολύ εύχα-

ριστο τρόπο μ' αυτό το τραπέζι-κονσόλα, φτιαγμένη με δύο σανίδες από ξύλο κομμένες σε σχήμα τούβλου κύκλου και μονταρισμένες σε μεταλλικά ή ξύλινα πόδια διαμέτρου λίγο μικρότερης από ενός σκουφάκι. Δύο όμοιες τέτοιες κονσόλες αποτελούν έναν υπέροχο ή ένα πρακτικό μπαρ. Στην περίπτωση

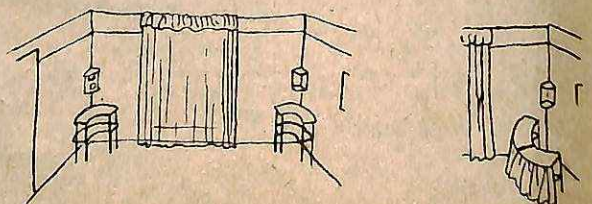
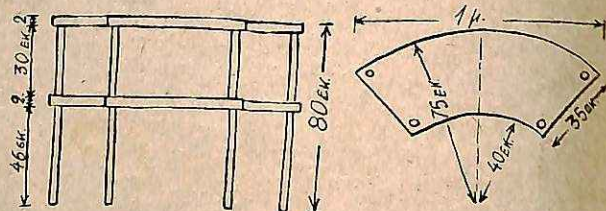
αυτή, θα πρέπει να τοποθετήσετε ένα σκουρτό υφασμάτιο γύρω γύρω που να ενομοιοποιείται με τα περιβάλλοντά σας.

Μία έταξερίτσα στο ίδιο στυλ με διπλό φωτισμό και μ' ένα φυτό, θα φωτίσει τη γωνιά σας και θα δώσει ζωή στο νεκρό ως αυτή τη στιγμή σημείο αυτό του δωματίου.

Μπορείτε με τη βοήθεια ενός επιπλοποιού να φτιάξετε το επιπλάκι αυτό. Οι διαστάσεις που θα κοπούν, είναι οι εξής: εξωτερική άκτινα 75 εκατοστά, εσωτερική άκτινα 40 εκατοστά, ωφέλιμο πλάτος 75 εκατοστά. Ύψος των ποδιών 78 εκατοστά ή και περισσότερο, αν σας άρεσει.

Σταρεώστε τώρα τα τέσσερα πόδια στην επάνω σανίδα με βίδες. Περνάτε τότε τη δεύτερη σανίδα στα τέσσερα πόδια, αφού μετρήσετε ώστε να απέχουν κανονικά το ένα από το άλλο κι' όχι στραβά και τα στερεώνετε με τσιβέτες αν τα πόδια είναι μεταλλικά ή με βίδες αν είναι ξύλινα. Αν τα πόδια είναι από μέταλλο, θα χρειαστούν ροδέλες από καουτσούκ για να μη γλιστρά η σανίδα.

Η έταξερίτσα για το φως αποτελείται από τέσσερες σανίδες συναρμολογημένες ορθογώνια και κομμένες σε τέταρτο του κύκλου για το βάθος και το από πάνω μέρος. Το από πάνω μέρος τρυπάτε και περνάτε ένα ντου ηλεκτρικό που σκεπάζετε μ' ένα όμπραζουρ με διπλό κώνο, όπως το σχήμα. Η μέσα ηλεκτρική λάμπα θα φωτίσει τη γωνιά σας. Οι δύο παραστάδες της, από μέταλλο ή ξύλο, είναι όμοιες με τα πόδια της κονσόλας.

ΕΤΟΣ 8ον ♦ 20 ΦΕΒ. - 5 ΜΑΡΤ. 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 185 ♦ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
150ΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου αρ. 34
Τηλ. Γραφείων 614-047, Τυπογραφ. 36-555

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Η ΝΕΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΠΟΛΥΣ λόγος γίνεται τώρα τελευταία για τη σκλήρυνση, που την θεωρούν σαν την αιτία όλων των δεινών, από τα οποία υποφέρει η ανθρωπότητα: σκλήρυνση των αρτηριών του ήπατος, των οστών. Οι πολλοί όμως αγνοούν τι πράγμα είναι αυτή.

Η σκλήρυνση (και εσφαλμένα σκλήρυνση) είναι όπως το λέει και η λέξη, η απόκτηση σκληρότητας. Ένώ ένας νεαρός οργανισμός είναι εύκινητος και εύλυγος, με την πάροδο του χρόνου, παθαίνει μία μεταβολή των ιστών, που προκαλεί μία επιβράδυνση των λειτουργιών και ελάττωση της ζωτικότητας. Εύτυχως, η σημερινή ιατρική διαθέτει πολλά φάρμακα για να καταπολεμήσει τη σκλήρυνση και να ελαττώσει τα βλαβερά αποτελέσματά της.

Υπάρχει όμως και μία ήβικη σκλήρυνση την οποία δεν έχουμε προσέξει όσο θα έπρεπε. Ένας άνθρωπος που είναι υποχρεωμένος να εκτελή πάντοτε τις ίδιες χειρονομίες, να δοκιμάσει συνεχώς τις ίδιες εντυπώσεις, συνηθίζει στο τέλος σ' αυτές χάνει λίγο - λίγο την ικανότητα να ένθουσιάζεται και στο τέλος το ενδιαφέρον για την ίδια τη δουλειά του. Η ευαισθησία «εκληρώνεται» χωρίς να το αντιληφθούμε. Είχε δίκιο ο παλιός εκείνος φιλόσοφος που έλεγε: «Με την πάροδο των χρόνων, οι ρυτίδες έρχονται πρώτα στην ψυχή και ύστερα στο πρόσωπο».

Σε μερικούς ανθρώπους, άνδρες και γυναίκες, η ευαισθησία σκληραίνει από τη νεανική κιόλας ηλικία, κάτω από την επίδραση του εγωισμού. Και ο κίνδυνος αυτός, για τα παιδιά μας και τα κορίτσια μας είναι πιο σοβαρός σήμερα από όσο ήταν άλλοτε. «Αν θέλουμε οι νέοι να διατηρήσουν τη νεότητα του πνεύματός τους και την ήβικη τους φρεσκάδα, ας φροντίσουμε να τους συνηθίσουμε ν' αντιστεκνώνται στους πειρασμούς του εγωισμού, στην πίστι ότι παντού βασίλει το κακό και ότι ο κόσμος είναι γεμάτος από βλάκες και παληανθρώπους. Ας τους ενθαρρύνουμε να πιστεύουν σε κάτι υψηλό κι' ευγενικό. Ας τους δείξουμε ν' απολαμβάνουν τις υγιείς χαρές μιάς φωτεινής και ευθείας ζωής: την εργασία, τη φιλία, τα σπάρ, τις καλές τέχνες τα ταξίδια που διδάσκουν και ευχαριστούν».

Εκείνοι κι' εκείνες που δεν είναι πιά είκοσι χρονών και προχωρούν προς την ωριμότητα, πρέπει ν' αντιδράσουν κατά της μονοτονίας της ύπαρξής τους και κατά της νοσταλγίας των περασμένων. Ας φροντίσουν να μη νεκρώνουν μέσα τους τη θερμότητα που οπράχει σε γενναίες πράξεις και τον ένθουσιασμό, που εξευγενίζει τις ωραιότερες πρωτοβουλίες.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 37
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ
ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΦΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΣΑΣ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ!

• Η μάσκα δεν συνηθίζεται πιά όπως άλλοτε, που περίμεναν το καρναβάλι για να κρύψουν κάτω απ' τη μάσκα τον εαυτό τους και να εκδηλώσουν κρυφές κι' ανεκπλήρωτες επιθυμίες! Πάλαιοι, έποχες δύσκολες και γεμάτες υποψία και φόβο, κατηγόρησαν τη μάσκα. Σήμερα φοριέται μόνο για διακοσμητικούς σκοπούς κι' έχει συχνά τα πιο άπιθανα σχήματα. Σας δίνουμε εδώ μερικές απ' αυτές. Διαλέξτε όποια ταιριάζει στον τύπο σας.

1 Αυτό το ελαφρύ χελιδόνι από μαύρο βελούδο, πλαισιώνει δύο πράσινα ματιά. Τα φτερά του σκεπάζουν πούς κροτάφους, ενώ η ουρά το μέτωπο ως πάνω από τα μωλλιά.

2 Φορέστε αυτά τα ψεύτικα γυαλιά, για να πάρете το ύφος μιάς κομψής και γεμάτης επιτηδεύσι διανοουμένης. Ο σκελετός γίνεται από κορδέλα και λίγο σκληρό χαρτόνι.

3 Μία νυχτερίδα από βελούδο κόκκινο είναι πολύ πρωτότυπο σχήμα για μάσκα. Πηγαίνει πολύ σε μία νέα μελαγχολική γυναίκα. Προσθέστε σε κάθε άκρη των φτερών μία πέρλα.

4 Τρυφερότητα και πίστι εκφράζουν τα δύο ματιά αυτά που βρίσκονται πίσω από τις δύο αυτές καρδιές. Γίνονται από βελούδο ροζ ή κοκκινωπό και πλαισιώνονται κατά χαριτωμένο τρόπο με νταντελίτσα σουρωτή.

5 Μήπως έχετε τριγωνικό πρόσωπο και μικρή κοινή μυτίτσα; Να μία ωραία ευκαιρία να τα αξιοποιήσετε θαν. μάσκα. Μία μάσκα σε σχήμα γάτας φτιαγμένη από μαύρο βελούδο, θα σας κάνει πολύ χαριτωμένη και θα σας δώσει μία υπέροχη πρωτότυπη έκφραση.

— "Ήθελα νάξερα ποιάς ἀθλίας έρριξε τή στιγμή
του νούμερου σκόνη φτερνίσματος!

4-111 24-01-11

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ἡ πρώτη στὸ εἶδος τῆς ποῦ
 γίνεται στὴ χώρα μας καὶ
 ἔχει ἐνθουσιασμένους τοὺς φί-
 λους τῆς Τέχνης ποὺ διωφύον
 γιὰ κάτι καινούργιο. Ἡ
 νέα ἐνδυματολόγος ἔχει
 σπουδάσει στὸ μοναδικό
 καλλιτεχνικό ἴνστιτούτο ἐν-
 δυμασίας τοῦ Μιλάνου καὶ
 ἐντυπώσεις τῆς ἀπὸ τὴν ὡ-
 ραία τέχνη τῆς στὴ μονα-
 χικὴ ἱταλικὴ σχολή, ἔχουμε
 δημοσιεύσει ἐκ παλαιότερο
 φύλλο τῆς «Γυναικάς»

πρόκειται να γίνει των άλλων
μήνα δημοτική έκθεσις ζω-
γραφικής, γλυπτικής κα-
ταρχαρχαίας Ἑλληνίδων κα-
λλιτέχνιδων Ἡ ἑκθεσις αὐ-
τὴ χαρακτηρίζεται ὡς μι-
α ἀπὸ τῆς σημαντικώτερας ἐ-
κθετικῆς προσπάθειας.

Μεγάλη συλλογή άποκηράτικες μάσκες ά συνήθιστα σχέδια που νουν τόσο κέφι στα κρητικά πάρτυ, έρω στο κατάστημά. Α Π έρμου 8. Οι τιμές άρχίζουν από 15-300 ά μες. Υπάρχουν ακόμα σκεας από λάστιχο, πεσασμίζονται εύκολ

Μιά έντελως άλλη γυναίκα!

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ Δ... ΗΜΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΤΖΩΝ ΜΠΟΝΤ

Ο ΝΟΡΜΠΕΡΤ χόρευε με την Μάρλεν Νήτριχ, τη στιγμή που η Έλλεν μπήκε στο «Χαβάνα Κλάμπ». «Ωστε αυτό ένωσέ με όταν μου έλεγε πως πάει για δουλειά!» συλλογίστηκε η Έλλεν έξω φρενών. Η Μάρλεν Νήτριχ φορούσε μια καταπληκτική μαύρη νταντέλνια τουαλέτα, με τεράστιο ντεκολτέ, και όταν η Έλλεν κτύπησε τον έαυτο της στον μεγάλο καθρέφτη, είδε πως φορούσε νυχτικό — το παλιό της μπλέ νυχτικό! Πριν πείσει λιπόθυμη από ντροπή και ζήλεια στο γυμναστήριο παρκέ, χτύπησε το ζυγνιτήρι.

Η Έλλεν Μάρσαλ πετάχτηκε από το κρεβάτι της. Φόρεσε την καλύτερη της ρόμπα, την κόκκινη, έτρεξε στην κουζίνα, έτοιμασε το πρόγευμα για τον Τζόννυ και την Ρούθ, κατάντις αφηρημένη ένα φλυτζάνι τσάι και παρατήρησε πως ο Τζόννυ δεν έτρωγε το αυγό του.

— Όποτε άποψε γυρίζει ο μπαμπάς, μανούλα; ρώτησε η Ρούθ.

— Ναι, και θα μάς φέρη αμερικάνικες σοκολάτες, διαβεβαίωσε ο Τζόννυ με την πείρα των δέκα ετών του.

Η Έλλεν αισθάνθηκε ξαλαφρώμενη όταν τα δυο παιδιά ξεκίνησαν για το σχολείο. Και τότε, διασταχτικά, όπως πηγαίνει μια κοπέλλα στο πρώτο της ραντεβού, προχώρησε προς τον καθρέφτη.

Ο έαυτός της δεν της άρεσε καθόλου. Όσο περισσότερο σκετόταν μπροστά στον καθρέφτη, τόσο λιγότερο της άρεσε ο έαυτός της. Ήταν πριάντα πέντε ετών, μάλλινες γυναίκες στην ηλικία της φαινόταν καλύτερες... Κάποιος διάβολος θα είχεβάλει τον κ. Χάρριμαν να στείλη τον Νόρμπερτ στο Χόλλυγουντ — τον Νόρμπερτ της, που ήταν ένας εξαιρετικός σύζυγος και πατέρας, στη φωνή των θηλυκών λιονταριών. Λες και μόνο ο Νόρμπερτ μπορούσε να πουλήσει τα τουήγη της φήμης Χάρριμαν; Τρεις δολάρια μίνες είχε πουλήσει εκεί όλων των ειδών τα υφάσματα, και τον είχαν καλέσει εκεί «ή κ. Γκρή, μια πολύ κομψή κι» έξιμητη γυναίκα», «ή μίς Βάλενταϊν, μια νέα, κομψή και θαυμασία ντυμένη κοπέλλα», καθώς και αναρίθμητες άλλες διευθύνσεις μεγάλων καταστημάτων, για τις οποίες έγραφε με αφέλεια στη σύζυγό του. Και τώρα γύριζε πίσω, και η Έλλεν δεν ήταν ούτε κομψή, ούτε έξιμητη, ούτε θαυμασία ντυμένη, ούτε τίποτα άλλο...

Τα ανοιχτά καστανά μαλλιά, συλλογίστηκε, μπορούν να είναι πολύ ωραία. Μά τα δικά μου έχουν μερικές άσπρες τρίχες, δεν είναι ούτε κοντά ούτε μακριά — είναι ανοιχτοκάστανά και τίποτα άλλο. Δεν είμαι πια λεπτή, δεν είμαι ούτε χοντρή. Το κοκκινάδι των χειλιών μου είναι πολύ άπνο και τα μάτια μου είναι κοινά καστανά... Η Έλλεν αναρωτήθηκε για μια στιγμή, αν ο Νόρμπερτ θα την χαιρετούσε άμεσως στο αεροδρόμιο ή αν θα ήθελε πρώτα ν' αγκαλιάσει για τελευταία φορά τα καμένα του τα παιδιά, πριν ξαναπαρή το αεροπλάνο για το Χόλλυγουντ.

Τότε τηλεφώνησε στη μητέρα της.

— Μαμά, μπορείς να ρθής σε παρακαλώ και να φροντίσεις τα παιδιά; Σ.Ο.Σ.!

Πρέπει να κάνω κάτι για την εμφάνισή μου πριν πάω να πάρω τον Νόρμπερτ. Έχω άπαισία άμ!

— Κουταμάρες, είπε η μητέρα της ήρεμα. Προχτές που σε είδα ήσουν μία χαρά!

— Αλλά φυσικά έρχομαι, αφού το θέλεις! Νά σου δανείσω τη μπλέ γούνινη κάπα μου;

— Ευχαριστώ, είσαι ένας άγγελος — μου τη δανείζεις άλλη φορά!

Η κάπα της μαμάς της ήταν τουλάχιστο δεκαπέντε χρονών.

Πρώτα - πρώτα, η Έλλεν πήγε στην Τράπεζά της. Είχε κάνει κάτι οικονομίες για να πάρη ένα ηλεκτρικό ψυγείο, αλλά το ηλεκτρικό ψυγείο της φαινόταν πολύ γελοίο αντίκειμενο εκείνο το πρωί. Ποιάς άντρας αγαπάει ένα ηλεκτρικό ψυγείο;

Το φόρεμα που αγόρασε ήταν σκούρο ροζ, και στοίχιζε μια μικρή περιουσία. Αλλά της πήγαινε καταπληκτικά, κι έδινε στο πρόσωπό της μια ζεστή, καλοκαιριάτικη απόχρωση. Το παλτό είχε χρώμα καναί, ήταν φαρδύ και όχι πολύ μακρύ, αν και η τιμή του ήταν τέση που θα μπορούσε να έχη και ούρα. Ένα νόστιμο κονιάκ καπέλο, ένα ροζ βέλο συμπληρώναν την αμφίεσή της, και η Έλλεν αισθάνθηκε δέκα χρόνια νεώτερη.

Μπήκε αρκετά δελά στο «Σαλόν του Ραούλ». Ο κ. Ραούλ, κομψός και περιποιημένος, την ώδηγησε ο ίδιος στο ιδιαίτερο διαμέρισμα, που είχε άσημα ταπεταρία.

— Λούσιμα και μίζ - αν - πλί, ψιθύρισε η Έλλεν.

Ο κ. Ραούλ κούνησε το κεφάλι του:

— Κυρία μου, όταν βλέπω ένα προφιλ σαν το δικό σας... Ω, κυρία μου, δεν χρειάζεστε παρά λίγο μασάζ του προσώπου για να αξιοποιηθείτε την ωραία κατατομή σας!

Τα δαχτυλίδια του πέρασαν πάνω από τα μαλλιά της:

— Είναι πολύ μακριά, κυρία μου! Μαλλιά σαν τα δικά σας χρειάζονται ένα ωρισμένο στυλ! Θα σας τα κόψω. Και νομίζω πως χρειάζονται μια πιο σκούρα, ή μάλλον μια πιο ανοιχτή απόχρωση — μια άλλη απόχρωση, κυρία μου...

Ο κ. Ραούλ της έκοψε τα μαλλιά, μια λεπτή μελαχρονία κοπέλλα της έκανε μασάζ, μια ζανθή δεκαοχτώ χρονών της έκανε μαγκιούρ... Ένας άνδρας, που τον έλεγαν Άλφονσο, της έλουσε τα μαλλιά, αφού πρώτα τ' άλειψε με κάτι που το έλεγε «Απόχρωσις 16 Β». Σαν σε όνειρο άκουσε η Έλλεν τον έαυτο της ν' αγοράζει πούδρα, ριμέλ, κραγιόνι των ματιών και τρία κοκκινάδια για τα χείλη.

— Περίεργο! Η δαλίτσα δεν είναι καθόλου δαρεία, παρ' όλο το πιαστέμια που της κάναμε!

— Θέλω να μου δώσετε αυτό!

Και τότε ο κ. Ραούλ είπε, ευχαριστώντας: — Η κυρία μοιάζει φοβερά με τη Μάρλεν Νήτριχ! Αν σας έκανα μερικές αφέλειες στο μέτωπο... «Ανοήσιες», θέλησε να πη η Έλλεν, αλλά ψιθύρισε: — Κάνετε ό,τι νομίζετε καλύτερο! — Έπειτα από ώρες μιάς ευχάριστης νύκτας, που έμοιαζαν με δολοφονίες ήσυχες μέρες, ο κ. Ραούλ της έδωσε έναν καθρέφτη.

Πώς την είχε μεταμορφώσει! Είχε γίνει κατάξανθη, τα μάτια της ήταν μεγάλα, άμυγδαλωτά, και κυττούσαν τον κόσμο με όνειροπάλιο βλέμμα, κάτω από λοξά, σκούρα βλέφαρα... Το στόμα της είχε μια φιληδονική κομπύλη, τα μάγουλά της ένα λεπτό ροζ χρώμα... Είχε γίνει έντελως άλλη γυναίκα!

«Αλλωστε, μόνο μια έντελως άλλη γυναίκα θα μπορούσε να πληρώσει άδισταχτα το λογαριασμό του κ. Ραούλ. Η άρχική κ. Έλλεν Μάρσαλ θα είχε άπλούστατα λιποθυμήσει μόλις τον έβλεπε...»

Η Έλλεν πήρε ένα ταξί για το αεροδρόμιο. Γυναίκες με το δικό της λούσο δεν μπαίνουν ποτέ σε λεωφορεία.

Ανάμεσα στις κυρίες που περίμεναν, ήταν ασφαλώς η πιο κομψή, η πιο λεπτή, η πιο χαριτωμένη. Το καπέλό της ήταν όνειρο και στεκόταν μια χαρά πάνω στα κοντά σγουρά της μαλλιά. Η καρδιά της Έλλεν πήγαινε να στάση. Ήταν σίγουρη πως θ' άρεσε τον Νόρμπερτ. Ο Νόρμπερτ θα ήταν περήφανος γι' αυτήν. Ο άγαπημένος, ο μοναδικός Νόρμπερτ...

«Το αεροπλάνο AX 104, από τη Νέα Υόρκη, θα προσγειωθεί σε δυο λεπτά», είπε μια φωνή στο μεγαφώνιο. Και ξαφνικά το τεράστιο ασημένιο πουλί άρχισε α κυλάη ήρεμα στο διάδρομο προσγειώσεως. Η Έλλεν έκλεισε τα μάτια. Όταν τ' άνοιξε, είδε τον Νόρμπερτ.

Την πήρε στην αγκαλιά του, της φίλησε και τα δυο μάγουλα, έπειτα δρῆκε το στόμα της, και όταν το δρῆκε, δυσκολεύτηκε πολύ ν' αφήση τα χείλη της. Έπειτα είδε τα μάτια του, γεμάτα χαρά και αγάπη, να την κυτούν από το ήλιοψημένο πρόσωπό του.

— Είσαι μια χαρά, αγάπη μου! Όπως πάντα! Δεν έχεις αλλάξει καθόλου, είπε ο Νόρμπερτ!

Η Έλλεν τάχασε τόσο πολύ, ώστε το καπέλό της έπεσε στα μάτια. Ο Νόρμπερτ της τούφτιαξε αψηρημένως: — Πώς σε πεθυμια αμέσως σ' όλες αυτές τις ψυχρές, προσποιητές «μπίζνεσ-γούμμεν!»

Πήρε το μπράτσο της κάτω από το δικό του.

— Πολύ ωραίο το παλτό που φορείς! Είναι καινούργιο;

Η Έλλεν έγνεψε αμύλητη.

— Έκανε μια τελευταία όπτιμείρα: Σ' άρεσουν τα μαλλιά μου;

Ο Νόρμπερτ πέρασε άπρόσχετα και τα δυο του δαχτυλίδια πάνω από την πολύτιμη κάμωσι του κ. Ραούλ: — Είναι πολύ ωραία, όπως πάντα. Αλλά σε δρίσκω πολύ — πάρα πολύ άδυνατισμένη! Πρέπει να πρῶς περισσότερο, αγάπη μου, άκούς; Περισσότερο!

Εύτυχως που ο Νόρμπερτ την ξαναφίλησε, καθώς αδέξια, πάνω στη μύτη της — γιατί αλλοίως η Έλλεν θαόαζε τα κλάματα. Οάκλαιγε για το χαμένο της ψυγείο, για τη μάταιη καμινούργια της κόμμωσις, αλλά κι από εύτυχία — γιατί ο άντρας της, παρ' όλο το Χόλλυγουντ, είχε μείνει ίδιος κι' απαράλλαχτος...

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΚΟΡΗ: Γιατί, μαμά, επιμένεις να μην παντρευτώ τον Νίκο;

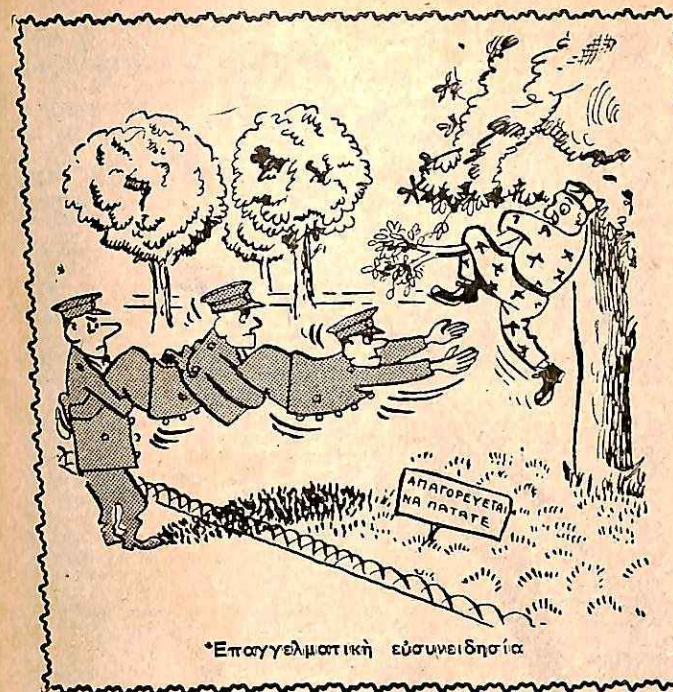
Η ΜΗΤΕΡΑ: Γιατί δεν είναι... ικανός για τίποτα, παιδί μου.

Η ΚΟΡΗ: Τότε δώσε μου, τον Πέτρο.

Η ΜΗΤΕΡΑ: «Ω, όχι αυτόν, κόρη μου! Είναι ικανός για όλα!»

— Ποιά ήταν η ξανθή, που σε είδα την Παρασκευή;

— Η κασπανή που με είδες την Τετάρτη.

Επαγγελματική εύσυνειδησία

ΣΑΒΟΥΑΡ - ΒΙΒΡ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ

ΠΟΛΛΕΣ φορές θ' άκούσατε να λένε και να ξαναλένε, ότι οι σημερινές νέες δεν έχουν άναστροφή, δεν δίνουν σημασία για τίποτα κι' είναι μάλιστα κι' άναιδέες. Άναιδέες είναι έτσι; Η μήπως πρόκειται τις πιο πολλές φορές για άγνοια και δειλία; Νοιώθει κανείς κάποια δειλία όταν καταλαβαίνει ότι άγνοεί κάτι. Έτσι, λόγω χάριν, τί θα κάνατε σείς, αν συναντούσατε άγνωστα πρόσωπα, που βλέπετε για πρώτη φορά, σ' ένα φιλικό σπίτι; Η οικοδέσποινα, πολύ άπλησχρομένη, δεν σκεφτηκε να σας συστήση. Έσείς θα κάνατε πως τους άγνωρίζετε... Θα τους πήτε μια απλή καλήμέρα; Θα άνακατευτήτε στη συζήτησή τους σαν να τους γνωρίζατε από καιρό; Όχι φυσικά. Πρέπει να σας συστήσουν ή να συστήσετε μόνη σας.

Αυτό το τελευταίο δεν είναι δύσκολο και διευκολύνει όλους. Έσας πρώτη, που νοιώθετε έτσι ότι δρισκόσαστε πια σε κάποιο γνωστό περιβάλλον. Τους συνομιλητές σας ύστερα, που σας θεωρούν άμεσως σαν καλοαναθρεμμένη κοπέλλα. Μπορείτε να πητε άπλῶς: «Επιτρέψτε μου να συστήθῶ: Μαρία Τάδε». Μπορείτε να προσέθετε μια λεπτομέρεια που θυμίζει κάποιοι ή κάτι γνωστό: «Είμαι, έρεστε, φίλη της 'Ιωάννας» ή «Οι γονείς μου σας έχουν δῆ στο σπίτι τη- κυρίας Τάδε, νομίζω». Και πρῶ πάντων μη δίνετε το χέρι πρώτης έσείς. Αυτό είναι κάτι που ξεχνούμε να μάθουμε στα παιδιά και τους νέους και νέες γενικά. Πρέπει να περιμένουν να τους δοῦν το χέρι και να μη παίρνουν ποτέ την πρωτοβουλία.

Είναι εύκολο να καταλάβετε το γιατί: Έπειδι οι μεγαλύτεροι στην ηλικία είναι έφάτε στο σπίτι των γονέων μιας φίλης σας, πρέπει να δείχνετε πάντοτε την καλή σας θέληση, να βοηθήσετε την οικοδέσποινα, να αλλάξετε π.χ. τα πιάτα, να φέρετε το ψάμι, να αλλάξετε από τον κόπο τους οικοδεσπότες.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Χειμῶνανδός

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Ο ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ στίβος άνεταράχθη: κι' οι θεαταί το ίδιο κι' οι μουσικοί, το σασόφωνο και το άκορντεόν, άλλαξαν χαμόγελα και ματιές. Κι' έτσι το σκάνδαλο ξεσκεπάστηκε: Μία ηλικιωμένη κυρία, μια δέβηλη, είχε τρυπώσει ανάμεσα στα ζευγαράκια και χόρευε. Και όταν μια ηλικιωμένη κυρία χορεύει στην Έλλάδα και μάλιστα στην Άθήνα και μάλιστα στ' «Αστέρια» θα πη ότι κάτι έκτακτο συμβαίνει, που οι άλλοι πρέπει να ξεσκριώσουν στη στιγμή. Κι' αυτό, άπλούστατα, γιατί, στην περίπτωση πρωτεύουσά μας ο χορός, το γλέντι, το νυχτερινό ξέδωμα, το κοσμικό «σπάστα - χόλαστας» θεωρείται είδος άποκλειστικά νεανικό.

Οι άλλες ηλικίες πρέπει να παριστάνουν την ταπεταρία: Η ζαρούκλα, η φολάκτρα, ο άσημένιος κρόταφος, δεν πρέπει να έχουν καμμία αξίωση στη νυχτερινή διασκέδαση... Τί κρύβεται κάτω από την άντιληψη αυτή; Υπόλοιπα επαρχιακής νοοτροπίας και ζωής, άσπτηρη κριτική και άγριου κουτοπομπού, που διαπρέπουμε όλοι οι Έλληνες. Δεν ξέρω.

Αυτό που ξέρω είναι, ότι στις χώρες που γίνεται η λεγόμενη «μεγάλη ζωή», ο κύριος παράγοντας της νυχτερινής φασαρίας είναι το άσπρο μαλλί. Καλά ή κακά, αυτό δεν το ξετάζω εδώ, αφού δεν πρόκειται για το τί πρέπει να γίνεται, αλλά μονάχα για το τί γίνεται, στις μεγαλουπόλεις, οι γέροι συντηρούν τα διάφορα κέντρα, τα θέατρα, τους χορούς, τα γκαρντόνια, τους άνοητους, τους μπουφές, τους άδωμοντοπώλες, ό,τι άποτελεί, μετά το ήλιόγερμα, το θέλητρο και τη λάμψη της ζωής. Αίτοί αγοράζουν ό,τι προσφέρεται στο γοητευτικό παζάρι του Παρισίου κι' ό,τι στολίσει κι' έμφυσήσει τη νυχτερινή εμφάνισή μιας πρωτεύουσας.

Έκει λοιπόν, δεν έχουν κανένα συμφέρον να δώλουν τους γέροντες στο ράφι. Οάτνας καταστροφή. Τα νεάτα — κι' άς φαίνεται παράξενο — είναι άδύνατο να συντηρήσουν μονάχα τους τα κέντρα του γλέντιού. Η νεότης είναι τζαμπατζού, δεν πληρώνει τίποτα: έχει τα πάντα δωρεάν, τα παίρνει μ' αυτοκρατορικά διατάγματα της φύσεως. Δεν έχει άνάγκη ούτε από τις ώρες της νύκτας, ούτε από το ξέδο του γλέντιού. Έχει την άνέξοδη άρα του δειλινού.

Τα νυχτερινά κέντρα μένουν για τους γεροκόμους, η κυριαρχία τους σ' αυτά, σ' όλες τις μεγάλες πρωτεύουσες, έπολιτογενήσασε και την περασμένη κυρία, σαν εμφάνισι σχεδόν άπαράτητη, στα χορευτήρια. Πουθενά δεν θεωρούν τα χιονισμένα μαλλιά σαν δημόσιο έγγραφο άποστρατεύσε από τη νυχτερινή ζωή. Αλλά σ' έμάς κι' αυτός ο σαραντα-

πεντάρης «έχει φάει πια τα ψωμιά του» κι' η εμφάνισή του στο νυχτερινό γλέντι θεωρείται σχεδόν άνωμαλία!

Φαντάζεστε το σούσουρο που προκάλεσε η εμφάνισι της περασμένης κυρίας ανάμεσα στα ζευγαράκια του χορευτικού στίβου. Θεωρήθηκε πρόβλημα, αίνιγμα, μυστήριο, που έπρεπε να ξεσπασθῇ στο λεπτό. «Όλοι και προ πάντων όλες την έτρωγαν με τα μάτια. Και ήταν, αλήθεια, φοβερά φαγώσιμη — μία χιονισμένη όμορφη, πρώτης γραμμής. Άλλοτε Άρτεμις, είχε περάσει τώρα στην κατάστασι της 'Ηρας, που, σ' ένα βλέμμα της ο Δίας θ' άφινε άμέσως την όρεκτικώτερη βνητή. Οι ώραιες γυναίκες μοιάζουν σε τούτο με τ' άστρα — έχουν δυο στάδια μ' εξαιρετικές λάμψεις: Λιγάκι πριν άπ' την άνατολή τους και λιγάκι πριν άπ' τη δύσι».

Έτσι έλαμπε η περασμένη κυρία, μόλις άρχισε να χορεύει κάτω από τα έμμεσα φῶτα της Γλυφάδας και σκόρπιζε γύρω της το έλκυστικό, το φινό άρωμα του χειμῶνανθου, στην κρύα, νυχτερινή ξαστεριά. Χιονισμένα βαθεία τα όμορφα, κατ'άσπιλτα μαλλιά, μάτια γεμάτα από ένα δόλωθερο, συγκλονιστικό «χαίρε» προς το παθητικό τραγούδι του έρωτα, που άποτελεί την ύψηλη ύπόθεσι του φίλου της, δέρμα φρέσκο άκόμα, με τη φρεσκάδα του άριμου καρπού που πρόκειται σε λίγο να μαροβή και να λυώσει για πάντα, κορμί τέλος με τα πλούτη του τιτσιανικού «άμῶρε πρεφάνου» και που άνοητικιάζει από το προσείσημα της μεγάλης στιγμής, που θα σημάνη όταν η έρωτική αίσθησι θα πεθάνη και θα χαράξη όριστικά μια γραμμή διαχωριστική ανάμεσα από τη ζωή του πάθους και τη γεροντική παγερή γαλήνη...

Ήτανε θέαμα αυτό, το ύφος της, το σφρίγος της, η μοιά της, τα μαλλιά της, οι μενεξέδες οι καρφαλένοι στο στήθος της, η δουβή και πεισματάρικη φιλόρεσκεια του χορού της, η νεανική ευθυμία της, όλα της. Τα μάτια του πλήθους, γύρω από το στίβο, διερωτούσαν τον καθαλιέρο: Άδύνατο να θεωρηθῇ αυτός ύπευθυνος για την εμφάνισι. Ήτανε τόσο δούρος, άσουλούπωτος, άχαρις. Χόρευε μ' αυτόν, μά ήταν άδύνατο να χορεύη γι' αυτόν. Είναι άλλωστε τόσο γνωστό: Καμμία φιλόρεσκη δεν χορεύει ποτέ για τον καθαλιέρο της. Συνήθως χορεύει για κάποιον, που την παροικουθεύει. Για ποιόν ήθε να χορεύη στ' «Αστέρια» ο γοητευτικός χειμῶνανθος; Κανείς δεν μπόρεσε να το εξειχνιάση, ούτε άδων σε μια στροφή του μπλιούζ, το μπουκετάκι με τους μενεξέδες γλύστρησε από το στήθος της, για να πατηθῇ από άπρόσχετα πόδια ή να το δεχθῶν έιδοποιημένα χέρια...

'Ο Κριστιάν Ντιόρ λανσάρει: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΡΑΜΜΗ στην άνοιξιάνικη και καλοκαιρινή μόδα του 1957

ΜΠΟΡΕΙ να κρινώμε εμείς εδώ, και στο Παρίσι νάχη χιόνια άκόμα, αλλά στο βασίλειο της Μόδας που είναι η πόλις αυτή, έγιναν κιόλας οι επίδειξεις της άνοιξιάνικης και καλοκαιρινής μόδας.

'Ο Ντιόρ φέτος διάλεξε επίτηδες και λανσάρει την «ελευθερή γραμμή», δηλαδή έδωσε ελευθερία παντού και σ' όλα, για να ξεκουράση τη γυναίκα από τις υπερβολές του χειμώνα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στα καπέλα που εγκαταλείπουν τη συμμετρική κι' όριζόντια γραμμή τους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στους γιακάδες, που αποκαλύπτουν λίγο ή πολύ το λαιμό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στη μέση, γύρω από την οποία σίγγεται απαλά το ύφασμα ή κουμπώνει μια χαλαρή ζώνη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στις φούστες οι οποίες φοριούνται στενές και φορδεις.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στο μάκρος το οποίο θα διαφέρει ανάλογα με την άρα και το μοντέλο.

ΤΑΓΙΕΡ

Τ' άνοιξιάνικα και καλοκαιρινά ταγιέρ δεν θάβαν ούτε έλευ- έρα ούτε με ζώνη, αλλά θα σφίγγουν απαλά τη μέση. Οι φούστες τους θ' άνοιγουν ελαφρά προς τα κάτω, πράγμα που θα δίνει ελευθερία στις κινήσεις. Συνοδεύονται όλα από μπλουζά άπο μουσελίνα, ή όποια δένεται ελεύθερα γύρω στο λαιμό.

Οι μπάσκες τους θάβαν πιο μακρύτες. Τα μανίκια έχουν συχνά μια διαφορετική μανικοκόλληση σά τετράγωνη.

Οι φούστες έχουν μια τάση να μακρύνουν πιο αισθητά, ιδίως οι φούστες φουρά. Όλες είναι σχεδόν σχιστές κι' άφινουν να φαίνεται το ντουμπλάρισμά τους.

ΠΑΛΤΑ

Γενικά είναι λιγότερο όγκωδη. Έπειδή πολλές φούστες θάβαν πιο μακρούς, αναγκαστικά αλλάζει και το μήκος των παλτών. Τα περισσότερα έχουν μήκος έ- πτά άδους και σχηματίζουν άν- σάμπλ με το φόρεμα.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Το φόρεμα γιά όλη την άρα είναι γενικά ένα ντε-πιές, που μπορεί να φορεθί στο δρόμο στη θέσι του ταγιέρ. Το έπάνω μέρος, που λέγεται «Βαρέζ», έφαρ- μόζει απαλά στη μέση χωρίς ή τη σφίγγη και μόλις άκουμπά στην περιφέρεια. 'Η Βαρέζ είναι το τυπικό είδος της άνοιξιάνικης συλλογής του Ντιόρ. 'Ο γιακάς της άποκαλύπτει λίγο ή πολύ το λαιμό και συνοδεύεται συχνά από μικρές εσάρπες που με- τριάζουν το μεγάλο ντεκολτέ. Τα μανίκια τα περισσότερα έχουν τετράγωνη μανικοκόλληση. Πολύ λίγα μανίκια θα φορεθούν μακρύα. Όλα θάβαν κοντά ή ως τον άγκώνα.

Άρα το άπόγευμα οι φούστες φουρά θα φοριούνται πιο μακρύτες και θα κατεβαίνουν συχνά ως τον αστράγαλο. Τα κλασικά μαύρα φορέματα όμως με το μεγάλο ντεκολτέ και τη φορδειά φούστα μόνον πολύ κοντά.

Άκόμη και τα βραδυνά φορέ-ματα προσαρμόζονται και έκτός από τα έπίσημα, τα άλλα όλα γί- νονται από φουρά κοντά.

ΚΑΠΕΛΑ

Τά φτερά, τα λουλούδια, τα

φρούτα, ή όργανά, το σαν- τούγκ ή το τουήν έλευθερώνον- ται φέτος από τους άστυρούς περιορισμούς που τους είχαν έ- πιβάλλει άλλες έποχές. Φέτος χρησιμοποιούνται όλα. 'Η γραμ-μή τω καπέλων είναι άπλη. Γέρ- νουν προς τα πίσω ή προς το ένα πλάι και ή κίνησή τους αυ- τη πλαισιώνει το πρόσωπο.

ΧΡΩΜΑΤΑ

Το μπλέ μαρέν θα συνησιθή πολύ την ήμερα με το γκρέζ, το γκρί, το άσπρο, το μπλέ σιέλ και μερικούς τόνους χρώματος μανδαρινίου. Το άπόγευμα το μαύρο, το κόκκινο και τα έμπρι- με παντός χρώματος. Το βράδυ θριαμβεύουν το άσπρο και το μπλέ σιέλ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Τά άνοιξιάνικα και καλοκαιρι-νά ύφασματα, τόσο τα μάλλινα όσο και τα μεταξά, είναι πιο σουπλ, άλλα χωρίς να ξεχειλώ- νουν. Τούήν, έταμινε ελαφρά, σινέ, σεδρόν, καντριγιέ, πιέ ντε- πούλ. Γιά τα φορέματα που προ- ορίζοται γιά όλη την άρα, θα συνησιθούν τα άνάμικτα ύφά- σματα από μάλλι και μετάξι.

Άλλά πρέπει να τονιστή πως τα μεταξά θα κυριαρχήσουν περισ- σότερο. Σαντούγκ, ζωζρέτ, μετα- ξωτή όργανά, μουσελίνα, θα φορεθούν όλες τις άρες, λιγώ- τερα φαίγ. Έπιστροφή στα μα- λακά σατέ. Πολλά έμπριμέ γιά κοκταίηλ και βραδυνά. Την ήμέ-ρα θα κυριαρχήσουν τα πουά και τα καντριγιέ.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Πολλά κεντήματα λανζερι που δίνουν φρεσκάδα στη θέα.

ΖΩΝΕΣ

Θα γίνονται κατά προτίμηση από το ύφασμα του φορέματος.

ΚΟΥΜΠΙΑ

Κουμπιά από κόκκαλο, σιντε- φέικα ή έύλινα άρκετά μεγάλα.

ΜΠΙΖΟΥ

Θα φορεθούν κολιέ σέ πολλές σειρές, από διάφορες χάνδρες. Άνακατεμένες πέρλες με χάνδρες από σιντεφι, έύλο, κρύσταλλο σέ διάφορες άποχρώσεις. Έπίσης θα συνησιθούν πολύ οι μπράνς (καρφίτσες) και τα κλίπς.

ΓΟΥΝΕΣ

Φοριούται γούνες την άνοιξη και το καλοκαίρι. Θα φορεθούν φέτος άλλα όχι γιά να μάς ζε- στάνουν άλλα γιά να συνοδεύουν τα φορέματα όπως τα μπίζου.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Τά παπούτσια ό Ντιόρ φέτος τα θέλει πολύ μυτερά, με χαμη- λότερα τακούνια άλλα πολύ λε- πτά, γ-ά να δίνουν την έντύπωση του ύψους. Γιά το πρωί θα συνη- θιστούν μοκάσιν σέ άνοιχτά χρώ-ματα και μαλακά δέρματα. Το καλοκαίρι βέβαια πέδιλα. Το ά- πόγευμα γόβες με φιογκάκια ή κουμπιά. Το βράδυ γόβες ή σαν- δάκια από το ίδιο ύφασμα του φορέματος κεντημένα ή έμπριμέ.

ΓΑΝΤΙΑ

Κυρίως τρουά-κάρ και μακρύα.

ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Τόσο τα κοντά όσο και τα μα- κρύα μαλλιά είναι της μόδας.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΕΣ ΦΕΡΝΟΥΝ ΑΝΟΙΞΗ!

■ Φόρεμα από ζερέσιν ότομάν άνάμικτο με νάυλον. Πλένεται και δεν ζαρώνει. Το κορσάκι είναι έλευθερο με ελαφρές σουρές στη μέση. Μανικάκι κοντό ζαπωνέ. Ντεκολτέ τετράγωνο τελειωμένο με κορδελάκι και ένα φιογκάκι στη μέση. Φούστα με σουρές,

■ Ταγιέρ σέ νέα γραμμή από μάλλινο πιέ ντε πούλ μπλέ και άσπρο. Φούστα ίσια. Ζωζέτα κοντή, κουμπωτή ως έπάνω. Για- κοδάκι κλειστό άν φόρμ. Τεράστιες τσέπες μ' ένα κουμπί. Μα- νικάκι έντελώς ίσιο που φτάνει ως κάτω άπ' τόν άγκώνα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Άναζητούνται οι τέσσερες κοπέλλες, που διαδέχονται τα σχετικά προσόντα γιά να πρωταγωνιστήσουν, τον Άπρίλιο, σέ δυό ταινίες που δά χυρίση ή «Παρθενών Φίλμς»

ΑΡΧΙΣΕ ΖΩΗΡΗ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ. — ΜΠΟΥΤΙΚ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΠΛΟΥ- ΣΙΑ ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ. — ΠΑΡΕΙΝΕΤΑΙ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΩΝ. ΜΕΧΡΙ

31 ΜΑΡΤΙΟΥ. — ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΟΙ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΨΟΥΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΜΕ ΤΗΝ «ΠΑΡΘΕ- ΝΩΝ ΦΙΛΜΣ». — ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ. — ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΑΠΟΡΙΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Δώρα

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Με την εύκαιρία της προκηρύξεως του κινημα- τογραφικού διαγωνισμού, τα γνωστότερα άθηνάικα καταστήματα άρχισαν την προσφορά δώρων γιά τις τέσσερες πρώτες νικήτρι-ες.

■ 'Η μπουτίκ «BANITY», ό- δός Έρμού 14, προσφέ-ρει :

- Μία παριζιάνικη τουα- λέτα κοκταίηλ.
- Μία βραδυή τσάντα.
- Ένα ζεύγος σκουλαρι- κια.

■ 'Η μπουτίκ «ANNA - MA- RIA», όδός Δημοκρίτου 9, προσφέρει :

- Δυό τουαλέτες σέ πα- ριζιάνικα μοντέλα.

Το κατάστημα τής κ. ΕΥ. ΡΙΚΑΚΗ, όδός Άγίου Μάρκου 11, προσφέρει :

- Ένα σάλι πολυτελεί-ας μεταξωτό.
- Μία τσάντα βραδυή.

■ 'Ο Όικος 'Υποδηματοποι- ίας ΔΗΜ. ΣΕΒΑΣΤΑ- ΚΗ, Λεωφ. Πανεπιστη- μίου, προσφέρει :

- Ένα ζεύγος γυναικεί-ων υποδημάτων πολυ- τελείας.

■ 'Η έταιρεία «BIVYΦΛΕΞ» όδός Περικλέους άρ. 22 προσφέρει :

- Μία ντουλάπα νάυλον γιά φορέματα.
- Ένα «νεσαισέρ» γιά τα καλλυντικά, κατάλ- ληλο γιά έκδρομές, τα- ξίδια κ.τ.λ.

■ 'Η μπουτίκ «ΜΑ-Υ- ΧΟΜ- ΠΥ», όδός Καρνεάδου 4, προσφέρει :

- Ένα φόρεμα σέ ώραι- ότατο μοντέλο.

■ 'Η προσφορά δώρων συνεχίζεται και από άλ- λα καταστήματα. Στο έρ- χόμενο τεύχος θα δημο- σιευθί νέος κατάλογος, στον όποιον θα περιλαμ- βάνονται και οι νεώτερες προσφορές.

ΑΡΧΙΣΕ ήδη ζωρότατη ή κίνησις του διαγωνισμού, που προκηρύχθηκε από το προηγούμενο τεύχος της «Γυ- ναικάς». 'Η προσπάθεια, γιά τον εμπλουτισμό του έλληνι-κού κινηματογράφου με και- νούργιο έμπυχο ύλικό, βρίσκει έντονη άπτήχησι μεταξυ των νε- οτών Έλληνίδων. Πολλές φω- τογραφίες υποψηφίων κατέθα- σαν και καταφθάνουν συνεχώς στα γραφεία της «Παρθενών Φίλμς», λεωφόρος Πανεπιστη- μίου 38α.

Όπως άναγγείλαμε ήδη, ή έπιτροπή του διαγωνισμού, επί τη βάσει των φωτογραφιών που θα υποβληθούν, θα κάμη μια προκριματική έκλογή και θα ξεχωρίση τις πιο κατάλληλες, που θα είναι 10 ή 15 περίπου. Θα έπακολουθήση — στις άρ- χές Άπριλίου — ή τελική κρίσι, κατά τη διάκριση της όποίας θα χυριστούν και δοκιμαστικές ταινίες, γιά να διαπιστωθί ή άπόδοσις κάθε υποψηφίας στην όθον.

Υστε-ρα άπ' αήτην την διαδικασία θα έκλεγούν τελικώς οι ΤΕΣ- ΣΕΡΕΣ νικήτριες. 'Η πρώτη και ή δεύτερη νικήτρια θα πρω- ταγωνισήσουν στην ταινία :

«Το έισπρακτοράκι», που θ' άρχισή να χυρίζεται τον Άπ-ρίλιο, από την «Παρθενών» με σενάριο του 'Ηλ. Ι. Μπακοπού- λου και σκηνοθεσία του Φ. Φυλακτού. 'Η τρίτη και ή τε- τάρτη θα παίξουν σέ μια δεύ-τερη ταινία που θα χυριστή συγχρόνως από την ίδια έται- ρία.

Τά σχετικά συμβόλαια θα τά υπογράψουν οι νικήτριες με την «Παρθενών Φίλμς» άμέ-σως μετά την έκλογή τους.

Έν τώ μεταξύ οι γνωστότε-ρες άθηνάικες «μπουτίκ» και τά μεγαλύτερα καταστήματα της πρωτεύουσας άρχισαν να προσφέρουν, γιά τις νικήτριες του διαγωνισμού πλούσια δώ-ρα. 'Ο σχετικός κατάλογος δη- μοσιεύεται σ' αυτή τη σελίδα και, συνεχώς εμπλουτίζεται ά-πό νέες άφύρες προσφορές, που κι' αυτές θα δημοσιευθούν στο έρχόμενο τεύχος.

Υπάρχουν, όμως, σήμερα και δυό νεώτερες πληροφορίες, που ένδιαφέρουν τις διαγωνι- σίες :

1) Έρρίκος Γιαννής, Ια- τρός, αίσθητικός χειρουργός.

2) Άλ. Κοντόπουλος, ζω- γράφος, συνεργάτης της «Γυ- ναικάς».

3) Δ. Πετρίδης, καλλιτέχνης φωτογράφος.

4) Φιλ. Φυλακτός, σκηνοθε- τής.

5) 'Ηλ. Μπακοπούλος, σε- ναριογράφος, άρχισινάκτ ης της «Γυναικάς».

6) Ρένα Βελισσαρίου, κινη-ματογραφική συντάκτις και στέ- λεχος της «Παρθενών Φίλμς».

Τά δυό τελευταία μέλη της έπιτροπής, 'Ηλ. Ι. Μπακοπού- λος και Ρένα Βελισσαρίου, θα είναι και οι εισηγητάι του δια- γωνισμού.

Έν τώ μεταξύ μερικές υπο- ψήφιες διατυπώνουν με γραμ- μάτα τους μερικές άπορίες. Άπαντούμε παραπλεύρως.

"Οροι συμμετοχής στο διαγωνισμό

Στο διαγωνισμό μπορεί να λάβη μέρος κάθε Έλληνί-δα υπό τους έξης όρους :

1) 'Η ήλικία της να μη υπερβαίνει τα 25 χρόνια.

2) Να μην είναι μαθήτρια.

3) Να άποστείλη στα γραφεία της «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ», λεωφόρος Πανεπιστημίου 38α (3ος όροφος) με την ύποσμησίσι : «Γιά τόν κινηματογραφικό διαγωνι-σμό», τά έξης στοιχεία :

α) Δυό φωτογραφίες. 'Η μια μπουστό και ή άλλη δλό-σωμη, με φουστάνι. Οι φωτογραφίες να είναι μαύρες σέ χαρτί λευκό γυαλιστερό και να μη είναι ρετουσαρισμένες.

β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ήλικία και τις γραμμτικές των γνώσεις.

γ) Θα άναγράφουν έπίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το μενδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό και να δημοσιευθούν οι φωτογραφίες τους. Καί,

δ) Έάν έχουν καμμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορό, στη μουσική, στο τραγούδι, στα σπόρ κ.λ.π.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ρ ο ζ ά ν α, Θήβαι.— Μπο- ρείτε να λάβετε μέρος στον διαγωνισμό στέλνοντας δυό φω- τογραφίες. 'Η διαλογή και ή τελική κρίσις είναι ζήτημα κρί-σεως της έπιτροπής. Γιά το άλλο που μάς γράφετε, θα σας έχουμε υπ' όψιν μας.

Μ ί ν α, Ένταύθα.— Βε- δαίως μπορείτε να λάβετε με- ρος στον διαγωνισμό. Τα κω- λύματα που άναφέρετε δεν εί- ναι σοβαρά.

Λ ί λ ι α ν, Ένταύθα.— Εί- ναι αυτόντο πώς σέ κάθε μια από τις νικήτριες, θα άνα- τεθί ο ρόλος που ταιριάζει πε- ρισσότερο στα προσόντα της, ώστε να έχη όσο το δυνατόν καλύτερη άπόδοσι.

Κ. Ε. Ζ., Καβάλα.— Το «γύρισμα» των ταινιών, που θα πρωταγωνιστήσουν οι νικήτρι-ες του διαγωνισμού μας, θα έ- χη τελειώσει το έρχόμενο φθι- νώπωρο. Συνεπώς οι ταινίες θα προβληθούν στους κινημα- τογράφους την έρχόμενη χει- μερινή περίοδο.

Τ ζ ί ν α, Ένταύθα.— Δεν χρειάζονται άλλες φωτογραφί-ες. Αυτές που στείλατε είναι κατάλληλες.

Κ ά θ ρ η ν, Λάρισα.— Το καταλαβαίνετε και μόνι σας, ότι το όριο ήλικίας των 25 χρόνων δεν άποτελεί «ταμπού».

Άν, θηλ., μία κοπέλλα συγ- κεντρώνη όλα τ' άλλα προσόν-τα και είναι ένα ή δυό χρόνια μεγαλύτερη, δεν θ' άποκλει- στή μ' αυτήν την αίτια.

τει την ύπαρξη ενός πολύ δρι-
κού μηχανήματος. Στην Έλλά-
δα δεν υπάρχουν παρά δύο τέ-
τοια μηχανήματα, που έχουν εισ-
αχθεί τελευταία. Πάντως, μπο-
ρεί να θεωρηθεί δέσαιο πώς η
εγχώρια παραγωγή υφασμάτων
και πλεκτών (ζέρσεϊ) από ναύ-
λον θα αυξάνεται κάθε μέρα και
περισσότερο, ώστε να έχουν τη
δυνατότητα κι' οι Έλληνες κα-
ταναλωτές ν' αποκτήσουν σε
προσιτές τιμές τα θαυμάσια αυ-
τά κλωστούφαντουργικά προϊ-
όντα.

Θέλοντας να κατατοπίσει τις
αναγκασίες της σχετικά με
την ιστορία της ανακαλύψεως
και τις θαυματουργές ιδιότητες
του σύγχρονου αυτού προϊόντος
που τόσο τις ενδιαφέρει, η «Γυ-
ναίκα» δημοσιεύει υπό μορφή ε-
ρωτήσεων κι' απαντήσεων, μια
διαφωτιστική μελέτη για τον
τρόπο που δρέθηκε το ναύλον,
για τον τρόπο που κατασκευά-
ζεται, και για την καλύτερη δύ-
ναμη χρησιμοποίησής του απ' τις
καταναλώτριές του.

■ **Και πρώτα - πρώτα: Γιατί χρησιμοποιούμε υφάσματα από τεχνητές ύλες;**

■ — Σ' όλες τις εποχές, οι άν-
θρωποι χρησιμοποίησαν τις ίνες
που βρίσκονται στη φύση: Το
μαλλί, το μπαμπάκι, το μετά-
ξι και το λινάρι. Προσπάθησαν
να βελτιώσουν την ύφανση ή το
πλέξιμό τους σε υφάσματα, να
τις δώσουν με ώρια χρώματα
που να διαρκούν όσο το δυνα-
τόν περισσότερο, και να κάνουν
ρούχα που να είναι συγχρόνως
ζεστά ή δροσερά ανάλογως,
στερεά και όμορφα.

■ Όσο καλές κι' αν ήταν αυ-
τές οι φυσικές ίνες, είχαν ωρι-
σμένα μειονεκτήματα. 'Η ποσώ-
τητα κι' η ποιότητά τους εξαρ-
τούνταν από δυνατότητες που ο
άνθρωπος δεν έλεγχε, ή έλεγχε
πελύ λίγο. Λόγου χάρι, οι αρ-
ώστες ή άλλα αίτια μπορού-
σαν να θερσίουν ολόκληρα κο-
πάδια από πρόβατα, ή ολόκλη-
ρες καλλιέργειες από μεταξο-
σκώληκες, ή ολόκληρες εκτά-
σεις καλλιεργημένες με μπα-
μπάκι ή λινάρι. Όταν συνέ-
βαινε αυτό, υπήρχε έλλειψις υ-
φασμάτων στην αγορά.

■ Έπειτα ο άνθρωπος δεν
μπορούσε να κάνει πολλά πρά-
γματα για ν' αλλάξει τις φυσι-
κές ιδιότητες αυτών των ινών...
ν' αλλάξει το μέγεθος, το βά-
ρος, την αντοχή τους και πολ-
λά άλλα στοιχεία που τους έ-
χει δώσει η φύση. Έγιναν βέ-
βαια πολλές προσπάθειες για
να βελτιωθούν οι φυσικές ίνες,
αλλά πάντα υπήρχαν όρια σ'
αυτές τις προσπάθειες.

■ Ήταν φανερό η ανάγκη υ-
φασμάτων που να είναι πιο ώ-
ραία και πιο πρακτικά. Ήταν
φανερό η ανάγκη σταθερών τη-
γών απ' όπου να τα προμηθεύ-
εται κανείς, χωρίς να φοβάται
ελλείψεις ή μεγάλες διακυμάν-
σεις τιμών. Για ν' αυτήμεταπι-
στούν οι ανάγκες αυτές κατα-
σκευάστηκε η πρώτη τεχνητή ί-
να — το ραγιόν. Αυτό καταρ-
τώθηκε με τη διάλυση των κυτ-
ταρικών υλών που βρίσκονται
στο έλκο και στο μπαμπάκι
και τη μετατροπή τους σε νέες
ίνες. 'Η ανακάλυψη του ραγιόν
(ή τεχνητής μετάξης) δόθηκε
πολύ στην ανύψωση του βιοτι-
κού επιπέδου μας.

■ Στά 1938, αναγγέλθηκε σ'
όλο τον κόσμο η ανακάλυψη της
πρώτης τελείως συνθετικής ίνας
— του ναύλον. 'Αντίστοιχο πρά-

γμα με το ναύλον δεν μπορεί
να βρεθεί πουθενά στη φύση,
γιατί α κ ό μ α κ α ι τ α
μ ό ρ ι α που το αποτελούν
είναι κομωμένα από ανθρώπινο
χέρι. Το μέγεθος, η αντοχή, το
βάρος, η ελαστικότητα, ακόμα
κι' η γυαλάδα της κλωστής αυ-
τής μπορεί να παραχθεί κατά
βούλησι και να ελεγχθεί με έπι-
στημονική ακρίβεια.

■ Η 100% τεχνητή αυτή κλω-
στή μπορούσε να έχει μια δόλ-
κληρη σειρά από επιθυμητές ι-
διότητες, που έχουν ως συνέ-
πεια την παραγωγή νέων και

Η ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ

■ **Και πώς ανακαλύφθηκε το ναύλον;**

■ **Και πώς ανακαλύφθηκε το ναύλον;**

■ — 'Η δραματική ιστορία του
ναύλον άρχισε στα 1928. Το
έτος εκείνο, μια ομάδα από χη-
μικούς της αμερικανικής εται-
ρίας Ντυπών, μ' επί κεφαλής
τον Δρα Κάροστερ, έγκαινία-
σε ένα καινούργιο πρόγραμμα
ερευνής.

■ Αντίθετα απ' τις περισσό-
τερες έρευνες, αυτό το πρό-
γραμμα δεν απέδρασε στη δη-
μιουργία νέων χημικών προϊόν-
των, ή έστω στη βελτίωσι εκεί-
νων που υπήρχαν. Οι χημικοί
αυτοί είχαν την ελπίδα ν' ανα-
καλύψουν νέα σημαντικά χημι-
κά και φυσικά δεδομένα, που
θα συνέβαλλαν σε κάθε μελ-
λοντική χημική πρόοδο.

■ Ο Δρ. Κάροστερ και οι
βοηθοί του είχαν ιδιαίτερη πε-
ριέργεια να μάθουν πώς και
γιατί τα μόρια ωρισμένων χη-
μικών ουσιών συνσπίζονται
μεταξύ τους για να σχηματί-
σουν ζυγαντισιάς μόρια. Παλ-
λά απ' αυτά τα υπερμεγέθη
μόρια υπάρχουν στη φύση, κι'
αποτελούν τα κυριώτερα συστα-
τικά στοιχεία μερικών πολύ
γνωστών υλών όπως το υπα-
μπάκι και το λάστιχο.

■ Αφοσιώθηκαν επί ολόκλη-
ρους μήνες σ' αυτό το πρό-
βλημα. Κατώρθωσαν να παρα-
γάγουν στο έργοαστήριό μερι-
κούς τύπους αυτών των γιγαν-
τιακών μορίων, που λέγονται
πολυμερή ή μόρια. Χάρις σ'
αυτή την εργασία τους ανα-
κάλυψαν ένα σωρό πράγματα
που ενδιαφέρουν τους έρευνητές
της Χημείας.

■ Μια απ' τις ανακαλύψεις
τους ήταν πώς μπορούσε να
κατασκευασθεί ένα νέο είδος
πολυμερών μορίων, που το ώ-
νόμασαν «γρामीκά υπερπολυ-
μερή μόρια». Αυτά κατασκευά-
ζονταν από μόρια που ένωνον-
ταν μαζί το ένα μετά το άλλο

καλύτερων υφασμάτων για την
κατασκευή φορεμάτων, κουρτι-
νών, τραπεζομάντιλων και άλ-
λων ειδών οικιακής χρήσεως και
διακοσμήσεως. Χάρις σ' αυτά
τα μοναδικά πλεονεκτήματα, το
ναύλον κι' η γυναικία συνδέον-
ται καθημερινά περισσότερο,
συναντώνται καθημερινά πιο πο-
λύ. Γι' αυτό είναι κι' ενδιαφέ-
ρον να γνωρίζη κάθε γυναίκα
μερικά βασικά γεγονότα και
στοιχεία σχετικά με το τί εί-
ναι το ναύλον και τί μπο-
ρεί ν' α κ α ν η για τις
γυναίκες!

■ Όπως ακριβώς συνδέει κανείς
αλυσίδα μια σειρά από συν-
δετήρες φύλλων χαρτιού.

■ Στα 1930 ενώ εξέταζε αυ-
τά τα γραμμικά υπερπολυμε-
ρή μόρια, κάποιος απ' τους χη-

μικούς παρατήρησε κάτι έκπλη-
κτικό.

■ Βγάζοντας από τον δοκιμα-
στικό σωλήνα λίγη απ' τη χη-
μική ουσία που άπτελείτο ά-
πό τα μόρια αυτά, διαπίστωσε
πώς μπορούσε να την τεντώσει
όπως τη ζεστή καραμέλλα. 'Αλ-
λά κι' άφου η ουσία κρύωσε,
μπορούσε πάλι να τεντωθεί και
να γίνει τριπλάσια ή τετραπλά-
σια απ' το αρχικό της μήκος.
Τό σημαντικώτερο, όμως, ήταν
πώς όταν την τραβούσε έτσι,
γινόταν πολύ πιο δυνατή κι' ε-
λαστική.

■ Ποτέ άλλοτε δεν είχαν παρα-
τηρηθή τέτοιες ιδιότητες σε μια
ύλη όπως αυτή, κι' άμέσως οι
χημικοί διερωτήθησαν αν θα
μπορούσε να μετατραπεί σε υ-
φαντουργικό νήμα. Τό πράγμα
φαίνεται πολύ πιθανό, κι' οι
έρευνες πήραν άμέσως «πρακτι-
κή» κατεύθυνσι.

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

■ **Τι τύχη, να δρεθί τόσο
γρήγορα, ο σωστός χημι-
κός συνδυασμός!**

■ Δεν βρέθηκε και
πολύ γρήγορα! Τα
νήματα, που κατα-
σκευάστηκαν από
αυτά τα πρώτα πο-
λυμερή μόρια ήταν
άπλά παιχνίδια —
έντελως ακατάλλη-
λα για πρακτική
χρήσι. 'Επί έφτα
ακόμη χρόνια, οι
χημικοί, μηχανικοί
και άλλοι ειδικοί
των εργοστασίων
«Ντυπών», δούλεψαν
για να λύσουν το πρόβλημα.
Δαπανήθηκαν εκατομμύρια δολ-
λάρια, και κάθε καινούργια βελ-
τίωσι χαιρετίστηκε με τό ίδιο
καμάρι με τό όποιο οι γονείς
παρακολουθούν τα πρώτα δη-
ματά του μωρού τους.

■ Τέλος, στα 1938, κατασκευ-
άστηκαν πολυμερή μόρια εξαι-
ρητικά βελτιωμένα. 'Η ύλη αυ-

τή χρησιμοποιήθηκε άρχικά για
τρίχες, για οδοντόβουρτσες, κι'
αποδείχτηκε πολύ καλύτερη απ'
τις φυσικές τρίχες που χρησι-
μοποιούντουσαν προηγουμένως.

■ Στα 1938, το νέο αυτό ύλι-
κό ώνομάστηκε «ναύλον». Πολ-
λά έχουν λεχθεί για τη σημασία
ή την έτυμολογία του όνόμα-
τος «ναύλον». 'Η πραγματικό-
τητα όμως είναι πώς το όνομα
αυτό ήταν απόλυτα τυχαίο, και
πώς το διάλεξαν έπειδή ήταν
σύντομο, εύχρηστο στην άκοή
και προφέρεται εύκολα.

■ **Έπί τέλους! Κάλτσες
ναύλον, έ;**

■ — Ναι, στις 15 Μαΐου 1940,
οι πρώτες κάλτσες ναύλον δό-
θηκαν προς πώλησι στα κατα-
στήματα των 'Ηνωμένων Πολι-
τειών της 'Αμερικής. Τό κοινό
τις υποδέχτηκε άμέσως θερμά-
τα, και τό ναύλον καθιερώ-
θηκε. Οι κάλτσες ήταν τό πρώ-
το απ' τα πολλά είδη για τα
όποια τό ναύλον έπρόκειτο να
χρησιμοποιηθή.

■ **ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ:** Τό δεύτε-
ρο και τελευταίο μέρος της δι-
αφωτιστικής μελέτης, γύρω ά-
πό την επίνοιση και την πρα-
κτική χρησιμοποίησι του ναύ-
λον. — Θα αναφερθούν σε συ-
νομία πόσα είδη ναύλον ύπαρ-
χουν και, εν συνεχεία, με κάθε
λεπτομέρεια, οι αναγκασίες
της «γυναικας» θα πληροφορη-
θούν κάθε τι πρακτικό που ά-
φορά την περιποίησι των υφα-
σμάτων και γενικά, των ειδών
από ναύλον: πλυσίμο, σιδέρω-
μα, συντήρησις, λεύκανσις, ρά-
ψιμο κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ

■ Οι κατασάρλες από άλουμι-
νιο έχουν τό προτέρημα να εί-
ναι πολύ καλοί άγωγοί της θερ-
μότητας, πράγμα που έξοικα-
νομεί και καύσιμη ύλη και χρο-
νο. Μήν άγοράζετε ποτέ φτη-
νές ποτιότητες, φθείρονται γρή-
γορα και τρυπούν εύκολα. Προ-
τιμήστε μια γερή, χονδρή ποι-
ότητα. Για τις ήλε-
κτρικές κουζίνες ύ-
πάρχουν ειδικές κα-
τσαρόλες από άλου-
μίνιο με χονδρή, ά-
πάλυτα λεία βάση.
Και τέτοια όμως δ-
ταν αγοράζετε, προ-
σέξτε οι λαδές της
να είναι στερεές και
μονωμένες, για να
μην καίτε κάθε φο-
ρά που την πιάνετε
τά δάχτυλά σας.

■ Αν θέλετε να δι-
ατηρήτε σε καλή
κατάστασι τις κα-
τσαρόλες από άλουμίνιο, μη
δράστε ποτέ νερό, γιατί μαυ-
ρίζουν, δηλαδή παίρνουν ένα
γκριζόμαυρο χρώμα. Αυτό ό-
μως μπορείτε να τό άποφύγετε
αν ρίξετε στο νερό λίγο λίπος
ή γάλα. Και κάτι άλλο: Μην
άφινετε υπολείμματα φαγητού
στις άλουμινένιες κατασάρλες,
γιατί έτσι χαλάτε και τό φαί.

■ **ΥΛΙΚΑ:** 4 κούκλες μαλλί
Μπιγκάβ καφέ σκούρο
(Α), και από 2 κούκλες
μαλλί της ίδιας ποιό-
τητας σε μπλε (Β) και
σε άνοιχτό χρώμα (Γ). Βελό-
νες Νο 2½ και 3. 6 κουμπιά.
3½ πήχες κορδέλα γκρό.

■ **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:**
Ζέρσεϊ = 1 βελόνα καλή, 1 βε-
λόνα άνάποδη.

■ **ΔΕΙΓΜΑ:** 8π = 2 έκατ. 21
βελόνες = 4 έκατ.

ΠΛΑΤΗ

■ Βάλετε στις βελόνες Νο 3,
140π και πλέξτε ζέρσεϊ έναλ-
λασσοντας 6 βελόνες από τό
κάθε χρώμα, δηλ. Α, Β και Γ.
Και στις 2 άκρες του πλεκτού
προσθέστε κάθε 4 έκατ. από
1π (4 φορές). Θα έχετε 148π.
Όταν τό πλεκτό σας έχη γε-
νικό μήκος 18 έκατ. και άφου
τελειώσετε την 6η βελόνα της
ρίγας, σχηματίσετε τις μασχά-
λες κλείνοντας και στις 2 ά-
κρες κάθε 2η βελόνα από 9π
και 1π (9 φορές). Όταν ή
μασχάλη έχη ύψος 15 έκατ. ό-
πότε θα έχετε τελειώσει την
6η βελόνα της ρίγας, σχημα-
τίσετε τους ώμους κατά τον
έξής τρόπο: Στην άρχή κάθε
βελόνας κλείστε 3π (11 φο-
ρές). Στην επόμενη βελόνα ά-
φου κλείσετε στην άρχή τους
3π (θα είναι ή άνάποδη μεριά
του πλεκτού) βάλετε τις βελό-
νες Νο 2½ και πλέξτε 1 βελό-
να καλή στην άνάποδη μεριά
του πλεκτού, παίρνοντας τους
πόντους από τό πίσω μέρος.
'Η βελόνα αυτή θα είναι ή κό-
χη του στριψώματος του ντε-
κολτέ. Θα έχετε 76π. Με τό
χρώμα που πλέκετε στο τέλος
πλέξτε κατόπιν 1 βελόνα κα-
λή, 1 βελόνα άνάποδη και 1
βελόνα καλή, προσθέτοντας
κάθε τέλος της βελόνας από
1π. Θα έχετε 80π τους όποι-
ους θα κλείσετε χωρίς να τους
σφίγγετε.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

■ Βάλετε στις βελόνες Νο 3
80π με τό Α μαλλί και πλέξε-
τε όπως και για την πλάτη
εναλλάσσοντας κάθε 6η βελό-
να τα χρώματα. Προς τη με-
ριά του κοιμώματος δεν θα
κάνετε μεταβολές. Στην πλαγι-
νη ραφή θα προσθέσετε κάθε 4
έκατ. από 1π (4 φορές). Στα
18 έκατ. θα σχηματίσετε τη
μασχάλη με τό γνωστό τρόπο.
Όταν θα φθάσετε στον ώμο θα
κλείσετε προς αυτή τη μεριά
3π και κατόπιν κάθε 2η βελό-
να πάλι 3π (5 φορές). Θα
σας μείνουν 48π. Στην επόμε-
νη βελόνα, δηλ. στην άνάποδη
μεριά του πλεκτού βάλετε τις
βελόνες Νο 2½ και πλέξτε 1
βελόνα καλή, παίρνοντας τους
πόντους από τό πίσω μέρος.
'Η βελόνα αυτή θα είναι για
τό γύρισμα του ντεκολτέ. Θα
πλέξετε για τό στρίψωμα αυτό
όπως και στην πλάτη, προσθέ-
τοντας 1π στην καλή βελόνα
μόνον όμως προς τη μεριά της
μασχάλης. Κλείστε χωρίς να
σφίγγετε τους πόντους. Σημα-
τώψτε τις άποστάσεις για να
τοποθετησετε τό τελευταίο
στις πρώτες 2 βελόνες της τε-
λευταίας ρίγας.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

■ Πλέξτε όπως και για τό ά-
ριστερο μπροστινό αλλά αντι-
κρυστά. Στα σημεία που έχετε
όρισει άνοίξετε τις 6 κουμπό-

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΡΙΓΕ ΜΠΛΟΥΖΑ

■ Τα ριγέ πλεκτά έχουν πάντα ένα νεανικό και χαρούμενο τόνο. Άρέσουν σε όλες
σχεδόν τις γυναίκες. Αυτή μάλιστα ή μπλούζα είναι ένα μοντέλο χαριτωμένο.

Αυτό τό μοντέλο θα είναι πολύ όμορφο για τις έκδρομές σας

■ τρυπες, κλείνοντας τους 3π
μετά τους 6 καλούς πόντους
της άκρης. Στην επόμενη βε-
λόνα θα προσθέσετε τους πόν-
τους που έκλείσατε.

ΜΑΝΙΚΙ

■ Βάλετε στις βελόνες Νο 2½
76π με τό Α μαλλί και πλέξε-
τε ζέρσεϊ 12 βελόνες για τό
στρίψωμα. Στην άνάποδη με-
ριά του πλεκτού πλέξτε 1 βε-
λόνα καλή για τό γύρισμα και
σφίγγετε με τη ριγέ πλέξι
πλέκοντας με τις βελόνες Νο
3. Και στις 2 άκρες του μο-
νικίου προσθέστε κάθε 1,5 έ-
κατ. από 1π (14 φορές). Θα
έχετε 104π. Όταν τό μανίκι
έχη γενικό μήκος 26 έκατ. ά-
πό τό γύρισμα σχηματίσετε
τό στρογγύλεμα. Προσέξτε ό-
μως οι ρίγες να έρχονται σύμ-
φωνα με τις ρίγες του έμπρός
και του πίσω. Για τό στρογ-

■ γύλεμα κλείστε και στις 2
άκρες του μανικιού από 9π,
κατόπιν κάθε 2η βελόνα από
1π έως ότου μείνουν 40π και
τέλος σε κάθε βελόνα από 1π
έως ότου μείνουν 24π, όπότε
θα τους κλείσετε σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

■ Ράψτε τις πλαγινης ραφές,
προσέχοντας να έλθουν σύμφω-
να οι ρίγες. Ράψτε τις ραφές
των μανικιών και γυρίστε στο
κάτω μέρος τό στρίψωμα. Έ-
νώσετε τα μανίκια. Στις έμ-
πρός άκρες ράψτε από τό μέ-
σα μέρος την γκρό κορδέλα
και άνοίξτε όπου πρέπει τις
κουμπότρυπες. Κάνετε φεστών
γύρω στις κουμπότρυπες. Ρά-
ψτε από κάτω μέρος της
μπλούζας πάλι γκρό κορδέλα
από τό μέσα μέρος για να
χρησιμεύη στο να περάση ά-
νώμεσα ένα κορδόνι που θα τό

■ φτιάξετε με 10 ότρες από τό
Α μαλλί στο μήκος που θέλε-
τε. Θα περάσετε αυτό τό κορ-
δόνι στο κάτω μέρος της μπλού-
ζας και θα τό δγαλάτε 2 έκατ.
από την έμπρός άκρη. Σε κάθε
του άκρη θα ένώσετε 1 φούντα
που θα την κόψετε τυλίγοντας
τό Α μαλλί 50 φορές γύρω
από ένα χαρτόνι μήκους 6 έ-
κατ. Ράψτε τα κουμπιά στις
θέσεις τους.

■ Σας υπενθυμίζουμε και σας
συνιστούμε, άγαπητές μας ά-
νιωνάστριες, πριν άρχίσετε έ-
να πλεκτό, να κάνετε ένα μικρό
δείγμα. Τότε μόνο θα έρεπε
αν και τό δικό σας πλεκτό θα
έχη τις διαστάσεις που σας
δίνουμε. 'Ισως θα πείσει να
βάλετε χοδρότερες βελόνες, αν
σας γίνετε μικρότερο ή πιο λο-
πτες αν πλέκετε άραιά.

■ Χ. Κ.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ "ΔΙΑΒΟΛΟΙ", ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

'Αληθινή Ιστορία της παιδαγωγού Βενσάν, χρήσιμη σέ όλους τους γονείς

10. Κακή συνήθεια: στο «βύζαγμα» του δακτύλου

■ Τα τέσσερα διαβόλια. Τα έχεις, ήδη, γνωρίσει καλά.

1 Καί η δόλη ή το κινίνο δεν ώφελούν. «Πάλι τὰ ἴδια, Μαίρη!»... Για δέκατη τέταρτη φορά την ἴδια μέρα ή μαμά τραβάει τὸ χέρι τῆς κόρης τῆς πού τὸ βύζαινει. Καί μάλιστα πρέπει νὰ τὸ τραβήξῃ δυνατά, γιατί ή Μαίρη τὸ κρατάει στο στόμα με δύναμη. «Ὁ καθένas ἀπὸ τοὺς τέσσερες διαβόλους έχει τὸ προσωπικό του στυλ στὸ «βύζαγμα τοῦ δακτύλου». Ὁ Μίμης ἔχει διαρκῶς τὸ δακτύλο του στὸ μάτι: ἐπιπλήξεις, τιμωρίες, δὲν φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα. «Ἐβαλαν κινίνο στὸ δακτύλο τῆς Μαίρης κι ὕστερα ἀλόη. Κανένα ἀποτέλεσμα. Ὅσο γιὰ τὸ Γιαννάκη μέχρι περὶ ἀκόμα βύζαινε τὴ γροθιά του. Ἀν συνέχιζε ἀκόμα, ή δεύτερη ὀδοντοφυΐα του θὰ πάβαινε ὅπωςδήποτε στρέβλωςι.

■ Ὁ Μίμης, ἔντεκα χρόνων ■ Ἡ Καίτη, ὀκτώ μόλις χρόνων.

2 Εἶναι μιὰ ἀσχολία. Λοιπόν. Τὸ «φρικαλέο» αὐτὸ ἐλάττωμα εἶναι τίποτα πού δείχνει κανένα κληρονομικό ἐλάττωμα; «Ὁχι, μὴν ἀνησυχεῖτε. Εἶναι ἓνα ἀπὸ ἐλεσμαιστικό σ κ ὁ ς τ ω μ α τ ῆ ς ὥ ρ α ς. Ὅπως ὅλα, ή σχεδὸν ὅλα τὰ νήπια ή Μαίρη τὸ ἀνακαλύψαε ὅταν ἦταν 3 ή 4 μηνῶν. Κάθε φορά πού πλῆττει, πού δὲν ἔχει τίποτα νὰ κάνει, θέλει ἓνα μπιμπρόν γιὰ συντροφιά. Ἡ Καίτη μαρὸ ἔπαψε νὰ βύζαινη τὸ δακτύλο τῆς ὅταν τὴν ἔβαλαν σέ μιὰ κούνια με κάγκελλα, ὅπου μπορούσε νὰ παρακολουθεῖ τὰ πῆγαινε-ἔλα. Εἶναι ἐπίσης μιὰ παρηγορία: ὅταν τὴ μαλλώσουν ή τὴν πειράξουν, ή Μαίρη καταφεύγει στὸ δακτύλο τῆς. Ἀργότερα αὐτὸ μπορεί νὰ γίνῃ σ τ ὁ ς ἰ ς ἀ ν τ ἰ θ ἔ ς ε ω ς π ρ ο ς τὸ περιβάλλον. Σέ ἡλικία πέντε ἐτῶν τὸ δακτύλο εἶναι καταφύγιο ἐναντίον ἑνὸς ἐχθρικοῦ κόσμου.

■ Ὁ Γιαννάκης, ἔξι χρόνων ■ Ἡ Μαίρη, εἴκοσι μηνῶν.

3 Δώστε του μιὰ πιὸ δραστήρια ζωή. Πρέπει νὰ ἀποφύγετε νὰ κηρύξετε ἀνοιχτὸ πόλεμο κατὰ τοῦ δακτύλου: θὰ χάσετε τὴ μάχη. Πρέπει ὅμως νὰ προσέξετε: τὸ παιδί πού βύζαινει τὸ δακτύλο ἔχει τάσι νὰ πληρῇ τὴ στάσι τοῦ πάλυ μικροῦ, πού ἀργότερα θὰ μετατραπῇ σέ τάσι ἀπομονώσεως. Δὲν θὰ μπορέσετε πιθανῶς νὰ τὸν ἐμποδίσετε ἀπὸ τὰ νὰ βύζαινη τὸ δακτύλο του ὅταν κοιμάται. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα, ὅταν καταλάβετε ὅτι ἔρχεται ή στιγμή, γρήγορα δώστε του μιὰ καινούργια ἀσχολία. Τὸ νήπιο πάλι μπορεί ἀπλῶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ τρυφερότητα ή δραστηριότητα. Διαλέξτε τὰ παιχνίδια του ἀνάλογα με τὴν ἰδιοσυγκρασία του. Ἀφήστε τὸ νὰ φ τ ἰ ὁ ς ἰ τὸ ἴδιο τὸ μέσον τῆς χαρὰς του. Τὸ νὰ δὲν με κλωστὲς π.χ. τὴν καρέκλα κ.λ.π.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»:

Τὸ ἐνδέκατο ἄρθρο τῆς σειράς: Καίτη, τὸ πειραχτήριο — Μίμης, ὁ ἀναίδης.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΟΛΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ

ΙΓΗ συγκινήσεως σκόρπισε πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια στὸ Παρίσι, ὅταν παίχτηκε — γιὰ ποσοστὴν τάχα φορά; — τὸ περίφημο δράμα τοῦ Δουμά «Ἡ κυρία με τὰς καμελίας». Τὸ ἀνέδασμά του ἔπῃρε ἐπίσημο χαρακτῆρα γιατί στὸ βασικό ρόλο τῆς τραγικῆς

ἡρώιδος «πού πεθαίνει ἐπειδὴ πολὺ ἀγάπησε» θὰ ἐμφανιζόταν ή μεγαλύτερη ἡθοποιὸς τῆς Γαλλίας, ή πρώτη κυρία τῆς γαλλικῆς σκηνῆς» ὅπως τὴ λένε, Ἐντίξ Φεγιέρ.

Μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημη πρεμιέρα οἱ παρισίνοι δρόμοι ἔχουν γεμίσει με τεράστιες ἀφίσες πού διαφήμιζαν τὸ σημαντικό αὐτὸ καλλιτεχνικὸ γεγονός πού θὰ συνδυαζόταν με τὸν ἑορτασμό τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τότε πού γιὰ πρώτη φορά παρουσιάστηκε ή «Κυρία με τὰς Καμελίας».

Ἐκατὸ χρόνια... Κι' ὅμως ή ἱστορία τῆς Μαργαρίτας Γκωτιέ ἐξακολουθεῖ νὰ συγκινῇ ὅπως τότε, κι' ή ἡρώιδα τοῦ Δουμά μένει ἓνα σύμβολο ἀγάπης δυνατώτερο ἀπὸ τὸ χρόνο καί τὴν ἐποχή μας.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ἦταν καταπληκτική. Οἱ κριτικὲς ἀποθέσαν τὴν Ἐντίξ Φεγιέρ ἐνὰ τὸ μεγάλο θέατρο «Σάρα Μπενάρ» στὴν πλατεία Σαπλὲ γιὰ μιὰ δόκληση θεατρικῆς περιόδου πού παιζόταν ή «Κυρία με τὰς καμελίας» ἐγνώρισε ἀσφυκτικὲς πιέσεις...

Εἶναι κάτι πολὺ μεγάλο ἀκόμη καί γιὰ τὴ ρεαλιστικὴ ἐποχή μας νὰ πεθαίνῃ μιὰ γυναίκα ἀπὸ ἀγάπη, εἶπε ή Ἐντίξ Φεγιέρ ὅταν τὴν ἐρώτησαν οἱ δημοσιογράφοι πού ἀποδίδει αὐτὴ τὴν τεράστια ἐπιτυχία τοῦ ἔργου, μολοντί εἶναι γερασμένο πιά...

Καί συνέχισε: — Μπορεῖ πολὺ νᾶχουν ἀλλάξει οἱ νοσητροπίες μας ἀλλὰ στὸ βάθος μας διατηροῦμε κάποια ρωμαντικὴ διάθεσι... Ἡ Μαργαρίτα Γκωτιέ ἔχει μείνει ὡς ἓνα σύμβολο. Καί τὰ σύμβολα δὲ γερνᾶν ποτέ...

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ «ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»

Ὅπως οἱ περισσότεροί ἥρωες πού ὑπάρχουν στὰ μυθιστορήματα καί στὰ θεατρικὰ ἔργα, ἔτσι καί ή Μαργαρίτα Γκωτιέ ἔχει δανειστῇ τὸ πρότυπό τῆς ἀπὸ τὴ ζωῇ. Μόνον, φυσικά, πού δὲν ἦταν αὐτὸ τ' ὄνομά τῆς, οὔτε ὁ ρωμαντικὸς ἐρωτὸς τῆς με τὸν Ἀρμάνδο Ντυβάλ ἦταν ἔτσι ὅπως μᾶς τὸν περουσιάζει ὁ Δουμάς. «Ἀς μὴν ξεχνᾶμε ὅμως ὅτι ή τέχνη ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάζῃ καί νὰ τροποποιήτῃ τὴν ἀλήθεια, ὅταν αὐτὸ τὴ βοηθᾷ νὰ φθάσῃ σὲ αἰσθητικώτερο ἀποτέλεσμα...

Ἔτσι κι' ή Ἀλέξανδρος Δουμάς γυνὴς με βάσι τὴν ἱστορία τῆς Ἀλφονσίν Ντυ Πλεσσὶς πού προτίμησε τὴ δική τῆς καταστροφὴ ἀπ' τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀγαπημένου τῆς πού θὰ ἔχανε τὸ μέλλον του ἀν ἔμενε κοντά τῆς — καθὼς τῆς εἶχε πῇ ὁ πατέρας του — ἔκανε ἓνα δικὸ του ἔργο διαλέγοντας ἀπὸ τὴν ἀλήθεια ὅ,τι τοῦ ἦταν ἀπαράιτητο γιὰ νὰ «στήσῃ» τὸ δράμα του...

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς Μαργαρίτας καί τοῦ Ἀρμάνδου ἀρχίζει ἓνα ὄραδν στὴν «Ὀπερα Κομικ» τῶν Παρισίων ὅπου ὁ νεαρός Ἀρμάνδος μ' ἓνα φίλο του παρακολουθεῖ τὴν παράστασι. Ξαφνικά τὰ μάτια του καρφώνονται σ' ἓνα θεωρεῖο. Ἀνάμεσα στοὺς θαυμαστὲς τῆς καθεὶ νυχελικά ή Μαργαρίτα ἐκράια ὡς ἄνοιξιότικο νύειρο, ντυμένη σ' ἄστρα πού ὑπογραμμίζουν περισσότερο τὴν χλωμὴ ἀμορφία τῆς.

Ποία εἶναι αὐτὴ ή κυρία ἀπὸ τὸ πρῶτο θεωρεῖο ἀρίστερα; ρωτᾷ οἱ Ἀρμάνδος τὸ φίλο του...

Αὐτὸς χαμογελάει πονηρά, θῆχει λίγο κι' ὕστερα ἀπαντᾷ μ' ἓνα ἑλαφρὸ εἰρωνικό τόνο:

— Μιὰ ἀπὸ τίς... κυρίες πού ἀγαποῦν τὴ μεγάλη ζωὴ καί βρίσκουν μόνες τους τὸν τρόπο νὰ τὴν κάνουν... Λέγεται Μαργαρίτα Γκωτιέ κι' ἔχει μιὰ περιεργὴ συνήθεια:

Φοράει πάντα στὸ κορσάζ τῆς ἓνα μπουκετάκι καμελίας.

— Ἐθέλεα πολὺ νὰ τὴ γνωρίσω, ψιθύριζει ὁ Ἀρμάνδος.

Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο... Ἡ ἄλλη «κυρία» πού εἶναι πλῆθ' τῆς, ή Πρυντάν, εἶναι γνωστὴ μου. Θὰ τῆς πῶ νὰ σὲ παρουσιάσω τὴ Μαργαρίτα... Αὐτὴ ἀλλῶστε τὴ δουλειὰ κάνει ή Πρυντάν. Παραρσιάζει τὴν «Κυρία με τὰς καμελίας» σ' ἐκείνους πού θέλουν νὰ τὴ γνωρίσουν. Φυσικά με τὸ ἀζημίωτο πάντα!...

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΦΟΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

Λίγο ἀργότερα ὁ Ἀρμάνδος γνωρίζεται με τὴ Μαργαρίτα κι' ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ ἀρχίζει μιὰ ἀπὸ τίς τρυφερότερες καί ρωμαντικώτερες ἱστορίες ἀγάπης πού γίναν ποτέ.

Αὐτὸς εἶναι νέος, ὡραίος, γεμάτος δυνερα κι' ἐνθουσιασμούς γιὰ τὴ ζωῇ. Εἶναι ή πρώτη φορά πού ἐρωτεύεται καί δίνεται παράφορα, χωρὶς ἐνδοιασμούς κι' ἀμφιβολίες σ' αὐτὴ τὴν ἀγάπη του πού τὴ νομίζει ὡς καὶ πολὺ μεγάλο καί πολὺ ὁμορφο...

Ἡ Μαργαρίτα πάλι, κουρασμένη ἀπὸ τὴ ζωὴ καί προδομένη ἀπὸ τοὺς ἐφήμερους ἐρωτῆς τῆς, ζητᾷ καὶ καινούργιο κι' ἐντονο πού θὰ τὴ βοηθῇ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσι πού μέρα με τὴ μέρα βυθίζεται καί περισσότερο... Τὸ καινούργιο αὐτὸ εἶναι ὁ Ἀρμάνδος. Ἐγκαταλείπει ὅ,τι τὴ συνδεῖ με τὸ παρελθόν τῆς κι' ἀφίεται ἀλόγιστα στὴ μέθῃ τῆς ἀγάπης τῆς.

Τῆς ἀρέσει νὰ μὲν κοντὰ του καί νὰ τοῦ μιλά ὡς ἐνδοκλήρες ψιθύριστὰ γιὰ τὸν ἐρωτὰ τῆς... Τὴ φωνὴ τῆς τὴ σπᾷει πού καί πού ἕνας ξερός θῆκας ἀλλὰ ή Μαργαρίτα ἔχει τὴ δύναμη νὰ συνεχίξῃ:

— Ἡ ἀγάπη μας, Ἀρμάνδε, δὲν εἶναι συνθησιμένη. Εἶναι κάτι, πιὸ μεγάλο καί πιὸ δυνατό κι' ἀπὸ τὴ ζωὴ κι' ἀπ' τὸ θάνατο...

Ἐκείνος τότε τὴ γέρνει στὴν ἀγκαλιά του καί φιλεῖ παράφορα τὰ χλωμὰ χεῖλιά τῆς, αὐτὰ τὰ χεῖλιά πού καίνε ἀπὸ ἓνα παρᾶξενο πυρετό...

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΝΤΥΒΑΛ

Ἡ ζωὴ ὡστόσο δὲν εἶναι τόσο εὐκόλη γιὰ τοὺς δυὸ ἐραστές... Τὰ λεφτὰ τους τελειώνουν καί δὲν ὑπάρχουν πιά κοντὰ στὴ Μαργαρίτα οἱ γέροι θαυμαστὲς τῆς πού προθυμὰ ἱκανοποιούσαν ὅλες τίς ἐπιθυμίες τῆς γιὰ νὰ χαροῦν τὸν ἐρωτὰ τῆς. Ἀναγκάζεται νὰ πούλησῃ στὴν ἀρχὴ τὰ κοσμήματά τῆς κι' ἐπειτα ὅ,τι πολυτίμητο ἔχει... Παράλληλα ὁ Ἀρμάνδος ἀρχίζει νὰ βάζῃ ὑποθήκη τὰ κτήματά του. Καί τότε ξεσπᾷ τὸ δράμα...

Τὸ μαθαίνει ὁ πατέρας του πού ξέρει ὅλες τίς λεπτομέρειες γιὰ τὸν ἐρωτὰ του με τὴ Μαργαρίτα καί φθάνει γιομάτος ἀπόγνωσι καί ὀργὴ στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ βρίσκει τὸν Ἀρμάνδο καί τοῦ ζητᾷ ἐξακάθαρα νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ καί νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἀπλή κι' εἰρηνικὴ τὴν ζωῇ, «χωρὶς αὐτὸν τὸν ἐρωτὰ πού τὸν ὀδηγεῖ στὴν καταστροφὴ». Μάταια ὁ Ἀρμάνδος τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι ή Μαργαρίτα τὰ ἀρνήθηκε ὅλα γι' αὐτὸν κι' ὅτι τὸν ἀγαπᾷ εἰλικρινὰ καί τίμια. Ὁ πατέρας του εἶναι ἀδιάλλακτος. Καί σὲ μιὰ στιγμή τοῦ λέει ἐντονα:

— Οἱ γυναῖκες ὡς αὐτὴν δὲν ἀγαποῦν ποτέ. Ξέρουν μόνο νὰ κερδίζουν...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν στάσι τοῦ Ἀρμάνδου ὁ πατέρας του ἀποφασίζει νὰ ρίξῃ τὸ μεγάλο χαρτί: Νὰ βρῇ τὴ Μαργαρίτα καί νὰ τῆς ζητήσῃ με τὸ καλὸ ή με τὸ ἀγριο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ γυῖό του.

Καί πραγματικά φθάνει ὡς αὐτὴν καί γίνεται ἀνάμεσα τους ἓνας ἀπὸ τους τρυφερώτερους καί ὡραιότερους διαλόγους τοῦ ρωμαντικοῦ θεάτρου:

— Ἦρθα νὰ ἐξηγηθῶ μαζί σας, τῆς λέει ἐντονα. Ὁ γυῖός μου καταστρέφεται ἐξ αἰτίας σας.

Ἡ Μαργαρίτα προσπαθώντας νὰ κἀνῃ ἡρεμὴ τὴ φωνὴ τῆς, τοῦ ἀπαντᾷ:

— Δὲ δέχομαι τίποτα, κύριε Ντυβάλ, ἀπὸ αὐτόν.

Μαργαρίτα Γκωτιέ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΑΘΑΝΑΤΗ Ο ΔΟΥΜΑΣ, ΥΙΟΣ

— Κι' ὅμως, ἐπιμένει ὁ πατέρας, ή πολυτέλειά σας καί τὰ μεγάλα σας ἐξοδα εἶναι σὲ ὅλους γνωστὰ στὸ Παρίσι. Φαντάζομαι ὅτι ὁ Ἀρμάνδος δὲν εἶναι τόσο ἀνάνδρος ὥστε νὰ δέχεται νὰ σπαταλᾷ μαζί του ὅ,τι κερδίζετε ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡ Μαργαρίτα νοιώθει τὸ αἶμα νὰ ἀνιβαίνει στὸ κεφάλι τῆς. Αὐτὸ εἶναι κάτι, πού με κανέναν τρόπο δὲν μπορεί νὰ τὸ δεχθῇ. Γυρίζει πρὸς τὸ μέρος του καί τοῦ λέει ἐντονα:

— Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε, κύριε Ντυβάλ, ὅτι βρίσκεστε σπῆτι μου καί ὅτι εἶμαι γυναίκα.

Χαμηλώνει τὴ φωνὴ τῆς καί προσθέτει: — Ὡστόσο σας παρακαλῶ νὰ με πιστέψετε. Ἀγαπῶ τὸν Ἀρμάνδο τίμια καί εἰλικρινά, χωρὶς νὰ περιμένω τίποτα ἀπὸ αὐτόν. Γι' αὐτὸ σας παρακαλῶ νὰ μὴ φανήτε σκληρὸς μαζί μας. Ξέρω ὅτι τὸ ἴδιο ἐντονα μ' ἀγαπᾷ κι' ἐκείνος. Ἀφήστε μας νὰ χαροῦμε αὐτὸ τὸ νύειρο πού ζοῦμε καί πού μπορεί νὰ διαρκέσῃ τόσο λίγο.

Καταλαβαίνει ὁ πατέρας Ντυβάλ ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ ἔτσι ὅπως ἀρχισε. Καί ἀποφασίζει τότε νὰ ἀ-

κολουθήσῃ ἄλλη μέθοδο καί ν' ἀπευθυνθῇ στὴν καρδιά τῆς. Ἀλλάζει, λοιπὸν ὅφος καί τῆς λέει τρυφερά:

— Σὰς μιλῶ ὡς ἓνα πατέρας, Μαργαρίτα. Ἀν πραγματικά, ὅπως λέτε, ἀγαπᾶτε τὸ γυῖό μου, μὴ θελήσετε νὰ τὸν καταστρέψετε με τὸν ἐρωτὰ σας. Κι' ἀκόμα δοκίμηστε με νὰ φτιάξω τὴν εὐτυχία τῆς κόρης μου πού ἀγαπᾷ ἓνα ἄνδρα ἀπλὸ καί τίμιό νεο. Ἀν οἱ δικοί του μάθουν τὴν κατάντια τοῦ γυιῦ μου, δὲν θὰ θελήσουν νὰ συγγενεύουν με τὴν οἰκογένειά μου.

Ἡ Μαργαρίτα νοιώθει τὸ ἔδαφος νὰ χάνεται κατὰ ἀπὸ τὰ πόδια τῆς καί τὰ μάτια τῆς νὰ πλημμυρίζουν δάκρυα. Σιγά, με φωνὴ πού τρέμει ἀπὸ συγκίνησι, ψιθυρίζει:

— Πῶς μποροῦν νὰ ζητοῦν τόσα πολλὰ ἀπὸ ἓνα ἀνθρώπινο πλάσμα; Ὑστερα παίρνει δύναμη καί προσπαθώντας νὰ κἀνῃ σταθερὴ τὴ φωνὴ τῆς, λέει:

— Θὰ κάνω ὅ,τι μοῦ ζητήσετε...

Η ΤΡΑΠΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Λίγο ἀργότερα ή Μαργαρίτα δυνατώτερη ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς φεύγει μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἀρμάνδο, ἐνῶ αὐτὸς παίρνει τὸ γράμμα τῆς με τὴν τραγικὴ ἀπόφασιν.

«... Τὴν ὥρα πού θὰ διαβάζης, Ἀρμάνδε, αὐτὸ τὸ γράμμα θὰ ἔχω φύγει με κάποιον ἄλλον.

Ὅλα τελειώσαν ἀνάμεσά μας. Γύρισε στὴν οἰκογένειά σου καί προσπάθησε κοντὰ τῆς νὰ ξεχάσης μιὰ γυναίκα πού ἀγάπησες καί πού σὺ χρωστᾷς τίς μόνες εὐτυχισμένες ὥρες τῆς ζωῆς τῆς...

Μαργαρίτα Γκωτιέ»

Ἡ Μαργαρίτα ξαναρχίζει τὴ ζωὴ τῆς κοντὰ στοὺς ἐφήμερους ἐραστές τῆς, καί ὁ Ἀρμάνδος, μὴ μπορώντας νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ τὴν παράξενη ἀλλαγὴ τῆς, προσπαθεῖ νὰ τὴν ξεχάσῃ.

Ἀλλὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐπεμβαίνει κατὰ δυνατότερο κι' ἀπὸ τοὺς δυο τους: Ἡ μοῖρα... Ἡ ἀκατάσπαστη ζωὴ τῆς καί τὰ ξεχνῆτῃ τῆς ἐπιδεινώνουν γρηγορὰ τὴν κατάντασι τῆς ὕγειας τῆς.

Μέρα με τὴ μέρα βαδίζει συντομώτερα πρὸς τὸ μεγάλο τέλος. Καί ὅταν πιά ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ τελευταῖος ἐραστὴς καρδοκεῖ ἀμείλικτος ἐπάνω τῆς, προσπαθεῖ νὰ βρῇ δύναμη καί τοῦ γράφει ἓνα γράμμα στὸ ὁποῖο τοῦ τὰ λέει ὅλα. Δὲν θέλει νὰ πεθάνῃ καί νὰ μείνῃ αὐτὸς με τὴν ιδέα ὅτι ἐπρόδωσε τὴν ἀγάπη του...

Περιμένει με αγωνία ἀπάντησί του, ἀλλὰ αὐτὴ ἀργεῖ καί νοιώθει τίς δυνάμεις τῆς νὰ τὴν ἐγκαταλείβουν. Ἀκούει ἀπ' ἔξω τὴ ζωὴ νὰ συνεχίζεται κι' αὐτὴ νοιώθει ὁλοένα καί πιὸ κοντὰ τῆς τὸ θάνατο. Ἐνῶς ἀσυγκράτητος δῆκας τὴν πνίγει κάθε τόσο καί τὸ ἀδύνατο κορμί τῆς καίγεται ἀπὸ πυρετό.

Ὅλοι πιά, ὅσοι ἔλεγαν ὅτι τὴν ἀγάπησαν, τὴν ἔχουν ξεχάσει. Τίποτα πιὸ ἀνθρώπινο ἀπὸ τὴ λήθη. Σφίγγει στὰ χλωμά χέρια τῆς λίγες μαρμαίνες καμελίας καί βυθίζεται στὸν τελευταῖο λήθαργο. Ἀπὸ ἔξω ἀκούγονται χαρούμενες φωνές γλεντιέδων πού γυρίζουν ἀπὸ κάποια μασκαρά. Ἀλλὰ ή Μαργαρίτα δὲν μπορεί πιά νὰ νοιώσῃ τίποτα. Ὁ μεγάλος ἐραστὴς στέκεται πιά πάνω ἀπὸ τὸ προσκεφάλό τῆς. Προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀποφύγῃ ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀδύνατη γιὰ νὰ ἀντισταθῇ στὸ παράφορο ἀγκάλιασμά του. Κι' ἀφίεται ἀδούλο στὰ σκελετωμένα χέρια του.

Ἐπέθανε ἐπειδὴ πολὺ ἀγάπησε! Καί τοῦτῃ ή ρωμαντικὴ ἀγάπη ἔχει ἀκόμη τὴ δύναμη νὰ μᾶς συγκινῇ γιατί ή χλωμὴ «Κυρία με τὰς καμελίας» στέκεται πάνω ἀπὸ τὸ χρόνο καί τὴν ἐποχὴ μας, σύμβολο ἑνὸς ὡραίου καί μεγάλου ἐρωτὰ πού νικά ἀκόμη καί τὸ θάνατο...

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΑΤΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΕΣ ΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

■ Δεν είναι νωρίς να σκεφτήτε το Πάσχα. Όσοι να αποφασίσετε τι πρέπει να ράψετε, έφθασε. Το κρύο θα διαδεχθεί ο καλός καιρός, τις Αποκρής ή Σαρακοστή κι' ύστερα το Πάσχα. Το θα φορέσετε λοιπόν εδώ ή στο ταξιδάκι που θα κάνετε; Τι άλλο από ένα κομψό κι' ωραίο ανσάμπλ, που τόσο συνηθίστηκαν φέτος. Είναι κομψά και λεπτά, έξυπνερτουν δὲ πολύ τη γυναίκα.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Άνσάμπλ από μάλλινο τουάλ άσπρο. Φόρεμα ίσιο με πολύ κοντά μανίκια. Ή μέση σχηματίζεται με δυο μεγάλες πένες στα πλάγια. Μία λοξή ζώνη ξεκινά κάτω από το στήθος και τυλίγει τη μέση πίσω ως τα πλάγια. Ντεκολτέ τετράγωνο. Ζακέτα ίσια με μεγάλο γιακά αυτερό. Μανίκια με μανικοκόλλησι τρουά κάρ και φαρδειά μανσέτα. Κουμπώνει με 1 κουμπί.

ΔΕΞΙΑ: Άνσάμπλ για ταξίδι από παλτό και φούστα με ύφανση καρδ άπρενς ντε Γκάλλ. Ή φούστα είναι ίσια και φοριέται μ' ένα άσπρο σουέτερ. Το παλτό είναι ίσιο ριχτό με ζαπωνέ μανίκι. Γιακάς στρογγυλός. Μεγάλες τσέπες με ρεδέρ. Τα μανίκια δεν έχουν μανσέτα και το παλτό δεν έχει καθόλου κουμπιά. Το ανσάμπλ αυτό είναι ιδεώδες για ταξίδι, για έκδρομές, για μέσα στην πόλι το πωϊ, ακόμα και νωρίς το απόγευμα.

■ Τα δυο αυτά ανσάμπλ μπορούν ν' αποτελέσουν τη βάση της γκαρνταρόμπας μιάς γυναίκας την άνοιξη ειδικώτερα δὲ εκείνης που θέλει να ταξιδέψει. Μ' ένα ακόμη παρόμοιο ανσάμπλ σε σκούρο μεταξωτό ύφανση θα μπορέσει ν' αντιμετωπίσει οποιαδήποτε περίπτωση της παρουσιασθή και νάναι κομψή και καλοδωμένη. Ή άνοιξη είναι ή καλύτερη εποχή για τὸν άνθρωπο. Τὸ ξαναγέννημα της φύσης, τὰ λουλούδια, τὰ καταπράσινα φυλλώματα, οἱ ανθισμένοι κάμποι καὶ οἱ βουνοπλάγιές, τὰ εἰρηνικά καὶ δαντελωτά άκρογιάλια, δίνουν καινούργια δύναμι καὶ φρεσκάδα στη γυναίκα. Μιά έκδρομή, ένα ταξιδάκι σε κάποιο καλοκαιριόκι ή νησί για τὸ γιορτασμό του Πάσχα μέσα σ' ένα άγνὸ καὶ καθαρίο ἑλληνικὸ περιβάλλον, ἐπιβάλλει νὰ εἰστε καὶ σεις προετοιμασμένη όχι μόνο ψυχικά ἀλλὰ καὶ με τὸν κατάλληλο ἑφοδισμό ὁ σὲ φορέματα. Νὰ εἰστε ένα ζωντανὸ λουλούδι μέσα στη λουλουδισμένη φύσι. Έτσι μόνο θὰ νοιώσετε τίς χαρές που προσφέρει ἀφειδώλευτα ή καλύτερη εποχή που φτάνει, ή Άνοιξη.

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ στὰ περασμένα

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Η ΤΑΙΝ ένα από κείνα τὰ ωραία, τὰ χρυσά πρωϊνά, που πίνει κανείς ένα θαυμάσιο γάλα με καφέ, που του φέρουν μια ευχάριστη αλληλογραφία και που υπάρχει στον αέρα κάτι τὸ ανεξήγητα γιορτινό.

— Άχ, ακριβώς μια τέτοια μέρα ήταν στο Χουίντιαν Τέβυ! Είπε ή Έλισάβετ, κυττάζοντας από τὸ παράθυρο. Ακριβώς τέτοια. Θυμάσαι;

— Άν θυμάμαι; της είπα. Κοροϊδεύεις;

Οἱ περισσότεροί παντρεμένοι, υποθέτω, έχουν μερικές κοινές ἀναμνήσεις που είναι πολύτιμες. Σιγὰ - σιγὰ, μερικά γεγονότα παίρνουν μια παράξενη αἴγλη στη μνήμη κάθε ζευγαριού. Ίσως νὰ μὴν είχαν τίποτε τὸ ἐξαιρετικό, μὰ γι' αὐτοὺς ἀντιπροσωπεύουν τὴν τέλεια εὐτυχία...

Μία τέτοια μέρα είχαμε πάει στο Χουίντιαν Τέβυ. Δεν θέλω νὰ πῶ πῶσα χρόνια έχουν περάσει από τότε. Πηγαίναμε με τὸ αὐτοκίνητο στο Ντάρτμουρ, χωρίς κανένα συγκεκριμένο σκοπό, καὶ βρεθήκαμε στο Χουίντιαν Τέβυ καὶ ή μαγεία άρχισε...

Δὲν είναι παρὰ ένα μικρὸ χωριό, ἀμέσως ἔπειτα από μιά περιοχὴ γεμάτη βάλτους. Είναι πνιγμένο στο πράσινο κι' ένα χαριτωμένο ποταμάκι τὸ διασχίζει. Σ' ένα φαρὸδ δρόμο ὑπάρχουν ωραιότατα, κατ'αλκα σπιτάκια. Ὑπάρχει καὶ μιά γλυκειά, παλαιά ἐκκλησία, ένα σιδηρουργεῖο, όπου ὁ σιδηρουργὸς χτυποῦσε πέταλα ἀλόγων, κι' ένα ἀγρόκτημα όπου φάγαμε σπιτίσιο ζαμπόνι καὶ φουγιανιές με σπιτική μαρμελάδα φράουλες, καὶ μὰς ἔφεραν μιά μεγάλη γαβάθα με κίτρινο φρέσκο βούτυρο, γιὰ νὰ σερβιρισθούμε μόνοι μας.

— Άχ, πῶς θὰ ήθελα νὰ πηγαίναμε πάλι ἐκεῖ! Εἶπε ή Έλισάβετ, γεμάτη νοσταλγία.

— Κι' ἐγὼ θὰ τόθελα, συμφώνησα. Καὶ δὲν καταλαβαίνω γιατί δὲν πήγαμε ποτέ.

— Οὐτε ἐγὼ! Μὲ κύταξε ἀκτινοβολώντας ἀλόκληρη. Τί θάλεγες ἀν πηγαίναμε σήμερα!

— Έλισάβετ! Δὲν μπορούμε νὰ τ' ἀφήσουμε ὅλα καὶ νὰ πάμε στο...

— Γιατί όχι; Γιατί δὲν μπορούμε;

— Μά... μὰ είναι ἀδύνατο, εἶπα.

— Μπορούμε! Μπορεῖ κανείς νὰ κάνει ὁ,τιδήποτε, όταν τὰ θέλει πολύ...

— Μὰ ἔχω ένα σωρὸ δουλειές;

— Τηλεφώνησε καὶ πὲς πῶς θὰ τίς κάνης αὐριο!

— Κι' ἐσύ πρέπει νὰ πᾶς στη συνεδρίαση της φιλανθρωπικῆς σου ὁργανώσεως.

— Θὰ τηλεφωνήσω κι' ἐγὼ!

Τὴν κύταξα ἀφωπλισμένος.

— Κάτω είναι μιά πολύ ωραία γυναίκα που πουλάει διάφορες βούρτσες. Μήπως θες ν' αγοράσεις καμιά;

— Μὰ είναι τρέλλα αὐτὸ που θέλεις! Έρεῖς πόσο ἀπέχει τὸ Ντάρτμουρ; Κι' εἶναι ἀκριβὸς ή εποχή που οἱ μέρες είναι σύντομες!

— Τί σημασία ἔχει τί ὥρα θὰ γυρίσουμε; ἔκανε ή Έλισάβετ ἀνυπόμονα.

— Μά...

— Νομίζω πῶς ἔχασες τὸ Χουίντιαν Τέβυ! Εἶπε ή Έλισάβετ.

— Μὰ πῶς μπορῶ ποτέ...

— Ε, λοιπόν, τότε πάμε!

— Έτσι, τ' ἀφήσαμε ὅλα καὶ ξεκινήσαμε. Πέρασαμε τὸ Σάρρεϋ καὶ τὸ Χάμσαϊρ. Διασχίσαμε τὸν κάμπο τοῦ Σάλτμπουρου.

— Εὐτυχῶς, ὁ καιρὸς δὲν χαλάει, ἔκανε ή Έλισάβετ ἀναστενάζοντας, καὶ χωρὶς νὰ τολμὰ νὰ κυτᾶξὲν τὸν οὐρανὸ.

— Ελπίζω ὅτι θὰ βαστάξῃ ὥσπου νὰ φτάσουμε.

— Ήταν τόσο ὥραία ἐκείνη ή μέρα...

— Τόσο ὥραία! ἀπάντησε ή Έλισάβετ ἐπίσημα.

— Θυμάσαι τὸ γέρικο γαϊδουράκι που κοιμόταν στη μέση τοῦ δρόμου;

— Καὶ τίς πάπιες που βουτούσαν μιά μιά μέσα στο ποτάμι;

— Τὸ ἀλογάκι, που τοῦδωσες τὰ δυο μοναδικὰ μας μῆλα;

— Τὸν γέρο ἐκεῖνο, που ψάρευε;

— Πῶς μπορέσαμε νὰ ζήσουμε τόσον καιρὸ μακριὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος; Εἶπε ή Έλισάβετ.

— Ἀλήθεια, πῶς; ἔκανα κι' ἐγὼ.

— Άχ, ἐκείνο τὸ ζαμπόνι, εἶπα ξεροκαπνίζοντας. Ἀναρωτιέσαι ἀν...

— Ἀν' ἐκείνο τὸ βούτυρο; Θυμάμαι, που χρειαζόταν νὰ ρωτήσουμε στο μαγαζὶ τοῦ χωριού που μπορούσαμε νὰ πούμε ένα τσάι;

— Ναί, ναί! Κι' ὅταν φτάσαμε στο ἀγρόκτημα που μὰς ἔδειξαν, ή γυναίκα τοῦ κτηματία εἶπε πῶς σερβίριζε καὶ τσάι, ἀλλὰ πῶς δὲν ἔρχοταν πολὺς κόσμος γιὰτί...

— Γιατί δὲν είχαν βάλει ἀπ' ἑξῆς ἐπιγραφή...

— Καὶ δὲν είχαν βάλει ἐπιγραφή, γιατί ὁ ἄντρας της κι' αὐτὴ δὲν ήταν τύποι που τοὺς ἀρέσουν νὰ προκαλοῦν τὴν προσοχή!

Τώρα είχαμε φτάσει στην περιοχή τῶν βάλτων. Τὰ πάντα ήταν κόκκινα γύρω μας καὶ που καὶ που ὑπῆρχε καὶ κανένα ἰσχνὸ δέντρο.

— Κύταξε! φώναξε ή Έλισάβετ.

Τὸ εἶχα δὴ κι' ἐγὼ. Ήταν μιά πινακίδα που ἔγραφε: Χουίντιαν Τέβυ, 4½.

— Πιὸ γρήγορα! ἔκανε ή Έλισάβετ. Πιὸ γρήγορα!

— Πιὸ σιγά! τὴ διώρωσα. Νομίζω πῶς δὲν ἔχουν φτιάξει αὐτὸ τὸ δρόμο ἀπ' τὴν τελευταία φορὰ που ήρθαμε. Ἀλλωστε, νομίζω πῶς ὑπάρχει ένα ρυάκι στη γωνία.

— Τὸ ρυάκι ἀπέχει τουλάχιστο ένα μίλι ἀκόμα.

Ή Έλισάβετ εἶχε δίκιο, φυσικά. Ὅταν φτάσαμε στο ρυάκι καὶ τὸ πέρασαμε τινάζοντας νερὰ δεξιά καὶ ἀριστερά, ή πινακίδα ἔλεγε: Χουίντιαν Τέβυ, 3¼.

— Πλησιάζουμε, ψιθύρισε ή Έλισάβετ. Χουίντιαν Τέβυ, 2.

— Χουίντιαν Τέβυ, ¾.

— Σταμάτα! φώναξε ξαφνικά ή Έλισάβετ.

— Τί εἶπες; διαμαρτυρήθηκα, ὑπακούοντας. Ἀμα στρίψωμε τὴ γωνιά θρικόμαστε στο Χουίντιαν Τέβυ, κι' ἐσύ μου λες...

— Ἀρκετὰ ὡς ἐδῶ!

— Μὰ τί θέλεις νὰ πῆς; Ἀφοῦ κάναμε ὅλο αὐτὸ τὸ δρόμο.

Ή Έλισάβετ με κύταξε στὰ μάτια.

— Αὐτὸ μονάχα ήθελα, ἀγάπη μου. Νὰ ἔρθωμε ἀπλῶς στο Χουίντιαν Τέβυ! Ὅχι νὰ μποῦμε μέσα... Μὲ καταλαβαίνεις;

— Ὁχι, εἶπα.

— Μὰ δὲν θὰ ήταν τὸ ἴδιο, ὅπως τότε...

Δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι... Καί... καὶ δὲν θὰ ήθελα ποτέ ν' ἀλλάξῃ τὸ Χουίντιαν Τέβυ!

Δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξῃ, της ἀπάντησα, καταλαβαίνοντας τί ήθελε νὰ πῇ.

— Συμφωνεῖς λοιπόν νὰ κάνωμε τώρα στροφή καὶ νὰ γυρίσουμε πίσω;

— ἔχεις δίκιο, της εἶπα.

— Άχ, τί θαυμάσια μέρα ήταν ἐκείνη! ἀναστενάζει ή Έλισάβετ νυσταγμένη.

— Ναί, συμφώνησα, ἀγκαλιάζοντάς την. Ἐξακολουθεῖ νὰ είναι θαυμάσια...

ΚΟΛΑΝ ΧΑΜΑΡΝΤ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ στις ἀθηναϊκές ΜΠΟΥΤΙΚ

«ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ»

Ή μπουτικ αὐτὴ βρίσκεται στην ὁδὸ Πραξιτέλους 1 καὶ Κολοκοτρώνη γωνία. Είναι μιά πολύ χαριτωμένη μπουτικ, που ἔκανε τὰ ἐγκαίνια της τὴν περασμένη ἑβδομάδα. Τὸ ντεκόρ της είναι περιφημο καὶ σὲ πολὺ μοντέρνα γραμμὴ. Εἶναι ένας ὥραίος συνδυασμὸς ἀπὸ ζῦλο καὶ σχοινί. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ ντεκόρ εἶναι τοποθετημένα με πολὺ γούστο ὅλα τὰ εἶδη της μπουτικ.

Θαυμάσαμε πᾶνὸν τὸν τόχο μιά πολὺ ὁμορφὴ μπλούζα πλεκτὴ στὸ χέρι σὲ ένα πολὺ ὁμορφο σχέδιο. Ἐχει χρώμα πράσινο, μανίκια ρεγκλάν καὶ σηκωτὸ γιακά. Εἶναι κατὰλληλὴ γιὰ ἐκδρομές. Πολὺ χαριτωμένο είναι τὸ ἀσορτί σκουφάκι. Ἐκείνο ὅμως που ξεχωρίσαμε στη μπουτικ είναι οἱ περιφημες ζακέτες της ἀπὸ σαμαροσκουτὶ ἀσπρο, που τὸ ἔχουν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ. Ὅλες οἱ ζακέτες ἔχουν πολὺ ὁμορφα σχέδια καὶ είναι ραμμένες με πολλὴ προσοχή. Πολὺ ὁμορφὴ ήταν μιά που εἶχε πάνω στις τσέπες σχοινὶ καὶ μαῦρο δερμα. Τὴ ζακέτα αὐτὴ συμπληρώνει μιά πολὺ ὁμορφὴ φούστα σὲ στενὴ γραμμὴ, γαρνιρισμένη κι' αὐτὴ με κουμπὶα ντυμένα με δερμα.

Στὴ μπουτικ «Ἀναστέλα» θρήκαμε μιά μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ ὠραϊότατα φορέματα ἀπὸ κοντοῦνι σανάιν. Εἶναι ραμμένα σὲ γραμμὴ ἀμπίρ καὶ ἔχουν ὠραϊότατους χρωματισμοὺς, ὅπως πράσινο, ἐλεγκρικ, χακὶ κ.ά.

Πολὺ σὶκ είναι τὰ ἀμπιγιέ μπλουζάκια σὲ μαῦρο χρώμα. Ὅλα με ντεκόρ, κεντημένα με διάφορα πετράκια ἀπὸ μπζού, κολιέ, σκουλαρικό, ἑραχιόλια, δακτυλίδια. Ἐπίσης ἀμπιγιέ τσαντούλες κεντημένες, ζῶνες, ἑσάρπες, καπελάκια σὲ πολὺ μοντέρνα σχέδια.

Τέλος, πολλὲς φούστες ἀπὸ διάφορα ὠράσματα σὲ ἀμπιγιέ καὶ σπορ σχέδια.

«ΕΥΑ»

Κι' αὐτὴ είναι μιά καινούργια πολὺ σὶκ μπουτικ, που ἔχει στολισεῖ τὴν ὁδὸ Νίκης 16. Τὸ ντεκόρ της μπουτικ είναι ὠραϊότατο καὶ ἐπικρατεῖ τὸ κίτρινο καὶ τὸ κρῖζο, σ' ένα πολὺ ὁμορφο συνδυασμὸ χρωμάτων. Μερικά κλαδιά ἀπὸ πλάτανος συμπληρώνουν τὸ χαριτωμένο ντεκόρ. Στους τοίχους είναι θαλμένες ἐταζέρες που πᾶνὸν είναι τοποθετημένα διαλεκτὰ ἀξεσουάρ. Καπέλα, τσάντες, μαντήλια γιὰ τὸ λαμὸ, ζῶνες κ.λ.π. Πολὺ χαριτωμένες οἱ ἀμπιγιέ τσαντούλες, ὅλες σὲ τύπο φακέλλου ἀπὸ γκρό, γαρνιρισμένες με σάτεν καὶ μ' ένα ὠραϊότατο κλίπ.

Θαυμάσαμε τὴν ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ μπζού πολὺ καλῆς ποιότητος. Σκουλαρικό, θραχιόλια, κολιέ με χρυσά, πέρες, στράς, πούλες, χάντρες.

Πολὺ κομψὰ είναι τὰ μπλουζάκια, που φοροῦνται περιφημα στὰ ἀποκριάτικα πάρτυ ἀπὸ ταβὰ ή μπροκάρ, σὲ πολὺ μοντέρνα σχέδια.

Ἐντύπωσι μὰς ἔκανε μιά μαῦρη μπλούζα ἀπὸ βελούδο με ντεκαλὲ ὀβάλ. Ἐμπρὸς ἔχει φάσα ἀπὸ πλάσε πολὺ πρωτότυπο σὲ χρώμα μελὶ καὶ μιά σειρὰ ἀπὸ χάντρες σὲ ἴδιο χρώμα. Αὐτὴ ή μπλούζα συνδυάζεται περιφημα με μιά μαῦρη φούστα ἀπὸ γκρό που κάνει μιά τέλεια ἐφαρμογὴ στὸ σῶμα. Ἀλλή μιά ὁμορφὴ φούστα είναι ἀπὸ τσόχα πολὺ κλός, κεντημένη με μαλλὶ καὶ χάντρες.

Ἀσυνήθιστο είναι ένα ανσάμπλ ἀπὸ τσάντα καὶ ὁμπρέλα. Ἡ τσάντα είναι ἀπὸ λουστρίνι καὶ ἔχει θήκη όπου μπαίνει ή ὁμπρέλα. Ἡ ὁμπρέλα είναι μαῦρη καὶ γαρνιρεται μ' ένα κόκκινο φυτίλακι.

Ἀρσεῖ ἰδιαίτερα ένα κοκτέϊλ φόρεμα ντε πῆς. Ἡ φούστα είναι σὲ τύπο ταγιγάνικο με τρία φαρδειά βολάν που κατὰλγουν σὲ μύτες. Αὐτὰ ἐνώνονται με ταῦτ' τους με ένα εἶδος νταντέλας ἀσπρόμαυρης. Τὸ κορσὰς ἔχει μιντερό ντεκαλὲ.

Εἶδαμε ἀκόμα ὠραϊότατες λιζὲς σὲ παστὲλ χρωματισμοὺς, καθὼς καὶ σὰ λια σὲ μοντέρνα χρώματα.

Ἡ μπουτικ «Εὐα» ἀναλαμβάνει καὶ φασὸν γιὰ ταγιέρ, φορέματα, τουαλέτες καὶ λοιπά.

ΘΩΠΗ ΣΠΕΝΤΖΑ

ΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ,
την άγρια θράκη κατέ-
θηκε ο Διόνυσος στην
Ελλάδα φέρνοντας μα-
ζί του το κλήμα, το
σταφύλι, το κρασί. Τον
συνδεύουν δάκρυες, σά-
τυροι, μαινάδες, όλοι
μεθυμένοι απ' τον χυ-
μό του αμπελιού, που
το χαρίζουν παντού ο-
που περνούν.

Δύο τών θεών, το
κρασί είναι μαζί με το
στάρι και την έλξη ένα βασικό είδος δια-
τροφής. Μήπως και σήμερα ακόμα οι χω-
ρικοί μας δεν βλέπουν στα χρώματα του
ουρανού τόσους τόσους θά πάη ή έσοδεία
των τριών αυτών σημαντικών προϊόντων;
Το λαϊκό ποίημα λέει:

«Το κόκκινο είναι κρασί,
Το κίτρινο είναι στάρι.
Το πράσινο είναι περισσή έλξη...»

Το πλάτος της λουρίδας που έχει το
κάθε ένα από τα τρία αυτά χρώματα του
τόξου, προμηγνά τον ύψος της έσοδείας.
Στην ευκρατή χώρα μας, το αμπελί
ευδοκίμησε και ευδοκίμει παντού, από την
Κομοτηνή της Θράκης, τη Ζίτσα της Ή-
πειρου, τη Νάουσα της Μακεδονίας, την
Αττική, την Πελοπόννησο, έως τις άκρες
της Κρήτης και τα άλλα νησιά του Αι-
γαίου.

Οι άρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν
το κρασί στα συμπόσια, στις θυσίες, στις
σπονδές. Θυσίες και σπονδές γίνονταν
και οι άρχαίοι ήθελαν να τιμήσουν ένα
θεό, τους νεκρούς ή «να καθιερώσουν, να
επικυρώσουν δηλαδή με ιερό όρκο μια συμ-
θήκη ειρήνης, μιαν άνακκη, μια συμφω-
νία. Έχουν στη γη ή στο θάω, λίγο -
λίγο, κραμά κρασιού με νερό ή μέλι. Και
σήμερα ακόμα, σε ώριμα μέρη της Έλ-
λάδας, για να «δέσει» μια συμφωνία χύ-
νουν στο χώμα κρασί στάλα - στάλα και
ορκίζονται «Έτσι να χυθεί το αίμα μου,
στάλα - στάλα, αν πατήσω το λόγο μου».

Τα συμπόσια ήταν γιορτές με συνωστι-
γενειακή έορτή, σε γάμους, γενέθλια, ενη-
τιμήσουν τον έρχομο ή την αναχώρησή ξε-
φαγητά του, οι συγγενείς και οι φίλοι μέ-
σα σε καλάνια. Αυτά ήταν τα κάπτα στυ-
ριδων γεύματα από τα καλάνια δηλαδή
αυτά ελληνική έπιπόση είναι! Στα συμ-
πόσια έκαναν προτάσεις και έκείνος για
την τιμή του οποίου γινόταν ή πρό-
ταση πτό. «Ασπρο πάτος» δεν φωνάζουν
έως σήμερα σε παρόμοιες στιγμές; Βλέ-
πετε ότι, τόσο στα σημερινά, όσο και
στα μικροπράγματα, ή συνήθεια της έλ-
ληνικής φυλής είναι αναμφισβήτητη μέσα
από ιλιάδες... Τό κρασί το έπιναν
πάντα νερωμένο 3:4, 2:3 ή 3:5 κατά την
έποχή. Και θα έχετε βέβαια άκουσει την
παραίτηση «Όπου μήνας δίχως ρ, το κρα-
σί με το νερό».

Τό πέρασμα των αιώνων δεν άλλαξε
σχεδόν καθόλου τον βασικό τρόπο της κα-
τασκευής του κρα-
σιού. Όριμο στα-
φύλι, πάτημα στο
πατητήρι (ή λινό)
ή μέσα σε δερμά-
τια (άσκια τράγι-
να), δάλισμο στο

■ Με το ψάρι, έ-
αρεσίνωτο
κρασί.

■ Με το ψάρι, έ-
αρεσίνωτο
κρασί.

■ Με το ψάρι, έ-
αρεσίνωτο
κρασί.

■ Με το ψάρι, έ-
αρεσίνωτο
κρασί.

■ Μία κάβα με διάφορα κρασιά. 1. Κονιάκ
Μεταξά, 2. Κρασί Ναούσης. 3. Ούζο
Σάν Ριβάλ, 4. Κρασί Καμπά, 5. Ροδίτι-
κο, 6. Μαυροδάφνη 'Αχαΐας, 7. Κρασί Βό-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ, ΟΙ ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ

ΝΑ, ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ

βαρέλι για τη ζύμωση. Στην αρχαιότητα
δεν υπήρχαν βαρέλια. Το κρασί έμπαινε
σε χωματένια πιθάκια, όπως και το λάδι
και τα ξερά προϊόντα. Άκόμα και σήμερα
στην Ίσπανία και στην Κρήτη, δάζουν το
κρασί και σε πήλινα δοχεία. Τα ισπανικά
πιθάκια ονομάζονται «τινάγια» και μπο-
ρούν να χωρέσουν έως 16.000 λίτρες (κι-
λά). Τον πρώτο μ.Χ. αιώνα εμφανίζονται
τά βαρέλια στις βορειότερες χώρες όπου
υπάρχει άφθονη ζυ-
λεια και σιγά - σι-
γά έπικρατούν για-
τί είναι εύκολα στη

■ Οι γαρίδες, ως
δρεκτικό, μπορούν
να συνοδεύονται ά-
πό θερμού.

μεταφορά, στην τοποθέτησή και δεν σπά-
νε όπως τα πιθάκια. Παρατηρήθηκε ακόμα
ότι ώριμα έξυλα, όπως το κέδρο και ή
δρύς βοηθούν στην ώριμανση του κρασιού
και το πλουτίζουν με άρωμα.

Η ρετσίνα είναι αρχαίο κρασί και ή-
σως να άνακαλύφθηκε τυχαία, πάντως για
τα σταφύλια της Αττικής το ρετσίνο είναι
το καλύτερο υλικό για τη διατήρησή του
έλαφρου κρασιού.

Τά ελληνικά κρασιά άρχισαν να παρά-
γουνται συστηματικά μετά το 1850. Έως
τότε κάθε χωρικός που είχε αμπε-
λι έκανε το κρασί του και πουλούσε
όσο του περίσσευε. Τά αμπελικά ή-
σαν λιγοστά γιατί κατά την Έπα-
νάσταση το 1821 καταστράφηκαν
όπως και κάθε τι άλλο.

ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΜΠΑ

Στο 1869 ο Άνδρέας Π. Καμ-
πάς αγοράζει παλιούς βοσκότοπους
στην Αττική και φυτεύει αμπελικά,
ζωνότερα στην περιφέρεια του Λαυ-

ρίου και στην Κάντζα και το 1880 έγκα-
θιστά τα πρώτα μηχανήματα για κατα-
σκευή κρασιού και κονιάκ. Σήμερα ή Α.Ε.
«Α. Π. Καμπά» έχει τους παλιούς αμ-
πελώνες και τρία εργοστάσια και ειδικές
υπόγειες αποθήκες για την «παλαίωσι»
των κονιάκ και των κρασιών της. Αυτόμα-
τα μηχανήματα πλένουν άποστειρώνουν
και γεμίζουν τα μπουκάλια. Στην Κάντζα
παράγονται τά εκλεκτά κρασιά της Έται-
ρείας: «Ρετσίνα», «Κοκκινέλι», «Υμη-
τός» (άρεσίνωτο λευκό και κόκκινο) «Ρο-
δίτης» και «Κιάβας» δηλαδή όλες τις μαρ-
κες ξερού κρασιού παλαιότητας 15 έτών.
Παράγει επίσης Μαυροδάφνη από τό ει-
δικό πατρινό σταφύλι, θερμού, ούζο, κα-
νιάκ και λικέρ. Ένα από τά τρία έργο-
στάσιά της είναι στην Τρίπολη, όπου πα-
ράγονται λεπτά και εύγενη κρασιά, με τά
ονόματα «Μαντινεία» και «Αρκαδία».

ΟΙΝΟΠΟΙΊΑ ΒΟΤΡΥΣ

Η Έταιρεία Οίνων και Οίνονευμά-
των «Βότρυς» που τώρα πιά άνήκει στο
οικονομικό συγκρότημα Μποδοσάκη Άθα-
νασιάδη, ιδρύθηκε το 1906 από τον Χαρ.
Κανελλόπουλο. Έχει εγκαταστάσεις και
οινοποιεία στην Έλευσίνα, την Κλαμά-
τα, τον Πύργο, τους Μύλους (Αττικής),
τη Νεμέα, τη Γαστούνη, και την Πάρο. Πα-
ράγει κρασιά ρετσίνα, ξερά (άρεσίνω-
τα) γλυκά, κονιάκ, ούζο, πιπερμαν, 5.000.
000 άκάδες σταφυλιού χρησιμοποιούνται
κάθε χρόνο. Στην έσωτερική κατανάλωσή
έχει εμφιαλωμένο σε φιάλες μισής όκας ή
γαλόνια 2½ ή 5 όκάδων υπό τά γενικά ό-
νομα «Βότρυς»: ρετσίνα, άρεσίνωτο λευ-
κό ή κοκκινέλι (ροζέ), Μαυροδάφνη (πε-
ριοχής Πατρών), Μοσχάτο (Πατρών ή Σά-
μου), θερμού και ήμισυγλυκά κρασιά λευ-
κά ή κόκκινα και τό ειδικό για τά επιδό-
σια γλυκό κρασί «Βασιλίσσα Αμαλία».

Ειδικώς για δώρα έχει: κουτί με κο-
νιάκ και 2 ποτηράκια. Για κυνήγους και
έκδρομείς μπουκάλια πλάκε (παγουρά-
κια) με κονιάκ ή ούζο. Παγωνιέρες σέ χαρ-
τινο άμπαλάς που περιέχουν 1.350 δραμ.
κρασί ξερό ροζέ. Και βάσεις καλαμένιες,
όπου άκουμπά μια μπουτίλια κρασιού.

ΑΧΑΪΤΑ ΚΛΑΟΥΣ

Ένας ρομαντικός Γερμανός υπάλληλος
του γραφείου «Άμβούργερ» στην Πάτρα,
ο Γουσταύος Κλάους είναι ο ιδρυτής της
εταιρείας, που φέρει άκόμη τό όνομά του.
Βγαίνει κάποτε περίπατο στον Γλαύκο και
μαγεύεται από την όμορφιά του τοπίου,

8. Σάντα Έλενα, 9. Βερμούτ Βαλ-
τζί, 10. Βερμούτ 'Αχαΐας, 11. Βερμούτ
Ρόδου, 12. Ούζο Κατσάνη, 13. Κρασί
Μαρκό, 14. Κρασί άσπρο, 15. Κρασί Βό-
τρης, 16. Πίπερμαν, 17. Κονιάκ, 18. Λι-
κέρ της έλλην. έπιχειρήσεως Μανουσίου.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΑ ΣΕΡΒΙΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

Στήναι μια πρόχειρη καλύβα με χόρτα,
τόν άλλο χρόνο αγοράζει ένα αμπελάκι
και κάνει κρασί γι' αυτόν και τους φίλους
του. Και σιγά - σιγά φθάνουμε στα 1861
όποτε ιδρύεται το Έργοστάσιο Οίνοποι-
ίας Κλάους. Η γερμανική εταιρεία δια-
τηρήθηκε μέχρι τον πρώτο Εύρωπαϊκό πό-
λεμο, μετά έγινε ελληνική.

Σε όποιον πάει για πρώτη φορά στην
Πάτρα και θέλει να δει τά ωραιότερα μέ-
ρη της όλοι θα ειπουν: «Επήγατε στο
Κλάους;» Στ' αλήθεια ή «Αχαΐα» είναι
στόλισμα των Πατρών και της περιφέρει-
ας. Έγκαταστάσεις, κατοικίες, αποθήκες,
καταλαμβάνουν μαζί με ένα μέρος της άμ-
πελοφυτείας 40 χιλιάδες τετραγωνικά μέ-
τρα. Τά κρασιά της «Αχαΐας» μένουν
στην κάβα μια όκταετία προτού δοθούν
στην κατανάλωσή. Γι' αυτό υπάρχουν πε-
λώριες κάβες για την πρώτη ζύμωση που
χωρούν οι τρεις από 60.000 όκάδες κι' οι
άλλες 27 από 10.000. Πελώρια βαρέλια
δέχονται τό κρασί μετά την πρώτη ζύμω-
ση. Μεταγγίσεις γίνονται τρεις τον πρώτο
χρόνο και από μία κάθε
επόμενο έως να συμπλη-
ρω ή όκταετία. Τά με-
γαλύτερα και καλύτερα
δουλεμένα βαρέλια της
«Αχαΐας» είναι αγορα-
σμένα από την έκθεση της
Τεργέστης το 1882. Εί-
ναι δρύινα, σκαλισμένα
στο χέρι με κλαδιά άμ-
πέλου και έχουν Μαυροδά-
φνη πολύ παλιά.

Για να τιμήσουν τον Βί-
σμαρκ και τον Μόλτκε
(πρωθυπουργό και αρχι-
στατήγη της Γερμανίας)
οι Γερμανοί ιδιοκτήται του
Κλάους έστειλαν το 1873
κρασί από δύο βαρέλια,

■ Με το κοτόπουλο προτι-
μώστε κόκκινο κρασί.

που φέρουν έως σήμερα τά όνόματά τους.
Έπίσης κάθε φορά που οι βασιλείς της
Έλλάδος έπήγαιναν στην «Αχαΐα» τιμη-
τικά έδιδαν τά όνόματά τους σε ένα βα-
ρέλι παλιό κρασί. Οι τιμώμενοι έστέλναν
ένα ευχαριστήριο γράμμα και έτσι θα δι-
τε μέσα σε κορνίζες τά ιδιόχειρά γράμ-
ματα του Βίσμαρκ, του Μόλτκε, του Έλ-
βενίξελου, του Φλέμιγκ, του Γκάου Κού-
περ, του Μοντγκόμερ-
κ.λ.π. Υπάρχουν ακό-
μη αντίγραφα των ευ-
χαριστηρίων του Λιστ
και του Βάγνερ.

Ένα μικρό σαλονά-
κι - μπαρ είναι στολί-
σμένο με τά διάφορα
αυτά γράμματα, ένα
βιβλίο υπάρχει για να
υπογράφουν οι επισκε-
πτες. Και ένας ευγενέ-
στατος υπάλληλος σάς
δίνει να δοκιμάσετε ό-
ποιο από τά προϊόντα
τους θελήσετε, ενώ θα
σας έξηγη ή την κατα-
σκευή του.

Ποικιλία τύπων έ-
χουν τά κρασιά της
«Αχαΐας». Για τό φα-
γητό υπάρχει: Ρετσί-
να, Άρεσίνωτο, «Σάν-
τα - Έλενα», λευκό,
«Καστέλ Ντανιέλις», ή-
ρυθρό, «Δεμέστιχα» λευκό και έρυθρό, «Μα-
ρέας» λευκό και έρυθρό. Γλυκά κρασιά εί-
ναι ή Μαυροδάφνη, τό «Γκρέσια Σέφου»
για δρεκτικό, τό Μοσχάτο. Και ειδικά
κρασιά, ή Σομπάνια Ντεμι - σέκ, ή Σαμ-
πάνια Έστρα, τό Ντορέ, Βερμούτ μαύρο
και Βερμούτ λευκό ξερό (ντραί).

Η ΟΝΟΜΑΣΤΗ ΖΙΤΣΑ

Στά βορειοδυτικά της Ήπειρου, 25 χι-
λιόμετρα μακριά από τά Γιάννενα, επάνω
σε άγριο πετρίνους λόφους βρίσκεται ή
Ζίτσα. Έχει ύψόμετρο 400 μέτρα, κα-
ταράσσια αμπελικά ή στολίζουν, καθώς
και τά γύρω χωριά: Δολιχά, Δραγονά,
Κορίτσα.

Είναι κτισμένη στις πλαγιές του Προ-
φήτη Ηλία. Έκεί, στο μοναστήρι του
Προφήτη Ηλία φιλοξενείται το 1809 ο
Λόρδος Βύρυν και στο ποίημά του «Τό
παίδι του Άρολδ» περιγράφει τό τοπίο
που τον μαγεύει και τό γλυκό κρασί που
τόν μεθά «Έδώ κατοικεί, λέει, ο εύπρο-
σ-

γορος και φιλόξενος καλόγερος, εδώ ο δι-
αβάτης λαμβάνει πάντα καλή υποδοχή
και δοκιμάζει τό νέκταρ των αμπελιών,
που έχει μοναδική γεύση». Ο Δεσπότης
Μιχαήλ Λεμσιός κάνει μεγάλες προσπά-
θειες για τη διάδοσή του κρασιού αυτού.
Μία αυτοκράτειρα Θεοδώρα, ποιά άραγε
από όλες, έξορίστη στην Ήπειρο, στέλ-
νει κρασί στις έκκλησίες για την Θεία Με-
τάληψι για να της συγ-
χωρηθούν οι άμαρτίες
της.

Ένα με έναίωση
χρόνο χρειάζεται για
το κρασί της Ζίτσας για
τις διάφορες μεταγγί-
σεις. Μετά πρέπει να
μείνει ακόμη μισό χρό-
νο στο μπουκάλι για
να άναπτύξη τό φυσί-
κό άνθρακικό που τό
κάνει σαμπανιζέ.

Τά όνόματά των κρα-
σιών της Ζίτσας είναι:
«Ζίτσα» σαμπανιζέ,
«Ντρίσκο σέκ», μπρού-
σκο, «Ντρίσκο» ήμισυ-
γλυκό, «Κάβα Λεκάντα»
τά ίδια κρασιά, παλιά
δίως, και έσκαριβόμε-
νης ηλικίας, που ανα-
γράφεται στην μπου-
τίλια. Για δώρα τα κρα-
σιά αυτά πουλιούνται
μέσα σε ειδικά κάνιστρα.

ΜΠΡΟΥΣΚΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

Η Κρήτη παράγει μεγάλες ποσότητες
σταφυλιών και γλεύκους. Τά περισσότερα
όμως κρητικά κρασιά δοσίνον στο έξω-
τερικό σε βαρέλια και δεξαμενόπλοια και
χρησιμοποιούνται, στη Γερμανία ιδίως, για
την κατασκευή του θερμού.

Στην επαρχία Κισσάμου παράγονται
τά καλύτερα κρασιά, στην Κρύα Βρύση,
τό Μούλετε, τις Βούδες, τό Καστέλλο. Τό
μοσχάτο δοσίνον στα χωριά του Σελίνου.
Καλό, έξαιρετο αλλά λίγο κρασί δοσίνον
και ο Άγριλές της Σητείας. Η Κρήτη
δοσίνον λίγο ρετσίνα, τό μπρούσκο είναι
τό κρασί της. Στην Κρήτη υπάρχουν ακό-
μα όρενα χωριά όπου τό κρασί μπαίνει
σε πιθάκια που χωρούν 150—200 όκάδες
ή σε μικρότερες κουρούτες για την
οικιακή χρήση. Μέτρο βάρος για
τό κρασί είναι τό «μιστάτο» που
πάει 14 όκάδες και στα χωριά την
άξια του νοικοκύρη τη μετράουν

■ Με τον άσπακο
ταιριάζει ή ρετσίνα

μέ τα μίστατα που δαύζουν τ'άμπέλια του! Τα κρασιά της επαρχίας Κισσάμου γίνονται από ένα ειδικό σταφυλί που λέγεται «Ρωμείο» γιατί κατά την παράδοση ήρθε από τη Ρώμη. Τα κρητικά κρασιά, όταν παλιώνουν μετά 3 τουλάχιστο χρόνια, λέγονται «Μουραδάς», έχουν γεύση παρόμοια με το κονιάκ και είναι τονωτικά για τους εξαντλημένους οργανισμούς. Γνήσια κρητικά κρασιά θα βρείτε στην ταβέρνα «Τα Χανιά» (Σκουζέ 3 — πάροδος Καλαμιώτη).

ΣΑΜΙΩΤΙΚΟ ΓΛΥΚΟ

Η καλλιέργεια του σταφυλιού στη Σάμο δεν είναι εξαγριωμένο ποτέ άρχισε. Αποφασίζοντας σε πολύ παλαιά χρόνια μία που ή Σάμος γειτονεύει με την Μ. Ασία. Η μυθολογία αναφέρει ως πρώτο καλλιεργητή τον τύραννο Άγκαϊον. Οι Φαραὶ της Αιγύπτου είχαν μόνιμο προμηθευτή στη Σάμο, οι έμποροι της Φοινίκης το μεταφέρουν στις γύρω πολιτείες. Καί οι Αθηναί του Περικλέους αγοράζουν το μεγαλύτερο μέρος από το γλυκό και μοσχατό σαμιώτικο κρασί, τον άνοσμοϊαν.

Στα νεώτερα χρόνια τα σαμιώτικα κρασιά έμπαιναν στα σουλτανικά γεύματα, ή δέ Σάμος έπληρωνε συμβολικό φόρο άποτελούμενο από λίγο κρασί και μερικά αούτοσια μοσχατά σταφυλία. Καί τους ποιητές ένεπνευσε το σαμιώτικο μοσχατό. Η Σαπφώ άγαπούσε να έμπνέεται από το γλυκό κρασί και ο Λάρος Βύρων έπτε, όταν το πρωτοδοκίμασε: «Αξίζει να παλεμά κανείς για έναν τόπο που τόσο σπάταλα τον εύνοησε ή φύσις».

Ολόκληρο το νησί της Σάμου παράγει έκλεκτό σταφυλί, ιδίως οι βόρειες περιοχές και το Κέντρο.

Νάχα νερό άπ' τόν Πλάτανο
Σταφυλί άπ' την Κολώνια
Νάχα και την άγάπη μου
Νά τη φιλω στο στόμα.

τραγουδούν με καυμό οι Σαμιώτες. Καί με το δίκιο τους: οι Σαμιώτισσες είναι τόσο όμορφες κοπέλλες και το κρασί τους τόσο γλυκό!

Σήμερα πιά όλοι οι παραγωγοί του νησιού είναι συνεταιρισμένοι. Η Ένωσις Οινολογικών Συνεταιρισμών Σάμου έχει μόνη το δικαίωμα να συγκεντρώνη, να έπεξεργάζεται, να τυποποιή και να έμφιαλώνη κρασί σαμιώτικο για το έξωτερικό. Οι άλλοι έμποροι έμφιαλώνουν το κρασί για την έσωτερική κατανάλωσι. Οι άδελφοί Νικολάου, Σαμιώτες ειδικοί οινολόγοι, άν και εδάγουν, στην Άμερική ιδίως, ρετσίνα, ξερό λευκό Άπτικής, ερυθρό ξερό οίνο, μοσχατό και Μαυροδάφνη, το σαμιώτικο κρασί τους το διαβέτουν μόνο στην έγχώρια άγορά, με τα όνόματα «Σάμος σέκ» και «Σάμος ντράϊ».

ΒΕΡΝΤΕΑ ΚΑΙ ΡΟΜΠΟΛΑ

Καί στη Ρόδο ή «Γεωργική Βιομηχανική Έταιρεία Ρόδου» συγκεντρώνει όλοκληρη την παραγωγή και την τυποποιεί στις συγχρονισμένες έγκαταστάσεις της. Με τη κλοφορύν τα κρασιά «Μαλβαζία», «Μοσχατό», «Ακάντια» και το κρασί κάθως «Σεβαλιέ ντε Ρόντ». Η έξαγωγή στίς ξένες χώρες γίνεται σε μικρή άκόμη κλίμακα γιατί χρειάζεται συμπλήρωσι άποθεμάτων για την πλήρη και όμοιομορφη πάντοτε τυποποίησι.

Υπάρχουν και άλλα ώραία και εύγευστα έλληνικά κρασιά: Στη Ζάκυνθο, στον κόλπο του Λαγανά, στον Παντοκράτορα, φυτρώνη το αούγουστούλι σταφυλί που δίνει την όνομασθή «Βερντέα». Είναι κρουζί ξερό, ξανθό σαν το χρυσάφι, αλλά πουλιέται μόνο στον τόπο του χύμα.

Στην Κεφαλλονιά κάνουν την περίφημη ρομπόλα, που είναι κι' αυτή ένα ώραίο και έκλεκτό σε ποιότητα κρασί. Στη Σαντορίνη το γλυκό βισάντο, στο Πήλιο Μοσχατό και κόκκινο ροζέ έπιτραπέζιο έκλεκτής ποιότητας. Όλα όμως γίνονται σε μικρές ποσότητες, έτσι που μόλις έπαρκούν για την τοπική κατανάλωσι.

Στη Μακεδονία και στη Θράκη υπάρχουν δύο έκλεκτές ποιότητες κρασιού. Στη

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

που μπορείτε να βρήτε παντού

ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ

(Έπιτραπέζια σε μπουκάλια

¼ και ½ όκας)

Σάντα Έλνα λευκό «Αχάϊα»
Καστέλ - Ντανιελίς κόκκινο «Α-
χάϊα»

Δεμέστιχα λ. και κ. «Αχάϊα»

Μωρές λ. και κ. «Αχάϊα»

Ξερό λ. και κ. «Αχάϊα» και σε γα-
λόνια 2½ και 5 όκάδων

Ρετσίνα Έλντς όμοιως και σε γα-
λόνια για πάρτυ.

Ξερό λ. και κ. «Βαλτζή»

Λευκό ξερό Βότρυς

Έρυθρό ξερό Βότρυς

Ρετσίνα και κόκκινε Βότρυς

Υμητός λ. και κ. Καμπά

Ροδίτης (ξερό ροζέ) Καμπά

Μαντινεία και Άρκαδία Καμπά

Κίσσαμος (Κουτσουρέλη)

Ρεγκίνα Γκρέκα (ρετσίνα) Λε-
κάντα

Λεκάντα Ρόζα (κόκκινε) Λεκάντα

Λεκάντα Ρόζα (ροδίτης) Λεκάντα

Λευκό ξερό Λεκάντα

Ντρίσκο σέκ (μπρούσκο) Λεκάντα

Ρετσίνα Άπτικής Νικολάου

Σάμος Σέκ Νικολάου

ΓΛΥΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

Μαυροδάφνη «Αχάϊα»
Γκρέσιον Σερν «Αχάϊα»
Μοσχατό «Αχάϊα»
Μαυροδάφνη Αυτόκρατορική Έλντς
Σάντα Βέρα ήμίγλυκο Λεκάντα
Πρίσκο ήμίγλυκο Λεκάντα
Μαυροδάφνη Καμπά
Μοσχατό Σάμου Καμπά
Μαυροδάφνη Πατρών Καμπά
Βασίλισσα Άμαλία Καμπά
Σάμος γλυκό Νικολάου

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

Σαραβάλι (τύπου Πορτό) Έλντς
Σαμπάνια ντεμ - σέκ Έλντς
Σαμπάνια ζέτρα - ντράϊ Έλντς
Ντορέ Έλντς
Βερμούτ μαύρο και Βερμούτ ξερό
Λευκό Έλντς και σε γαλόνια 2½
και 5 όκάδων
Ζίτσα (σαμπανιζέ φυσικό) Λεκάντα
Κάδα Λεκάντα
Βερμούτ Βότρυς
Βερμούτ Καμπά
Βερμούτ Βαλτζή
Μοσχατό Νικολάου
Μαυροδάφνη Πατρών Νικολάου
Βερμούτ Νικολάου

ΤΟΠΙΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

Ρετσίνα - Κόκκινε (Άπτική)
Μπρούσκο - Μουραδάς (Κρήτη)
Βερντέα (Ζάκυνθος)
Ρομπόλα (Κεφαλλονιά)
Βισάντο (Σαντορίνη)
Μοσχατό (Σάμος)

Νάουσα και στην Κομοτηνή. Καί στίς δύο αυτές περιοχές της Μακεδονίας και της Θράκης παράγεται δυνατό και νοστιμωτό μπρούσκο μαύρο κρασί κατάλληλο για τα δυνατά φαγιά που σηκώνει το κλίμα. «Νά είχα ψάρι άπ' τη Μπορού — Κρασί άπ' την Κομοτηνή — Καί να φιλούσα Άνθια» — Καλύπτο δεν γίνεη, λένε οι Θρακιώτες και παίνευουν έτσι τα έκλεκτά ψάρια του Ιχθυοτροφείου του Πόρου - Λάγυ, το εύγευστο και δυνατό κρασί τους και τίς όμορφες κοπέλλες τους, μέσα στον ίδιο στίχο.

Στην Κύπρο υπάρχει μεγάλη οίνοποιή-

τική έγκατάστασις, που είναι σε έλληνικά χέρια. Τα κρασιά της όμως δεν έρχονται σε μας, πηγαίνουν όλα στο έξωτερικό. Στη βιβρίνα του πατριού «Βότρυς», στη Λεωφόρο Έλ. Βενιζέλου θα όητε μια συλλογή των κυπριακών κρασιών. Τα έχουν εκθέσει σαν μια έκδηλωση άγάπης προς τους Κυπρίους παραγωγούς.

ΣΥΝΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΞΕΝΑ

Όλα τα κρασιά που είπαμε έξάγονται στο έξωτερικό: Ην. Πολιτείες, Αίγυπτο, Νάτιο και Κεντρική Άφρική, Νάτιο Άμερική, όχι μόνο για τους εκεί Έλληνες, αλλά για την ξένη άγορά. Βγαίνουν σε μπουκάλια σφραγισμένα και άρχισαν να γίνονται γνωστά όλο και περισσότερο.

Σε δεξαμενόπλοια ή μεγάλες βαρέλες έξάγουν και οι μεγάλες οίνολογικές εταιρείες και άλλες επιχειρήσεις, κρασί ζυμωμένο και κατάλληλο για θερμού ή κούπαζ (άνομιξη για θερμάσι) άλλων φτωχότερων κρασιών του έξωτερικού. Τέτοιοι έξαγωγείς είναι ή Έταιρεία «Βακχίς» που παίρνει κρασιά από την Πάτρα, Κρήτη, Πόρο, Σάμο, Νεμέα, Λευκάδα. Έξάγει 7 — 8.000 τόννους κάθε χρόνο.

Έπίσης ή Ένωσις Οίνολογικών Συνεταιρισμών Άπτικής, που συγκεντρώνει όλα τα κρασιά των Μεσογείων: Σκάλα Όρωπού, Κιούρκα, Λιόπεσι, Κορωπί, Μαρκόπουλο, Καρατιά, Θορικό — Καλύδια, Χαρβάτι, Σπάτα, Μαραθάνα. Σε κάθε χωριό έχει δικές της έγκαταστάσεις και εξαδιάζει με μούστο ή κρασί τους ταβερναρής των επαρχιών, τους διαφόρους έμπορους και έμφιαλωτάς κρασιών και τους έξαγωγείς ξερών κρασιών (Ά)φοί Νικολάου, Βαλτζή, Κουτσουρέλλης και άλλοι). Στο χωριό Μαρκόπουλο υπάρχει και ένας δεύτερος Συνεταιρισμός παραγωγών. Αυτός τυποποίησε το ξερό λευκό και ροζέ κρασί ρετσίνα, με το όνομα «Μαρκό». Είναι μια ποιότης έκλεκτή και γνωστή από πάρα πολλά χρόνια.

Κρασί παράγεται σε όλη την Έλλάδα από τους χωρικούς. Οι διάφορες τοπικές ποικιλίες δυστυχώς δεν είναι γενικότερα γνωστές, σιγά - σιγά, όμως, ιδίως με την ίδρυσι των συνεταιριστικών οίνολογιών τόσο στην Άπτική, όσο και στην Πελοπόννησο και την Κρήτη ή ποιότης τους βελτιώνεται και σταθεροποιείται, «τυποποιείται». Έτσι που να δίνη έλπίδες ότι θα μωρέσει να συναγωνισθή τα ξένα όνομαστα κρασιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΙΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Όλοι μας πίνουμε, λίγο ή πολύ, κρασί. Λίγοι όμως από μας ξέρουν να εκτιμήσουν και να κρίνουν την ποιότητά του με βεβαιότητα. Δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς κρασοπατέρας για να το καταλάβη. Οι μηκερής δεν χρειάζονται «καλό κρασί», εκείνοι ζητούν διαρκώς «πολύ κρασί». Μόνο εκείνος που πίνει λογικά και στην κατάλληλη ώρα μπορεί να χαρή την όμορφιά του.

Για να καταλάβετε τη γεύσι ενός κρασιού μην πιήτε προηγουμένως νερό ή καπνίστε τσιγάρο, μη φάτε γλυκίσματα. Μασσήστε σιγά - σιγά ένα κομμάτι ψωμί, ώστε το στόμα σας να καθαρίση από κάθε άλλη γεύσι. Κατόπιν πιήτε μία μιά γουλιά για να ποτισθή το στόμα σας με τη γεύσι του κρασιού και μετά καταπιήτε περισσότερο. Έτσι μονάχα θα μάθετε να ξεχωρίζετε τη γεύσι, τη σπιρίτσα, το «πάχος», τη γλυκύτητα, τη νοστιμίδα, την παλαιότητα και τη λεπτότητα του κρασιού σας.

Το κρασί πίνεται εύχρηστα άν:
● Δε γεμίζετε τα ποτήρια έως άπάνω. Ένα ξεχειλό ποτήρι κόβει την όρεξη για κρασί και άφνει να χάνεται ή εύωδιά του.
● Το ποτήρι σας είναι σφαιρικό ή μοιάζει με τουλίπα για να συγκρατή την εύωδιά.

● Μεταχειρίζεστε κρυστάλλινα ποτήρια. Τότε δέ θα πίνετε κρασί, αλλά άκτινες του ήλιου, ρομπάνια και τοπάζια, βέβαια ένα άπλο κρασί, μία ρετσίνα από το γειτονικό ταβερνάκι θα την βάλουμε σ' ένα άπλο ποτήρι, θα το έχουμε όμως σκούπισει τόσο, ώστε να λάμπη σαν κρυστάλλο.

● Όλες οι αίσθήσεις πρέπει να παίρνουν

έρος στο πίσσιμο του κρασιού. Κυττάξετέ το πρώτα για να χαρήτε το χρώμα τη λάμψη, τη διαφάνειά του. Είναι το πρώτο στάδιο άπολαύσεως.

Κατόπιν μυρίστε το. Δώστε μια κυκλική κίνησι στο ποτήρι, διακριτικά και προσεκτικά για να μη καταβρέξετε το τραπέζι-ουάντηλο και το φόρεμά σας. Θα ζυγνίσετε έτσι την κομισμένη εύωδιά του. Καί κατόπιν άρχίσετε να πίνετε με μέτρο πάντα, γιατί το άσχημότερο θέαμα στη ζωή είναι μία γυναίκα μεθύσιμένη.

ΤΟ ΚΑΘΕ ΚΡΑΣΙ ΜΕ ΤΙ ΦΑ'Ι ΠΑΕΙ

Το πώς θα συνδυάσετε τα κρασιά με τα φαγητά αυτό είναι μία άληθινή έπιστήμη που έχει αναπτύξη κυρίως στη Γαλλία. Μόνες σας θα «μελετήσετε» το ζήτημα αυτό, θα δοκιμάσετε κάθε φαγητό με ένα είδος έλληνικού κρασιού και θα σχηματίσετε την προσωπική πείρα σας.

Γενικά, υπάρχουν οι εξής «κανόνες»:

● Για όρεκτικά το ούζο, και καλύτερο το θερμού. Το μαύρο θερμού πίνεται ώραία, το «εκό ξερό (ντράϊ) μόνο σε κοκταίηλ μπορεί να μπη, εκτός άν έχετε συνήθεια, κακός δέβαια, σε βαρύ οίνόπνευμα.

● Για τα όρ - νι - έβρ, τα ψάρια και τα θαλασσινά κρασί ξερό λευκό ή ρετσίνα.

● Για τα λευκά κρέατα (πουλερικά) πάλη κρασί άσπρο, για τα κόκκινα κρέατα και ιδίως το κυνήγι κρασί κόκκινο ή μαύρο ανάλογος το πάχος του μαγειρέματος.

● Κάθε ξύνο, σάλτσα ή σαλάτα δεν σηκώνει κρασί.

● Άν στη σάλτσα έχετε βάλει κρασί, θα συνοδεύετε το φαγητό αυτό με το ίδιο κρασί της σάλτσας του.

● Άν πρόκειται για τοπικό φαγητό ή για τοπικό μαγειρέμα, πάρτε κρασί από τον ίδιο τόπο, ασφαλώς θύ του πηγαίνη.

● Με τα γλυκίσματα, «τά έπιδόρπια» πηγαίνει κρασί γλυκό, Μαυροδάφνη, Μοσχατό, Ζίτσα και κυρίως — σαμπάνια ντεμ σέκ, τελευταία όμως, κυριαρχεί ή συνήθεια να σερβίρεται κρασί λευκό ξερό ή ροζέ ξερό.

● Το κρασί μπαίνει στο τραπέζι με τη σειρά, πρώτα το ελαφρότερο και τελευταία το δυνατότερο, το «παχύτερο».

● Τελευταίο έρχεται το τυρί και τα φρούτα. Δεν μπορείτε να δγάλετε ελαφρό κρασί τώρα στο τέλος. Θα δγάλετε από το δυνατότερο ξερό κρασί που έχετε σερβίρει έως τώρα.

ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΕΧΕΙ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ

Κάθε κρασί έχει τη θερμοκρασία του: Το άσπρο κρασί, λένε οι δάσκαλοι στην τέχνη του κρασιού οι Γάλλοι, πίνεται με τη θερμοκρασία του υπογείου (όπου πρέπει να φυλάγεται), το κόκκινο και το μαύρο «σαμπρέ» με τη θερμοκρασία του δωματίου όπου θα έοδευη. Η σαμπάνια στον πάγο, όχι όμως παγωμένη, μόνο πολύ δροσερή. Άν κρυσή περισσότερο κόβει.

ΤΟ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑ

Το κρασί μπαίνει στο τραπέζι μέσα στη δική του μοτίλια.

Ποτήρια θα βάλετε όσα είδη κρασιών θα σερβίρετε: 3 κρασιά = 4 ποτήρια, το πρώτο για το νερό. Τα ποτήρια έχουν διάφορα σχήματα: σφαιρικά, σαν τουλίπες, στενόμακρα, με λεπτό ή με χαμηλό και χοντρό πόδι.

Χύσετε, όχι σείς αλλά ο άντρας της οικογενείας που είναι στο τραπέζι — πάτερς, σύζυγος, άδελφος ή συγγαίος συγγενής — λίγες σταγόνες στο ποτήρι σας για να φύγη μαζί κάθε τι ξένο άντικείμενος που μωρεί να ύπάρχη έπάνω — έπάνω (κομμάτια φελλού), βάλετε κρασί στα ποτήρια των άλλων, τελευταία στο δικό σας. Προσέχετε να ύπάρχη πάντα κρασί στο ποτήρι των συνδαιτημόνων. Φυσικά θα σκούπιζετε πάντα το στόμα σας πριν πιήτε, για να μη στολίσετε τα χείλη του ποτηριού με τη σάλτσα του φαγητού.

Δεν θα κάνετε ποτέ γαργάρα με το κρασί, ούτε θα χτυπάτε τη γλώσσα άκόμη αν είναι το νοστιμότερο κρασί του κόσμου. Καί θα πίνετε πάντα τόσο όσο χρειάζεται για να ώφελεται ο οργανισμός σας και για να μη μεθύσετε.

ΕΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΚΕΦΟΝΚ ΑΤΕ ΠΟΤΕ

από πού προήλθαν

μερικές γνωστότατες

παροιμιώδεις εκφράσεις;

ΡΩΤΗΤΕ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ

Α θέλαμε πάρα πολύ να ζητούσαμε συγγνώμη από τους αναγνώστες μας του έξωτερικού που άργούμε λιγάκι λόγω ταχυδρομείου να τους άπαντήσουμε. Πάντως πρέπει να ξέρουν ότι ή χαρά μας είναι μεγάλη όταν το γράμμα προέρχεται από μία Έλληνίδα του έξωτερικού και τουτο, γιατί όχι μόνο θυμάται πάντα τη γλώσσα της αλλά άκόμη και τίς παροιμιώδεις εκφράσεις μας.

Ο ΛΑ ΤΑΧΕΙ Η ΜΑΡΙΟΡΗ. Ο ΦΕΡΕΤΖΕΣ ΤΗΣ ΛΕΙΠΕΙ

Η άναγνώστριά μας Φούλα Μάνου από τα Ίωάννινα θέλει να μάθη την ιστορία της εκφράσεως «όλα τάχη ή Μαριόρη ό φερετζές της λείπει».

Στα χρόνια του Βασιλέα Όθωνα, είναι γνωστό πώς ή Άθυνα ήταν μία μικρή πόλη που κάθε άλλο παρά με τη σημερινή έμοιαζε. Κοντά σ' όλες τις έλλειψεις και ή ψυχαγωγία ήταν περιορισμένη και θα ήταν πολύ τυχερός κανείς να κατάφερνε να τον προσκαλέσουν στίς λιγοστές κοσμικές συγκεντρώσεις που γίνονταν.

Το είσιτήριο για τα κοσμικά σαλόνια δεν μωρεί να πη κανείς πώς ήταν πολύ δύσκολο. Δεν είχε βλέπτε άκόμη διαμορφωθή ο κύκλος της καλής τάξεως γιατί το χρονικό διάστημα από την άπελευθέρωσι δεν ήταν και μεγάλο. Οι άξιοματικοί και οι άπόγονοι των άγωνιστών της επαναστάσεως καθώς και τα μέλη των ξένων άποστολών ήταν το πρώτο προύμι. Πάντως, όμως, δεν ήταν και τόσο εύκολο να βρισκεται κανείς σε μία δεξίωσι του άντιβασιλέως Άρμανομπτεργκ.

Σε μία από αυτές τίς συγκεντρώσεις παραρισκόταν και ο άείμνηστος Καλέτης, που όταν ρώτησαν τί γνώμη έχει για το άραχνούφατο μαύρο «δέλο» που φορούσε στο πρόσωπό της ή εύθυμη χήρα των σαλονιών της έποχης εκείνης Μαριόρη — Ζαφειρίτσα Κοντολέοντος άπάντησε: «Έτσι δεν θα φαίνεται όταν θα.... κοκκινίχη καμιά φορά άν....

Καί συνεπείρως: «Μωρέ όλα τάχη ή Μαριόρη ό φερετζές της λείπει».

Καί από τότε έμεινε ο λόγος για να λέγεται ως σήμερα.

Η ΘΕΛΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΗΤΑ ΓΕΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΧΟΡΤΑΤΟ

Με το γράμμα που μας έστειλε ή δεσποινίς Άργυρώ Μεταξά θέλει να μάθη για την ιστορία της παροιμιώδους εκφράσεως: «Ηθέλε και τον σκύλο χορτάτο και την πητα γερή».

Η ιστορία του τηλεγραφικού σύρματος στην Έλλάδα, διασπείζεται με αρκετά κωμικά έπαισόδια, από τα όποια το πιο άστοιό είναι εκείνο που συνέβη το Δεκέμβριο του 1858. Πλησίαζε πρωτοχρονιά και ή βασίλισσα Άμαλία είχε παμψαγγείλει στη Γερμανία μερικά δώρα για τους αλλοίους της. Έπειδή όμως άργούσαν να έρθουν, έστειλε τον γραμματέα της Μανασσή στον Πειραιά, για να ρωτήση τηλεγραφικώς τη Σύρο, πώς είχε καταπλεύσει εκεί το άτιμόπλοιο της γραμμής που θα έφερε τα δώρα. Το τηλεγράφημα έφυγε ά-

μέσως για τον προορισμό του, αλλά ή άπαντη που ήρθε σε λίγο έλεγε: «Καί την πητα θέλεις γερή και τον σκύλο χορτάτο. Έδώ χαλάει ο κόσμος, βρέχει και χιονίζει».

Έκπληκτος ό τηλεγραφητής, έπτε τα καδέκαστα στο Μανασσή. Έκείνος διέταξε τότε να ξανακαλέσουν. Η άπάντησις που ήρθε ήταν άκόμη πιο άναιδής: «Όχι μονάχα θα φάω την πητα αλλά και τη σκύλα σου. Παράτησε με, βλάκα!». Ο Μανασσή έγινε έξω φρενών, έσπευσε να έκθεση τα διατρέξαντα στον ύπουρο των Έσωτερικών Χριστόπουλο και να διατάξη την άντικατάστασι του άσεβήσαντος στη βασιλική έντολή ύπαλληλίας. Άλλά τί είχε συμβή;

Ο τηλεγραφητής της Σύρου είχε άφήσει άνοιχτή τη γραμμή με τον τηλεγραφικό σταθμό του άκρωτηρίου της Έλλης — στην Καλλιόπη — και ή χειριστής του δεύτερου σταθμού που μίλούσε τυχαία την ώρα εκείνη με τον τηλεγραφητή της Σύρου — ό όποιος τον είχε άφήσει μία λαγωνική σκυλίτσα και μία πητα για να τα παραλάβη άργότερα — έδινε τίς περιέργεις εκείνες άπαντήσεις, νομίζοντας ότι τίς λαμβάνει ο φίλος του. Φυσικά ή παρεξήγησις δεν είχε συνέπειες, γιατί όταν άκουσε την άστεία αυτή ιστορία ή βασίλισσα Άμαλία, ξέσπασε σε δυνατά γέλια:

— Τό φτωχό! έπτε. Ηθέλε και την πητα γερή και το σκύλο χορτάτο!..

Άπό τότε ή φράσις αυτή έμεινε σαν παροιμία και τί λέμε σε πολλές και διάφορες περιπτώσεις.

ΤΟΝ ΕΠΙΑΣΑΝ ΣΤΑ ΠΡΑΣΑ

Για την εκφρασι αυτή μας ρωτά ή δεσποινίς Τζένη Παναγιολάου από την όδον Έσπερίδων 88, Καλλιθέα.

Μόλις ή Άθήνα έγινε πρωτεύουσα του Έλληνικού κράτους, κάποιος Θεόδωρος Καρράς έφτιαξε μία συμμορία κακοποιών που ρήμαζαν τα σπίτια και τα μαγαζιά. Η άστυνομία τους κυνηγούσε να τους πιάση, μα ποτέ δεν το κατώρθωνε. Ο Καρράς είχε γίνει άληθινό δόφτηρο των κατοίκων.

Την έποχή εκείνη στην Κολοκυνθού των Άθηνών κατοικούσε ο παπάς — Μελέτις, που έλεγαν ότι είχε φλουριά με το τατουάζ. Άν και περασμένης ηλικίας, ή καταπληκτική του δύναμη έκανε έντύπωσι σε όλους.

Τό σπιτάκι που έμεινε στην τριγυρισμένο από ένα άπέραντο περιβόλι, σπαρμένο με πράσα. Μία νύχτα ο παπάς πετάχτηκε άπό τον ύπνο του. Του άφηνε πώς άκούσε στο περιβόλι του κάποια σκιά που κινιόταν ύποπτα μέσα στα πράσα. Άφορος καθώς ήταν πήγε προς τα εκεί και ή ένα πηδημα γράτσο από το σέρκο — ποιών άλλον; — τον περίφημο Καρρά. που τον παρέδωσε στην άστυνομία. Ο κακοποιός ώμολόγησε γρήγορα τους συνεργάτες του, που πιάστηκαν κι' αυτοί. Έτσι οι παλαιό, όσο και οι σημερινοί Αθηναίοι, όταν συμβαίνει κάτι παρόμοιο, λένε συνήθως ότι «τον έπιασαν στα πράσα».

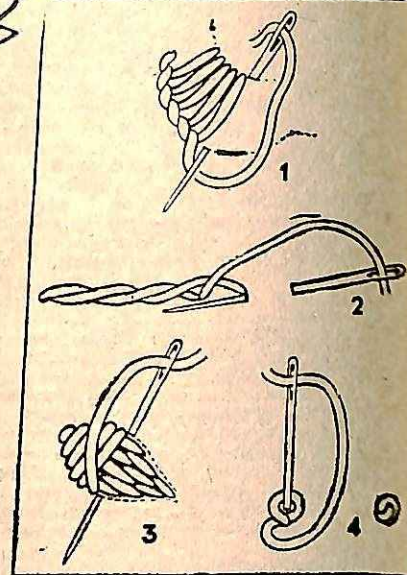
Κι' εδώ στίς γενικές ερωτήσεις σας.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, κυρία Άσλάνογλου από τη Νέα Έλβετία, κυρίως καλείται το λειτουργικό βιβλίο της όρθόδοξης Χριστιανικής Έκκλησίας το όποϊόν περιλαμβάνει τους ψαλλόμενους ύμνους από της Κυριακής του Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι του Μεγάλου Σαββάτου. Λέγεται δέ Τριώδιον το βιβλίο αυτό, γιατί περιέχει τρεις μόνο ώδες. Έδώ κατά συνεκδοχή, ώνομάστηκαν τριώδιον οι τρεις μόνο έβδομάδες των Άποκριών.

ΜΟΣΧΑΝΘ. Το MEDIA LUZ είναι Νοτιοαμερικανικό. Σπανιόλιον προφέρεται το Ζ ως Θ και έχομεν Μέντια Λούθ. Έπειδή λοιπόν το Ζ των Σπανιόλων προφέρεται Θ θα πρέπει να τη λέγαμε Μέντια Λούθ. Πλην όμως οι Λατινικές χώρες της Άμερικής το προφέρουν Ζ και έτσι έχομεν το Μέντια Λούζ.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΔΥΟ ΣΕΛΙ-
ΔΕΣ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΕΝΑ
ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΧΕ-
ΔΙΟ. ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟ-
ΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΤΕ
ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΕΝΑ ΤΡΑΠΕ-
ΖΟΜΑΝΤΗΛΟ. ΕΝΑ ΣΕΜΕΝ
ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ. ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ.
ΚΑΡΕ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ Κ.Τ.Λ.

ΕΚΤΟΣ από τη γνωστή
σταυροβελονιά και το
πουάν ντ' όμπρ άρχισε
τελευταία να συνθίζεται πολύ
κι' ή βελονιά φεστόνι. Βελο-
νιά εύκολη και πολύ διακοσμη-
τική για καρτέ, σεμαίν ή τρα-
πέζομαντήλο. Αν θέλετε λοι-
πόν κι' έσεις να μην ύστερήτε
στη μόδα, κεντήστε αυτό το ω-
ραίο σχέδιο της ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕΙ
(D.M.C.).

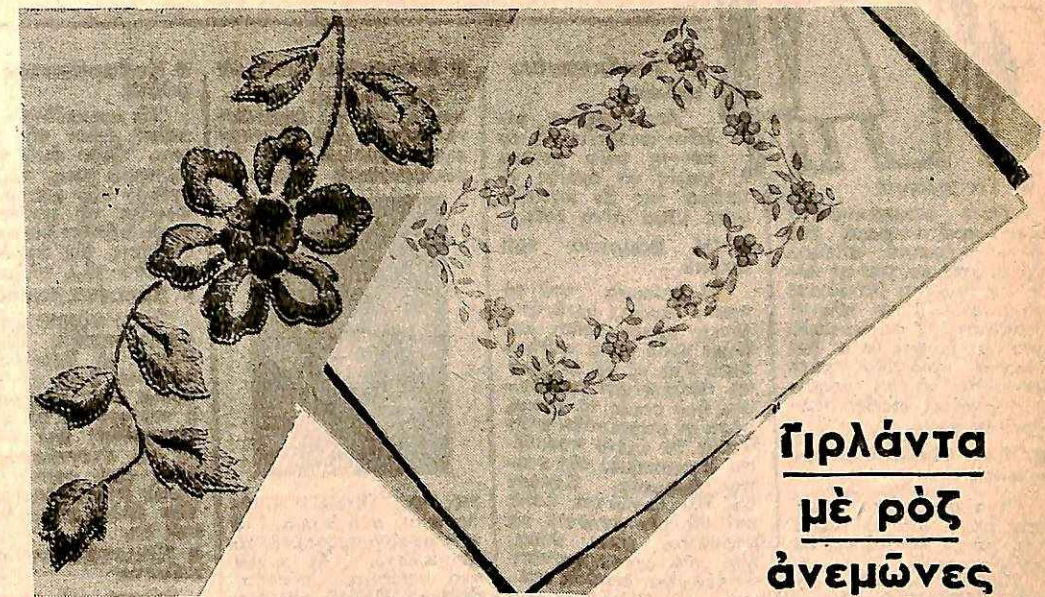
Μπορείτε να κεντήσετε αυτή
τη γιρλάντα σε καρτέ ή σεμαίν,
καθώς επίσης και σε τραπε-
ζομαντήλο τοποθετώντας γύρω
αυτή τη λουλουδένια γιρλάντα
και στο μέσον μικρά πεταχτά
άνθκια.

Θά μεταχειριστήτε λεπτό
λινό (τά πιό καπάλληλα είναι
τά ιταλικά) χρώματος έκρυ και
κλωστές ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ (D.M.C.)
σε τέσσερες αποχρώσεις ρόζ
No 350, 351, 352, 353 και
κοτόν περλέ (είδος 8) No 351
ή σε τέσσερες αποχρώσεις συ-
κλαμέν No 602, 603, 604, 605
και κοτόν περλέ (είδος 8) No
603.

Τά φύλλα θά κεντηθούν με
βελονιά φεστόνι (σχ. 1) άλλα
με το ρόζ No 353 κι' άλλα με
το ρόζ No 352. Τά κλαδάκια
θά γίνουν ριζοβελονιά (σχ. 2)
με το ρόζ 352, ενώ τά μεγάλα
πέταλα των λουλουδιών φεστό-
νι με το No 351, τά μικρά πέ-
ταλα θά κεντηθούν άνεβατό
(σχ. 3) με το No 350 καθώς
επίσης με το ίδιο χρώμα θά
γίνουν οι καρδιές των λουλου-
διών με τη βελονιά κομπάκι
(σχ. 4).

Τό τελείωμα του κεντήμα-
τός σας θά γίνει φεστόνι ή με
το βελονάκι με το κοτόν περλέ.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑΤΗΣ D.M.C.

Γιρλάντα
μέ ρόζ
άνεμώνες

Τό σχέδιο που σας παραθέ-
τουμε είναι τό ένα τέταρτο έ-
νός σεμαίν, μπορείτε όμως να
επαναλάβετε την γιρλάντα ά-
νάλογα με τό μέγεθος του κεν-
τήματός σας.

Φτιάχνοντας τά άσορτί πε-
τσετάκια αξιοποιείτε τό κέντη-
μά σας που έτσι μπορεί ν' άν-
τικαταστήση τό ειδικό τραπε-
ζομαντήλο τσαγιού σε μία φι-
λική συγκέντρωση.

Σε κάθε πετσετάκι θά κεν-
τήσετε ένα κλαδάκι με την ά-
νεμώνα του στη μία γωνιά και

θά τό τελειώσετε με τό βελο-
νάκι ή φεστόνι όπως και τό
καρτέ ή σεμαίν σας.

Και με την εύκαιρία που
σας δώσαμε αυτό τό ωραίο κέν-
τημα, διαβάστε μερικά ένδια-
φρόντα πράγματα για τά κεν-
τήματα γενικώς. Είναι πολύ
παλιά ή ιστορία των κεντημά-
των. Είναι γνωστό ότι πολλοί
λαοί της αρχαιότητας, όπως οι
Φρύγες, οι Λυδοί, οι Αιγύπτιοι,
έκτός από την ύφαντουργι-
κή και ταπητουργική, έγνώ-
ριζαν και την τέχνη του κεντή-
ματος. Ο Όμηρος περιγρά-
φοντας τις άσχολιες της Ή-
ραίας Έλένης αναφέρει ότι
κεντούσε σε πορφύρο πέπλο
σκηνές από τόν Τρωικό πόλε-
μο. Δυστυχώς είναι έλάχιστά
τά διασωθέντα έλληνικά κεντή-
ματα. Στις ανασκαφές της Κρι-
μαίας δρέθηκαν σε τάφους μι-
κρά δείγματα της έλληνικής
τέχνης πάνω σε μάλλινα ύφα-
σματα που χρονολογούνται ά-
πό τό 400 π.Χ.

Σήμερα ή χρήση των κεντη-
μάτων είναι πολύ έκτεταμένη
και ποικίλη. Υπάρχουν διάφο-

ρα είδη κεντημάτων που παίρ-
νουν την ονομασία τους βάσει
του ύλικού, της βελονιάς ή και
της χώρας της παραγωγής
τους. Η έλληνική κεντητική
τέχνη καλλιεργήθηκε κι' έξακο-
λουθεί να καλλιεργηται μ' έ-
ξαιρετική επιμέλεια και καλαι-
σθησία σ' όλη την Ελλάδα.
Παρ' όλες τις κατά καιρούς
ξενικές επιδράσεις άνατολι-
κής τέχνης, ένερτικής κ.τ.λ.),
τά έλληνικά κεντήματα διατή-
ρησαν τό δικό τους χαρακτη-
ριστικό τύπο. Μπορούμε να τά
κατατάξουμε σε δύο κατηγορί-
ες: σ'α κεντήματα της Ήπει-
ρωτικής Ελλάδος και σ'α κεν-
τήματα των νήσων. Τά πρώτα
είναι σχήματα γεωμετρικά, έ-
λικοειδή άνθη, φύλλα, κεντη-
μένα σε διάφορα χρώματα σε
χοντρό ύφανμα, ενώ τά δεύτε-
ρα είναι πιό λεπτά, κεντημένα
με άσπρη κλωστή σε φιλό ύ-
φανμα.

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

• Τά έμαγιέ

Πρίν μεταχειριστήτε για πρώτη φορά ένα σκεύος έμαγιέ, αλείψτε το έσωτερό του με λάδι και κατόπι θερμάνετε το σκεύος μέχρι τελείας εξατμίσεως της λιπαράς ουσίας. Τρίψτε το υ' ένα στεγνό πανί και τότε μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε άφοβα στην κουζίνα σας.

• Ένα εύχαριστο κατσίγλη

Ένα εύχαριστο, εξαίρετο ποτό, για τ' πάρτυ σας, όταν κοντεύουν τα μεσάνυχτα:

300 δρ. λευκό ζερό κρασί (Σέκ), 2 πορτοκάλια κομμένα φέτες στρουγγυλές, το χυμό 1) 2 λεμονιού, 2 κουταλιές

της σούπας άχνη ζάχαρη, 1 ποτηράκι του κρασιού κονιάκ, 1 ποτηράκι σιρόπι φραμπουάζ ή βύσσινου. Ανακατέψτε τα καλά, σουρώστε τα καλά, σουρώστε τα πρίν σερβίρετε.

• Οι βούρτσες των παπουτσιών

Καθαρίζετε από καιρό σε καιρό τις βούρτσες των παπουτσιών βυθίζοντας τις σε νερό και σόδα κι' ύστερα ξεπλένοντας με σαπουνάδα στην όποια έχετε ρίξει λίγη άμμωνία. Κατόπιν τις ξεπλένετε κι' αφίνετε να στεγνώσουν.

• Για τὰ ποτήρια με πόδι

Έχετε ποτήρια με πόδι και πολύ λίγο χώρο για να τα τοποθετήσετε; Βιδώστε στην όροφή του μπουφέ της κουζίνας ή κάποιου άλλου ντουλαπιού, μερικές βέργες που θα υποβάλλονται στα πόδια των ποτηριών. Μ' αυτό τον τρόπο θα κερδίσετε ένα τεράστιο ράφι και θα τοποθετήσετε τα ποτήρια σας άνετα. Άλλα πρέπει να είναι και οι μαραγκός ή πολύ επιτηδείς για να τοποθετήσουν όπως πρέπει τις εύλινες ή μεταλλικές βέργες.

λας σας γλυστρά, λιώστε βουλοκέρι, βουτήξτε μέσα τα ποδοράκια της κορνίζας και πρίν αυτό πηξει πατήστε το με προσοχή, να σχηματισθούν βάσεις, έτσι η κορνίζα δε θα γλυστρά πιά.

• Αποξηραμένη μελάνη

Αποξηραμένη μελάνη μπορείτε να την κάνετε πάλι ρευστή χωρίς να ανοίξετε το χρώμα της αν προσθέσετε μέσα λίγο ξύδι.

• Η βούρτσα του παρκέ

Η βούρτσα για το παρκέ λερώνει μετά από λίγων μηνών χρήση και θέλει πολύ καλό καθαρισμό. Για να το επιτύχετε, αφήστε την τουλάχιστο στο δυό φορές το χρόνο, μέσα σε σαπουνάδα στην όποια θα έχετε προσθέσει 2 κουταλιές της σούπας άμμωνία. Κατόπι θα την ξεπλύνετε καλά και την αφήσετε να στεγνώσει στον αέρα. Μην την μεταχειριστήτε αν δεν είναι εντελώς στεγνή.

• Όταν σηκώνετε το τραπέζι

Όταν μετά το φαγητό σηκώνετε το τραπέζι, μη βάζετε τα μαχαιροπήρουνα μέσα στα γεμάτα λίπη πιάτα όπου ασφαλώς θα λερώσουν οι λαβές τους, αλλά τοποθετήστε τα σ' ένα ξεπλυμένο πιάτο ή πιστέλα. Έτσι θα μπορείτε να τα πιάσετε χωρίς να λερώσετε τα χέρια σας.

• Λάμπες

Η λάμπα του πορτατίφ σας δεν θα έπρεπε να είναι τόσο δυνατή: κατά κανόνα αρκεί μία λάμπα των 60 βάτ. Άλλα εάν χρησιμοποιήτε για το διάβασμα ένα αρκετά ψηλό λαμπάκι, εφοδιάστε το με μία λάμπα των 100 ή 120 βάτ. Το ράψιμο απαιτεί πιο δυνατό φως, προπαντός αν εγγάζετε πάνω σε σκούρα υφάσματα. Άρκεούν 100 βάτ για να ράψετε ένα άσπρο υφάσμα, αλλά σάς είναι απαραίτητη μία λάμπα των 200 βάτ για το μαύρο ή το μπλέ.

• Οι κορνίζες

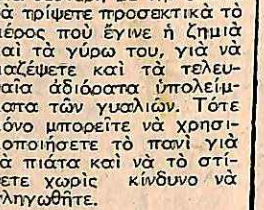
Αν η κορνίζα της φωτογραφίας που έχετε στο μαρμαρό της κονσό-

• Σπασμένα γυαλιά

Δεν υπάρχει πιάδ-πολύ και πιάδ επικίνδυν-ποδάμα από τα σπασμένα γυαλιά, που τα μικροσκοπικά κομμάτια-

κια τους εισδύουν εύκολα μέσα στο δέρμα. Για ν' αποφύγετε αυτό το δυσάρεστο, αν τυχόν και σπάζετε τίποτα, αρχίστε να μαζεύετε όλα τα κομματάκια με τη βοήθεια μιας βρεμένης βίας και ρίξτε τα στο φάρασι ή σ' ένα χαρτί που θα πετάξετε στα σκουπίδια. Πεταίτε τη βία αυτή και πάρτε μία δεύτερη με την όποια θα τρίψετε προσεκτικά το μέρος που έγινε η ζημιά και τα γύρω του, για να μαζεύετε και τα τελευταία αδιάφορα υπολείμματα των γυαλιών. Τότε μόνο μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το πανί για τα πιάτα και να το στίψετε χωρίς κίνδυνο να πληγωθήτε.

• Για να μη γίνονται νερά

Όταν πλένετε πρόχειρα στην κουζίνα ή στο μπάνιο, στρώστε κάτω από την λεκάνη σας στο τραπέζι ή στο πάτωμα, ένα πολύ νάυλον τραπεζομάντιλο, ώστε να μη στάζουν χυμά νερά. Είναι δυσάρεστο να πατάτε σε βρεγμένα, και λερώνει, έξ' άλλου, δλο το σπίτι.

• Μήλα και άχλάδια

Τοποθετήτε τα μήλα και άχλάδια στη φρουτιέρα, αλλά μην ξεχνάτε να εξετάζετε συχνά σε τι κατάσταση βρίσκονται: Τα χαλαρά ν' απομακρύνονται, εγκαίρως για να μη σαπίσουν και τα υπόλοιπα. Να αερίζετε το δωμάτιο κατά την πιο ζεστή ώρα της ημέρας.

• Λίγο λευκοπλάστ

Αν πρόκειται να βάλετε στον τοίχο ένα καρ-πί για να κορεμάσετε ένα κάδρο, πρίν το κορ-πώσετε, βάλτε σε σχήμα σταυρού 3 έκατοστών, λίγο λευκοπλάστ ή σε-λοτέιτ, που θα ισχυρο-ποιήση το μέρος αυτό και θα εμπόδιση τον ασόβητο να πέση.

• Καθαρίζοντας κρεμ μύδια

Τα κρεμμύδια είναι οι καλοί φίλοι της κουζί-νας. Έξόν από το καθα-ρίσμά τους, που είναι έθροος των ματιών μας. Φοράτε τα μαύρα σας γυαλιά ήλιου όταν τα καθαρίζετε. Θα απαλλαγί-τε από τό... κλάμα.

• Βρεμένα παπούτσια

Επιστρέψτε από μία καταστροφική βροχή; Βάλτε τα βρεμένα πα-πούτσια σας σε καλα-πόδια στο νούμερό σας ή γεμίστε τα με χαρτιά έφημερίδας και αφήστε τα να στεγνώσουν μα-κριά από φωτιά (ούτε κοντά στο καλοριφέρ!). Την άλλη μέρα γυαλί-στε τα.

• Κρυστάλλινα αντί-κείμενα

Θέλετε τα κρυστάλ-λινα σκεύη σας να λα-μπουν και να αστρα-φτούν είναι εύκολο να το πετύχετε. Αφού πλύνετε κι' ύστερα ξε-πλύνετε ένα κρυστάλλι-νο αντικείμενο (ποτήρι, βάζο, αλατιέρα κλπ.) το

Ξεπλένετε για δεύτερη φορά σε νερό στο όποιο έχετε ρίξει λίγο κυανού του μεθελενίου (μπλέ ντε μετυλν) που βρίσκε-ται σ' οποιοδήποτε φα-ρμακείο. Είναι απολύτως ακίνδυνο και ο λίγο πα-ραπάνω κόπος σας θα αντισταθμισθεί από την ύ-περοχη λάμψι που θα πάρη το κρύσταλλο.

• Πώς καθαρίζονται τα χαλιά

Φροντίζετε να καθαρί-ζετε τα χαλιά σας μία φορά την εβδομάδα με μία βούρτσα, που βρέ-χετε σ' ένα κουβά με ζε-στό νερό, στο όποιο έ-χετε προσέσει λίγο νε-φτι. Με τον τρόπο αυτό όχι μόνον δεν πλησιάζ-ει ο σκόρος, αλλά φυ-γεί επίσης κι' η σκόνη.

• Τὰ κανονικά χά-πια

Βάζετε κάθε πρωί σ' ένα μικρό μπουκαλάκι τόσα χάπια από το φάρ-μακό σας, όσα πρέπει να πάρετε στο διάστη-μα της ημέρας. Έτσι θα εί-σθε βέβαιη πόσα έπι-λάτε και δεν θα κινδυ-νεύετε να πάρετε άλλοτε ολιγώτερα και άλλοτε περισσότερα.

• Μετακίνησι επίπλων

Όταν μετακινούμε βαρέα έπιπλα κινδυνεύει το πάτωμα, να γραστου-νιστή και να αποκτήση έτσι παντοτεινά σημά-δια. Βάλτε κάτω από κάθε πόδι ένα παλιό ξε-σκονόπανο ή άλλο χαλ-τρότερο κουρέλι. Το έπι-πλο θα γλυστρήσει εύ-κολώτερα χωρίς να πε-ρασθή το πάτωμα.

• Τοποθέτησις γλυ-κού

Όταν θέλετε να βά-λετε ένα κέκ ή άλλο γλυ-κίσμα σ' ένα κουτί δεν έξερετε πώς να το πιά-σετε για να μη χαλάση. Βάλτε το καλύπτρα έπί-νω στο καπάκι του κου-τιού και κατόπι, προ-σεκτικά, φεράστε του το κουτί, όπως ένα γάντι. Θα μείνη ανέπαφο.

• Χιονάτα ρούχα

Αν σάς έτυχε καμιά φορά να κοκκαλιάσουν τα ρούχα της μπουγά-δας έπάνω στο σχοινί α-πό την παγωνιά, προ-σέξτε πόσο πιο άσπρα είχαν γίνει. Δοκιμάστε τώρα που έχουμε χειμώ-να. Αφήστε τα λοιπόν να κοκκαλώουν τις παγερές νύχτες που έχουμε πα-γωνιά.

• Τὰ απολειψάδια

Οικονομία στο σα-πούνι. Μαζεύετε τα απο-λειψάδια και ρίχνετε τα στο ηλεκτρικό πλυντήριο ή στο καζάνι της πλύ-σης. Βάλτε τα σ' ένα μι-κρό τουλπανένιο σακκου-λάκι, που θα το ρίχνετε στο νερό, που πλένετε τα πιάτα, χωρίς να χα-λάσετε άλλο σαπούνι.

• Οι τρίχες της γά-τας

Η γάτα είναι αξια-γάπητο ζώο, αλλά έχει το κακό να γεμίζει τρι-χες τα έπιπλα. Θα τις πάρτε από τα έπιπλα

αν περάσετε τα υφά-σματα με ένα σφου-γάρι μόλις νοτισμένο. Έ-αν έχετε κεντημένη τα-πετσαρία μεταχειρισθή-τε ένα καθαρό και πολύ μα-λακό πανάκι.

ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ της έφετεινης μόδας

• Τὰ δερμάτινα είδη ρουχισμού

Τα δερμάτινα είδη είναι ή μεγάλη ά-γάπη της Παριζιάνας, της Λονδρέζας, της Αμερικανέας. Όσο για τη Βιεννέζα, αυτή πάντα τ' αγαπούσε τα δερμάτινα ζακε-τάκια, τα δερμάτινα πανωφόρια που είναι μάλιστα και ντυμένα με γούνα. Όμως τα παριζιάνικα αυτό του είδους είναι φυσι-κά εξαιρετικά. Όχι πιά μόνο ζακέτες και πανωφόρια, τα συνηθισμένα διενέζι-κα δηλαδή, αλλά και δόκκληρα ταγιερά-κια. Είναι κομψότατα. Ανάλογα με το σχέδιό τους μπορούν να φορεθούν παντού. Ακόμα και στο έστιατόριο, για έπίσημο γεύμα ή την ώρα του τσαγιού ή και στο σπίτι, σαν φόρεμα του σπιτιού. Έχει να κάνει το πώς θα ραφί και το τί πετσι είναι. Μπορείτε να φροντισθήτε ένα χρυ-σαφι ή γκρι ταγεράκι κλπ.

• Τὰ καπέλα

Ψιθυρίζεται ότι ή Αύτης Μεγαλειότης ή Μόδα θα έπιχειρήση το καλοκαίρι να μάς καπέλωση με τα σκουφιά, που φορού-σαν οι προγιαγιάδες μας όταν πέφτανε στο κρεβάτι. Τουλάχιστον τέτοια καπέλα παρω-λιάσθηκαν στο Λονδί-ο, στην έαρινή έπίδει-ξι που έγινε πρό ήμε-ρών. Το υλικό τους ή-ταν ψάθα ή μαλακό καστόρι.

Το Παρισιού τα μοντέλα έχουν εύτυχώς άλλον τύπο. Τα έπανό-μασαν τα παρισινά στη Βιέννη «κορώνες», έμεις μπορούμε να τα πούμε «σορβίκια». Εί-ναι ένας ψηλός τεπές ο όποιος περιτυλίσει το κεφάλι. Φο-ρούνται χαμηλά στα φρύδια. Το ύλι-κό που θα σχηματίση την τόκα, ή Αύτης Μεγαλειότης ή Μόδα το προτιμά τουλά-χιστον διπλωμα. Ένα μοντέλο του Ζακ Φαί ήταν από όργκαντζά σε χρώμα έλε-φαντόδοντου, συνδυασμένο με τούλι κλα-δωτό σε χρώμα πράσινο.

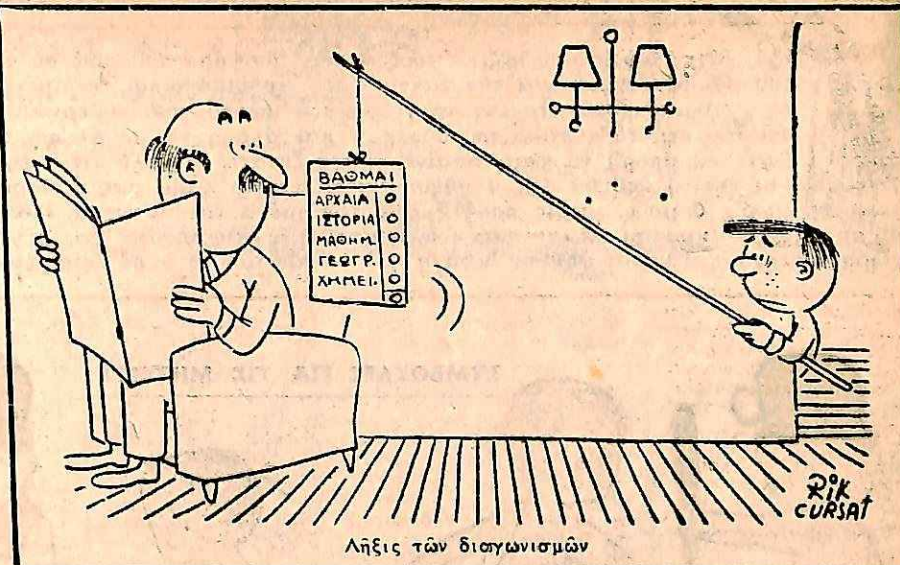
Μα όλα αυτά είναι πρόδρομα. Και όσο για τα καπέλα, είναι θεαρά ένα κεφάλαιο που οι πιστές που άκολουθούν δεν είναι πολλές, ιδίως στην Ελλάδα. Το κλίμα δεν άναγκάζει την κεφαλή να καλυφθή. Όταν ή μόδα δεν βολεύει, μπορούμε ν' αφήσου-με τα μαλλιά μας έλεύθερα!

• Τὰ μαλλιά

Πώς θα είναι έφετος τα μαλλιά μας; Οι κυρίες της Βιέννης είναι τόσο άπι-σχολημένοι τώρα τις Άποκρές, ώστε δεν

τους περισσεύει καιρός ν' άσχοληθούν με την προσέχη μόδα. Η Βιέννη χορεύει, ως γνωστόν, τις Άποκρές. Παραχωρείει μά-λιστα, ότσο ή μόδα, παρασκευάζεται. Στην Αμερική και στην Άγγλία ένεφανί-σθη μάλιστα ή καλοκαιριτική μόδα των μαλλιών. Είναι άφράτα, φόρμα μπαλο-νιού, ή άς το πούμε ειδικώτερα άγραμμή μπαλονιού ή άν θέλετε, «στύλ μπουφάν». Τα αυτά θα είναι σκεπασμένα από μεγα-λά ή μεγαλύτερα «κώματα» μαλλιών, λοι-πόν, άς έχουμε μιάν ιδέα για να μην έα-φνιαστούμε πολύ.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τὰ «μετόπισθεν»

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΣΑ στο κομψό άστι-κό διαμέρισμά, ή ά-τμόσφαιρα είναι βα-ρειά, έχθρική. Υπόνοιες συ-ζυγικής άπιστίας—έκ μέ-ρους του συζύγου, βέβαια —άπλώνουν πίκους κατα-θλιπτικές παντού. Η γυ-ναίκα είναι νέα, ώραια χω-ρίς άμφιβολία, — κοίκα, θα μπορούσε να την πής, αν, πάνω στο μένος της, δεν είχε έγκραταίει κάθε ίχνος θηλυκότητος και αν ή ματιά της δεν είχε χάσει λόγω θυμού, τη βελούδινα της απαλότητα. Τώρα ό-μως, που συμβαίνουν όλα αυτά, ή γυναίκα έχει ξεφύ-γει από την κατηγορία του γνήσιου θηλυκού, είναι κάτι άνάμεσα σε γυναίκα και σε μαινόμενο πυγμάχο. Άπο-δείξεις περί άπιστίας; Καμία. Ένδειξεις; Ίσως. Μπορεί ναί, μπορεί και όχι. Πάντως, επί τη βάση των άπλων ένδειξεων, ή άτμό-σφαιρα — μέρες τώρα — έχει γίνει άβάσταχτη. Ο άντρας τρώει με γκρινια και μάταια με κρεβατομουρμού-ρα, φεύγει για τη δουλειά του συνοδευόμενος από φο-βερούς υπνινιγμούς, σχετι-κούς με το «πού πηγαίνει, προσποιούμενος ότι τάχα έχει δουλειά».

Και, άποψε, άποφασίζει πιά να μιλήσει... Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Και τώρα ... μπορώ να μιλήσω; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μυσιμένη όπως πάντα).—Έρω έρω τί θα μου πής... Οι κατη-γορίες είναι άυπνίστατες, δεν υπάρχει γυναίκα παρό-νομη στη ζωή σου, αυτά που λέω άποτελούν άποκυρή-ματα φαντασίας και άδίκως χαλάμε τις καρδιές μας... (νέα έκρηξι). Έ. λοιπόν, αυτά που είπες είναι ό-λα ψέματα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κατάπλη-κτος). Πού... ε! π α; Μά-λου δεν μ' άφεςες να άρ-

θρώσω λέξι! Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Αυτά, που είπα, δεν θέλεγες κι' έσύ; Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Έγώ; Κά-θε άλλο. Έγώ θα ξεκίναγα από την έπινέλως αντίθετη πλευρά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Δηλαδή; Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Μιά και δεν μπορούμε να συμφωνή-σουμε στην άληθινή βάση, ότι δηλαδή, είμαι άθώος, για να ξεκινήσουμε από κει τη συζήτηση, άς συμφωνή-σουμε στην αντίθετη άποψι, ότι δηλαδή υπάρχει μία γυ-ναίκα στη ζωή μου, για να δρούμε, τελος πάντων, μιάν άφελήσια επί κουβέντα μας. Συμφωνώ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Άφού ό κυνισμός σου σου έπιτρέπει αυτήν την, έστω έμμεση, ό-μολογία, πρόχώρα, για να δούμε που προέκειται να κα-ταλήξω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τό καταπί-νει).—Έν τάξει... Προχωρώ ... Όταν, λοιπόν, ένας άν-τρας βρεθεί, χωρίς να το κα-ταλάβη, υπλεγμένος άνάμε-σα σε δυό γυναίκες, τη νό-μιμη και την παράνομη, τό-τε, είναι — όπως θα λέγα-με και στη Φυσική — έρ-μαιο δυό άντιροστών δυνά-μεων.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (καχύπο-πη).—Ποιές δυνάμεις, έν-νοεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Την πα-ράνομη, που πάσχει να τον άπομακρύνη από το σπίτι του. Και τη νόμιμη, που ά-γωνίζεται να τον κρατήσει σ' αυτό (άναπνοή). Έέρεις ποιά θα κερδίση;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (έπιθετικά).—Έκείνη που διαθέτει τα πιο δυνατά όπλα. Και, φυ-σικά, τα δυνατότερα όπλα άνήκουν στην παράνομη, για-τί αυτή διαθέτει τη γοητεία του «άπληγορευμένου» και την έλκυστικότητα του «και-νούργιου».

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Όπλα πο-

λύ σημαντικά και άειόλογα. Έχει, όμως, κι' ή νόμιμη τα δικά της όπλα: την ί-σχύ μιάς άγάπης παληάς, γεμάτης νοστολγίας και ά-ναμνήσεως. Τη δύναμη της συνήθειας, που δεν εί-ναι καθόλου εύκαταφρόνητη. Άν τα όπλα της μιάς είναι σπουδαία για την κατάρτη-ση του «καπρίτσιου της στιγ-μής», τα όπλα της άλλης είναι άποτελεσματικά, για τη διατήρησι του «έρωτος της διαρκείας».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τότε, πώς συμβαίνει σε κάτι τέ-τοιες συγκρούσεις, να κερ-δάνε συνήθως τα όπλα της παράνομης;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Έδω ήθε-λα να καταλήξω: αυτό συμ-βαίνει, γιατί ή έπίθεσις της «παράνομης» προκαλεί συ-νήθως σύγχυσι και διάδω-σι στα «μετόπισθεν» της συζυγικής ζωής (βαθεία ά-νάσα). Είναι μία άόρατη, μία ψυχολογική «τέμπητη φά-λαγγα» που άναστατώνει το συζυγικό σπίτι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τί έννο-εις, μ' αυτό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Έννοώ τη σύγχυσι που παθαίνει ή νό-μιμη κι' αντί, την ώρα του άγώνος να τώνωση τα θηλυ-κά της προσόντα, να γίνει πιο γλυκεία, πιο έρωτική, πιο γυναίκα και να κινή το σπίτι της πιο ζεστό, πιο χαρούμενο, πιο έπιθυμητό—αυτή πραγματοποιεί το έν-τε ως αντίθετο: γίνεται Μαι-νάδα, γίνεται ταυρομάχος, γίνεται ύαινα, μεταβάλλει το σπίτι σε κόλασι, την ώ-ρα του φαγητού σε μαρτύ-ριο, την ώρα του ύπνου σε τρικυμία (πολύ πικρά). Και ή ώρα σαν και μάς... (πιο σιγά). Κι' αυτά είναι τα π ρ α γ μ α τ ι κ ά, τα ά κ α τ α μ α χ η τ α ό-πλα της παράνομης, που την κάνουν στο τέλος να κερδίζει την άγάπη!

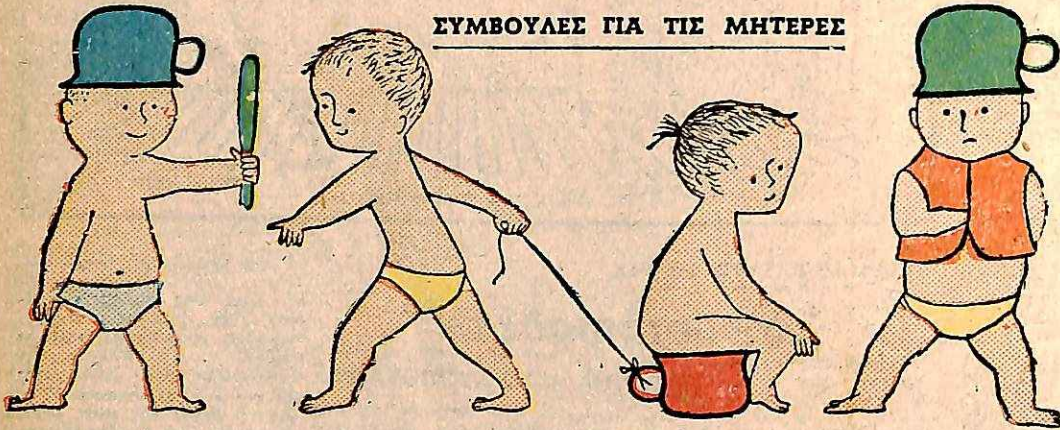
(Μεγάλη σιγή. Η άλή-θεια είναι πως έπιώθηκαν μερικές σωστές κουδέντες. Άλλόζω, όμως, οι σωστές κουδέντες τούς άνόητους χα-ρακτήρες; Άμε δολο. Και συνέχισαν...)

Αύλαία

Π. Μ.

Ε

ΙΝΑΙ κάτι που διασκεδάζει τους γονείς ή αγορά του πρώτου «δοχείου» του μωρού. 'Αλλά για την τακτική του χρησιμοποιήσι, περιμένετε πρώτα ν' αναπτυχθούν αρκετά τα νεύρα του μωρού, που κυβερνούν την κύστι του και το πεπτικό του σύστημα και ακόμη να μεγαλώση το μωρό αρκετά, ώστε να μπορεί να καταλαβαίνει τί του ζητάτε. 'Η καλή «τεχνική του δοχείου» είναι εκείνη που θα σας βοηθήσει να κάνετε το παιδί σας καθαρό, χωρίς δάκρυα, χωρίς θυμούς, χωρίς προβλήματα την ημέρα και τη νύχτα. Για να μπορεί το παιδί να κρατάει τα «τσισά» του, πρέπει η κύστις του να έχει μεγαλύτερη χωρητικότητα και νάναι αρκετά δυνατή για να κρατάει το υγρό ώριμο χρόνο.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Η "ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΟΥ"

ΟΙ πρώτες προσπάθειες πρέπει να γίνουν κατά το δέκατο πέμπτο μήνα. Στην ηλικία αυτή, το μωρό μένει στεγνό μιάμιση έως δυό ώρες. 'Εχετε λοιπόν, την προνοητικότητα να το βάσετε στο δοχείο μόλις ξυπνάει, μετά τα γεύματα και τις ώρες της ημέρας που είναι πιθανόν να θέλη τα «τσισά» του.

• Ούτε φωνές ούτε τριξίματα δοντιών

Είναι ακόμη πολύ μωρό για να το μάθετε να είναι καθαρό. Μην εκνευρίζετε, αυτό θάρρη μόνο του σε μερικές βδομάδες. 'Αν επιμένετε το παιδί σας θα επαναστατήσει, θα γίνει ευερέθιστο και δεν θα κάνει προσόδους για πολλόν καιρό. 'Οπωσδήποτε, στην ηλικία αυτή, η προσόδος σημειώνεται άσφα και ακανόνιστα. Θα το βρίσκετε συχνά βρεγμένο. Πρέπει να περιμένετε να γίνει περίπου δυό χρονών για να έχετε περισσότερη επιτυχία.

Μη δίνετε μεγάλη σπουδαιότητα στο σταθμό αυτό της αναπτύξεώς του. Το μωρό θα τον διαβή πολύ καλά, χωρίς να κάνετε μεγάλες προσπάθειες. Τα παιδιά που τ' αφήνουν περισσότερο καιρό, να κάνουν ότι θέλουν στο ζήτημα αυτό, συμβαίνει συχνά να παύουν να βρέχονται πριν από κείνα για τα οποία δείχνουν μεγάλη ανυπομονία και πολλές απαιτήσεις.

• Πρώτη προσόδος

Το μωρό σας δείχνει τα βρεγμένα ρούχα του. Στην αρχή, δεν αισθάνεται την ανάγκη αυτή. 'Αν έρθη όμως να σας βοηθή μετά το άτύχημα, τραβώντας το βρακάκι του ή λέγοντας «τσις», αυτό είναι ένα σημάδι ένθαρυντικό. 'Αντιλαμβάνεται ήδη ότι έκαμε τα τσισά του. Μόνο αργότερα θα μάθη

να τα αισθάνεται λίγο πριν και να τα κρατάει. Το να το τιμωρήσετε ή να το μαλωσετε δεν θα προάγει σε τίποτα τα πράγματα. Μά εκείνο που μπορεί να διασκεδάσει το παιδί και να δώσει σπουδαιότητα στο γεγονός, είναι να του μάθετε σαν να επρόκειτο για ένα παιχνίδι, να ζητήσει ένα χοντρόπανο να σκουπίσει τα βρεγμένα και να βάλλει στη θέση του το κουρέλι. Για να το συνηθίσετε στα στεγνά, πρέπει να του αλλάξετε βρακάκι μόλις βραχή. 'Όταν θα φτάσει τα δυό του χρόνια, θα σας προειδοποιή από πρώτα.

• Το μωρό μπορεί να τα ξεγάση όλα

Συμβαίνει συχνά, όταν το μωρό αρχίζει να μιλάει, να ξεγάση όλες τις προσόδους του. Αυτό μπορεί επίσης να συμβεί όταν κάτι το ενοχλή ή όταν του αλλάξουν τις συνήθειες του. Στην περίπτωση αυτή, το καλύτερο είναι να μη πείτε τίποτα και να κάνετε υπομονή.

• Σκεφθείτε σεις γι' αυτό

'Εως τα τρία ή τέσσερα χρόνια, όταν είναι αποροφημένο από τα παιχνίδια του, το μωρό νοιώθει λιγότερο την παροκίνηση της κύστεώς του, και καταλαβαίνει ότι είχε ανάγκη να ούρηση όταν είναι πια πολύ άσφα. Πρέπει λοιπόν να το σκεπτόσαστε εσείς και να το ρωτάτε κάθε τόσο αν έχει ανάγκη.

• 'Η καθαριότητα έρχεται αργότερα

Είναι πιο δύσκολο στο παιδί να ελέγχει τον εαυτό του τη νύχτα παρά την ημέρα. Γι' αυτό πρέπει να είναι ήδη πολύ σίγουρο για τον εαυτό του την ημέρα προτού κατορθώσει να διαβή αυτό τον καινούργιο

σταθμό. 'Ανάλογα με τα παιδιά, η επιτυχία έρχεται μεταξύ των δυό ή τριών ετών. 'Η καλύτερη προπαρασκευή είναι ωρισμένος να το συνηθίσετε να κοιμάται σε σπάργανα στεγνά από την πιο τρυφερή του ηλικία.

• Το μωρό σας πρέπει να είναι στεγνό και όχι το κρεβάτι

Το να προστατεύσετε τα στρώσιδια φασκίνοντας το παιδί με χοντρές πάνες που να τις σκεπάζει ένα βρακάκι από ναύλον είναι ίσως βολικό, αλλά δεν αξίζει τίποτα για τη μαθητεία του. Το μωρό αποκτά αντίθετα τη συνήθεια να κοιμάται σε μια υγρή ζεστασιά στην οποία αισθάνεται πολύ καλά.

• Οί σταθμοί του ντυσίματος

Μόλις το παιδί αρχίσει να περπατάει, βάζετε του ένα βρακάκι την ημέρα και πάνες τη νύχτα. 'Όταν συμβεί να το βρήτε πολλές φορές στεγνό μετά το μεσημεριανό ύπνο, βάλετε του μια πιτζάμα για τον ύπνο αυτό λέγοντάς του υπερήφανα και με γλυκό τρόπο ότι είναι αρκετά μεγάλο, τώρα για να μη βρέχεται πιά. Τέλος, όταν δε δρέχη πιά το κρεβάτι του την ώρα του μεσημεριανού ύπνου, χρησιμοποιήστε την ίδια τακτική και για τη νύχτα.

• 'Ενθαρρύνετε το, μη το μαλωνέτε

'Όσο πιο πολύ το παιδί αισθάνεται υπερήφανο για τον εαυτό του, τόσο προοδεύει γρηγορώτερα σε όλες τις πλευρές. Μά όταν το ντροπιάζουν ή το μαλωίνουν, αποθαρρύνεται. Συχνά το κυριεύει η αγωνία, η νευρικότητα και γίνεται ευερέθιστο.

'Εχει δικαίωμα ο' έα από χημα κάπου— κάπου. Καθ' ουχάστε το, κάνετε το να έλ' εμπιστοσύνη στον εαυτό του. Είναι τρομερό για ένα μικρό παιδί, για το οποίο έσεις είσαστε το π'άν, να πιστέψι τον εαυτό του 'εγκαταλείμμενο, έπειδη «ή μαμά δεν το αγαπά πιά».

Για την αποπάτησι, είναι άνωφελο ν' αρχίσετε από ένωρίς. 'Η έκμάθησις της καθαριότητας γίνεται μόνη της και πολύ γρήγορα, μόλις το παιδί φτάσει στην ηλικία να καταλαβαίνει και ή κρίσι του έχει αρκετά αναπτυχθή για να μπορεί να ελέγχει τις ανάγκες του. Μόνο του, όταν θα γίνει δυό ή τριών ετών, θ' αρχίσει να «εξοποιή» τη μαμά του γιατί θέλει να μιμηθί τους μεγάλους πηγαίνοντας κι' αυτό στη γωνισα.

• Καθαρό παιδί, κανονικές ώρες

'Από την αρχή κιόλας, το παιδί πρέπει να ζή μέσα σε σπάργανα καθαρά. 'Εξ' άλλου, αυτή είναι ή επίθυμία του άσφου κλαίει μόλις λερωθί. Μία προσεκτική μητέρα μαθαίνει γρήγορα πόσες φορές και ποιες ώρες αποπατίζει το μωρό. Μπορεί λοιπόν να τ' αλλάξει κάθε φορά που λερώνεται. Μεγαλώνοντας, ο αριθμός των κενώσεων ελαττώνεται και οι ώρες γίνονται πιο κανονικές.

• Το παιδί μπορεί να σταθή καθιστό

'Αν το θέλετε πραγματικά, μπορείτε, από την ηλικία των 9 ή 10 μηνών, να το βάσετε το μωρό σας στο δοχείο του ή στην τρυπητή πολυθρόνα του τη στιγμή που έχει συνήθως μια κένωση. 'Αλλά υπό δυό όρους: ή υπόθεσι αυτή να μη παρατείνεται περισσότερο από τρία ή τέσσερα λεπτά και να το κάνη το μωρό να κλαίει.

Μά πρέπει να ξέρετε ότι με αυτά τα μέσα δεν μπορεί να μάθη τίποτε.

• Δεκαπέντε μηνών, κατάλληλη ηλικία

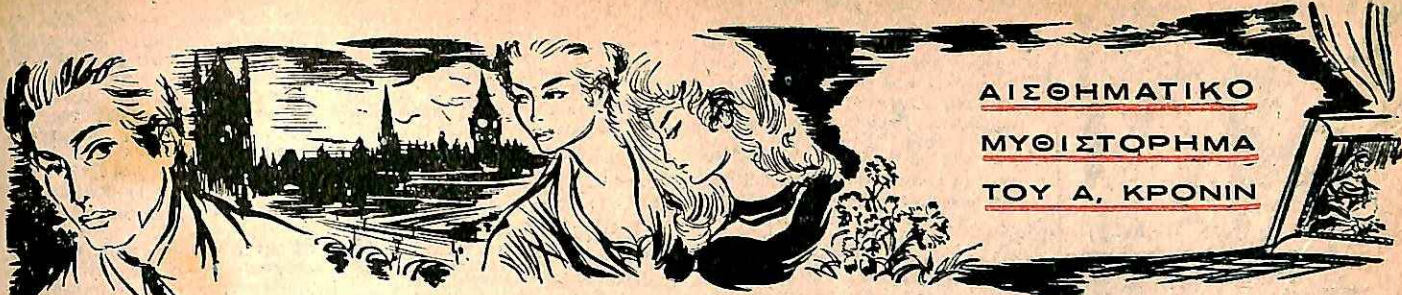
Το νευρικό και μυϊκό σύστημα του παιδιού γίνεται αρκετά ισχυρό, γύρω από τους δεκαπέντε μήνες. Το μωρό αποκτά τότε ότι μπορεί να επνερωγήσει μόνο του στις ανάγκες του: μπορεί να «συγκρατηθί» ή να «σφιχτή».

• 'Ενθάρρυνσι κι' έπαίνους

Το μωρό είναι ευαίσθητο. Είναι ευτυχισμένο κάθε φορά που ή μαμά του είναι ευχαριστημένη μαζί του, και αυτή ή χαρά το κάνει να προσδεύη, το βοηθά να κάνει τα σωστά πράγματα. 'Αλλά άς μη είμαστε πολύ απαιτητικές: ή κρίσι του, οι μύς του, τα νεύρα του δεν αναπτύσσονται τόσο γρήγορα όσο ή καλή του θέλησι.

• Βοήθη τη «μαγική λέξη»

Το μωρό αρχίζει να καταλαβαίνει τις απλές λέξεις: διαλέξτε μια με την οποία θα συνηνοήσε για το ζήτημα αυτό με το μωρό σας. τη στιγμή που το βάσετε στο δοχείο του. Είναι προτιμότερο αυτή ή λέξη ή αυτή ή έκφρασι της έκλογής σας να μην έχη άλλη έννοια στην καθημερινή διαλέκτο. Αυτό θα μπορούσε να δημιουργήσι δυσάρεστη σύγχυσι στο μωρό του όταν θ' αρχίσει να μιλάει.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΟΥ Α. ΚΡΟΝΙΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
'Η Κάθριν Λάρμερ, που σε ηλικία 35 ετών διευθύνει έναν εικό ειδών τέχνης στο Λονδίνο, αντιμετώπιζει οικονομικές δυσκολίες. 'Αγοράζει λοιπόν μια περίφημη μινιατούρα του Χαλμπάιν, την «Κυρία με τα Γαρυφαλλά», προς 10.000 λίρες, με το σκοπό να τη μεταπωλήσει και να δώσει μεγάλο κέρδος. 'Η ανέψις της Νάνσυ, μια νεαρή γυναίκα 24 ετών, που ή Κάθριν την προστατεύει από μικρή, της γνωρίζει τον άρρωσταντικό της, τον Κόις Μάντεν, 'Αμερικανό επιχειρηματία. Στην αρχή, ή Κάθριν δεν τον συμπαθεί καθόλου, αλλά σιγά-σιγά διαπιστώνει πως είναι άνθρωπος με μεγάλη καλλιέργεια. 'Ο Μάντεν πρόκειται να γνωρίσει τη μητέρα της Κάθριν και γιαγιά της Νάνσυ το Σάββατο-κύριακο κι' ή Κάθριν τον προειδοποιεί να μη απογοητευθί απ' αυτά που θα δει.

τερικά πράγματα. Σκέπτομαι αυτό καθαυτό τον άνθρωπο, τον άνθρωπο που θέλει να πάρη τη Νάνσυ.

'Εγινε σιωπή. Παράξενα συγκινημένος για τη συμπάθεια που νόμισε ότι διέκρινε στα λόγια της, αισθανόταν τον πειρασμό να της μιλήσει για μερικά απ' αυτά τα «έξωτερικά πράγματα» που είχε υπαινιχθί ή Κάθριν.

'Ο Μάντεν είχε παρατηρήσει πως, εύθους εξ αρχής, ή Κάθριν είχε νηλσστή για λογαριασμό του. 'Η έλλειψις κάθε επίδειξης του και ή απημελήσις του τον έξέθετε συχνά σε τέτοιες παρεξηγήσεις, που μάλλον τον διασκεδάζαν. Συχαίνονταν την πόζα, και περιφρονούσε τη σύγχρονη κομψότητα, τα καθώ' πρέπει έστιατόρια, τα πολυτελή ξενοδοχεία, την κοσμική κίνηση. 'Ετσι, είχε έρθει στην

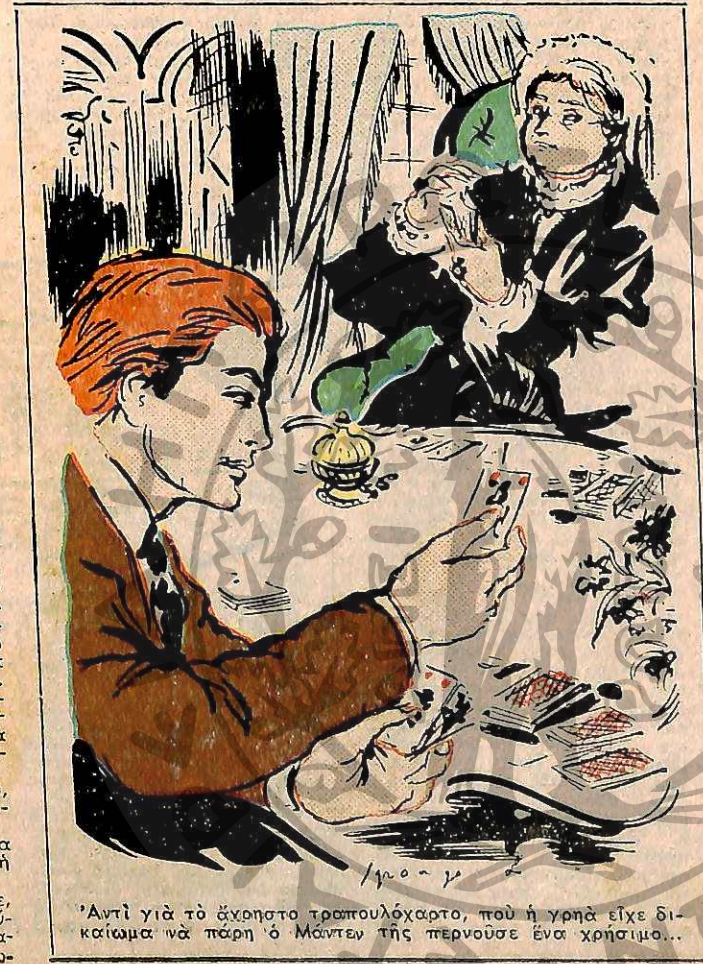
Ευρώπη μ' ένα πλοίο μεταναστών, έκανε το γύρο της ηπείρου σαν ένας συνηθισμένος μικρός τουρίστας, κατέβαινε σε μέτρια πανδοχεία, ταξίδευε στην τρίτη θέση για νάχη την ευχαρίστησι να συζητά με άπλους ανθρώπους, και συχνότατα το φαγητό του ήταν ένα σάντουιτς κι' ένα ποτήρι κρασί.

'Ισως είχε κληρονομήσει αυτή τη λιτότητα απ' τους προγόνους του και ειδικά απ' τη μητέρα του, μια γυναίκα απ' το Βέρμοντ που την έλεγαν Σουζάνα 'Εμμετ, και που συνδύαζε μια μεγάλη γλυκύτητα μ' ένα άκαμπτο αίσθημα του καθήκοντος. 'Ο πατέρας του, ο Σηθ Μάντεν, που καταγόταν απ' τη Βιργινία, είχε όλη την ευκαρδιότητα των ανθρώπων των Νοτίων Πολιτειών της 'Αμερικής, χωρίς όμως να έχη και τη νωχελία τους. 'Ηταν

ένας εύθραυστος ανθρώπιος, κοκκαλιάρης και με γενειάδα, με βαθουλωτά μάτια και μια φοβερή ικανότητα ν' ερωτευτεί χωρίς να γελάει. 'Είχε εγκατασταθί στο Κλήβελαντ και, με μεγάλη εργατικότητα, άρχισε να κατασκευάζει μια ειδική κόλλα για την όπια πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, και που την είχε ονομάσει «Φίξφαστ». Το εργοστασίάκι του δεν είχε ποτέ κάνει μεγάλες δουλειές, αλλά μετά το θάνατό του, στα 1917, ενώ ο Κόις πολεμούσε στο Ευρωπαϊκό μέτωπο, ή επιχείρησις άρχισε να καταρρέει. 'Όταν ο νεαρός Μάντεν, γυρίζοντας, ανέλαβε τη διεύθυνσι της δουλειάς, δυσκολεύτηκε πολύ να βρή άκρη. 'Ομως, ήταν αποφασισμένος να την σώσει και να την αναπτύξει, και ρίχτηκε στη δουλειά με τα μούτρα.

'Είχαν περάσει από τότε δεκαπέντε χρόνια, κι' όσοι είχαν δει τότε την επιχείρησι, δεν θα την άσωνώριζαν. 'Ο Μάντεν δεν έκανε ούτε θορυβο, ούτε μιλούσε, αλλά κάτω απ' το ήρεμο ύφος του κρυβόταν μια μεθοδική και στοχαστική ενεργητικότητα. 'Ερριξε στην αγορά μια καινούργια κόλλα, χρώματος κερασούρι, που στεγνωνε πολύ γρήγορα. Το εμπόριό του σιγά-σιγά επέκταθηκε. Με πολλή συνεσι, άρχισε να εξαγοράζει τα μικρά εργοστάσια κόλλας της περιοχής, καθώς και τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τους, και να κλείνει τα εργαστήρια που δούλευαν με απαρχαιωμένες μεθόδους. 'Επειτα συγκέντρωσε τη δραστηριότητά του στο Κλήβελαντ. Το κεφάλαιό του διπλασιάστηκε, τριπλασιάστηκε, τετραπλασιάστηκε, πολλαπλασιάστηκε, και τελικά έφτασε σε πολλά εκατομμύρια. 'Ο Μάντεν ήταν πλουσιώτερος απ' ό,τι είχε ποτέ όνειρευθί τον καιρό που ήταν παιδί. Στην πραγματικότητα, δεν τον ενδιέφερε πολύ το χρήμα, παρά μόνο για να κάνει τα κατήρια της γριάς του μητέρας, που την αγαπούσε τρυφερά. Στα 1929, της είχε αγοράσει στο Γκραίνσβιλ, στην Πολιτεία του Βέρμοντ — γιατί ήταν άφρασημένη στην ιδιαιτέρη πατρίδα της — μια άνετη μικρή έπαυλ' αποικιακού stύλ.

'Ο Μάντεν ήταν τώρα πρόεδρος των «'Ηνωμένων 'Εργοστασίων Κόλλας», και μια απ' τις γνωστότερες προσωπικότητες του Κλήβελαντ. 'Αλλά είχε διατηρήσει την απλότητα των τρόπων του κι' έκφραζόταν με σύντομες φράσεις, και με μια ήρεμη μετριοφροσύνη. 'Ηταν τριανταπέντε ετών, κι' είχε δουλέψει πέντε χρόνια σαν κατεδίκος. 'Εχοντας πετύχει τον σκοπό του, σκέφτηκε πως είχε έρθει ή στιγμή να σταματήσει

'Αντί για το άχρηστο τραπουλόχαρτο, που ή γριά είχε διακαίωμα να πάρη ή Μάντεν της περνούσε ένα χρήσιμο...

Έτσι ο Μάντεν είχε περάσει τον 'Ατλαντικό μ' ένα πλοίο μεταναστών.

Λιγάκι. Την προηγούμενη λοιπόν άνοιξη είχε κλείσει το γραφείο του για να κάνει τις διακοπές του στην Εγγύη.

Αυτές οι εικόνες του παρελθόντος του εναρμόνιζαν, στο νοῦ καθώς βρισκόταν στ' ατοκίνητο πλάι στην Κάθριν, και τον είχε πιάσει ο πειρασμός να τις τις διηγήσει. Άλλα δεν μπορούσε να τ' αποφασίσει, και δίσταζε ακόμα όταν έφτασαν μπροστά στο «Μηήπτονον», όπως είχε βαφτίσει την κατοικία της η ηλικιωμένη κυρία Λόρμερ. Θάταν κάπου πέντε ή έξι ώρες, κι η πρόσφορος του μικρού σπιτιού βυθιζόταν κιάλας στις νυχτερινές σκιές. Ο Μάντεν στάθηκε στο αυτοκίνητο, πήρε την τσάντα και τα πακέτα της Κάθριν κι' ακολουθώντας τη νέα στο στενό μονοπάτι που οδηγούσε στην κυρία είσοδο. Μπήκαν στο σαλόνι όπου η κ. Λόρμερ, κοντά στο τζάκι, ταλαντευόταν ανυπόμονα σε μια κουνιστή πολυθρόνα.

—Πόσο αργήσατε! φώναξε κουρασμένη, και χωρίς καν να σκεφτεί να τους χαιρετήσει. Άκουα λίγο και το τσάι δεν θα πινόταν!

Ήταν μια γριούλα εβδομήντα έτών, με μάτια που ανοιγόκλειναν συνεχώς όπως των παιδιών, και που κοινούσε το κεφάλι της μ' επιθετικό ύφος. Ήταν ντυμένη με μαύρο μεταξωτό, γιατί δεν είχε πάψει να φοράει πένθος απ' τον καιρό που πέθανε ο άντρας της, πριν από έννεα χρόνια. Στα μαλλιά της, όπου μάταια θα γύρευε κανείς γκριζές τρίχες, φορούσε ένα σκουφακι από άσπρη δαντέλα, κι' αυτή η κόμμως, που ταίριαζε με την ηλικία της και μ' όλη την εμφάνισή της, της έδινε μια παράξενη ομοιότητα με τη βασίλισσα Βικτώρια όταν ήταν γριά. Ήξερε η ίδια πολύ καλά αυτή την ομοιότητα, κι' αισθανόταν περήφανη που έμοιαζε της ένδοξης βασίλισσας.

Πρός το παρόν, είναι αλήθεια, δεν είχε τίποτα το μεγαλοπρεπές, κι' αντιθέτως φαίνονταν γεμάτη επιθετικές διαθέσεις. Χωρίς να πολυκοιτάζεται για τον Μάντεν, που τ'αν είχε απλάως τιμησει μ' ένα παρασημειωτικό κούνημα του κεφαλιού, άρχισε να βουβαρίζει την κόρη της σχετικά με τις μικροπραγματολογίες που της είχε κάνει, και με την υγεία της Νάνσυ. —Επειτα, όταν η Κάθριν ικανοποίησε επί τέλους την περιέργειά της, σπρόκθηκε και πέρασε κατ' ευθείαν στην τραπέζια.

Το τραπέζι ήταν γεμάτο με έφθονα κι' άπρσιμότητα φαγη-

τά. Δεν ήταν ούτε τσάι, ούτε δείπνο, ούτε γεύμα, αλλά ένας παραδοξος συνδυασμός και των τριών. Ύπηρχε άσπρο και μαύρο ψωμί, φρυγανισμένο και μη, δυο ειδών γλυκά, τυρί με σέλινα, και μπισκότα σ' έναν άσημένιο δίσκο. Στη μέση, κάτω απ' τον πολυέλαιο, μια ποτιγιά με χτυπητή κρέμα βρισκόταν πλάι σε μια κουμπωτήρα με βρασμένα δαμάσκηνα. Ή Χέγκυ, η μικρή υπηρέτρια, έφερε έπειτα μια επιβλητική πιάτα από ψάρι, που άχνιζε, και πάνω σ' έναν τεραστίο δίσκο, εμφανίστηκε, επί τέλους, μια μεγαλοπρεπής τσαγιέρα.

Η ηλικιωμένη κυρία σερβίρισε το τσάι και την φερώνπτα. Φρόντισε με τρόπο να πάρει το καλύτερο κομμάτι, το δοκίμασε, έσκυψε το κεφάλι με στοχαστικό ύφος, κι' άφησε να ένοηθη, με μια έλαφρά γκριμάτσα, πως ήταν του γούστου της. Μόνο τότε βρήκε τον καιρό να κυττάει τον Μάντεν. Ήταν και άγοορτημένη, η εξέτασής της άπεδείχτηκε πολύ άσπρη, και το συμπέρασμα της άκούη αυστηρότερο.

—Λατε, λοιπόν, θέλετε να παντρευτήτε τη Νάνσυ; Νεαρέ μου, σας είδοπαώ ότι η έγγονή μου είναι σκληρό καρύδι.

—Η Νάνσυ κι' εγώ, απάντησε ο Μάντεν με ήρεμο ύφος, θα συμφωνούμε πάντα, κυρία Λόρμερ.

—Ίσως, απάντησε η ηλικιωμένη κυρία κάπως δλαζονικά. Άλλα θα χρειαστείτε καιρό και κόπο για να το καταρρώσετε. Κι' ο Θεός να σας φυλάει, νεαρέ μου, αν δεν το κατορθώσετε!

Άρχισε έτσι μια δολέκληρη σειρά από παρατηρήσεις, έωσ τήσας, παροιμίες και βιβλικές παραπομπές, που η ηλικιωμένη κυρία έξαπέλυσε έναντιον του Μάντεν. Ή πουριτανική άκαμψία που της είχε δώσει η άνατροφή της κι' ο βαθεία ριζωμένος έγγυισμός της, την έκαναν πάντα επικίνδυνη. Εκείνο το βράδυ όμως, τονάμενη από άρεκέτα φλυτάνια πολύ δυνατού τσαγιού, βρισκόταν σε συντοπιτική φόρμα.

Η Κάθριν ήξερε τη μητέρα της, κι' είχε μάθει να ύπομενη τις χειρότερες παραένειές της. Καταπίνοντας με κόπο τη φοβερή πτήτα που συκαμύοναν από παιδί, παρατηρούσε τον Μάντεν και τον τρόπο με τον όποιο αντιμετώπιζε τα συγκεντρωμένα πυρά της μητέρας της. Χωρίς να το θέλει, θαύμασε το πνεύμα του και την καλή συμπεριφορά του. Φυσικά, θα προσποϊόταν, γιατί με την άπιδανη τροπή που είχε πάρει η συζήτηση, θαπρεπε να αισθάνεται τελείως έξω απ' τα νερά του. Όμως, άκουγε μ' ένδιαφέρον όσα λέγονταν, κι' έρωγε με όρεξη.

Σιγά-σιγά, και καθώς είχαν φτάσει στα δαμάσκηνα, η Κάθριν άνακάλυπε πως ο Μάντεν, θεληματικά ή άθελά του, άρχιζε να κατακτά τη μητέρα της. Όταν ξαναγύρισαν στο σαλόνι, όπου έκαιγε μια καλή φωτιά, που άντανακλούσε κόκκινο φως στο άρκουδοτάμαρο μπροστά στο τζάκι, η κ. Λόρμερ άναστήναξε με άνοκοφισί.

—Καθίστε σ' αυτό το κάθισμα, κύριο Μάντεν, του έπτε. —όποτε πως είναι πολύ άναπαυτικό. Ήταν τον άγαπημένο μου συζύγου, και δεν έπιτοέται στον καθένα να καθίσει εκεί... Θα ύποσέσετε να παρακολουθήσετε την πασιέντζα που

θα παίξουμε, ή Κάθριν κι' εγώ... Ή πασιέντζα αυτή, που άποτελούσε μια τρουερή παραδίσει των πουριτανικών άρχών της, ήταν, μαζί με το ραδιόφωνο που της άρεσε ύπερβολικά, το κυριότερο πάθος της. Κάθε Σάββατοκυριακό ύποχρέωσε άμειλίχτα την Κάθριν να της χρησιμεύσει ως παρτεναίρ. Ο Μάντεν έφριζε της Κάθριν ένα έρωτηματικό βλέμμα, κι' άσφαλώς θα διάβασε τη σκέψη της, γιατί έπτε με ίκε-αυτικό τόνο:

—Η κόρη σας φαίνεται λίγο κουρασμένη. Τι θα λέγατε αν παίξαμε μια παρτίδα οι δυο μας;

—Θεέ μου! Αυτή η Κάθριν είναι πάντα κουρασμένη όταν πρόκειται να εύχαριστήσει την ηλικιωμένη μητέρα της!

—Μά όχι... Άλλα εγώ θέλω πολύ να παίξω, απάντησε ο Μάντεν, και να ξέρετε πως δεν είμαι άμελήτος αντίπαλος!

—Αλήθεια; φώναξε η κ. Λόρμερ, κι' άρχισε να έτοιμάζεται για τη μάχη. Δεν είστε, έπτε, άμελήτος αντίπαλος; Καλά, θα το δούμε!

Κύτταζε το έκκρωμέ. —Έχομε μπροστά μας μισή ώρα. Στις όχτώ, το ραδιόφωνο έχει μια καλή έκπομπή, το «Μάυρο Μαργαριτάρι». Πρέπει να την άκούσωμε.

Κάθισαν κοντά στη φωτιά, μπροστά σ' ένα τραπέζι με πράσινο τραπέζομάνηλο, ενώ η Κάθριν, εύτυχισμένη που είχε γλυτώσει απ' το βασανιστήριο, έγκαταστάθηκε στο ντιβάνι κι' άρχισε να παρακολουθεί το παιγνίδι με διαρκώς μεγαλύτερη προσοχή. Ήξερε από μακρόχρονη πείρα πως αν ο Μάντεν δεν ύποχωρούσε καθ' όλη τη γράμμη, θα γινόντουσαν λογομαχίες και καυγάδες.

Η κ. Λόρμερ ξεκίνησε καλά. Πήρε φύλλο πρώτης, και τράβηξε καλές κάστες. Με τα γυαλιά στη μύτη, κι' έχοντας κοντά της τα περιφύμα της μύγδαλα με την προλίνα, άκούμπησε στη ράχη της πολυ-

και με κάθε τρόπο! Δεν είχε πολλούς ήθικους ένδοιασμούς στο ζήτημα αυτό. Άπο την ντροπή μιας ήττας, ή ήλικιαμένη κυρία προτιμούσε να ξεγελάει τον αντίπαλό της, και τόκανε χωρίς την παραμικρή προφύλαξη.

Φυσικά, ο Μάντεν το κατάλαβε άμέσως. Ή Κάθριν, με τα μάτια καρφωμένα στους δυο παίκτες, περίμενε από στιγμή σε στιγμή την άποκάλυψη της ένόχου. Άν ο Μάντεν διαμυρτορόταν, θα γινόταν σκηνη. Άν δεν τόκανε, θα πή πως του έλειπε κάθε ένεργητικότητα... Άλλα ο Μάντεν υιοθέτησε μαν άλλη τακτική. Με το σοβαρότερο ύφος του κόσμου, άρχισε να βοηθάει την ηλικιωμένη κυρία σ' αυτές τις άπάτες, στην άρχή διακριτικά, κι' έπτε ο λο και πιο έπιδεικτικά. Άντι για την κακή κατάσταση που εκείνη είχε δικαίωμα να πάρη, της περνούσε μια καλή, κι' έπτεμε να μην έμεταλλευεται τις δικές του ευκαιρίες. Στην άρχή η κ. Λόρμερ κρυφά έλασε χαρακτηριστική και δέχτηκε τα δώρα που της έκανε. Έπτε, σιγά-σιγά, η έκφρασή της άλλαξε. Τούριζε ένα-δυο δόσηστα βλέμματα, και τέλος, έπτετα από μια σειρά ώρες κινήσεις, σταιμάτες, διατοχική και λιγάκι άνασφοκκινισμένη.

—Γιατί με κεντάτε έτσι; ρώτησε φουρκισμένη.

—Σας θαυμάζω, κυρία Λόρμερ, έπτε ο Μάντεν σοβαρά. Γύρισα όλο τον κόσμο, και ποτέ μου δεν συνάντησα παίκτη σαν κι' εσάς!

—Μά τί είναι αυτά που μου λέτε; φώναξε εκείνη.

—Αλήθεια σας λέω άγαπητή μου κυρία!

Η φωνή του έπαιρνε το συρτό τόνο των άνδρών που προέρχονται απ' τις Νότιες Πολιτείες της Άμερικής.

—Είστε η μεγαλύτερη πρωταθλήτρια των χαρτιών που άντιμετώπιζα ποτέ!

Η ηλικιωμένη κυρία πήρε μια βαθεία άναπνοή. Τα μάτια

άστείο!... Πρωταθλήτρια! "Άκουσες; Κάθριν;... Είναι άμύμητο!

—Μά όχι, άλήθεια, άγαπητή μου κυρία, επανέλαθε ο Μάντεν, σας διαβεβαιώ ότι...

Μη κατορθώνοντας να συνέλη, η κ. Λόρμερ ταλαντευόταν στην καρέκλα της και τούκανε νόημα με το χέρι να πάει, ενώ δάκρυα εύθυμίας κυλούσαν στα μάγουλά της.

—Σταματήστε, νέε μου, θα με κάνετε να πεθάνω! έλεγε άναστενάζοντας. "Α, είναι πολύ άστείο! Πρωταθλήτρια στα χαρτιά, εγώ που σας έκλεβα όλη την ώρα!...

Ποτέ άλλοτε, ίσως, αυτό το πηκτικό δαμάτιο δεν είχε άνηγήσει από τέτοια γέλια. Τέλος, ή ηλικιωμένη κυρία ξαναβόηκε την άξιοπρέπειά της.

—Ω! έκανε, σκουπίζοντας τα δάκρυά της, παρ' όλο να χάσωμε την έκπομπή!

Με μια σθελάδα που δεν θα περίμενε κανείς στην ήλικία της, ώρμησε προς το ραδιόφωνο και τ' άνοιξε.

Για μια στιγμή, άκούστηκαν στο μεγαφωνό κάτι συγκεχυμένα ήχοι, κι' έπτετα ξεκαθάρισε ή φωνή μιας νέας. Ή έκπομπή είχε πραγματικά άρχισει.

Ο Μάντεν κύτταξε μ' έκπληξη την Κάθριν, κι' είδε πως κι' εκείνη τον κυτούσε. Τα μάτια της γριάς ήταν κι' αυτά γυρολαμένα. Ή νέα στο ραδιόφωνο έξακολουθούσε να μιλάει.

—Αδύνατον! έκανε ο Μάντεν.

—Όχι, δεν ήταν δυνατόν! Ή Νάνσυ βρισκόταν στο κρεβάτι με πυρετό. Ή Νάνσυ ήταν άρρωστη, δεν ήταν σε θέσι να σπικωθεί.

—Τί συμβαίνει άραγε; φώναξε η ηλικιωμένη κυρία, γεμάτη άμηνανία και γύγχυση.

—Θα πρόκειται για κανένα λάθος, έπτε η Κάθριν, μη ξεροντας κι' αυτή τί να ύποθέσει. Άλλα δεν είχαν κάνει λάθος. Ή φωνή που έβγαζαν κι' το μικρόφωνο, και που έρχόταν κοντά τους, καθαρή-καθαρή, μέσ' απ' το διάστημα, ήταν ή φωνή της Νάνσυ.

III

Η Νάνσυ είχε μείνει ξαπλωμένη όλη την ήμερα. Έίχε πονοκέφαλο, κι' αισθανόταν τα μέλη της βαρεία. Άλλα δεν της άρεσε καθόλου να μένη στο κρεβάτι, κι' ήταν πολύ ταραγμένη. Όχι πως σκονιζόταν πολύ για τη «Φεγγαρόλουστη νύχτα στην Άρκαδία»... Ή προετοιμασία για το έργο αυτό ήταν κιάλας πολύ προχωρημένη, και δεν θα γινόταν καμιά πρόβα έκεινο το Σάββατοκυριακό. Άλλ' αυτή η άπρσιμότητα ήταν άναποδιά, που είχε έδοει να ταραξεί το ρυθμό της μικρής της ζωής, της έφερνε μεγάλη κακοεφία. Όταν όλα δεν πηγαίναν σύμφωνα με τις έπιθυμίες της, της συνέβαινε να έχη έσπατάσματα έγγυισμού που την έκαναν άνυπόφορη. Άν και η Κάθριν δεν ήθελε να το παραδεχτεί, την είχε χαλάσει με τις πολλές της φροντίδες και περιποιήσεις. Για να δικαιολογήσει τη νύστα της, έλεγε στον έαυτό της πως ήταν ακόμα παιδί. Κι' η Νάνσυ ήταν της γνώμης πως όλα όσα έκαναν γι' αυτή της τα χρωστούσαν...

Έκείνη την ήμερα, λόγω χάρη, η Κάθριν δεν θα δεχόταν να κατηγορήσουν τη νέα για έλλειψη ύπακοης. Έίχε πάρει φόνιμς-φόνιμς το φάρμακό της κάθε τέσσερις ώρες, κι' έίχε πη χωρίς διαμαρτυρία τα

«ζεστά» που ή καθαρίστριά της ή κ. Μπύστερ, της έφερνε άχνιστά. Το πρωί, είχε εύκατασταθεί στα μαξιλάρια της για να γράφει μερικά γράμματα που περιέμεναν από καιρό. Άφου έκανε αυτό το καθήκο, της πέρασε μια εύχάριστη ώρα με τις σκέψεις της στραμμένες στον Μάντεν. Έπτετα πήρε ένα βιβλίο και προσπάθησε να το διαβάσει.

Θα ύπορούσε κανείς να ύποθέσει πως με τόσο ιδιότροπη άρρωστη θα ζήτούσε καταφύγιο σε κανένα άστυνομικό μυθιστόρημα ή κανένα ρομαντζάκι. Άλλα ο τόμος που έπτεσε στα χέρια της άνηκε σε μια έντελώς διαφορετική κατηγορία. Ήταν το Θέατρο του Σαίξπηρ.

Η βιβλιοθήκη της, που ήταν πολύ γεμάτη, περιείχε άλλωστε έργα, που άφορούσαν σχεδόν άποικλειστικά το θέατρο, και ιδίως τους κλασικούς: Μολιέρος, Ίψεν, Σέρνιαν, Σόου, όλοι είχαν τη θέση τους. Άνάμεσα τους ύπήρχαν και βιογραφίες διασημών ήθοποιών. Ή βιβλιοθήκη αυτή ήταν άρεκέτα παράξενη για μια φαινομενικά έπιπόλαη νεαρή καλλιτέχνηδα.

Η διαρρύθμισι του δωματίου της Νάνσυ είχε κι' αυτή στοιχεία που μπορούσαν να έκπληξουν. Δεν έβρισκε κανείς εκεί μέσα τίποτα απ' τα μικροπράγματα και μηχιλλήμια που θα περίμενε. Δεν ύπήρχε κανένα έξωτικό καμουφλάζ για τη συσκευή του τηλεφώνου, ούτε έκκεντρικές κούκλες. Το δωματίο ήταν άσπρηό και γυμνό, κι' ή σχολαστική τάξι, που βασίλευε εκεί μέσα θύμιζε καλλιμοναστηρίου. Πάνω στο κομοδίνο ύπήρχαν δυο φωτογραφίες, του Μάντεν και της Κάθριν. Στους άπρσιμους μόνους, δεν ύπήρχε παρ' όνος μόνο πινάκας: Ένα μεγάλο κι' άραίο σχέδιο της Ντούζε. Αυτό το παρτραίτο μιας απ' τις μεγαλύτερες ήθοποιους όλων των εποχών φωτίζε το μυστήριο αυτού του δωματίου, και το άκούμα μεγαλύτερο μυστήριο της προσωπικότητας της Νάνσυ.

Ός τα κατάβαθα του έαυτού της, ήταν συνεπαρμένη απ' το θέατρο. Δεν ήταν ή άπρισκεπτή εκείνη ώθησι που οδηγεί τις γυναίκες στη σκηνη, αλλά μια βαθεία και φλογερή άνάγκη να έκφρασθί με τη δημιουργία ώραιων εικόνων, γεμάτων πάθος και ζωή. Θάταν δύσκολο να διακρίνη κανείς ά-

Αυτή η περιγραφή του χαρακτήρος της θα την έκανε να βάλη τις φωνές αν έφτανε ποτέ στ' αυτιά της. Στο βάθος ήταν σοβαρή κι' εύαίσθητη, και κανείς δεν είχε ποτέ σκεφτεί να τη διαφωτίσει για τον ίδιο τον έαυτό της. Είδικα μάλιστα εκείνη την ήμερα, δεν ύπήρχαν πολλές πιθανότητες να έπιδοθί σε μια άνάλυσι της συνειδήσεως της. Ήταν πολύ βυθισμένη στον άγαπημένο της Σαίξπηρ, και παρ' όλο τον πονοκέφαλο της, μελετούσε τον «Βασίλέα Λήρ».

Είτε τον έαυτό της πρώτα στο ρόλο της Γκόρνελι, έπτετα στο ρόλο της Ρήγκαν, και τέλος της γλυκιάς Κορνέλια.

Όταν τελείωσε την άνάγνωσί της, άφησε να της πέσει το βιβλίο. Αισθανόταν δυσάρεστα. Ή ώρα περνούσε, και σιγά-σιγά είχε άρχισει να διαβαζει. Η καθαρίστριά έφυγε, αλλά ύποσέθηκε να ξαναπάρσθι στις έννι για να δη μήπως χρειάζονταν τίποτα. Ή Νάνσυ άρχισε

Ο κ. Ουώλτερς ήταν πάντα άξιοπρεπής και περιποιημένος.

πο που είχε προέλθει αυτή η άνάγκη της. Άσφαλώς ύπήρχε σε λαοθάνασσα μορφή στον πατέρα της, που είχε φύσι διαχυτική κι' έκδηλατική. Πάντως, στη Νάνσυ η άγάπη προς το θέατρο είχε φανή απ' την παιδική της ήλικία. Προς μεγάλη της λύπη, δεν ύπόρουσε τότε να ικανοποιήσει αυτή την άγάπη.

Μόνο μερικές στενές φίλες της ήταν σε θέση να ξέρουν την ειλικρίνεια της φιλοδοξίας της, αλλά δεν είχαν πιστέψει ότι θα κατώρθωνε ποτέ να την έπιβάλει. Τα πλάσματα που άγαπούσε περισσότερο στον κόσμο, ή Κάθριν και τώρα ο Μάντεν, είχαν τάσι να χαμογελάουν για το πάθος της. Δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν να την πάρουν στα σοβαρά. Άπο μια άποψη, ή ίδια η Νάνσυ ήταν ύπεύθυνη γι' αυτό. Ήταν πραγματικά πολύ νέα ακόμα, κι' έίχε όλους τους διαταγμούς και τις άδεξιότητες μιας κοπέλλας αυτής της ήλικίας. Οι μεταβολές της διαθέσεως της, που έδειχναν μεγάλη ζωηρότητα και ιδιόρρυθμη ιδισυγκρασία, προκαλούσαν άμφιβολίες για τη σταθερότητα των βλέψεών της.

Συνήα έκανε έπιπολαήσεις, και στην κοινωνική ζωή χρησιμοποιούσε αυτό τον έλεύθερο κι' άνετο τόνο που θεωρείται κομψός. Με δυο λόγια, ήταν έαυτο της, ήταν συνεπαρμένη απ' το θέατρο. Δεν ήταν ή άπρισκεπτή εκείνη ώθησι που οδηγεί τις γυναίκες στη σκηνη, αλλά μια βαθεία και φλογερή άνάγκη να έκφρασθί με τη δημιουργία ώραιων εικόνων, γεμάτων πάθος και ζωή. Θάταν δύσκολο να διακρίνη κανείς ά-

Αυτή η περιγραφή του χαρακτήρος της θα την έκανε να βάλη τις φωνές αν έφτανε ποτέ στ' αυτιά της. Στο βάθος ήταν σοβαρή κι' εύαίσθητη, και κανείς δεν είχε ποτέ σκεφτεί να τη διαφωτίσει για τον ίδιο τον έαυτό της. Είδικα μάλιστα εκείνη την ήμερα, δεν ύπήρχαν πολλές πιθανότητες να έπιδοθί σε μια άνάλυσι της συνειδήσεως της. Ήταν πολύ βυθισμένη στον άγαπημένο της Σαίξπηρ, και παρ' όλο τον πονοκέφαλο της, μελετούσε τον «Βασίλέα Λήρ».

Είτε τον έαυτό της πρώτα στο ρόλο της Γκόρνελι, έπτετα στο ρόλο της Ρήγκαν, και τέλος της γλυκιάς Κορνέλια.

Όταν τελείωσε την άνάγνωσί της, άφησε να της πέσει το βιβλίο. Αισθανόταν δυσάρεστα. Ή ώρα περνούσε, και σιγά-σιγά είχε άρχισει να διαβαζει. Η καθαρίστριά έφυγε, αλλά ύποσέθηκε να ξαναπάρσθι στις έννι για να δη μήπως χρειάζονταν τίποτα. Ή Νάνσυ άρχισε

να δνειροπολή, και ή εικόνα του Μάντεν έρχόταν συχνά στις σκέψεις της. Συνέκρινε τις γκριζές ώρες που ζούσε με το εύτυχισμένο μέλλον που την περιέμενε.

Ξαφνικά, το διαπεραστικό κουδούνισμα του τηλεφώνου διέκοψε τις δνειροπολήσεις της. Πήρε το άκουστικό, κι' άναγνώρισε άμέσως τη φωνή του Τζών Χάρρις. Ο Χάρρις φάνηκε άνακουφισμένος που τη βρήκε.

—Εσύ, Νάνσυ; φώναξε μ' έναν άνασταγμένο χαράς. Εύχαριστώ το Θεό που σε βρήκα! Ναι, είμαι στο ραδιόφωνο, στο σταθμό, κι' έχω μπλέξει πολύ άσχημα. Ξέρεις πως δίνωμε άποψη το «Μάυρο Μαργαριτάρι»; Είναι μια άρεκέτα σημαντική έκπομπή, που δίδεται στις έννι. Άλλα ή Σύλβια Μπάρεκ μου σκάρωσε μια άσχημη δουλειά, μ' άκούς, Νάνσυ; Είναι άρρωστη! Καταλαβαίνεις! Ή πρωταγωνιστήρια! Κι' άρχίζω σε τέσσερις ώρες! Πρέπει να με βοηθήσεις, Νάνσυ, πρέπει να πάωμε έσύ το ρόλο! Κάνε μου τη χάρη κι' έλα άμέσως! Προφταίνω ακόμα να κυττάσωμε μαζί το χειρόγραφο...

—Μά, Τζών! διαμαρτυρήθηκε η Νάνσυ. Δεν είμαι καθόλου βέβαιη αν ύπορώ!

—Είστε στ' καλά σου; Δεν καταλαβαίνεις τί σημαίνει αυτό για εμένα; Ν' άντικαταστήσεις τη Σύλβια Μπάρεκ; Με τα έκατομμύρια των άκροατών της, που θα σ' άκούσουν!

Γεμάτη άμηνανία, η Νάνσυ πέρασε τα χέρια στους κροτάφους της που έκαίγαν. Ο Χάρρις είχε άπόλυτο δίκιο. Η Σύλβια Μπάρεκ ήταν, εκείνη τη στιγμή, η πιο διάσημη ίσως δραματική ήθοποιός. Της παρουσίαζόταν μια μοναδική εύκαιρία να προωθηθί, να γίνη γνωστή απ' τους άναριθμητους άκροατές που θα την άκούγαν άπόψε...

—Μά τί έχει ή Σύλβια; ρώτησε, με διαρκώς μεγαλύτερη άμηνανία.

—Κρυολόγημα!, φώναξε ο Χάρρις. Τριανταοχτώ πυρετό. Άπόλυτη άπαγόρευσι να σπικωθεί απ' το κρεβάτι.

Άν ήταν άλλη στιγμή, η Νάνσυ θα είχε γελάσει.

—Δεν φαντάζομαι να σε τραμάλι ο ρόλος; έπέμεινε ο Χάρρις. Θα διαβάσωμε το χειρόγραφο μαζί.

—Όχι, όχι, δεν είν' αυτό, απάντησε η Νάνσυ. Άρπάζοντας το θερμόμετρο που βρισκόταν εκεί κοντά της, πρόσθεσε:

—Στάσου ένα λεπτό, μην κλείσεις το άκουστικό. Έβγαλε το θερμόμετρο στο

Άκολούθησε τις απόβάθρες του Τάμεση, που ο ήλιος, στη δύσι του, τις σκέπαζε με μια γλυκειά χρυσή όμίχλη.

θόνας της με ικανοποιημένο ύφος. Έίχε τύχη, και κυριαρχούσε αυτή στο παιγνίδι. Μά σε λίγο ο Μάντεν, που παραμόνευε άγρυπνος, πήρε αυτός την πρωτοβουλία.

Όπως το είχε προβλέψει η Κάθριν, η μητέρα της άρχισε να ξεγελάει τον αντίπαλό της. Ή γριά είχε ένα άσχημο έλάττωμα: Δεν ύπόρούσε ν' άνεχθί την ιδέα πως ήταν δυνατόν να χάσει. Ήθελε να κωδίζει πάντα επί

της, που έμοιαζαν με κουμπιά, λίγο έλειψε να της βγούν απ' το κεφάλι, κι' έτοιμασθηκε να κατακεραυνώσει τον συνομλητή της. Άλλα, ξαφνικά, έβγαλε τα γέλια. Γέλούσε με όλη της την καρδιά και, πετώντας τα χαρτιά της, άναποδογύρισε το κυπελλάκι με τα μύγδαλα. Ποτέ, σ' όλη της τη ζωή, η Κάθριν, δεν την είδε δη να γελάει έτσι.

—Αχ, Θεέ μου!, φώναξε τέλος, λαχανιασμένη. Τι

Ένας μόνο πινάκας ύπάρχει στο δωμάτιο της Νάνσυ: μια μεγάλη και ώραία προσωπογραφία της Έλεωνώρας Ντούζε.

στόμα της. Έξηντα δευτερόλεπτα έκνευριστής αναμονής. Έπειτα το κτύπησε. Ο ύδατος γυροσ έδειχνε τριανταεπτά βαθμούς. Η καρδιά της σπίκτηκε. Ήταν αδύνατο να δεχτεί. Θάταν καθαρή τρέλλα να βγή έξω...

Μα τί συμβαίνει λοιπόν; Έκανε ο Χάρρις φουρκισμένος. Θα με κρατήσης στο πλέρωνο όλο το βράδυ; Τί έχεις άποψε, Νάνσυ; Είχα πάντα την ιδέα πως είσαι αποφασιστική κοπέλλα! Θάρρης ή δε θάρρης; Τά χείλη της Νάνσυ μισάνοιξαν για να πη «όχι», μα κάποια άμπνευσι την έκανε να κутτάξει την Ντούζε. Η μεγάλη καλλιτέχνης που είχε διαλέξει για πρότυπό της, είχε προτιμήσει να παίξει, παρ' όλες τις νευραλγίες της, που κόντευαν να την τρελλάνουν, παρ' να λείπει απ' το κοινό της. Η Νάνσυ ένοιωσε το λαίμη της να σφίγγεται.

—Καί βέβαια θάρρω, Τζών! Είχε την έντύπωση πως μία άλλη γυναίκα μίλουσε. —Δεν νοιώθω πολύ σε φόρμα, μα σε μισή ώρα θα βρίσκωμια εκεί.

Σανακρέμασε το άκουστικό, διακόποντας τις έκδηλασεις του ένθουςισμου του. Αυτό που έκανε ήταν παραφροσύνη. Ριψκινδύνευε τη ζωή της βγαίνοντας έξω εκείνο το βράδυ. Η Κάθριν θα γινόταν έξω φρενών... Κι' ο Κρίς το 'ίδιο! Δεν του είχε πη πως αισθανόταν άσχημα και δεν μπορούσε να πάει μαζί του στο Ουίμπλετον; Την έπιασε ένας φόβος, μα βρήκε γρήγορα την αυτοκυριαρχία της. Ο Κρίς την άγαπούσε. Δεν θα της κρατούσε κακία. Θα την καταλάβαινε.

Συγκεντρώνοντας όλη την ενεργητικότητα της, σηκώθηκε. Έτρεμε όλόκληρη, και χρειάστηκε να βάλει μεγάλη προσπάθεια για να ντυθεί. Διάλεξε τα πιο ζεστά φορέματα που είχε, φόρεσε το γούνινο παλτό της, και τίμησε μία εσάρπα γύρω στο λαιμό της. Έπειτα κατάπιε μία γουλιά απ' το φάρμακό της και τηλεφώνησε νάβρη ένα ταξί. Ριχνώντας ένα τελευταίο βλέμμα στον καθρέφτη, κούνησε άσπυα το κεφάλι, έκανε μία μελοδραματική μικρή γκριμάτσα, κι' έσβυσε το φώς.

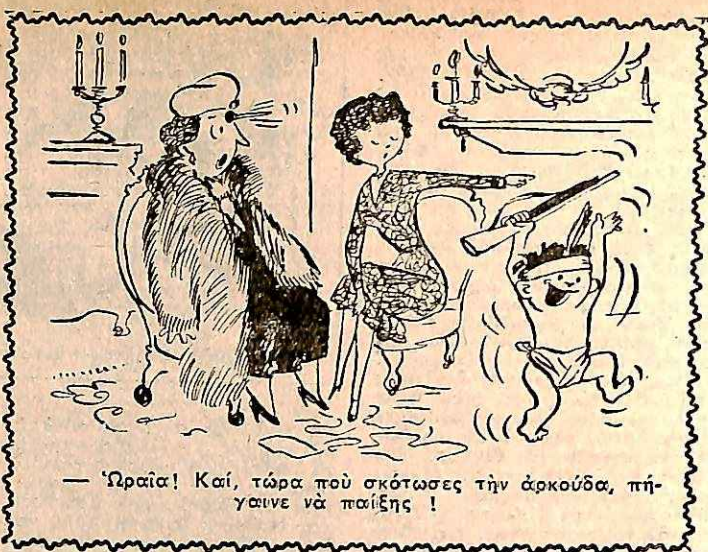
1Υ

Για ν' ακολουθήσει την παράδοσι, ο συγγραφέας θάπρεπε να δώσει εδώ μία σκηνή έντυπωσιακή, που θάκανε τους αναγνώστες να νοιώσουν μεγάλη συγκίνηση.

Προς μεγάλη φρίκη έκατομμυρίων ακροατών, η Νάνσυ θα είχε πέσει άναίσθητη μπροστά στο μικρόφωνο, και θα την είχαν μεταφέρει στο σπίτι της μέσα σε χιονοθύελλα. Έπειτα θ' αποδεικνυόταν ότι άρπαξε διπλή πνευμονία και θα πέθαινε, με συνοδεία βιολιών, μέσα σε είκοσιτέσσερις ώρες.

Όμως, στην πραγματικότητα, παρ' όλη τη λίγη ώρα που είχε στη διάθεσή της για να μελετήσει το ρόλο της, η Νάνσυ τάβγαλε πέρα μία χαρά. Γυρίζοντας στο σπίτι της, συλλογίζονταν το Μπράντον, και περιέμενε να υποστηρίξει από έπικρίσεις. Ο Μάντεν είχε κιάλας φύγει για να τη βρει.

Τ' άλλο πρωί, η ζωή ξαναπήρε τον κανονικό της δρόμο. Η Νάνσυ όχι μόνο έφευγε απ' την τραγική μοίρα που άναφέραμε, μα κι' αισθανόταν πολύ καλύτερα. Η θερμοκρασία της

— 'Ωραία! Καί, τώρα που σκότωσες την άρκουδα, πηγαίνει να παίξεις!

ήταν πάλι κανονική, και τη Δευτέρα μπόρεσε να ξαναρχίσει τις επανηλθείς της «Φεγγαρολουπτες βραδύας στην Άρκαδια».

Στο άναμεταξύ, η Κάθριν είχε γυρίσει κι' αυτή στη δουλειά της. Καθισμένη στο γραφείο της, με το κεφάλι ανάμεσα στα χέρια της, κутτούσε με σκεπτική ύφος, τη μινιατούρα του Χολμπαίν που ήταν τοποθετημένη σ' ένα πλαίσιο από πράσινο βελούδο. Ο κ. Σάγκντεν, ένας απ' τους διευθυντές της Πινakoθήκης Βέρνου, είχε έπιμεινει να της την φέρη ο ίδιος. Το έζεταστικό και σοβαρό βλέμμα της Κάθριν είχε καρφωθεί στο μικρό πορτραίτο.

Ήταν ένα άριστούργημα φινέτσας, κι' ανέδιδε μία έντύπωση λεπτότατης μελαγχολίας. Η Λουκία ντε Κερών σκετόταν όρθια πλάι σ' ένα τραπέζι με δυο έπιπέδα, που το ένα τους, το άπάνω, ήταν σκεπασμένο με κόκκινο κεντητό ύφασμα, ενώ το κάτω είχε ένα μαντολίνο και μερικά βιβλία. Φορούσε ένα σκούρο καστανό φόρεμα με γυρσίματα από έρμινα, και το χέρι της, άκουμπισμένο με νωχέλεια στο κεντητό ύφασμα, κρατούσε ένα μικρούτσκο γαρυφαλλά. Ήταν πολύ ώραία, είχε μία ανάλαφρη, ώρη και σκεπτική όμορφιά, που άκτινολούσε μία παράξενη, σκεδόν αινιγματική χαρά. Τα μάτια της ίδιως, που είχαν ένα βαθύ καστανό χρώμα, έδειχναν άπνευστη κατανόηση. Φαινόταν να κутτάζει την Κάθριν με την έπιμονή μιας ζωντανής γυναίκας. Υπήρχε κάτι τόσο εύγλωτο το και οικείο στο βλέμμα της, ώστε η Κάθριν είχε την έντύπωση ότι διάβαζε μέσα κάποια έκμυστήρευσι, που από αιώνες προοριζόταν ειδικά γι' αυτήν, και που την παρέσυρε σ' ένα μακρινό παρελθόν. Κάποια στιγμή μάστιχα έπιασε τον έαυτό της ν' απαντά στο βλέμμα της Λουκίας ντε Κερών, σ' να είχε εγκαταλείψει στη έπιτροπή αυτής της γυναίκας, που η όνειροπόλσή της είχε μία τόσο μυστηριώδη όμορφιά.

Η ιστορία αυτής της κυρίας με τα γαρυφαλλά ήταν άχωριστή απ' τη μινιατούρα, και βασισόταν σε ιστορικά δεδομένα. Η Κάθριν την ήξερε καλά. Η νεαρή Γαλλίδα είχε έλαει στην Αύλη του 'Ερρίκου Η' μαζί με τον πατέρα της, τον πρέσβη κόμητα ντε Κερών, για να μιη-

θην στην κοσμική ζωή, αλλά ίδιως για να της κάνει ο Χολμπαίν την προσωπογραφία της.

Έπειτα από πολλές και σοβαρές χρηματικές δυσκολίες, ο καλλιτέχνης, είχε, πριν από λίγο, φύγει απ' την Έλβετία για να εγκατασταθεί στο Λονδίνο.

Στο Παρίσι, η Λουκία είχε αφήσει τον άρραβωνιαστικό της, τον Πιέρ ντε Νοαίγ. Δεν την συνέδεε μαζί του ένα έπιφανές αίσθημα, αλλά μία φιλογεγή, ειλκρινής, και άγνη αγάπη. Το πορτραίτο έκτελέσθηκε (βρίσκεται σήμερα στη Βασιλική Πινakoθήκη της Χάγης), κι' η Λουκία παρακάλεσε τον καλλιτέχνη να κάνει ένα αντίγραφο του σε μικροφία, για τον άρραβωνιαστικό της.

Ο Χολμπαίν δέχτηκε, κι' η μινιατούρα έγινε τελειότερη ακόμη κι' απ' τον πίνακα. Την άνοιξε του ίδιου έτους, η Λουκία την έφερε μαζί της στο Παρίσι, αλλά μόλις έφτασε εκεί, έμαθε πως, δυο μέρες προηγήτερα, ο Νοαίγ είχε σκοτωθεί σε μονομαχία. Η μινιατούρα της έμεινε, τραγικό τεκμήριο της άθεράτευτης λύπης της. Η Λουκία δεν παντρεύτηκε ποτέ. Με ραγισμένη καρδιά, ύπόμεινε τη μοίρα της. Αφοσιώθηκε στα φιλανθρωπικά έργα, και πέθανε σ' ένα μοναστήρι, σε ηλικία τριανταεπτά έτών.

Ένας θορυβός στην πόρτα ξανάφερε την Κάθριν στην πραγματικότητα. Έμεινε για μία στιγμή ακόμα άκίνητη, κι' έπειτα, με φωνή που έτρεμε έλαφρά, έλπε:

—Εμπρός!

Ήταν ο πληρεξούσιός της κ. Ουώλτερς. Σταμάτησε κοντά στο τραπέζι, μ' ένα μεγάλο σκούρο πακέτο στο χέρι, και κутτάξε με σοβαρό ύφος τη μινιατούρα πάνω απ' τον άνω της Κάθριν.

—Πολύ ώραίο, μίς Λόρμερ, ψιθύρισε με χαμηλή φωνή, γεμάτη θαυμασμό. Πραγματικά πολύ ώραίο!

Ο κ. Ουώλτερς ήταν πάντα εξαιρετικά σεβάσμιος κι' άξιοπρεπής. Ήταν ένας ηλικιωμένος κύριος, πολύ περιποιημένος, με πατρικό ύφος. Με τον ψηλό του γυακά και την ιερατική του σχεδόν εμφάνισι, θυμίζει έκκλησιαστικό άξιωματούχο. Το βάδισμά του επίσης ήταν έκκλησιαστικό, και σε κάθε βήμα, το πόδι του έμοιαζε σ' να χάιδευε το χαλί. Έργαζόταν στής Κάθριν εδώ και πολλά

χρόνια, κι' εκείνη ήξερε απ' έ-ξω κι' άνακατωτά όλες τις μικροαδυναμίες του. Οι κυριότερες ήταν το πάθος του για το πολύ δυνατό τσάι κι' η άφοβισι του στη γοτθική τέχνη. Ήταν τόσο σταθερά άγκυροβλημένος στις συνήθειές του, ώστε άποτελούσε μόνος του πραγματικό θεσμό, κι' η αγάπη του για το επάγγελμά του παλαιόπαλου, που τον έφερνε σε άδιάκοπη σύγκρουσι με την άμότητα των έμπόρων, ήταν πραγματικά συγκινητική. Μερικές φορές η Κάθριν, για να τον πειράξει, του φώναζε από πάνω απ' τη σκάλα: «Γρήγορα, γρήγορα, κ. Ουώλτερς!» Άλλα στο βάθος του είχε πολύ μεγάλη εκτίμησι.

Ένα μικρό άριστούργημα, έξακολουθούσε ο κ. Ουώλτερς με θαυμασμό. Είναι περίεργο πως όλες αυτές οι λεπτομέρειες δεν βλέπουν καθόλου τη συνολική έντύπωση.

—Άληθινά περίεργο, άπάντησε η Κάθριν με στυγνή άποδοκιμασία, σ' να έβαλε προσπάθεια για να μιλήσει.

—Και τόσο χαρακτηριστικό αυτό το χαρμένον του Χολμπαίν! Θά σάς φαίνεται ίσως άστείο που τόν λέω «χαρμένον».

Άλλα σκέπτομαι πάντα με συμπάθεια την τρομερή άρρωστεια απ' την οποία πέθανε. Δεν ήταν παρά σαρανταέξι έτών. Είχε γυρίσει άσχημες στιγμές στη Βασιλεία, κι' είχε φάγει επί πλέον όλα τα χρήματά του. Όμως θά πρέπει να νοιώσει μεγάλη χαρά όταν ζωγράφιζε αυτή τη μινιατούρα. Τί γοητευτική γυναίκα! Ξερετε επίσης, μίς Λόρμερ—συγχωρήστε μου αυτή την παρατήρησι—ότι σάς μοιάζει;

—Άστεύεισθε βέβαια...

—Και όμως, σάς μοιάζει πολύ, μίς Λόρμερ! Αυτά τα ματιά, είναι άκριβώς τα δικά σας.

Σταμάτησε λίγο. —Έλπίζω ότι ξερετε την ιστορία της...

—Φυσικά, άπάντησε ψυχρά η Κάθριν. Κάθε έμπορος είδων τέχνης την ξέρει, και δεν χρειάζεται να την επαναλάβετε. Δυσχευμένο πλάνο!

—Κείνος φάνηκε να παρανεύεται απ' τον τόνο της άπατητήσεως.

—Ας είναι, μίς Λόρμερ... Είχα σκεφτεί, άπλάς, πως αυτή η ιστορία μπορεί να σας ενδιέφερε.

Η Κάθριν γύρισε το κεφάλι απ' την άλλη μεριά. Μ' ένα ευέκτο χαμόγελο.

—Εκείνο που θά μ' ενδιέφερε ακόμα πιο πολύ θάταν να πουλήσω τη μινιατούρα. Έχω ανάγκη από χρήματα, κυρίε Ουώλτερς, το ξερετε αυτό. Τί γίνεται με τη λαίδη Άστερ;

Ο Ουώλτερς κόμψιασε.

—Η λαίδη Άστερ τηλεφώνησε σήμερα το πρωί.

Η φωνή του πήρε σοβαρότερο τόνο, και πρόσθεσε:

—Η λαίδη άπεφάσισε να μην κάνει την άνακοίνωσι που σχεδίαζε.

—Πώς! φώναξε η Κάθριν με στενωχωρημένο ύφος. Την Παρασκευή ακόμα, μάς είχε άναγγείλει πως θάρχιζε!

—Ξέσω, μίς Λόρμερ, έλπε ο Ουώλτερς κατεβάζοντας το κεφάλι, αλλά φαίνεται πως άλλαξε γνώμη. Λέει πως οι καιροί είναι δύσκολοι.

—Δύσκολοι!, έκανε η Κάθριν με πικρία.

Συγκρατήθηκε. Μερικές φορές της έρχόταν ν' αφήση να

εξοπάζη ο έκνευρισμός που την έπιασε, αλλά σε τί ώφέλουσε...

—Λυπούμαι πολύ, έλπε ο Ουώλτερς. Έκανα το πάν για να την μεταπείσω.

—Ξέρω, ξέρω. Δεν είναι άσφαλώς δικό σας το λάθος. Δεν σάς κατηγορώ. Κι' η λαίδη Άστερ έχει πολύ δικιο. Οι καιροί είναι πραγματικά δύσκολοι. Για όλο τον κόσμο, αλλά και για μάς επίσης, πρόσθεσε άναστενάζοντας.

Τά μάτια της καρφώθηκαν και πάλι στη μινιατούρα.

—Πρέπει να πουλήσωμε αυτό το Χολμπαίν με τις καλύτερες δυνατότες συνθήκες, και γρήγορα!

—Σκέπτεσθε τον κ. Μπράντον της Νέας Υόρκης, δεν είναι έτσι;

—Ναι, τον κ. Μπράντον. Μπορεί να την χρησιμοποιήση για την έκθεσί του. Άν δεν είχε φύγει για την Άργεντινή, δεν θά είχε άσφαλώς χάσει αυτό τον πλειστηριασμό! Θά είχε άσφαλώς ανεβή ως τις είκοσι χιλιάδες λίρες, κ. Ουώλτερς. Κι' αυτή την τιμή έλπίζω να μου δάσει.

—Πιθανόν, μίς Λόρμερ. Ο Ουώλτερς χαμήλωσε τη φωνή του:

—Είχατε κάνει μαζί του μία πολύ καλή δουλειά, την τελευταία φορά. Έχει θαυμάσιο γούστο και τεράστια περιουσία.

—Τεράστια; Η λέξις δεν θάναι για να την περιγυρίση, έκανε η Κάθριν με μελαγχολικό ύφος.

—Θά πάτε ή ίδια στην Άμερική, μίς Λόρμερ;

—Ναί. Μάθετε ποτέ είναι οι άναχωρήσεις του έπομένου μηνός. Νομίζω πως το «Πιντόρικ» φεύγει στις έφτά. Είναι καλό πλοίο. Και ίδιως θάχω μία καμπίνα σε πολύ καλή τιμή.

Ο Ουώλτερς κρατούσε τα μάτια καρφωμένα στο πάτωμα.

—Ότε τόσο άσχημα πηγαίνουν τα πράγματα, μίς Λόρμερ; Νόμικα... φυσικά, έχω υπ' όψι μου... Άλλά όχι σ' αυτό το σημείο...

Σάπασε, κι' έπειτα ύψωσε δραματικά τη φωνή του:

—Άν μπορού να κάνω τίποτα, μίς Λόρμερ, για να σας βοηθήσω με όποιοδήποτε τρόπο...

Το πρόσωπο της Κάθριν φωτίστηκε. Χαμήλωσε με ειλκρινεία καί χέρι.

—Θά ήταν το άποκορύφωμα, Ουώλτερς! Ο γερο—υπηρέτης με τ' άσπρα μαλλιά που βυσιάζει τις οικονομίες όλης της ζωής του για να σώση το άφεντικό του απ' τη χρεωκοπία! Όχι, δεν φτάσαμε ακόμα εκεί! Τα βγάλαμε πέρα πάντα, και θά τα βγάλωμε πέρα και τούτη τη φορά... Καί τώρα, μη στέκεστε μπροστά μου κутτάζοντας με σ' να βρίσκειται κιάλας ο δικαστικός κλητήρας πίσω απ' την πόρτα. Έμπρός, δουλειά!

—Μάλιστα, μίς Λόρμερ, ψέλλισε εκείνος γυρίζοντας για να βγη απ' το δωμάτιο.

Στο κατώφλι, θυμήθηκε το πακέτο που κρατούσε στο χέρι.

—Ά, κόνεψα να ξεχάσω... Όρίστε, μίς Λόρμερ, αυτό τόφερα για σας.

Σαναγύρισε, άκούμπησε το πακέτο στο γραφείο και βγήκε με άξιοπρεπεία, πατώντας στις μύτες των ποδιών, και κλειώνοντας άθρόονα την πόρτα.

Όταν έμεινε μόνη—γιατί δεν ήθελε να δείξη στον Ουώλτερς όλη τη σοβαρότητα της

καταστάσεως—η Κάθριν ξαναπήρε τη σκεπτική της έκφασι. Με μία κουρασμένη χειρονομία, πήρε το πακέτο. Έλυνσε σιγά—σιγά τον κόμπο, για να ποτέ δεν άποφάσιζε να κόψη άπότομα ένα σπάγγο, και ίδιως έναν ώραίο τρίχρωμο σπάγγο όπως αυτός. Τέλος, άνοιξε το κουτί, κι' άμέσως τά μάτια της φωτίστηκαν απ' τη χαρά. Το κουτί έξεχίλιζε από θαυμάσια γαρυφαλλά. Πριν άκόμα παρατήρηση την κάρτα που τά συνόδευε, κατάλαβε πως τά λουλούδια προέρχονταν απ' τον Μάντεν, γιατί θυμόταν πως είχε πη, καθώς πεσοπατούσαν μπροστά σ' έναν κήπο, στο δρόμο του Μπράντον, πως τά γαρυφαλλά ήταν τ' άγαπημένα της λουλούδια. Πήρε την κάρτα: Δεν ήταν τυπωμένη, κι' έγραφε άπάνω, με περιποιημένο γραφικό χαρακτήρα: «Κρίς Μάντεν, Κλήβελαντ, Ουάϊο». Από πίσω, η Κάθριν διάβαζε τη σύντομη φράσι: «Είς ένδειξιμ εύγνωμοσύνης για το ούγκ—έντ που διακόπηκε—και για τη Νάνσυ».

Η Κάθριν δεν μπόρεσε να μη γελάση στην ιδέα ότι άναγνωρίζονταν έτσι και διακηρύσσονταν τά δικαιώματα ιδιοκτησίας της πάνω στη Νάνσυ. Άλλά τί χαρά που ο Κρίς της είχε στείλει αυτά τά υπέροχα λουλούδια! Ήταν χρόνια τώρα που κανείς δεν είχε σκεφτεί να της προσφέρει, κι' ήταν εύγινικό εκ μέρους του που θυμήθηκε την περαστική εκείνη παρατήρησι της! Άφου έβαλε το μικρούτσκο σ' ένα παλιό βάζο του Ουίρρεστερ, που ο τόνος του, σκούρος καστανός και χρυσός, ταίριαζε πολύ με την άπόχρωσι των γαρυφαλλών, συλλογίστηκε με κάποια έσωτερική εύθυμία: «Δεν πρέπει όμως να τον άφήσω να το πάρη συνήθεια...».

Ένα έντονο και γλυκό έρωμα γέμισε άμέσως το δωμάτιο. Η Κάθριν διάλεξε μία θέση για το βάζο πάνω στο γραφείο της. Κατευνασμένη, έκλεισε τη μινιατούρα στο χρηματοκιβώτιό της, κι' έπειτα ξαναβήστηκε στη δουλειά της, που δεν ήταν καθόλου εύχάριστη. Άρπάζοντας ένα μολύβι κι' ένα σημειωματάριο, άρχισε να υπολογίζει τά ποσά που χρωστούσε.

Είχε άναγκαστή να δανειστή

έξη χιλιάδες λίρες για να πληρώση τη μινιατούρα, γιατί τά μετρητά που διέθετε δεν περιούσαν τις τέσσερις χιλιάδες. Εύτυχως, οι τράπεζες, της έκαναν πρόθυμα πίστωση, κι' ο κ. Φάρρερ, της Τράπεζας του Άγίου Ιακώβου, της είχε δώσει τις έξη χιλιάδες που χρειαζόταν. Αυτό το δάνειο το ώφειλε περισσότερο στη φήμη της παρ'α στο ενεργητικό που αντιπροσώπευε.

Ός εκεί, όλα ήταν εν τάξει, μα οι υποχρεώσεις που είχαν μαυευτή στο τέλος αυτής της χρονιάς ήταν τόσο συντριπτικές, ώστε δεν τολμούσε να τις συλλογιστεί: Τά έξοδα κι' οι φόροι, φόροι ήλιγγιώδεις, πικρή άνάμνησι της εποχής των παχιών αγελάδων, έφταναν συνολικά τις δυο χιλιάδες λίρες. Οι άπληρωτοι λογαριασμοί για τά υλικά και το προσωπικό αντιπροσώπευαν άλλες όχτακόσιες λίρες. Χωρίς να μπη στις λεπτομέρειες, είχε κάνει την πρόσθεσι: Οι πληρωμές που έπρεπε να κάνει τον Ιανουάριο έφταναν τις 5.000 λίρες! Αυτό το άναπότρεπτο κι' άπειλητικό χρέος ήταν που την είχε έξωθίσει στην άπεγνωσμένη περιπέτεια της άγορας της μινιατούρας. Ήξερε πολύ καλά πως ήταν άναγκασμένη να πετύχη με κάθε βυσία αυτή τη δουλειά με τον Μπράντον. Μόνο τότε θά μπορούσε ν' άνταποκριθή στις υποχρεώσεις της, να καλύψη το έλλειμμα της στην τράπεζα και, χωρίς στο ποσόν που θά της έμεινε, να περιμένη καλύτερους καιρούς. Έπρεπε με κάθε τρόπο να μεταπωλήση τη μινιατούρα...

Μόλις πήρε αυτή την άπόφασι, μπόρεσε ν' άντιμετώπιση με μεγαλύτερη γαλήνη την μακρύα στήλη των άοισμών. Έπειτα άρχισε να γράφει στον Μπρέτζετ, τον άντιπρόσωπό της στη Νέα Υόρκη, για να του άναγγείλη την άφίξή της, και για να του παραγγείλη να έρθη άμέσως σ' έπαφή με τον Μπράντον. Ήταν ένα σημαντικό γράμμα, και παρ' όλο που είχε κοντά της την άχρησιμοποίητη γραφομηχανή της μίς Μίλλερ, η Κάθριν τόγραψε ή ίδια, με τον καθαρό και ίσο γραφικό χαρακτήρα.

Μόλις είχε τελειώσει, χτύπησε ή πόρτα. Ήταν ή μίς Μίλ-

λερ. Στο λεπτό της πρόσωπο διαγράφκε ένα δειλό χαμόγελο, που άποκάλυψε άμέσως στην Κάθριν την ταυτότητα του επισκέπτη που θά της άνάγγελλε.

—Ο κ. Άπτον είναι εδώ, ψιθύρισε ή μίς Μίλλερ. Λέει πως έχει ραντεβού μαζί σας, —Υποθέτω πως είναι για το φαγητό:

—Νομίζω, μίς Λόρμερ. Η Κάθριν κутτάξε την άνα-

ψοκοκκινισμένη μίς Μίλλερ με περίεργεια, διασκεδάζοντας άπό μέσα της. Ο Τσάρλυ Άπτον είχε άσφαλώς γοηθεί, αλλά ή έπίδρασί του πάνω στη μίς Μίλλερ ήταν εξαιρετικά βαθεία, κι' ή μυστική έξαρσι που προκαλούσε πάντα μέσα της ο έρχομός του, βύθιζε κάθε φορά την Κάθριν σε κωνουργία έκπληξι. «Ότε λοιπόν, συλλογίζόταν ξαναβασμένη, ένας άνδρας έξακολουθεί ν' άντιπροσώπευη ακόμα κάτι στη στεγνή και περιορισμένη ζωή της κτημένης μίας μίς Μίλλερ!

—Πολύ καλά, άπάντησε. Πέστε του να μπη.

—Ένα λεπτό άργότερα, ο Τσάρλυ Άπτον έμπαινε στο γραφείο.

—Ξέρεis, Τσάρλυ, του δήλωσε ή Κάθριν, πριν προφτάση ν' άνοιξη το στόμα του, θά σου στείλω μία μέρα την μίς Μίλλερ να φάη μαζί σου. Ίσως πάση τίποτα ή καρδιά της απ' τη χαρά της—άλλά δεν νομίζω πως θά βρη άκριβό αυτό το τιμήμα...

Το έλαφρό γέλιο του Τσάρλυ ταίριαζε πολύ με την γαρδένια που φορούσε.

—Όστε δεν είναι λοιπόν ή θλιβερή γεροντοκόρη που φαίνεται; άπάντησε άδιάφορα.

—Μά, Θεέ μου, δεν είναι γοιά! φώναξε ή Κάθριν. Την έχουν φθείρει ή έπιμέλεια που βάζει στη δουλειά της, οι συναισθηστροφές στην άνόητη γυναίκα λέσχη της, το πολύ γάλα που πίνει και τά γλυκά που τρώει, ο άγώνας της να προλάβη το μετρό κι' οι φροντίδες της για να είναι ζεστή ή θερμοφώρα της...

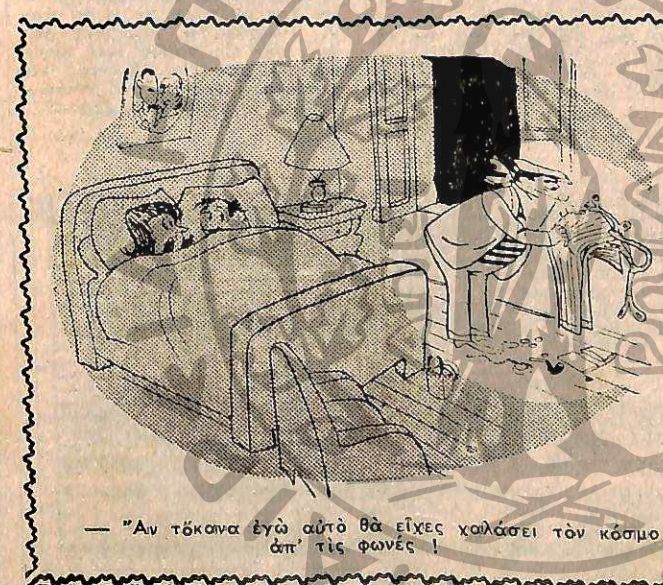
—Άν δεν είχε κάθε βδομάδα τη δόσι του κινηματογράφου της—του Κλάρκ Γκαϊμπλ κι' έσένα, τον Τσάρλυ—θά πέθαινε άργά—άργά... Είναι ο κλασικός τύπος της δυστυχισμένης κοπέλλας του γραφείου, της γυναίκας που κερδίζει τη ζωή της. Σου το λέω έγω, Τσάρλυ, που ξέρω τί σημαίνει αυτή ή ζωή...

Ο Τσάρλυ έξακολουθούσε να γελά.

—Μου φαίνεται ότι μου γυρεύεις καυγά σήμερα! Συνήθως έχεις τόσο δουλειά ώστε δεν κατορθώνω να σου πω εκείνο που θέλω.

Η Κάθριν τον κутτάξε σοβαρά. Τί ίσσοροπημένος άνθρωπος! Ήταν ένας άνδρας άκόμο νέος, γενναίος, καί εύγενικός, όχι εξαιρετικό μυαλό, φυσικά, αλλά εύχάριστος και πάντα κεφάτος. Η κυριότερη άρετή του ήταν πως δεν ήθελε ποτέ να φωνή εκείνο που δεν ήταν, ούτε προσπαθούσε να έπιβληθή. Θάταν σαρανταπέντε έτών, μα δεν τάδειχνε. Καί ποτέ στη ζωή του δεν είχε κάνει την παραμικρή δουλειά. Ο πατέρας του είχε άφίξει ως δικηγόρος στο Μπέρμιγχαμ, είχε φάβει σιγά—σιγά χάρις στη ρουτίνα, και τελικά έγινε συνιδιοκτήτης ενός έμπορικού φάλλου που το διέυθυνε πέντε χρόνια.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

— Άν τόκωνα έγω αυτό θά είχες καλάσει τον κόσμο απ' τις φωνές!

ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

■ Τό άμπεισμάν με τούς μικρούς ρόμβους ξανοίγει αυτό τό ώραίο κλασικό μοντέλο που είναι τόσο πρακτικό γιά όλες τίς εποχές και που φοριέται είτε με φούστα είτε με παντελόνι. Άνάλογα με τίς φαντασίας της ή κάθε άνογνώστρια θά χρησιμοποιήση διάφορα χρώματα. Τά μέτρα που σάς δίνουμε είναι γιά 10—12 χρόνων παιδάκι.

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμ. μαλλι Πενγκουέν Άλτν 4κλωνο σέ μπλε ζωπό χρώμα. 50 γραμ. μαλλι τίς ίδιες ποιότητος σέ χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2 και 2½.

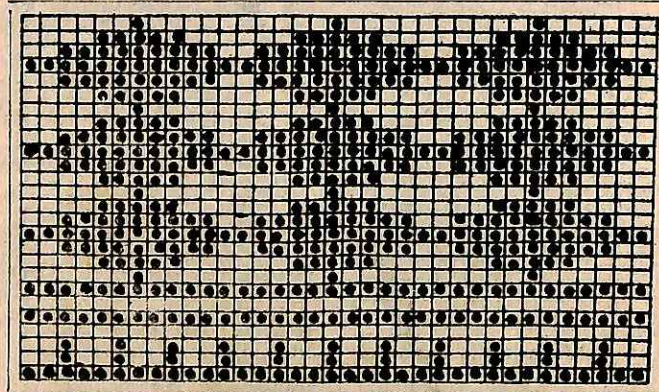
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο στριφτό 1+1π = 1π καλή, που θά τόν πάρετε από τό πίσω μέρος, 1π άνάποδη. Ζέρσεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιά ένα τετράγωνο 5 έκ. πλέξετε 17π επί 23 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στίς λεπτές βελόνες 141π με τό μπλε μαλλι και πλέξετε 7 έκ. λάστιχο στριφτό 1+1π. Συνεχίστε με τίς χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεύ. Καί στίς 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 2,5 έκ. από 1π (7 φορές). Όταν τό πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 26 έκ. σχηματίστε τίς μασχάλες κλείνοντας και στίς 2 άκρες κάθε 2η βελόνα

από 6π, 4π, 3π, 2π, 1π (3 φορές). Όταν ή μασχάλη έχη ύψος 8 έκ. προσθέστε και στίς 2 άκρες κάθε 2 έκ. από 1π (15 φορές). Όταν τό μανίκι έχη γενικό μάκρος 39 έκ. αρχίστε τό ζα-

κάρ σύμφωνα με τό σχέδιο που σάς δίνουμε, τοποθετώντας ένα ρόμβο άκριβώς στή μέση. Στην 19η βελόνα του ζακάρ σχηματίστε τούς ώμους κλείνοντας και στίς δυο άκρες κάθε 2η βελόνα από 6π (5 φορές), τελειώνοντας με άσπρο μαλλι. Πλέξτε κατόπιν 2 έκ. άσπρο ζέρσεύ γιά τό στρίφωμα κλείνοντας στην 1η βελόνα 5π σέ κανονικές άποστάσεις.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στίς βελόνες σας 135π και πλέξετε με τό μπλε μαλλι 7 έκ. λάστιχο στριφτό 1+1π. Συνεχίστε με τίς χονδρότερες βελόνες, πλέκοντας ζέρσεύ και προσθέτοντας και στίς 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2,5 έκ. από 1π (7 φορές). Όταν τό πλεκτό σας θά έχη γενικό μάκρος 26 έκ. σχηματίστε τίς μασχάλες κλείνοντας και στίς 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π και 1π (3 φορές). Όταν ή μασχάλη έχη ύψος 8 έκ. προσθέστε και στίς 2 άκρες κάθε 2 έκ. από 1π (4 φορές). Σε γενικό μάκρος 39 έκ. σχηματίστε τό ζακάρ, όπως και στο μπροστινό. Στην 19η βελόνα του ζακάρ θά σχηματίσετε τούς ώμους κλείνοντας και στίς 2 άκρες από 6π (5 φορές). Θα τελειώσετε όπως και στο μπροστινό, πλέκοντας δηλ. 2 έκ. ζέρσεύ άσπρο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στίς λεπτές βελόνες 81π με τό μπλε μαλλι και πλέξετε 7 έκ. στριφτό λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τίς χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεύ. Καί στίς 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 2 έκ. από 1π (15 φορές). Όταν τό μανίκι έχη γενικό μάκρος 39 έκ. σχηματίστε τό στρογγύλεμα κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιά από 4π και 3π (2 φορές) και άριστερά από 2π (3 φορές). Κατόπιν κλείστε και από τίς 2 μεριές 2π (11 φορές). 3π (5 φορές), 4π και τούς υπόλοιπους σέ 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τά κομμάτια άπό την άνάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τίς πλαγιές ραφές και τίς ραφές των ώμων και των μανικιών. Ένώσετε τά μανίκια. Γυρίστε στο ντεκολτέ ένα στρίφωμα 2 έκ. Χ. Κ.

Τά στέφανα

ΘΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΤΟΣ άπ' τό δαχτυλίδι, τόν άρραβώνα, τά στέφανα, τό στέφανο ή τό στεφάνι είναι τό κυριώτερο σύμβολο και επίκυρως τό γάμου.

Τά στέφανα δέν είναι νέα συνήθεια. Οί άρχαίοι Έλληνες τά χρησιμοποιούσαν σέ κάθε θρησκευτική γιορτή και σά συμποσιά τους που όλοι οι συνδαιτημόνες φορούσαν στέφανα από κλαδιά και λουλούδια. Φυσικά στέφανα χρησιμοποιούσαν και στούς γάμους και τά έλεγαν νυμφικούς στέφανους ή γαμήλια στέφ. Καί μάλιστα στούς γάμους δέν φορούσαν στέφανα μόνο εκείνοι που παντρεύονταν αλλά και οι συνεορτάζοντες. Στέφανα έπίσης κρεμούσαν στην πόρτα του σπιτιού και στούς δρόμους άπ' όπου θά περνούσε ή γαμήλια πομπή.

Σέ κάθε τόπο υπήρχε και ξεχωριστό λουλούδι που τέ χρησιμοποιούσαν γιά τά γαμήλια στέφανα. Η συνήθεια αυτή μεταδόθηκε και έπεκράτησε και άργότερα σά χριστιανικά χρόνια.

Τά πρώτα στέφανα του γάμου που μεταχειρίζονταν οι Έλληνες χριστιανοί δέν είναι αυτά που συνήθιζονται σήμερα. Τά έφτιαχναν από κλαδιά έληας ή δάφνια. Η συνήθεια αυτή σώζεται ακόμη σέ ώρισμένες περιοχές τίς Κύπρου και την κρατούσαν και πολλοί κοινότητες του μικρασιατικού έλληνισμού.

Άργότερα τά στέφανα ήσαν χρυσά και άσημένια σέ σχήμα βασιλικής κορώνας. Τά είχαν οι έκκλησίες και τά χρησιμοποιούσαν στούς γάμους, αφού ό κουμπάρος προσέφερε ένα μικρό δόσιμο στην έκκλησία.

Πολύ άργότερα έπεκράτησε ό τύπος των σημερινών στέφανων με τά ψεύτικα λουλούδια τίς λεμονιάς. Σε ώρισμένες περιοχές διατηρούνται και τά κέρνα στέφανα.

Στά παλιότερα χρόνια συνήθιζαν στέφανα γάμου ήταν και τά κλημάτινα. Υπήρχε μάλιστα τό έθιμο να γίνεται όλόκληρη τελετή κατά τό πλέξιμο του στέφανου. Διασώζονται περικοπές σέ παλιά βιβλία που μνημονεύουν αυτό του είδους τά στέφανα: «Κάλιον να μην είχαν βλοηθήν, να μην είχαν δάλειν κλημ» «Βάλει γομάρι πάνω του κ' εις τό κεφάλιν κλημ».

Στήν άρχαία Ελλάδα και ό θεός του γάμου ό Ύμναιος παρουσιάζεται να φορη στέφανι και να κρατά δευτερο.

Σήμερα σέ πολλά μέρη τίς Ελλάδος τά στέφανα του γάμου θεωρούνται ιερά. Φυλάσσονται μέσα σ' ένα κουτί και τοποθετούνται επάνω από τό κρεβάτι του ζευγους ή σά εικόνοιματα. Μαζί μ' αυτά άλλου δένουν και τίς λαμπάδες τοί γάμου.

Ο μεγαλύτερος όρκος μιάς παντρεμένης, είναι: «Έτσι να χωρά τό στέφανι μου». Και ή μεγαλύτερη εύχη είναι: «Να χαίρεσαι τό στέφανι σου».

Σ' ένα γαμήλιο τραγούδι άπαρχει και ό έξης χαρακτηριστικός στίχος: «Ώστε να στέκη ή θάλασσα, να σπέκουν τά στέφανα σας».

Δόσεις... δόσεις... δόσεις...

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΣΚΕΤΣΑΚΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

τά πρόσωπα

Γιώργος
Έλενη, γυναίκα του

Εύθυμία, θεία του
Υπηρέτρια

■ Η σκηνή είναι στο λίβινγκ ρούμ του σπιτιού του Γιώργου και τίς Έλενης. Η επίπλωσι δείχνει οικονομική ευμάρεια. Μπαίνουν μέσα ό Γιώργος, ή Έλενη και ή θεία Εύθυμία.

ΕΛΕΝΗ: ...Και αυτό είναι τό λίβινγκ ρούμ.
ΕΥΘΥΜΙΑ: Πολύ καλό. Ξεκούραστο, εύχαριστο και με γούστο έπιπλωμένο.

ΓΙΩΡΓΟΣ (μετριόφρονα): Είναι τό πιο αγαπημένο μας δωμάτιο. Έδώ άκούμε ραδιόφωνο, δάζουμε τό πικαπ, παίζουμε χαρτιά...

ΕΥΘΥΜΙΑ: Καλά, έχετε και ραδιογραμμόφωνο, αυτόκίνητο και πιάνο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα θεία μου, είναι πολύ εύκολο σήμερα, ν' άποκτήσης αυτά τά πράγματα.

ΕΛΕΝΗ: Και τό ραδιόφωνο είναι μία καλή συντροφιά γιά μένα όταν λείπει ό Γιώργος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και τώρα άς καθίσουμε, θεία Εύθυμία, να ξεκουραστούμε...

ΕΛΕΝΗ: Λοιπόν, πώς σας φάνηκε τό σπιτάκι μας, θεία Εύθυμία;

ΕΥΘΥΜΙΑ: Όλα είναι πολύ ώραία. Και τό σπίτι, και τά έπιπλα, και τό αυτόκίνητο και τό πιάνο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και όλ' αυτά χάρις σ' εσάς.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Μα αυτό είναι που δέν μπορώ να καταλάβω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δηλαδή;

ΕΥΘΥΜΙΑ: Τό δώρο που σας έκανα γιά τό γάμο σας ήταν 10.000 (άνήσυχα) μήπως κατά λάθος σας έδωσα έκάτο;

ΕΛΕΝΗ (γελά): Όχι, θεία μου, πώς σας πέρασε τέτοια ιδέα;

ΕΥΘΥΜΙΑ: Μα μία τέτοια ιδέα δέν είναι και τόσο παράξενη. Όχι, αυτά είναι πανάκριβα. Και με τά λεφτά που σας έδωσα, ούτε τό ένα δέν μπορείτε ν' αγοράσετε. Άσε και τό νοίκι του σπιτιού που θά είναι κι' αυτό μεγάλο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Νοίκι; Δέν πληρώνουμε.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Καλά, αφού δέν πληρώνεις νοίκι θά έπρεπε να σέ πετάξουν στο δρόμο με τη γυναίκα σου και τό παιδί σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Με παρεξηγώσατε, θεία μου. Δέν πληρώνω νοίκι, γιατί τό σπίτι είναι δικό μας.

ΕΥΘΥΜΙΑ (κατάπληκτη): Δικό σας;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα είναι πιο εύκολο σήμερα ν' αγοράσης ένα σπίτι με μικρές μηνιαίες δόσεις, παρά να πληρώνεις ένα πανάκριβο νοίκι. Κι' έπειτα καλύτερα να λέγεσαι «Κύριος Ίδιοκτήτης» παρά «Κύριος Ένοικιστής».

ΕΥΘΥΜΙΑ: Σωστά. Άλλά τά οικονομικά σας πρέπει να είναι θαυμάσια.

ΕΛΕΝΗ: Και είναι. Πέρυσι ό Γιώργος πήρε αύξηση και φέτος θά πάρη μεγαλύτερη άκμα.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Δέν μου λές, Γι. άργο, τό αυτόκίνητο είναι δικό σας;

ΕΛΕΝΗ: Μάλιστα.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Όλόκληρο;

ΓΙΩΡΓΟΣ (δισταζέ): Μ...

όχι άκριβώς. Δηλαδή μάς ανήκει πρós τό παρόν ό μπροστινός τροχός, δυο λάστιχα, δυο κύλινδροι. Άλλά αυτό είναι τό θαυμάσιο.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Δέν βλέπω τίποτα θαυμάσιο σ' αυτή την ιστορία.

ΕΛΕΝΗ: Μα, θεία μου, ύπάρχει. Θα μπορούσαμε ποτέ ν' αγοράσουμε τούς μετρητούς τόσα πράγματα; Ούτε σ' όνειρό μας. Έν τούτοις, τώρα δέν μας λείπει τίποτε.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Δηλαδή όλα με δόσεις.

ΕΛΕΝΗ: Άκριβώς.

ΕΥΘΥΜΙΑ (δείχνει μία καρέκλα): Φαντάζομαι ότι αυτό τό πόδι θά είναι δικό σας.

ΕΛΕΝΗ: Όχι αυτό. (Δείχνει τό άλλο). Εκείνο. Τά άλλα είναι του έμπορου.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Εγώ μία φορά δέν καθόμαι σέ καρέκλες που δέν είναι δικές σας. Μπορώ να μάθω πόσα εν όλω χρυσάτε;

ΓΙΩΡΓΟΣ (συμβουλευέται τό σημειωματάριό του και ύπολογίζει): Άκριβώς 2 χιλιάδες την εβδομάδα.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Και πόσα κερδίζεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Χίλιες δραχμές.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Μα είσαι σά καλά σου; Πώς μπορείς να πληρώνεις 2 χιλιάδες όταν κερδίζεις μόνο χίλιες;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Άπλούστατα: Δανείζομαι τά υπόλοιπα.

ΕΛΕΝΗ: Υπάρχει μία εταίρρα που αναλαμβάνει να σου δανείση όποιοδήποτε ποσό.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Και πώς τό ξεχνάμε κι' αυτό;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα φυσικά με δόσεις.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Δόσεις! (Ξαφνικά, κλονίζεται σά να της ήρθε ζάλη και καθεται σέ μια καρέκλα. Θυμάται όμως ότι μόνο τό ένα πόδι ανήκει σ' άνήψια της και σηκώνεται άμέσως).

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι πάθατε θεία; Γιατί δέν κάθαστε;

ΕΥΘΥΜΙΑ: Δηλαδή έννοιες να καθήσω στην καρέκλα του κυρίου Τάδε και να ξεπλύνω στο κρεβάτι του κυρίου Δείνα.

Οχι. Προτιμώ να πάω σπίτι.

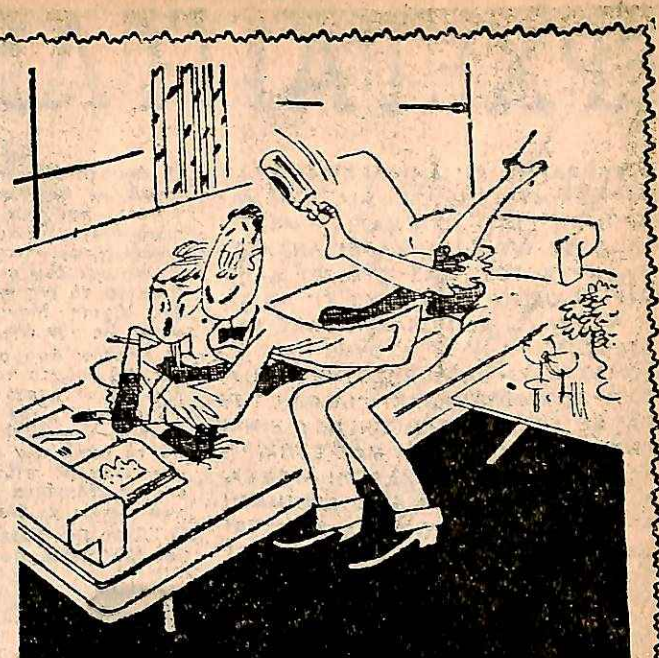
ΕΛΕΝΗ: Ώστε φεύγετε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Να σας πάω ως τη στάσι.

ΕΥΘΥΜΙΑ: Πάνω σ' ένα τροχό και δυο λάστιχα; Εύχαριστώ. Θα πάω με τό λεωφορείο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όπως θέλετε.

ΕΥΘΥΜΙΑ (κοντοστέκεται): Μη με παρεξηγήτε γιά όλ' αυτά, αλλά παρεξενήκα όταν είδα πώς ζήτε. Σ' έλη μου τη ζωή δέν χρυσάοσα ούτε πεινάρα. Και θέλω και σεις τό ίδιο. (Άνοίγει την τσάντα της). Πάρτε αυτά. Θα σας φάσουν να εξοφλήσετε κάποιο λογαριασμό και να έχετε κάτι δικό σας.

— Άλήθεια, Λάκη, σου τό έχω πη, ότι μεταχειρίζομαι τά πόδια μου, με την ίδια ευκολία, που χρησιμοποιώ τά χέρια μου.

Η ΚΑΛΗ ΤΥΝΑΙΚΑ

Κάποτε μία σεβαστή και πεπειραμένη κυρία, έλεγε πώς ή καλή γυναίκα πρέπει να μοιάζει και να μη μοιάζει με 3 πράγματα:

Πρώτα - πρώτα πρέπει να μοιάζει με τό σαλιγκάρι που φυλάει τό σπίτι του. Άλλά δέν πρέπει να μοιάζει και με τό σαλιγκάρι που κοιβάται στή ράχη του, ό,τι έχει και δέν έχει.

Δεύτερο να μοιάζει με την ήχώ, που μιλάει μόνο όταν ερωτάται, αλλά και δέν πρέπει σαν την ήχώ, να επαυλαυμάνη και διασαλπίζει, ό,τι άκούει.

Τρίτο, πρέπει να μοιάζει με τό ρολόι τίς πλατείας, άκριβως και τακτικά στίς δουλειές της, αλλά σύγχρονα να μην κάνει τόσο θόρυβο ώστε να την άκούη όλόκληρη ή πολιτεία.

ΕΛΕΝΗ (συγκινημένη): Εύχαριστούμε, θεία Εύθυμία. Είστε πολύ καλή.

ΕΥΘΥΜΙΑ: (Χτυπώντας την στον ώμο): Τώρα όμως θα φύγω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα σας πάω ως τό λεωφορείο.

ΕΛΕΝΗ: Σας εύχαριστούμε πολύ, θεία.

Η θεία και ό Γιώργος φεύγουν. Η Έλενη μετρά τά λεπτά. Τά κλείνει σ' ένα φάκελο, γράφει μία διευθυνσι και φανάζει την ύπηρέτρια. Έρχεται άμέσως).

ΕΛΕΝΗ: Σε παρακαλώ, πήγαινε τό γράμμα σ' αυτή τη διευθυνσι...

Η ύπηρέτρια φεύγει. Ένα λεπτό άργότερα μπαίνει στή σκηνή ό Γιώργος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έφυγε. Και παρ' όλη τη γκρίνια τίς μάς έκανε και δώρο. Πόσα είναι;

ΕΛΕΝΗ: Πέντε χιλιάδες.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θαύμα. Ό,τι χρειάζεται γιά να ξεχρεώσουμε τό αυτόκίνητο.

ΕΛΕΝΗ: Μάλλον όχι.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γιατί;

ΕΛΕΝΗ: Γιατί έπρεπε να πληρώσουμε πρώτα κάτι άλλο. Τό κορίτσι πάει να τό δώση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πού τό έστειλες;

ΕΛΕΝΗ: Στο μαγειρήριο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα τί ιδέα σου ήρθε; Τό μαγειτήριο μπορούσε να περιμένη λίγο...

ΕΛΕΝΗ: Μα δέν καταλαβαίνεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι;

ΕΛΕΝΗ: Ότι με τίς δυο τελευταίες δόσεις τό παιδί είναι όλο δικό μας;

●

ΤΙ ΚΑΠΝΙΖΟΥΜΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

■ Αν ένας άνθρωπος καπνίζει ένα τσιγάρο μόνο την ήμερα, μήκους 8 έκαστων, τότε στο τέλος του χρόνου θα έχη καπνίσει θεωρητικώς ένα τσιγάρο μήκους 30 μέτρων. Αν λογαριάσουμε 30 χρόνια καπνίσματος, τότε τό μήκος του τσιγαρου θα φτάση τό 900 μέτρα. Έπειδή όμως ένας καπνιστής χρειάζεται κατά μέσον όρον 20 τσιγάρα την ήμερα, τότε τό μήνα κόνουν ένα τσιγάρο 600 μέτρων και σά 30 χρόνια ένα τσιγάρο 18.000 μέτρων, δηλαδή άπό τό κέντρο τίς Όμονοίας ές τη Γλυφάδα.

●

ΛΑΚΗΣ: Θέλω να σου κόνω άκόμα μία ερώτησι μπαμπά.

Ο ΜΠΑΜΠΑΣ: Να την άκούσω.

Ο ΛΑΚΗΣ: Όταν τρυπήται μία κάλτσα τί γίνεται τό κομμάτι του πανιού που βρίσκεται στο μέρος τίς πούπας;

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΑΝΟΙΞΙ

χαρούμενη...

κεφάτη... γελαστή..

«Ο ΦΛΕΒΑΡΗΣ ΚΙ' ΑΝ ΦΛΕΒΙΣΗ, ΚΑΛΟ-
ΚΑΙΡΙ ΘΑ ΜΥΡΙΣΗ» ΛΕΕΙ ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΜΑΣ
ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΓΙΑΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ
ΛΙΑΚΑΔΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ
ΣΤΑ ΚΡΥΑ ΤΟΥ, ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΚΑΛΟ-
ΚΑΙΡΙ. ΠΑΝΤΩΣ, ΟΣΟ ΚΡΥΟ ΚΙ' ΑΝ ΚΑ-
ΝΗ ΑΚΟΜΑ, Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΕΡΑΣΕ ΠΙΑ.
ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Ν' ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΣΚΕ-
ΦΤΟΜΑΣΤΕ ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΜΕ ΤΗΝ Α-
ΝΟΙΞΙ. ΕΝΑ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ
ΩΡΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΗ ΣΕΜΙΖΙΕ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ, ΘΑ ΜΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕ-
ΤΗΣΗ ΠΟΛΥ, ΘΑ ΜΑΣ ΧΑΡΙΣΗ ΦΡΕΣΚΑ-
ΔΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΣΗ
ΝΑ ΥΠΟΔΕΧΤΟΥΜΕ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΚΕΦΙ
ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ, ΠΟΥ, ΝΑ ΤΗΝ ΕΦΤΑΣΕ!

1 Φουστανάκι από συνθετικό ύφασμα «α-
ριέλ» με θαμβοκερό σε ανοικτό χρώμα.
Γίνεται και από λεπτό μάλλινο σε όποιο
τόνο θέλετε. Είναι σε σχέδιο σεμιζιέ με
φαρδειά φούστα με σούρες. Το κορσάκι
κουμπώνει εδώ κι' έχει δυο τσεπάκια κα-
θισμένα το ένα πάνω στο άλλο. 'Η πλάτη
έχει ωμίτη. Μανίκι μακρύ που ανασηκώ-
νεται ως τον αγκώνα.

2 Φόρεμα από σουρά μεταξωτό με βού-
λες. 'Η φούστα του είναι φαρδειά με σού-
ρες. 'Η μέση σφίγγει με δερμάτινη ζώνη.
Το κορσάκι είναι μπόλικο και κουμπώνει
έμπρός. Γιακαδάκι και πέτα κλασικά. 'Α-
πό τη ραφή των ώμων όμως ξεκινούν δυο
κομμάτια με πιέτες και δένουν έμπρός
φιδύκο. Μανίκια τρουά καρ με μανσέτα
που κλείνει με ένα κουμπί.

3 Άλλο ένα φόρεμα σε τύπο σεμιζιέ από
ύφασμα μεταξωτό λινό. Είναι έντελως

ίσιο και έχει ελάχιστη σούρα στη μέση. Το
κορσάκι έμπρός είναι απλό με κουμπιά και κλασι-
κό γιακά και πέτα. 'Η πλάτη του όμως έχει ωμίτη
και το κάτω μέρος της έχει τρεις πιέτες. Μανί-
κια τρουά καρ με μανσέτες και με ένα κουμπί.

4 Και το φόρεμα αυτό είναι σε γραμμή σεμιζιέ.
'Ο γιακάς του όμως είναι στρογγυλός και κουμπώ-
νει από τη βάση του λαιμού ως κάτω στην περιφέ-
ρεια. Το κορσάκι στολίζεται με 2 τετράγωνα τσέπες

5 Φόρεμα από ντάκρον και ραιγιόν καντριγιέ. Γί-
νεται όμως και από σέκο μάλλινο και είναι ωραίο
για την άνοιξη. Το κορσάκι κρουαζέ, κουμπώνει με 6

κουμπιά. Γιακαδάκι ίσιο κλασικό. Πέτα 6-
μως μεγάλη. Στο γιακαδάκι μπορεί να μπη
προσθετό κι' ένα μικρότερο άσπρο. Το εμ-
πρός φύλλο της φούστας είναι ίσιο μονο-
κόμματο από πάνω ως κάτω, ενώ όλη η υπό-
λοιπη είναι πλισέ. Ζώνη πίσω και στο πλάι.

6 Λινό σε ύφανση τουνίτ, που γίνεται σ'
οποιοδήποτε χρώμα ή και ύφασμα θέλετε.
Είναι σε ίσια γραμμή σεμιζιέ με κλειστό
στρογγυλό γιακαδάκι άσπρο. Μία φάσα α-
πό πάνω ως κάτω χρησιμεύει για να μπουν
τά κουμπιά, πλαισιωμένη με γλώσσες.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ του δεκαπενδημέρου

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ημέρες του Φεβρουαρίου και οι πρώτες του Μαρτίου τροφοδοτούν αυτή τη φορά με διάφορες επετείους το «Χρονικό» μας. Κι' από τις επετείους αυτές διαλέξαμε τις σημαντικότερες, για τις οποίες θα σάς μιλήσουμε στο σημείωμά αυτό:

20 Φεβρουαρίου 1942. Πέθανε ο γνωστός «Αθηναίολογος» λογοτέχνης και ιστορικός Δημήτριος Καμπούρογλου, που έγινε μέλος της «Ακαδημίας» μας το 1927. Έργα του: «Στην ιτιά από κάτω», «Της τύχης τα γραμμένα», «Παλαιά Αθήναι», «Αθηναϊκά παραμύθια», «Θουρίστας», «Ο αναδρομάρχης της Αττικής», «Αντικοί έρωτες», «Ιστορικών αρχαίων του Αγώνος» κ.ά.

21 Φεβρουαρίου 1677. Πέθανε στο «Αμστερνταμ» ο μεγάλος «Ολλανδός φιλόσοφος Βαρούχ Σπινόζα». Γνωστότατο βιβλίο είναι η περίφημη «Ηθική» του.

21 Φεβρουαρίου 1795. Έγκυρως στην Χίο οι «Ενετοί», κυριάρχησαν ως τότε του νησιού.

21 Φεβρουαρίου 1852. Πέθανε ο διάσημος Ρώσος μυθιστοριογράφος και κωμωδιστογράφος Νικόλαος Γκόγκολ, που έγραψε τα έργα «Ο επιθεωρητής», «Νεκρές ψυχές», «Τα ραίς Μπουλμπας», «Βράδυ στο τσιφλικάκι κοντά στη Ντικόν» κ.ά.

21 Φεβρουαρίου 1858. «Ισχυρότατοι σεισμοί δημιουργήσαν μεγάλες καταστροφές στην Παλαιά Κόρινθο. «Ολόκληρη η πόλι κατεδαφίστηκε και σημειώθηκαν πολλά ανθρώπινα θύματα. Οι σεισμοί εξακολούθησαν μέχρι το Μάρτιο του 1859.

21 Φεβρουαρίου 1916. Αρχισε η μεγάλη επίθεση των Γερμανών στο Βερντέν της Γαλλίας.

22 Φεβρουαρίου 1512. Πέθανε ο «Ιταλός θαλασσοπόρος» Αμερικό Βεσπούτσι, που ανακάλυψε πολλά μέρη της Βορείου και Νοτίου Αμερικής κι' έδωσε τ' όνομά του στη νέα ήπειρο.

22 Φεβρουαρίου 1732. Γεννήθηκε στη Βιργίνια ο μεγάλος αρχηγός του απελευθερωτικού αγώνος των Αποίκων της Βορείου Αμερικής Γεώργιος Ουάσιγκτων. Όπως είναι γνωστό, ο Ουάσιγκτων υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος των «Ηνωμένων Πολιτειών».

22 Φεβρουαρίου 1821. Ο «Αλέξανδρος Ύψηλάντης» εκήρυξε στο «Ιάσιο της Μολδαβίας» την έναρξη της «Ελληνικής Επανάστασης».

23 Φεβρουαρίου 532. Έγινε στην Κωνσταντινούπολη η τελετή της καταθέσεως του θεμελίου λίθου της «Αγίας Σοφίας». Η περίφημη αυτή εκκλησία χτίστηκε σε πέντε χρόνια και το Δεκέμβριο του 537. Έγιναν τα επίσημα εγκαίνιά της.

23 Φεβρουαρίου 1492. «Η Ζάν ντ'» «Αρκ έφυγε από την πατρίδα της, μαζί με λίγους οπαδούς, για να άσχηση τον άγώνα εναντίον των «Αγγλων κατακτητών».

24 Φεβρουαρίου 1468. Πέθανε ο εφευρέτης της τυπογραφίας «Ιωάννης Γουτεμβέργιος».

24 Φεβρουαρίου 1815. Πέθανε ο «Αμερικανός μηχανικός» Ρόμπερτ Φούλτον, που κατασκεύασε το πρώτο ατμόπλοιο.

25 Φεβρουαρίου 1707. Γεννήθηκε στη Βενετία ο περίφημος κωμωδιογράφος Κάρολος Γκολντόνι, που οι κριτικοί τον έχουν αναγνωρίσει σαν «έφαμιλλο» ή και άνωτερο από το Μολιέρο. Έργα του: «Λοκαντιέρος», «Η στοχαστική χήρα», «Η άρετή της Παμελάς» κ.ά.

26 Φεβρουαρίου 1802. Γεννήθηκε ο μεγαλύτερος Γάλλος ποιητής και συγγραφέας Βίκτωρ Ουγκώ, που μεταφράσεις των περιφημών έργων του έχουν κυκλοφορήσει στις περισσότερες γλώσσες του κόσμου. Από τα λιγώτερο γνωστά έργα του αναφέρουμε εδώ τα: «Οι τέσσερες άνεμοι του πνεύματος», «Ο Πάπας», «Η τέχνη να είναι κανένας παπούς», «Το τέλος του Σατανά», «Τραγούδια των δρόμων και των δασών».

26 Φεβρουαρίου 1945. Η Αίγυπτος και η Συρία κήρυξαν τον πόλεμο εναντίον των δυνάμεων του «Αξονος».

27 Φεβρουαρίου 1943. Πέ-

θανε στην «Αθήνα» ο ποιητής Κωστής Παλαμάς. Τελευταία άρχισε η επανέκδοσι των «Απάντων» του. «Από τα άριστοτερα γήματά του: «Ο δωδεκάλογος του γύφτου», «Η φλογέρα του βασιλιά», «Ο Τάφος» κ.λ.π.

28 Φεβρουαρίου 425. Με διάταγμα του αυτοκράτορα Θεοδοσίου Β' ιδρύθηκε το πρώτο Πανεπιστήμιο στην Κωνσταντινούπολη.

28 Φεβρουαρίου 1683. Γεννήθηκε στο Λορσέλλ της Γαλλίας ο μεγάλος φυσικός και εφευρέτης του θερμομέτρου Ρενέ - Άντουαν Ρεωμύρ.

28 Φεβρουαρίου 1869. Πέθανε ο διάσημος Γάλλος ποιητής και πεζογράφος Αλφόνσος Λαμαρτίνος. Έργα του: «Ζοσελέν», «Περυσυλλογές», «Γκρατσιέλλα», «Εκμυστηρεύσεις», «Τρεις μήνες στην έξουσία» κ.ά. Πολύ γνωστό κι' αγαπητό είναι το ποίημά του «Η λίμνη».

1 Μαρτίου 1945. Τα συμμαχικά στρατεύματα άρχισαν τη μεγάλη τους επίθεση στο Ρήνο, τον οποίο και πέρασαν σε λίγων αιρών.

2 Μαρτίου 1949. Ένα αμερικανικό δορυφορικό αεροπλάνο πραγματοποίησε για πρώτη φορά το γύρο του κόσμου, με συνεχή πτήση 94 ώρων.

3 Μαρτίου 1847. Γεννήθηκε στο «Εδιμβούργο» ο περίφημος φυσικός και εφευρέτης του τη-

λεφώνου «Αλέξανδρος - Γκράχαμ Μπέλ».

4 Μαρτίου 1832. Πέθανε ο διάσημος Γάλλος Αιγυπτολόγος «Ιωάννης-Φραγκίσκος Σαρπολιόν, που κατώρθωσε πρώτος να διαβάσει την ιερογλυφική γραφή των αρχαίων Αιγυπτίων».

4 Μαρτίου 1851. Γεννήθηκε στη Σκιάθο ο μεγάλος διηγηματογράφος μας «Αλέξανδρος Παπαδιαμαντής». Τα διήγηματά του ξαναβγήκαν πάλι τελευταία.

5 Μαρτίου 1823. Πέθανε ο περίφημος «Ιταλός φυσικός» Αλέξανδρος Βόλτα, έρευνητής των ζητημάτων του ηλεκτρισμού και εφευρέτης της ηλεκτρικής στήλης.

5 Μαρτίου 1827. Πέθανε ο μεγάλος Γάλλος μαθηματικός και αστρονόμος Πιέρ - Σιμόν Λαπλάς.

5 Μαρτίου 1913. Δολοφονήθηκε στη Θεσσαλονίκη ο Βασιλεύς των «Ελλήνων» Γεώργιος Α', που είχε ανέβη στο θρόνο τον «Οκτώβριο» του 1863.

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

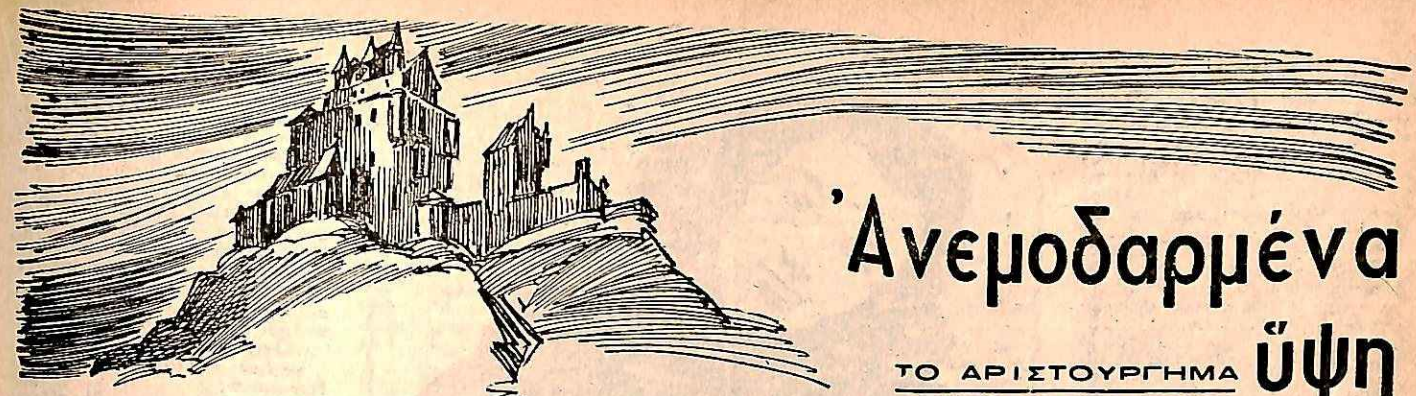
Ζητήστε το μοναδικό κατά της παχυσαρκίας ΣΑΜΠΟΝΑΝ ΜΠΑΝΙΟΥ Stephen's

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
MANTAN ZANNET
«Οδός Θεουπόλων και Περαιώς
αριθ 1 Τηλέφωνον 52.940

WEGA
Radio

Δρ. 3.900

"ΒΕΓΚΑ", ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ
Κατασκευασμένο με τις πιο σύγχρονες μηχανικές εξελίξεις και τη πιο αισθητική γραμμή είναι το κοσμημα και η υπερηφάνεια κάθε σπιτιού.
ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ

ΙΟΝ

1801... Μόλις γύρισα από μια επίσκεψη στον σπιτινοικό μου. Είναι ο μοναδικός μου γείτονας, και μ' ενδιαφέρει πολύ.

Αυτός ο τόπος είναι πολύ ωραίος, με την αλήθεια!

Σ' όλη την Αγγλία, δε νομίζω πως θα μπορούσα να βρω ένα μέρος τόσο απομακρυσμένο απ' το θόρυβο της κοινωνικής ζωής. Είναι πραγματικός παράδεισος για τους μισανθρώπους, κι' ο Χήθκλιφ κι' εγώ είμαστε πολύ κατάλληλοι για να μοιραστούμε την ερημία.

Ο κ. Χήθκλιφ είναι περίφημος άνθρωπος... Δεν θα φαντάστηκε ασφαλώς πόσο η καρδιά μου τον συμπαθούσε όταν παρατήρησα τα μαύρα του μάτια ν' αποσφύρταντα καχύποπτα κάτω απ' τις κόγχες τους μόλις με είδε, κι' όταν τα δαχτυλά του χάθηκαν, με ζηλότυπο ένστικτο αυτοσυντηρήσεως, ακόμα πιο βαθιά στις τσέπες του γιλέκου του, μόλις άναγνιλα τ' όνομά μου.

— Ο κ. Χήθκλιφ; ρώτησα.

— Αντί γι' απάντησι, έγνεψε.

— Ο κ. Λώκγουντ, ο καινούργιος νοικάρης σας, κύριε. Έλαβα την τιμήν να σας επισκεφθώ όσο το δυνατόν πιο γρήγορα μετά την άφιξί μου, για να εκφράσω την ελπίδα ότι δεν σας δυσάρεσθησε η επίμονή μου ν' αποκτήσω την κατοχή του Θράσκρος Γκρέιντς. «Ακουσα χτες πως είχατε κάποιες ιδέες».

— Το Θράσκρος Γκρέιντς, ή δίλα που νοικιάσατε, είναι δική μου ιδιοκτησία, κύριε, με δέκοψε, κάνοντας μια κριμάτση. Δεν θα επέτρεπα σε κανένα να με ενοχλήσει, αφού μπορώ να το εμποδίσω... Περάστε!

Αυτό το «περάστε!» είπώθηκε με μισόκλειστα δόντια, και σήμανε στην πραγματικότητα: «Πηγαίνετε στο διάβολο!» Ακόμα κι' η σιδερένια πόρτα του, που άπανω ήταν άκουμπι σμένος, δεν έδειχνε καμιά διάθεσι ν' ανοίξει. Όμως, η ανάγκη μ' έκανε ν' αποφασίσω να δεχτώ την πρόσκλησι: Αίθεθ νόμουν ενδιαφέρον για έναν άνθρωπο που φαίνεται πολύ πιο επιφυλακτικός από μένα.

Όταν είδε τ' αλόγο μου να σπρώχνει την πόρτα, άπλωσε το χέρι του για να την ξεμαντολώσει, κι' έπειτα προχώρησε σκυθρωπός, φωνάζοντας, καθώς υπαίναμε στην αυλή:

— Τζόζεφ, πάρε τ' αλόγο του κ. Λώκγουντ! και φέρε λίγο κασσί!

Αυτή η σύνθετη διαταγή μ' έκανε να σκεφτώ πως ο Τζόζεφ αποτελούσε ίσως το μόνο

ύπνρητικό προσωπικό. Δεν είναι λοιπόν παράξενο — συλλογίστικα — πως το γρασίδι έχει σκεπάσει τα πάντα, και πως τα ζώα φροντίζουν μόνα τους να βρουν την τροφή τους.

Ο Τζόζεφ ήταν ένας άνθρωπος μάλλον ηλικιωμένος — πολύ ηλικιωμένος ίσως, αν και γερός κι' εύκινητος.

— Ο Θεός βοηθός! μονολόγησε χαμηλόφωνα, με φανερό δυσάρεσκα, καθώς μουτταρνε τ' αλόγο μου. Συγχρόνως με κύτταξε στο πρόσωπο τόσο στρυφνά, ώστε έβγαλα το φιλάνωθρο συμπίεσμα πως ο άνθρωπος αυτός θα χρειαζόταν ή βοήθεια για να χωνέψη το φαγητό του, κι' εύχθηκα η ευσεβής του επίκλησι να μην είχε καμιά σχέση με την απροσδόκητη άφιξί μου.

«Ανεμοδαρμένα Ύψη λέγεται η κατοικία του κ. Χήθκλιφ. Η λέξις «ανεμοδαρμένα» περιγράφει καλά την ατμοσφαιρική κατάσταση στην οποία είναι έκτεθειμένη ή θέσι αυτή όταν ο και-

ρός είναι άσχημος. Έκεί πάνω δεν λείπει, αλήθεια, ο καθαρός αέρας! Φαντάζεται κανείς εύκολα πόση δύναμι πρέπει να χι ο βοριάς όταν φυσάει γύρω απ' το σπίτι, περνώντας από μια σειρά έλατα, που απλώνουν τα μέλη τους προς το ένα μέρος, σά να ζιπτουν έλεημοσύνη απ' τον ήλιο. Εύτυχός, ο άσχιτέκτων είχε την πρόνοια να το χτίση πολύ γερό. Τα στενά παράθυρα είναι στυλωμένα βαθιά στους τοίχους, κι' οι γωνίες είναι ενισχυμένες με μεγάλα τετράγωνα άγκυράρια.

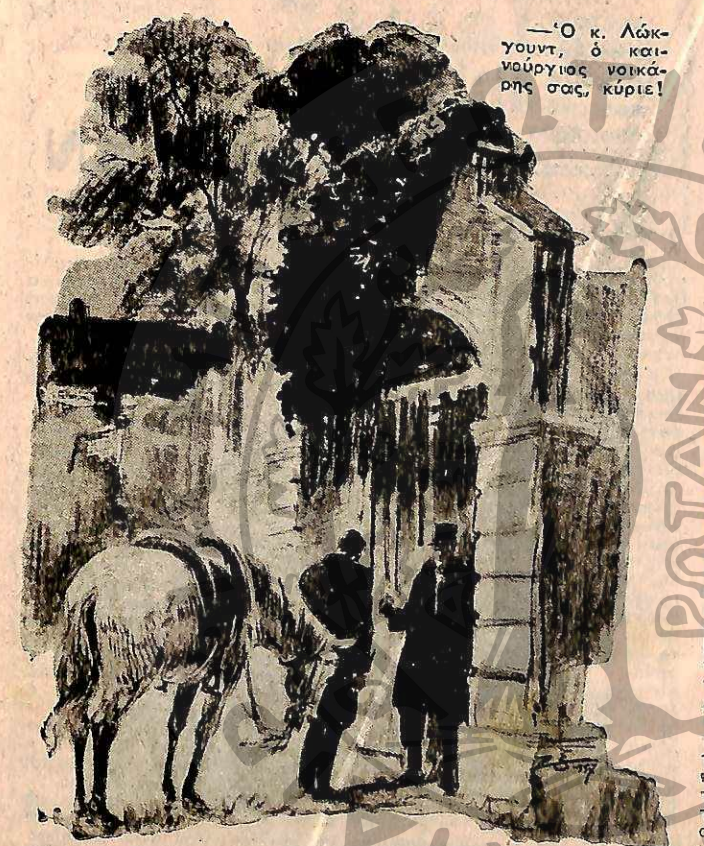
Πριν περάσω το κατώφλι, σταμάτησα για να θαυμάσω μερικά παράξενα στολίδια που ήταν χαραγμένα στην πρόσοψη, και ιδιαίτερα γύρω απ' την έξωπορτα. Άνάμεσα σε πολλά ακαθόριστα σχέδια ανακάλυψα την χρονολογία «1500» και τ' όνομα «Έρτον Έρσων». Θάλεθα να κάνω κάποιο σχόλιο, να ζητήσω απ' τον κακότροπο ιδιοκτήτη μια μικρή ιστορία του σπιτιού, μα ή στάσι- του

στην πόρτα φαίνονταν ν' απαιτητή γρήγορη είσοδό μου, ή την όριστική μου αναχώρησι, και δεν ήθελα ν' αύξισω την ανυπομονησία του.

Μ' ένα βήμα, μπήκαμε στο οικογενειακό σαλόνι. Δεν υπήρχε κανένα χάλ ή διάδρομος. Σε τούτα τα μέρη, ο χώρος αυτός λέγεται «το σπίτι», και περιλαμβάνει συνήθως σαλόνι, τραπεζαρία και κουζίνα. Άλλά σ' «Ανεμοδαρμένα Ύψη ή κουζίνα θα υποχρεώθηκε να υποχωρήσει σε άλλο μέρος του σπιτιού. Πραγματικά, άκουσα κάτι οικίκες και ήχους από μαγειρικά σκεύη μακριά στο βάθος. Και δεν είδα κανένα ίχνος ψησίματος ή μαγειρέματος γενικά γύρω απ' το τεράστιο τζάκι, ούτε λάμψι από κατασρόλες και τηγάνια στους τοίχους. Σε μια άκρη μόνο υπήρχαν σειρές από τεράστια ταψιά, άσημένιες κούπες και λαγήνια, τοποθετημένα όλα σ' ένα πανύψηλο βελανιδιό κομό, σχεδόν ως το ταβάνι. Το τελευταίο αυτό δεν είχε ποτέ καθαριστή:

«Ολόκληρη ή ανατομία του προσφροτάν γυμνή σε κάθε ερευνητικό μάτι, εκτός από ένα σημείο όπου τόκρυβε ένα ξύλινο πλίσιο, φορτωμένο με χοιρομέρια και καπνισμένα χοιρίνα. Πάνω απ' το τζάκι υπήρχαν παλιά σκονισμένα όπλα, κι' ένα ζευγάρι περίστροφα. Για στολίδι, τρία κακοδαμμένα κουτιά ήσαν τοποθετημένα στο μάροπό του. Το πάτωμα ήταν από λεία άσπρη πέτρα. Οι καρέκλες, πρωτόγονες στην κατασκευή τους, με ψηλές ράχες, ήσαν βαμμένες πράσινες. Μια ή δύο, βαρείες και μαύρες, ήταν κρυμμένες στη σκιά. Σε μια κόγχη, κάτω απ' τον κομό, ήσαν έσπληνωμένο ένα μεγάλο καφετι ήλικό λαγωνικό, έχοντας γύρω του ένα τσουρμπο κουτάλα που τσίριζαν. Σ' άλλες μεριές υπήρχαν κι' άλλα σκυλιά.

Το σπίτι και τα επίπλα δεν θα είχαν τίποτα το παράξενο αν ήσαν σ' έναν τυχαίο άγρο-τη του Βορρά, με άλυγιστο παρουσιαστικό και στίβαρά πόδια, τυλιγμένα σε μάλλινες κάλτσες και γκέτες. Άν πάτε σε οποιοδήποτε σπίτι της περιοχής στην κατάλληλη ώρα, δηλαδή μετά το φαγητό, θα βρήτε άπειρα τέτοια υποκείμενα καθισμένα στην πολυθρόνα τους, με το κανατάκι της υπύπνου στο στρογγυλό τραπέζι μπροστά τους. Μα ο κ. Χήθκλιφ άποτελεί μια παράξενη αντίθεσι προς την κατοικία του και προς τον τρόπο της ζωής του. Είναι μελαγχολικός σε σιγγάνος στην εμφάνισι, αλλά άριστοκρατικός στο ντύσιμο και στους τρόπους — δηλαδή άριστοκρατικός όπως πολλοί ε-

παρειακοί εύγενεις: Μάλλον ά-
τημέλητος, ίσως, αλλά χωρίς
αυτό να τον μειώνη, γιατί έχει
ωραίο και ίσιο παράστημα —
και πάντα σε κάποια άποτασι
απ' τους άλλους. Μερικοί μπο-
ρεί να τον θεωρούν ως ένα ση-
μείο ακατάδεχτο και περήφανο.
Αλλά έμένα κάτι μου λέει μέ-
σα μου πως δεν είναι τέτοιος
άνθρωπος. Ξέρω, από ένστικτο,
πως ή επιφυλακτικότης του
προέρχεται από μια άπάρχεια
προς τις επιδεικτικές εκδηλώ-
σεις των αίσθημάτων, και προς
τις διαχύσεις γενικά. Αυτός ο
άνθρωπος θ' αγαπάει και θα μι-
ση κρυφά, και θα το θεωρή σαν
ένα είδος αναίδεια να τον αντα-
γαπούν ή να του δείχνουν μι-
σος. Αλλά μου φαίνεται πως
τρέχω πολύ... πως του αποδίδω
δικές μου ιδιότητες με πολλή
γενναιοδωρία! Ο κ. Χήθκλιφ
μπορεί να έχη έντελώς διαφο-
ρετικούς λόγους απ' τους δι-
κούς μου ν' αποφεύγη να δώσει
το χέρι του όταν συναντά κά-
ποιον γνωστό. Ας έλπισω πως
ή ιδιοσυγκρασία μου είναι έν-
τελώς ιδιαίτερη: Η αγαπημένη
μου μητέρα συνήθιζε να λή-
πως ποτέ μου δεν θ' αποκτήσω
ένα δικό μου σπιτικό. Και το
περασμένο μόλις καλοκαίρι ά-
πέδειξα πως είμαι έντελώς ά-
νάξιος για ένα τέτοιο πράγμα.
Είχα πάει ένα μήνα στην ά-
κροθαλασσιά με θαυμαίοι και-
ρό, και γνώριστκα μ' ένα έ-
ξαιρετικά γοητευτικό πλάσμα
— πραγματική θεά στα μάτια
μου, όσον καιρό δεν μουδινε
προσοχή. Ποτέ δεν της έδαμο-
λογήθηκα τον έρωτά μου με
λόγια. Αλλά αν το ύφος του
ανθρώπου δείχνη αυτά που σκέ-
πεται, τότε κι' ο πιο ήλιθιος
θα μάντευε πως ήμουν έρωτευ-
μένος απ' την κορφή ως τα νύ-
χια. Τελικά το κατάλαβε κι'
είκίνη και μου χάρισε μια μα-
τιά, την πιο γλυκεία που μπο-
ρεί κανείς να φανταστή. Και
τί έκανα έγω; Τ' όμολογώ με
ντροπή: Άρχισα να υποχωρώ
παγερά μέσα στον έαυτό μου,
σά σαλιγκάκι. Σε κάθε της
βλέμμα γινόμουν πιο ψυχρός,
κι' αποτραβιόμουν πιο πολύ,
ώσπου στο τέλος ή καμένη ή
κοπέλλα κατέληξε ν' αμφιβάλλη
για τις ίδιες της τις αισθή-
σεις και, κατασυγχυσμένη για
το λάθος της, έπεισε τη μητέ-
ρα της να φύγουν. Αυτή ή πα-
ράξενη άλλαγή διαθέσεως μου
δημιούργησε τη φήμη του ά-
καρδου ανθρώπου, και μόνο έ-
γω ξέρω πόσο άδικη είναι...

Τα βαρεία ρούχα...
κρατούν ζεστό και προστατεύουν το σώμα.
Τήν επιδερμίδα όμως την προστατεύει μόνον
ή Λανολίνη Μελπάν.

- Όταν το δέρμα εκτίθεται άπροστάτευτο στην παγωνιά, γίνεται στεγνό, άγριωπό, γεμίζει από λειχήνες, που προμηνούν τις ρυτίδες. Γι' αυτό, πριν βγίητε έξω, περιποιηθήτε το με Λανολίνη Μελπάν.
- Η Λανολίνη Μελπάν ουδέποτε θα σας άπο- γοητεύση.
- Η Λανολίνη Μελπάν περιέχει το **extrait purifié à la lanoline**, που θα κρατήση το πρόσωπό σας άπαλό, τρυφερό, φωτεινό, λείο, όσο κρύο κι' αν κάνει.

ΜΕΛΠΑΝ
Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

συντροφιά τη σκύλα κι' άλλα δυο άγρια τσοπανόσκυλα, που διαφιλονικούσαν βλοσυρά και ζηλιάρικα με τη σκύλα, τον έ-
λεγο της κάθε κινήσεώς μου.
Κάθησα άκίνητος, γιατί δεν είχα καμιά διάθεσι νάρθω σ' έπαφή με τα δόντια τους. Ναι, φαντάσθηκα πως δεν θα πολυ-
καταλάβαινα τουλάχιστον τις σιωπηλές προσβολές, κι' άρχι-
σα, αλλοίμονο, να κάνω γκρι-
μάτσες κι' άλλα καμώματα. Φαίνεται όμως πως οι μορφο-
σμοί κι' οι κινήσεις μου θα έ-
νώχλησαν πολύ την κυρία σκύ-
λα, γιατί άμέσως έξέπασε ή
οργή της, και μ' ένα πρόδημα
βρόσθη στα γόνατά μου. Την
έσπρωξα, κι' έβαλα γρήγορα
το τραπέζι ανάμεσά μας. Μα
αυτή ή πράξι μου ξεσήκωσε
όλη τη σκυλίσια συντροφιά:
Μισή δωδεκάδα τετραπόδια
διαβόλοι, από κάθε υπό ή
ήλικία, έμφανίστηκαν από κρυ-
μένες φωλιές στο κέντρο της
μάχης. Τα πόδια μου κι' οι δι-
πλές του παλτού μου ήσαν ή-
αίτεροι στόχοι για την επίθε-
σι. Αποκορύφοντες τότε όσο
μπορούσα πιο άποτελεσματικά
τους μεγαλύτερους απ' τους

λόξενη μεταχείρισι.
—Τι διάβολο; μουμούρισα.
Άκόμα κι' ή άγέλη των χοίρων
της Γραφής, κύριέ μου, δεν
μπορούσε να ή μεσα της χει-
ρότερα δαιμόνια απ' αυτά που
έχουν τα σκυλιά σας! Είναι σά
ν' άφίμετε τους ξένους σας μ'
ένα κατάδι τίγρεις!
—Δεν περιόζουν όποιους δεν
τ' άγγίζουν! παρατήρησε βα-
ζοντας στη θέσι του το τραπέ-
ζι, που είχε μετακινηθή, και
στήνοντας τη μπουκάλα έμπρός
μου. Δεν βλάπτει να είναι τα
σκυλιά άγριοντα! Θέλετε ένα
ποτήρι κρασί;
—Όχι, ευχαριστώ.
—Δεν φαντάζομαι να σας
δάγκωσαν;
—Αν το έκαναν, θα τόχαν
πληρώσει άκριδά!
—Ο Χήθκλιφ χαμογέλασε ει-
ρωνικά:
—Έλατε, έλατε, είπε. Εί-
στε παροξυσμένοι, κύριε Λά-
γουντ! Όρίστε, πιείτε λίγο
κρασί. Οι ξένοι είναι τόσο
σπάνιοι σ' αυτό το σπίτι, ώστε
πρόσκει να όμολογήσω πως έ-
γω κι' οι σκύλοι μου δεν ξε-
χωρώ πως να τους υποδεχτού-
με... Στην ύγεια σας, κύριε!
—Υποκλήθηκα κι' ανταπέδωσα
την πρόποσι. Άρχισα να κατα-
λαβαίνω πως θάταν άνόητο να
καθίσω έκει κάνοντας μούτρα
για το κακό φέρεμά μου, και
παλιδόσκυλων. Αλλά δεν εί-
χα καμιά διάθεσι ν' άψω-
αυτών τον άνθρωπο να δισκα-
δάση περισσότερο εις βάρος
μου, άφου ή στάσι του έπαίρε
αυτή την κατεύθυνσι... Κι' έ-
κείνος (που ίσως κατάλαβε πιο
πως δεν ήταν σωστό να φέρε-
ται έτσι σ' έναν καλό νοίκιο)
άσχιζε να μου μιλήσει πιο φι-
λικά, παύοντας να κόβη τα έ-
πιροήματα, και τα βοηθητικά
ρήματα, κι' άναφέρθηκε σ' ένα
θέμα που φαντάστηκε πως θα
βρισκα ένδιαφέρον: Έδωκε έ-
να λογίδιο για τα πλεονε-
κτήματα και τα μειονεκτήματα
του καινούριου μου ήσυχαστή-
ριου. Άπ' όσα συζητήσαμε τον
βόηκα πολύ έξυπνο, και πριν
γυρίσω σπίτι, είχα πάρει το
θάρρος να προτείνω άλλη μια
έπισκεψι για την έπομένη. Έ-
κείνος ήταν φανερό πως δεν ή-
θελε άπανόκλημη τη άπρόσκλη-
τη παρουσία μου. Όμως έ-
γω θα ξαναπαύω. Είναι άφαν-
ταστο πόσο κοινωνικό αισθα-
νομαι τον έαυτό μου όταν τον
συγκρίνω μ' εκείνον.

II
Το χθεσινό άπόγευμα ήσαν
ψυχρό και σκοτεινό. Έλεγα να
το περάσω πλάι στο τζάκι της
βιβλιοθήκης μου, αντί να πάω
μέσα απ' τη λάσπη και τα ρε-
κια, στα Άνεμοδαρμένα. Ύψη
Όταν τελείωσα όμως το φα-
γητό (τρώω άκόνατος, μια γυ-
μιά, ή σκόνη μου, μια γυ-
ναίκα περασμένης ήλικίας, που
την πήρα μαζί με το σπίτι,
πώς ή δεν μπορεί να καταλάβη
πως μ' άρέσει να με σεβόρουν
και περιμένα, έλπίζοντας πως
θα μούλεγε να καθίσω. Μα έ-
κείνη με κύτταξε άκουμπισμέ-
νη στην καρέκλα της, άκίνητη
και βουδή.

—Παλιόκαιρος! είπα. Φο-
βάμαι, κυρία Χήθκλιφ, πως ή
πρότα σας θα υπέστη τις συ-
νέπειες της άπροθυμίας των υ-
πηρετών σας! Παιδεύθηκα πολ-
ύ ώσπου να τους κάνω να μ'
άκούσουν!

Έκείνη δεν άνοιξε το στόμα
της. Την κύτταξε, και με κύτ-
ταξε κι' εκείνη. Τα μάτια της
είχαν μια άδιάφορη και ψυχρή
έκφρασι, άρεκτα δυσάρεστη κι'
ένοχλητική.

—Καθίστε, είπε ο νέος ά-
πότομα. Όπου νάναι, θα γυ-
ρίση!

Κάθησα, και σε λίγο ξερό-
θηξα, και φώναξα την κακιά
Ήρα, τη σκύλα, που σ' αυτή
μας τη δεύτερη συνάντησι μό-
λις καταδέχτηκε να κουνήση έ-
λαφρά την άκρη της ουράς της.
—Όρασι ζω! ξανάρχισα.
Μήπως σκέπτεσθε να χαρίσα-
τε τα σκυλάκια, κυρία;

γιατί έπεφταν κιόλας γύρω οι
πρώτες νιφάδες μιας χιονο-
θύελλας.
Σε τούτη την παγερή κορφή,
το χιόνι ήταν παγωμένο απ' το
βόρια, κι' ο άέρας έκανε
όλο το κορμί μου ν' άνατρι-
χιάξη. Μη υποπνώνω να σηκά-
σω το μαντάλο, πήδησα πάνω
απ' την πόρτα και πήρα τρέ-
χοντας το πλακόστρωτο μονο-
πάτι. Χτύπησα να μ' άνοιξουν
ώσπου τα χέρια μου πόνεσαν
κι' οι σκύλοι άσχιζαν να ουρ-
λιάζουν.
«Καταραμένοι άνθρωποι!»
συλλογίστηκα. «Σας άδείξει ή
αίώνια άπομόνωσι απ' τους ό-
μοίους σας για τούτο το φι-
λόξενο σέρισμά σας! Έγω
τουλάχιστον δεν θ' άμπαρνώ-
μουν έτσι μέρα - μεσημέρι! Κι'
όμως, θα μω!»
Έτσι άποφασισμένος, άπτα-
ξα την πετούγνα και την τράν-
ταξα με όρμη. Το ξινισμένο
πρόσωπο του Τζόζεφ φάνηκε ά-
πο ένα παράθυρο από άχυρώνα.
—Τι θέλετε πάλι; φώναξε.
Τ' άφεντικό είναι κάτω στο
μαντρί! Κάντε τη βόλτα αν θέ-
λετε να του μιλήσετε...
—Δεν υπάρχει κανείς μέσα
να μου άνοιξη την πόρτα; φώ-
ναξα.
—Δεν είναι άλλος απ' την
κυρά! Κι' αυτή δεν θ' άνοιξη,
άκόμα κι' αν βροντάτε ως τη
νύχτα...
—Γιατί; Δεν μπορείς να της
πης έσύ, Τζόζεφ, ποιος είμαι;
—Έγω; Ποτέ! Δεν άνακα-
τεύομαι σ' αυτά τα πράγμα-
τα, μουμούρισε κι' έξέφανι-
στηκε.
Το χιόνι άρχισε να πέφτη
πυκνό. Άρπαξα την πετούγνα
για να ξαναδοκιμάσω. Τότε φά-
νηκε ένας νέος χωρίς σακκάκι,
με μια διχάλα στον ώμο, απ'
την πίσω αλή. Μου φώναξε
να τον άκολουθήσω, κι' άφου
περάσαμε ένα πλυσταριό κι' έ-
ναν πλακοστρωμένο χώρο, πλά-
σε μια καρβουναποθήκη, φτά-
σαμε επί τέλους στο μεγάλο,
ζεστό, χαρωπό δωμάτιο, όπου
με είχαν υποδεχτή την προη-
γούμενη φορά. Έφεγγε ώρασι
στην ανταύγεια της τεράστιας
φωτιάς, που την έτρεφαν καρ-
βουνα και έζλα, και κοντά στο
τραπέζι, που ήταν στρωμένο
για ένα πλούσιο βοάδουό δεί-
πνο, είδα μ' ευχαρίστησι μια
γυναίκα — άσφαλώς την «κυ-
ρια», ένα πλάσμα που την ύ-
παρξι του δεν την είχα ποτέ
πριν υποπτευθή. Υποκλήθηκα
και περιμένα, έλπίζοντας πως
θα μούλεγε να καθίσω. Μα έ-
κείνη με κύτταξε άκουμπισμέ-
νη στην καρέκλα της, άκίνητη
και βουδή.

—Παλιόκαιρος! είπα. Φο-
βάμαι, κυρία Χήθκλιφ, πως ή
πρότα σας θα υπέστη τις συ-
νέπειες της άπροθυμίας των υ-
πηρετών σας! Παιδεύθηκα πολ-
ύ ώσπου να τους κάνω να μ'
άκούσουν!

Έκείνη δεν άνοιξε το στόμα
της. Την κύτταξε, και με κύτ-
ταξε κι' εκείνη. Τα μάτια της
είχαν μια άδιάφορη και ψυχρή
έκφρασι, άρεκτα δυσάρεστη κι'
ένοχλητική.

—Καθίστε, είπε ο νέος ά-
πότομα. Όπου νάναι, θα γυ-
ρίση!

Κάθησα, και σε λίγο ξερό-
θηξα, και φώναξα την κακιά
Ήρα, τη σκύλα, που σ' αυτή
μας τη δεύτερη συνάντησι μό-
λις καταδέχτηκε να κουνήση έ-
λαφρά την άκρη της ουράς της.
—Όρασι ζω! ξανάρχισα.
Μήπως σκέπτεσθε να χαρίσα-
τε τα σκυλάκια, κυρία;

—Δεν είναι δικά μου, έκανε
ή φιλόξενη οικοδέσποινα, με
τρόπο πιο ψυχρό άκόμα κι' απ'
του Χήθκλιφ.
—Α, βέβαια! Θα συμπα-
θήτε μάλλον αυτά, είπα δεί-
χνοντας ένα σκούρο μαξιλάρι,
που είχε άπάνω κάτι σα νεο-
γέννητα γατιά.
—Τι να συμπαθήσω από
δαυτα; άπάντησε εκείνη σα-
καστικά.
Ξερόδωξα πάλι, κι' έφερα
την καρέκλα άκόμη πιο κοντά
στο τζάκι, ξανακάνοντας την
παράτηρήσι μου για τον άσχη-
μο καιρό.
—Δεν έπρεπε να βγίητε έξω,
είπα, και σηκώθηκε για να να
πάρη απ' το ράφι του τζακιού
δυό απ' τα κακοβαμμένα κου-
τιά.
—Ός τότε, καθόταν στη σκά.
Τώρα όμως είχα μπροστά μου
τη μορφή της και τη σιλουέτα
της. Ήταν λυγρή, σχεδόν κο-
ρίτσι. Είχε θαυμασία σιλουέτα,
κι' ίσως το πιο έξαίσιο προσω-
πάκι που είχα ποτέ αντίκρι-
σει: Μικρά, πολύ φωτεινά χα-
ρακτηριστικά, χρυσαφίς μπου-
κλες, που έπεφταν λυγρές στον
τρυφερό λαιμό της, και μάτια
που, αν είχαν ευχάριστη έκφρα-
σι, θάταν άκαταμάχητα. Εύτυ-
χώς για την εύαίσθητη καρδιά
μου, το μόνο αίσθημα που κα-
θρέφτιζαν ήταν ή περιφρόνησι
κι' ένα είδος άπόγνωσης, που
φαινόταν κάπως άφύσικη σ' αυ-
τή τη γυναίκα.
Τα κουτιά ήταν μακρύτερα
απ' το χέρι της. Έκανα μια

κίνησι για να τη βοηθήσω, μα
έκείνη γύρισε και με κύτταξε
όπως ένας φιλάργυρος θα κύτ-
ταζε εκείνον που θα προσφερό-
ταν να τον βοηθήση να μετρή-
ση τα χρυσά φλουριά του.
—Δεν χρειάζομαι τη βοή-
θειά σας, είπε άπότομα. Μπο-
ρώ να τα πάρω μόνη μου!
—Με συγχωρήτε, της άπάν-
τησα.
—Σας έχουν καλέσει για
τσάι; ρώτησε δένοντας μια πο-
διά πάνω απ' τη σκέτη μαύρη
φούστα της, και στάθηκε πε-
ρισσότερο να κάνω πως δεν
παροτρύνω την παραέννη
συμπεριφορά του. Αλλά, σε
πέντε λεπτά, ή είσοδος του
Χήθκλιφ με γλύτωσε, ως ένα
σημείο, απ' την ένοχλητική
μου θέσι.
—Καθώς βλέπετε, κύριε,
ήρθα και πάλι, σύμφωνα με την
υπόσχεσί μου!, είπα, κάνοντας
τον εύθυμο. Και φοβάμαι πως
ο καιρός θα μ' έμποδισή να φύ-
γω για μισή ώρα, αν μπόρη-
τε βέβαια να με φιλοξενήσετε γι'
αυτό το μικρό διάστημα.
—Μισή ώρα; είπε τινάζοντας
τις νιφάδες του χιονιού απ' τα
ρούχα του. Άναρωτιέμαι για-
τί διαλέξατε αυτή τη χιονο-
θύελλα για να μας κουβαλήθη-
τε! Δεν ξέρετε πως κινδυνεύ-
τε να χαθίτε στους βάλτους;
Άκόμα κι' άνθρωποι που ξε-
ρουν αυτούς τους βάλτους χα-
νουν συχνά το δρόμο τους τα
βοάδια! Καί, έδώ που τα λε-
με, δεν υπάρχει έλπίδα να
φτιάξη ο καιρός για την ώρα!
—Ίσως θα μπορούσε να με
όδηγήση κανένας υπηρέτης σας
και να κοιμόταν έπειτα στη
βίβα. Μπορείτε να μου πορα-
χωρήσετε κανένα;
—Όχι, δεν μπορώ.
—Μπα; Έ, τότε λοιπόν, θα
Βασιστώ στις δικές μου δυνά-
μεις.
—Χι!
—Θα πιούμε λοιπόν τσάι;
ρώτησε ο νεαρός με το βρώμι-
κο σακκάκι, κυττάζοντας με ά-
γριωπό ύφος μια έμένα, μια
τη γυναίκα.
—Θα πιή και τούτος; ρώτη-
σε ή γυναίκα, δείχνοντάς με
στον Χήθκλιφ.
—Ετοιμάσε το, διάβλε!
άπάντησε εκείνος, κι' ή φωνή
του ήταν τόσο άγρια, ώστε
σαστίσα.
Ο τόνος του έδειχνε πολύ
κακό χαρακτήρα. Δεν αίσθανό-
μουν πια τη διάθεσι να θεωρη-
σω τον Χήθκλιφ καλό άνθρωπο
στο βάθος. Όταν οι προτοι-
μασίες τελείωσαν, μου είπε:
—Έλατε, κύριε, φέρετε πιο
κοντά την καρέκλα σας!
Κι' έτσι, όλοι μαζί, κι' ο ά-
ξεστος νεαρός, καθίσαμε γύρω
στο τραπέζι. Μια άσπρη
σιωπή βασίλευε καθώς τρώ-
γαμε.
Σκέφτηκα πως άφου ήμουν
ή αίτια αυτής της βαρείας ά-
τιμόσφαιρας έπρεπε να βάλω
δυνατά μου για να την δια-
λύσω. Δεν μπορούσε, όσο σκυ-
θρωποι άνθρωποι κι' αν ήταν,
να περνούσαν όλες τις μέρες
τους με τέτοια μαύρα.
—Είναι παράξενο, είπα, ά-
φου ήπια το πρώτο τσάι κι' έ-
νώ μου σεβόριζαν το δεύτερο—
Είναι παράξενο πως ή συνήθεια
μπορεί να διαμορφώνη τα γού-
στα μας και τις ιδέες μας.
Πολλοί δεν θα μπορούσαν να
φανταστούν πως υπάρχει εύτυ-
χία σε μια άπομονωμένη ζωή,
σαν αυτή που κάνετε, κύριε
Χήθκλιφ. Κι' όμως, επιτρέψτε
μου να πω πως, ζώντας έτσι,
παιγυρισμένος απ' την οικογε-
νιά σας και με τη θελκτική
σας σύντροφο, κυβερνήτρα του

τον κύριο και την κυρία Χήθ-
κλιφ. Οι πυκνές καστανές μπού-
κλες του ήσαν άχτένιστες κι'
άφροντιστες, οι φαβορίτες του
ήλιοκαμμένα, σαν του κοινού
έναντι. Κι' όμως, ή συμπερι-
φορά του ήταν έλεύθερη, σχε-
δόν άλαζονική, και δεν έδειχνε
καμιά προθυμία υπηρέτη φρον-
τίζοντας για τη σπιτιοοικονο-
μιά. Μη έχοντας καθαρές ένδει-
ξεις για τη θέσι του, θεωρήσα
προτιμότερο να κάνω πως δεν
παροτρύνω την παραέννη
συμπεριφορά του. Αλλά, σε
πέντε λεπτά, ή είσοδος του
Χήθκλιφ με γλύτωσε, ως ένα
σημείο, απ' την ένοχλητική
μου θέσι.
—Καθώς βλέπετε, κύριε,
ήρθα και πάλι, σύμφωνα με την
υπόσχεσί μου!, είπα, κάνοντας
τον εύθυμο. Και φοβάμαι πως
ο καιρός θα μ' έμποδισή να φύ-
γω για μισή ώρα, αν μπόρη-
τε βέβαια να με φιλοξενήσετε γι'
αυτό το μικρό διάστημα.
—Μισή ώρα; είπε τινάζοντας
τις νιφάδες του χιονιού απ' τα
ρούχα του. Άναρωτιέμαι για-
τί διαλέξατε αυτή τη χιονο-
θύελλα για να μας κουβαλήθη-
τε! Δεν ξέρετε πως κινδυνεύ-
τε να χαθίτε στους βάλτους;
Άκόμα κι' άνθρωποι που ξε-
ρουν αυτούς τους βάλτους χα-
νουν συχνά το δρόμο τους τα
βοάδια! Καί, έδώ που τα λε-
με, δεν υπάρχει έλπίδα να
φτιάξη ο καιρός για την ώρα!
—Ίσως θα μπορούσε να με
όδηγήση κανένας υπηρέτης σας
και να κοιμόταν έπειτα στη
βίβα. Μπορείτε να μου πορα-
χωρήσετε κανένα;
—Όχι, δεν μπορώ.
—Μπα; Έ, τότε λοιπόν, θα
Βασιστώ στις δικές μου δυνά-
μεις.
—Χι!
—Θα πιούμε λοιπόν τσάι;
ρώτησε ο νεαρός με το βρώμι-
κο σακκάκι, κυττάζοντας με ά-
γριωπό ύφος μια έμένα, μια
τη γυναίκα.
—Θα πιή και τούτος; ρώτη-
σε ή γυναίκα, δείχνοντάς με
στον Χήθκλιφ.
—Ετοιμάσε το, διάβλε!
άπάντησε εκείνος, κι' ή φωνή
του ήταν τόσο άγρια, ώστε
σαστίσα.
Ο τόνος του έδειχνε πολύ
κακό χαρακτήρα. Δεν αίσθανό-
μουν πια τη διάθεσι να θεωρη-
σω τον Χήθκλιφ καλό άνθρωπο
στο βάθος. Όταν οι προτοι-
μασίες τελείωσαν, μου είπε:
—Έλατε, κύριε, φέρετε πιο
κοντά την καρέκλα σας!
Κι' έτσι, όλοι μαζί, κι' ο ά-
ξεστος νεαρός, καθίσαμε γύρω
στο τραπέζι. Μια άσπρη
σιωπή βασίλευε καθώς τρώ-
γαμε.
Σκέφτηκα πως άφου ήμουν
ή αίτια αυτής της βαρείας ά-
τιμόσφαιρας έπρεπε να βάλω
δυνατά μου για να την δια-
λύσω. Δεν μπορούσε, όσο σκυ-
θρωποι άνθρωποι κι' αν ήταν,
να περνούσαν όλες τις μέρες
τους με τέτοια μαύρα.
—Είναι παράξενο, είπα, ά-
φου ήπια το πρώτο τσάι κι' έ-
νώ μου σεβόριζαν το δεύτερο—
Είναι παράξενο πως ή συνήθεια
μπορεί να διαμορφώνη τα γού-
στα μας και τις ιδέες μας.
Πολλοί δεν θα μπορούσαν να
φανταστούν πως υπάρχει εύτυ-
χία σε μια άπομονωμένη ζωή,
σαν αυτή που κάνετε, κύριε
Χήθκλιφ. Κι' όμως, επιτρέψτε
μου να πω πως, ζώντας έτσι,
παιγυρισμένος απ' την οικογε-
νιά σας και με τη θελκτική
σας σύντροφο, κυβερνήτρα του

ΜΟΝΟΝ Χλωρίνη
ΣΤΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ
ΣΤΟΝ ΝΙΠΗΤΗΡΑ
ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ
Διψες, σταβόνες
Χαρίζουν έκτυφλωτική
λευκότητα απολυμαί-
νουν και αφαιρούν κάθε
δυσωσμία.

ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
N. O. ΧΑΤΖΗΚΟΚΟΛΗ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

■ «Η μεγαλύτερη δραματική αποκάλυψη του 1956». Έτσι χαρακτηρίστηκε το νέο καλλιτεχνικό έργο του «Ηλία Καζάν, ή Κάρλ Μπέικερ». Έπαιξε στην ταινία «Ιγας» και πρωταγωνιστεί στην τελευταία δημιουργία του Καζάν «Η φωνή του πόθου» (Μπέικερ Ντόλ). Μ' αυτή την ταινία της διεκδικεί το βραβείο «Όσκαρ» από μια άλλη, φτασμένη ηθοποιό, την Ίγκριντ Μπέργκμαν. Μικρή, ξανθή, όμορφη, θεωρείται ήδη ως μία μέλλουσα δόξα της θόδνης. Οι τελευταίες πληροφορίες από το Χόλλυγουντ τη φέρνουν ως πρωταγωνίστρια στο νέο φιλμ του Μπάρτ Λάγκαστερ με συμπρωταγωνιστές τους Λώρενς Ολίβιε, Μοντγκόμερυ Κλίφτ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

★ Ο σύζυγος της Σουλδάνας Μάγκαν, παραγωγός Ντίντνο ντε Λαουράντις, βρίσκεται στην Ταϊλάνδη όπου γυρίζονται τα εξωτερικά της νέας ταινίας του «Θαλάσσιος Τοίχος». Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστούν η Σουλδάνα Μάγκαν, ο Ρίτσαρτ Κοντέ, ο Αντονι Πέρκινς κ' η Αλίντα Βάλλι, την σκηνοθετεί δε ο διάσημος Γάλλος σκηνοθέτης Ρενέ Κλεμάν. Η τελευταία ταινία της Σουλδάνας Μάγκαν πριν απ' αυτήν, είναι η έγχρωμη Σινεμασκόπ «Ανθρώποι και Λυκοί», στην οποία πρωταγωνιστεί με τον «Υβ Μοντάν και τον Πέντρο Άρμεντάρθ, και η οποία θα προβληθεί προσεχώς κ' εδώ.

★ Θερμή υποδοχή έκαναν στον Γουίλλιαμ Χόλντεν οι Γαπωνέζες μόλις έφθασε στο Τόκιο πηγαίνοντας για την Κεϋλάνη όπου πρωταγωνιστεί στην ταινία «Η γέφυρα του ποταμού Κόβι». Πολλές νέες κοπέλλες είχαν μαζευτεί στο αεροδρόμιο για να τον υποδεχτούν ενώ αρκετές Γαπωνέζες καλλιτέχνιδες τον γέμισαν λουλούδια.

★ Ξέρετε σε ποιά ταινία πρωταγωνιστεί τώρα η Κιμ Νόβακ; Λέγεται «Τζήν Ήγκελς» και είναι πάνω στη ζωή μιας μεγάλης καλλιτέχνιδος που έζησε πριν μερικά χρόνια. Μαζί της πρωταγωνιστεί ο Τζεφ Τσάντλερ.

★ Η Ντανιέλ Ντελόν κ' ο «Υβ Ρομπέρ παντρεύτηκαν κρυφά στο Παρίσι το Νοέμβριο αλλά τώρα το ανήγγειλαν σ' όλο τον κόσμο. Η Ντανιέλ Ντελόν είχε χωρίσει πριν έναμιση χρόνο από τον Ντανιέλ Ζελέν ο οποίος και ξαναπαντρεύτηκε. Τον «Υβ Ρομπέρ τον γνώρισε στο θέατρο «Ατελιέ» όπου έπαιζαν και οι δύο την «Κολόμπ».

★ Υστερα από λίγες εβδομάδες παραμονή στο Χόλλυγουντ, όπου πήγε για να γυριστούν οι σκηνές μιας αμερικανικής ταινίας που πρωταγωνιστούσε, η Μισέλ Μοργγκάν, επέστρεψε στο Παρίσι κ' άρχισε να ετοιμάζεται για τη νέα της ταινία. Παρτεναίρ της θα έχει τον Ντανιέλ Ζελέν.

“Ανοδος τής γαλλικής παραγωγής

Η ΓΑΛΛΙΚΗ παραγωγή σημειώνει μία καταπληκτική άνοδο τα τελευταία χρόνια. Εκτός από τις πολλές ταινίες που γυρίζονται στα γαλλικά στούντιο, γίνονται και πολλές συμπαραγωγές με άλλες χώρες στις οποίες παίρνουν πάντα μέρος Γάλλοι ηθοποιοί και τεχνικοί.

Το 1956 γυρίστηκαν 129 γαλλικές ταινίες εκ των οποίων οι 90 είναι καθαρά γαλλικής παραγωγής. Είκοσι είναι γαλλο - Ιταλικές, και από μία ταινία σε συνεργασία με τα Ισπανικά, γιουγκοσλαβικά, Ιαπωνικά, γερμανικά, μεξικανικά και αργεντινά στούντιο.

Απ' αυτές τις 129 ταινίες οι 57 ήταν έγχρωμες, 19 Σινεμασκόπ και 22 άλλων νέων συστημάτων πανοραμικής θόδνης.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ»

Ο κ. Σπύρος Σκούρας, Πρόεδρος της «Γουέντιθ Σέντσουρ Φόξ», συμφώνησε με τον ανιψιό του κ. Σπύρον Δ. Σκούραν, διευθυντή της «Εταιρίας Σκούρας Φίλμς, να γίνει η παγ-

■ Η Ίγκριντ Μπέργκμαν ως «Αναστασία στη νέα δμνυμ ταινία της. Για την ταινία αυτή η Ίγκριντ πήρε το βραβείο της «Ενώσεως Κριτικών» και πήγε στη Ν. Υόρκη για να το πάρη. Φέρεται δε, όπως γράψαμε, κ' ως η πιο πιθανή νικήτρια του φετινού «Όσκαρ. Με την ταινία αυτή η Ίγκριντ Μπέργκμαν στην «Αμερική» τη η έπαιξε και οι παλιοί θαυμαστές της άρχισαν θεωρείται θεαδία και οι παλιοί θαυμαστές της άρχισαν να ελπίζουν σε νέες επιτυχίες της.

γυριστή πάνω στο έργο αυτό. Κατερίν θα είναι η Κλαίρ Μπλουμ, πατήρ Καραμαζώφ ο φρεντερικ Μάρς και Γκρουτσένκα η Μαίριλιν Μονρόε.

ΤΑ ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

Όπως στο Χόλλυγουντ ξεφυτρώνουν καινούργια αστέρια συνεχώς, έτσι και στο γαλλικό ουσμό έχουμε πολλά νέα αστέρια, που έχουν ήδη αρκετή επιτυχία. Τα κυριότερα απ' αυτά είναι:

■ Η «Ελίζαμπεθ Μανέ, η οποία πρωτοπαίξε πριν δυο χρόνια στην ταινία του «Υβ Κιάμπι «Οι ήρωες κουράστηκαν». Τώρα θα τη δούμε ίσως πρωταγωνίστρια στην ταινία «Γκαρσόν» πάνω στο γνωστό έργο του Βικτόρ Μαρυκερίτ.

■ Η Μαγκαλί Βαντίγ παίζει το δράδυ στην Κομεντί Φρανσαίς κλασικά έργα και την ημέρα σε ταινίες.

■ Η Ζοζέτ «Ασόν που θα τη δούμε κ' εδώ φέτος στην ταινία «Ο Νόμος του Δρόμου».

■ Η Κριστίν Καρρέρ είναι περιζήτητη από τους παραγωγούς για το πικάντικο μούτρακι της. Έπαιξε σε πολλές ταινίες και την άνοιξη παντρεύεται τον ζεν πρεμιέ Φιλίπ Νικό.

Κ' ακολουθούν η Κατερίν «Ανούι, «Αν Μπερανξέ, «Εστέλλα Μπλαν, Ναντίν Ταλλιέ, Φρανσουά Βατέλ, Ζακελίν Βεντούρα και άλλες.

★ Ο παραγωγός Ζακ Ροϊκφέντ απέθανε στο Παρίσι σε ηλικία 60 ετών. Είχε γυρίσει πολλές ταινίες από τις οποίες οι περισσότερες γνώρισαν μεγάλη επιτυχία. «Ένας φίλος θάρρη άπάν», «Χαμένες Άνομήσεις», «Α-εσιλάτρετες Γυναίκες», «Να νά», «Φολί Μπερζέρ» και άλλες.

★ Πέθανε επίσης ο σύζυγος της Πατρίσιας Ροκ Γάλλος όπερατέρ «Αντρέ Τομάς στον οποίον οφείλεται η φωτογραφία πολλών μεγάλων γαλλικών ταινιών. Μερικές απ' αυτές είναι: «Τα έπτα θανάσιμα αμαρτήματα», «Τα Καρίσια της Καρολίνας», «Το μεγάλο Ραντεβού».

★ Η Τζόαν Ντρίου χαρίζεται από τον άνδρα της Τζαν «Αϊρλαντ παρ'όλο ότι έχουν τέσσερα παιδιά. Όλες οι προσπάθειες συμφιλίωσης δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

★ Η Ρίτα Χαίγινγουορθ έσφυραίνεται στην πλαζ της Σάντα Μόνικα πριν αρχίσει το γύρισμα της νέας ταινίας της.

★ Η «Υμα Σουμάκ θα γυρίσει τον άνδρα της γιατί τον παντρεύτηκε με μια άλλη η οποία του έκανε αγάγη γιατί την εγκατέλειψε.

Κόρνελ Γουάιλντ

ΜΙΑ ΖΩΗ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ ΣΕΝΑΡΙΟ ΣΙΝΕΜΑ

Η ΖΩΗ του Κόρνελ Γουάιλντ θα μπορούσε να γίνει το καλύτερο σενάριο μιας ταινίας. Τόσο μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει και τόσες περιπέτειες, που θα ικανοποιούσε και τον πιο δύσκολο θεατή.

Είναι ένας καλλιτέχνης φτασμένος πιά, που θα τον έχετε δη αρκετές φορές. Άλλα η πρώτη ταινία που τον έκανε διάσημο ήταν η ταινία «Σοπέν» όπου είχε το ρόλο του μεγάλου καλλιτέχνη και στάθηκε περίφημα δίπλα στον κολοσσό Πάλ Μιούλι, ο οποίος είχε το ρόλο του δασκάλου του.

Μετά από αυτήν την ταινία τον είδαμε σε πάρα πολλές άλλες. Άλλα δεν θα ξέρετε ίσως πως τον πρώτο ρόλο του στον κινηματογράφο τον κέρδισε όχι γιατί ήταν καλός ηθοποιός, αλλά καλός... ξιφομάχος!

Ο Κόρνελ Γουάιλντ γεννήθηκε στη Ν. Υόρκη, αλλά οι γονείς του ήταν ουγγρικής καταγωγής. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος ανάγκασε τον πατέρα του να επιστρέψει στην Ούγγαρία για να υπηρετήσει ως αξιωματικός. Πήρε μαζί του και την οικογένειά του η οποία έμεινε στη Βουδαπέστη.

Μετά το τέλος του πολέμου όλη η οικογένεια επέστρεψε στη Ν. Υόρκη, κ' ο Κόρνελ Γουάιλντ μεγάλωσε και φοίτησε στην «Ιατρική Σχολή» για να γίνει γιατρός χειρουργός. Άλλα πριν τελειώσει η οικογένεια έκανε ένα ταξίδι στην Ευρώπη όπου στη Βουδαπέστη ο Κόρνελ πήρε μαθήματα ξιφασκίας. Μόλις όμως επέστρεψε στην «Αμερική εγκατέλειψε τις ιατρικ

κές σπουδές του κ' άρχισε ν' ασχολείται με το θέατρο. Έπαιξε στο θέατρο ως το 1936 όποτε έξελεγή ο πρώτος ξιφομάχος των «Ηνωμ. Πολιτειών» για να αντιπροσωπεύσει τη χώρα του στους «Ολυμπιακούς άγώνες. Γι' αυτή του την επίδοσι ο Λώρενς Ολίβιε κ' η Βιδιαν Λη του έδωσαν ένα ρόλο στο έργο «Ρωμαίος και Ιουλιέττα» όταν το έπαιξαν στο Μπροντγουάι. Αμέσως κατόπιν τον πήραν τα στούντιο του Χόλλυγουντ. Έχει παίξει ως τώρα σε περισσότερες από τριάντα ταινίες. Οι κυριότερες απ' αυτές είναι: Σοπέν, Ορβιλ της Βαυδάτης, Ρομπέν των Δασών, Φορέντο «Αμπερ, Τα τεύχη της Ίερικους. Το Μεγάλυτερο θεαμα της Γής, Τρόμος της Θυέλλας, Σαάντια η τρομερή Μπαρμπερίνα, Άστρον των Ίνδιαν.

Φέτος θα τον δούμε στην ταινία «Καυτό Αίμα» με την Τζέην Ράσελ. Η τελευταία ταινία του που μόλις τελείωσε τώρα είναι η «Πέρα από την Μορπάζα» στην οποία πρωταγωνιστεί με την Ντόνα Ρήν και τον Λέο Γκέν και η οποία γυρίστηκε σχεδόν ολόκληρη στην «Αφρική».

Ο Κόρνελ Γουάιλντ είχε παντρευτεί την Πατρίσια Νάιτ από σφοδρό έρωτα. Μάλιστα έπαιξαν μαζί και στην ταινία «Έρασμο του Πετρωμένου» όταν ήταν νιόπαντροι. Υστερα από λίγο χώρισαν. Αργότερα ο Κόρνελ Γουάιλντ έρωτεύτηκε και παντρεύτηκε την Τζίν Γουάλλας.

Οι καλλιτεχνικοί δρίζοντες του Κόρνελ Γουάιλντ έχουν πλα-

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

τύνει πολύ τώρα τελευταία. Άρχισε να σκηνοθετεί και προγράμματα στην τηλεόρασι στα οποία πρωταγωνιστεί με τη γυναίκα του. Πέρυσι μάλιστα σκηνοθέτησε και ήταν και παραγωγός στην ταινία «Τρόμος της Θυέλλας» στην οποία πρωταγωνιστούσε.

Μιλιά ελεύθερα πέντε γλώσσες. Ούγγαρέζικα, γαλλικά, γερμανικά, Ιταλικά και ρωσικά. Οι «Αμερικανοί λένε πως την επιτυχία του την οφείλει στον ευρωπαϊκό «αέρα» που έχει, γιατί φαίνεται έντονα η ευρωπαϊκή καταγωγή του.

Εκτός από τη ξιφασκία ο Κόρνελ Γουάιλντ ασχολείται και με την ιππασία, το ψάρεμα, το κυνήγι και το κολύμπι όταν έχει καιρό.

Ο Κόρνελ Γουάιλντ είναι ένας από τους παλιούς ηθοποιούς που έχουν μεγάλη δημοτικότητα γιατί είναι συμπαθητικός κ' ενσάρκωνει ρόλους ήρώων που αγαπά η νεολαία.

Ο Κόρνελ Γουάιλντ θα γίνει συγγραφέας! Γράφει ένα σε νάριο με τον τίτλο «Πώς εξημερώνεται η γη».

★ Η Κάθριν Γκράντ θεωρείται ως η επίσημη μνηστή του Μπίγκ Κρόσμπυ. Κ' όμως ο Μπίγκ δεν τη διάλεξε για παρτεναίρ του στην ταινία του «Ο Άνθρωπος της Φωτιάς». Βέβαια η Κάθριν Γκράντ έχει την περηφάνειά της και δεν περιμένει να επιβληθεί με την υποστήριξη του Μπίγκ, αλλά σαν μνηστή πειράχτηκε απ' αυτό.

★ Η Ναταλί Γουίντ δεν μπορεί να ξεκαθαρίσει την αισθηματική της ζωή. Συνδέεται με τον Νικόλας Ρέυ, τον Τάμπ Χάντερ και τον «Ελδς Πρίσλεϋ. Όλοι είναι συμπαθητικοί μα δόλτελα διαφορετικοί και η Ναταλί δεν ξέρει σε ποιόν να δώσει την καρδιά της. Οι συμβουλές που της δίνουν αλληλοσυγκρούονται και δεν τη βοηθούν. Το γεγονός είναι ότι όλη αυτή η αισθηματική δραστηριότητα δεν συμφωνεί με τον τύπο της που δεν φαίνεται να νάναι μοιραία.

★ Ο «Ελδς Πρίσλεϋ πέρασε από το «Αμερικανικό «Περιόδεον Συμβόλαιο» όπως θα λέγαμε έμελε εδώ, και σ' έξη μήνες θα ντυθεί στρατιώτης.

ΡΟΝΑΛ ΚΟΛΜΑΝ

Ένα σκίτσο ενός μεγάλου και διάσημου στάρ, ο οποίος ήταν κάποτε από τους μεγαλύτερους πρωταγωνιστές της θόδνης: Τού Ρόναλ Κόλμαν, που θα τον δούμε στην ταινία του Μάικ Τοντ «Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες». Ο Ρόναλ Κόλμαν γήκε το 1914 στο θέατρο στην Αγγλία όπου και γεννήθηκε. Το κινηματογραφικό του ντεμπούτο το έκανε στην ίδια χώρα το 1917 και από το 1920 εργάζεται στο Χόλλυγουντ. Μια δόκιμη ζωή. Οι μεγάλες του επιτυχίες ήταν πολλές, μα διεξάχστες θα μείνουν οι ταινίες «Χαμένος Ορίζων», «Υπό δύο σημαίες», «Αιχμάλωτος της Τζέντας», «Αιχμάλωτοι του παρελθόντος». Το 1947 πήρε το βραβείο «Όσκαρ» για την ταινία του «Διπλή ζωή», στην οποία πρωταγωνιστούσε.

Τα ξένα στούντιο

■ Προτείνουν στον «Έντυ Κων» σταντέν να πρωταγωνιστήσει με την κόρη του Τάνια σε μία ταινία «Ο Άνθρωπος και το Παιδί» η οποία θα γυρισθεί έγχρωμη και Σινεμασκόπ. Δεν είναι ακόμη γνωστό αν τελικά θα δεχθεί και θα δούμε στην θόδνη έναν καινούργιο «Έντυ Κων» σταντέν στοργικών αντί των δυναμικών δώκτη των κακοποιών.

■ Ο Μάρλον Μπράντο εξέλεξε για να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Σαγκάρας» την οποία θα σκηνοθετήσει ο σκηνοθέτης του «Πικνίκ» Τζο Λογκαν. Η «Σαγιονάρας» είναι ένα από τα πιο δημοφιλή μυθιστορήματα γραμμένα από τον Τζαίμς Μίσινερ.

■ Ο Βίκτωρ Μάτιουρ επέστρεψε από τη Ρώμη στο Λονδίνο όπου θα γυρισθούν οι εσωτερικές σκηνές της ταινίας του «Η πιο ποθητή γυναίκα» στην οποία πρωταγωνιστεί με την «Ανίτα Έγκμπεργκ».

■ Ο Γάλλος σκηνοθέτης «Υβ Κιάμπι άρραδωνίστηκε με τη Γαπωνέζα ηθοποιό Κέικο Κίσι, η οποία έπαιξε στην ταινία του «Τυφών στο Ναγκασάκι» με την Ντανιέλ Νταρριό και τον Ζαν Μαράι.

■ Η Σαρίτα Μοντιέλ πήγε για λίγες μέρες στο Παρίσι συνοδευόμενη από τον σκηνοθέτη «Αντονι Μάν. Θα φύγει γρήγορα για το Χόλλυγουντ και μετά για το Μεξικό όπου θα γυρίσει κ' άλλη ταινία.

■ Η Μαρία Σέλ πήγε στο Παρίσι για να υπογράψει το συμβόλαιο μιας νέας ταινίας της. Θα επιστρέψει αμέσως στο σπίτι της γιατί δεν της άρεσε ο αέρας των μεγάλων πόλεων. Η Μαρία Σέλ θα πανδρευτεί τον «Απρίλιο τον σκηνοθέτη Χορστ Χέλερ.

■ Ο «Ελδς Πρίσλεϋ πέρασε από το «Αμερικανικό «Περιόδεον Συμβόλαιο» όπως θα λέγαμε έμελε εδώ, και σ' έξη μήνες θα ντυθεί στρατιώτης.

Ο ΤΖΑΙΗΜΣ ΧΩΛ πήγαινε καβάλα πάνω στ' αλόγο του σιωπηλός: αυτό το ταξίδι στο Κρόσσινγκ δεν του άρεσε. Όχι που είχε την παλαιότερη αντιστάθεια για την πάλι και τους κατοίκους της. Μά η άποστολή, την οποία είχε αναλάβει του δημιουργούσε μιαν άοριστη ανησυχία που δεν μπορούσε να καθορίσει. Αυτό όφειλόνταν στο ότι την άποστολή αυτή την είχε αναθέσει ο ίδιος στον εαυτό του, και ότι ενεργούσε περισσότερο σαν άνθρωπος παρά σε σερίφης. Η επαναφορά του Θωμά Κρύς στον δρόμο δρόμο ήταν έργο ενός πιάστορα και όχι ενός αστυνομικού. Αν αυτό το παλιό παιδί — γιατί ο Θωμάς Κρύς παρά τα είκοσι χρόνια του και το ένα και ογδόντα ύψος του εξακολουθούσε να είναι στα μάτια του ένα παιδάκι — αν αυτό το παλιό παιδί του έλεγε να τον αφήσει ήσυχο, τί στάσι θα κρατούσε;

Εξη μήνες πριν, ο Θωμάς Κρύς είχε φύγει για το Κρόσσινγκ, όπου είχε βρή δουλειά σ' ένα σιδηρουργείο. Είχε αφήσει στο Χιλμαρίλλο τη μητέρα του και την αδελφή του. Η αδελφή του, ήταν φίλη της Σύλβια. Τους πρώτους τρεις μήνες τα γραμμάτια του ήταν ένθουσιωδη: του άρεσε στο Κρόσσινγκ, δούλευε σκληρά στο Τζόε Κάρο, το σιδηρουργό και κέρδιζε καλά τη ζωή του. Θά μπορούσε συντόμως να δομηθεί τη μητέρα του, που είχε χρεώσει πολύ νέα και δούλευε σαν σεβαστή σ' ένα μπαρ στο Χιλμαρίλλο για ν' αναδείξει τα δύο της παιδιά.

Υστερα ο τόνος των γραμμάτων άλλαξε σιγά - σιγά: ο νέος παραπονοίαν για τη σκληρή δουλειά, για έλλειψη χρημάτων. Στο τέλος άρχισε να ζητά λεφτά από τη μητέρα του. Ομολόγησε πως είχε χρεώσει από χαρτιά και έγινε πιστωτικός. Η καλή γυναίκα υπέκυψε. Μία φορά, δύο φορές, δέκα φορές. Η κόρη της, βλέποντας την να κλαίει, της ζήτησε εξηγήσεις. Όταν πληροφορήθηκε την κατάσταση του αδελφού της, που άναυδος πολύ, έτρεξε και ταί έπεσε στη Σύλβια.

Κι η Σύλβια δεν βρήκε καλύτερο τρόπο για ν' αντιμετωπίσει η κατάσταση από ένα ταξίδι στο Κρόσσινγκ, ο νονός της θα έφερνε πάλι στον καλό δρόμο τον Θωμά. Και στην ανάγκη, θα τον έφερνε πίσω στο Χιλμαρίλλο.

Βαφτισμιά και νονός πήραν, λοιπόν, το δρόμο για το Κρόσσινγκ ένα καλό πρωί. Το βράδυ κοιμήθηκαν στο Ντύσορ και ξεκίνησαν πάλι μόλις βγήκε ο ήλιος. Τώρα έβλεπαν το Κρόσσινγκ. Κόντευε μεσημέρι.

Ο Τζαίημς Χώλ και η βαφτισμιά του διέσχισαν τους δρόμους της μικρής πόλεως και μπήκαν σ' ένα εστιατόριο όπου έφαγαν.

— Αν δεν έχης αντίρρηση, νονέ, θα πάω να δώ μόνοι μου τον Θωμά Κρύς, θα του πω πόσο είναι στενοχωρημένη η μητέρα του και η αδελφή του και σε τι κατάσταση βρίσκονται τα οικονομικά τους. Έτσις καταλάβει: ήταν καλό παιδί όταν δρισκόταν στο Χιλμαρίλλο.

— Πήγαινε... Μά πού λογαριάζεις να τον συναντήσεις;

— Στον Τζόε Κάρο, το αβεντικό του. — Σωστά. Πήγαινε, θα κάνω στο μεταξύ μία βόλτα στην πόλη.

Δεν ήθελε να την άπογοητεύσει, μά περνώντας μπροστά από το σιδηρουργείο του Κάρο, είχε ρίξει μία ματιά μέσα και δεν είχε δει τον Κρύς στο αμόνι. Σε απόσταση εκατό μέτρων από το ξενοδοχείο και στο ίδιο πεζοδρόμιο, ο Τζαίημς Χώλ βρήκε το γραφείο του σερίφης. Ένας άνθρωπος καθόταν μέσα, με τα πόδια του πάνω στο τραπέζι.

— Είσατε ο σερίφης του Κρόσσινγκ; — Ναι: Μπάγκλερ Άρχεν, ο σερίφης. Τί θέλετε;

Το όνομα του Μπάγκλερ Άρχεν δεν ήταν άγνωστο στον Τζαίημς Χώλ, μά δεν θα μπορούσε να πη πού το είχε ακούσει. Ο άνθρωπος πάντως του ήταν τρομερά αντιπαθητικός. Ήταν σχεδόν γέρος, αδύνατος, ψηλός, όστεωδής. Τα μπλε υατία του ήταν ψυχρά σαν ασφάλι.

Η ΚΑΚΗ ΠΟΛΙΣ

Εικονογραφημένη περιπέτεια της Σύλβια, για τους μικρούς μας αναγνώστες

■ Ο Τζαίημς Χώλ πήγαινε σιωπηλός, μαζί με τη βαφτισμιά του, τη Σύλβια.

— Είμαι κτηματίας από το Χιλμαρίλλο. Ένας μεσός από εκεί, ο Θωμάς Κρύς ήρθε να εγκατασταθεί εδώ πριν από μερικούς μήνες. Και η μητέρα του δεν φαίνε-

■ — Έχουμε γερή κράσι στην οικογένειά μας, σερίφ, είπε ο Τζαίημς Χώλ.

Ται πολύ ικανοποιημένη από αυτόν. Ο νεαρός έχει πάρει τον κακόν δρόμο: κρασι, παιχνίδια, και δεν ξέρω τί άλλο.

■ Ένας άγνωστος του έπετέθηκε και τον έλθαυσε.

Ο σερίφης κούνησε τα πόδια του πάνω στο τραπέζι. — Είσατε ο Τζαίημς Χώλ, έ; είπε μ'

ένα είδος γρυλλισμού. Δεν κάνω λάθος: Δεν δρισκόσατε με άποστολή στο Κρόσσινγκ απ' ό,τι ξέρω. Έπομένως αφήστε ήσυχο τον Θωμά Κρύς. Παιζει μ' όποιον θέλει, χάνει ή κερδίζει αν του άρεσει. Τί σχέσι έχετε εσείς με όλα αυτά; Δεν είναι γυιός σας.

— Υπήρχε κάτι το άπειλητικό στην ήρεμη φωνή του σερίφ. Τα μακρύν του δάχτυλα είχαν γλυτρήσει προς τη λαθή του περιόφου του που κρεμόταν στη ζώνη του. — Δεν είσατε καθόλου εξυπηρετικός; άγαπητέ συνάδελφε, είπε ο Τζαίημς Χώλ. Θά πάω να πληροφορηθώ άλλου. Άντιο. — Έκανε μεταβολή και διευδύνθηκε προς την πόρτα.

— Το κλίμα είναι πολύ ανθυγιεινό στο Κρόσσινγκ, Χώλ, είπε μέσα από τα δόντια του ο Άρχεν.

Ο Τζαίημς Χώλ στράφηκε, μ' ένα χαμόγελο στα χείλη.

— Στην οικογένειά μου έχουμε πολύ γερή κράσι, σερίφ.

Και άφησε τον Μπάγκλερ Άρχεν στο γραφείο του.

— Όπως το περίμενε, η Σύλβια δεν είχε βρή τον Θωμά Κρύς στο σιδηρουργείο. Ο Τζόε Κάρο, ένα είδος γίγαντα με δυνατά μπράτσα, της είπε ότι ο παραγονίς του ήταν στο μπαρ του Άσπμηνίου Άστεριού κι έπινε το ούισκι του.

— Είμαι φίλη της μητέρας του και της αδελφής του...

Το πρόσωπο του σιδηρουργού φωτίστηκε.

— Μητέρα του και αδελφή του; Ά! μου μίλησε γι' αυτές! Ναι! Τις άγαπάει πολύ. Διλαδή, θέλω να πώ ότι τις άγαπάει πολύ πριν συναντήση τον Ντάντυ Τζίμ. Πούσε πριν συναντήση τον Ντάντυ Τζίμ, ο Ντάντυ Τζίμ είναι ένας έπαγγελματίας παίκτης. Παρέσυρε τον Θωμά, τον άφησε να κερδίσει στην αρχή... ύστερα του πήρε όλες του τις οικονομίες. Από τότε, ο Θωμάς κάνει τη χειρότερη κουταμάρα, δαμνείται χρημάτα και...

Εκείνη τη στιγμή μπήκε ο Τζαίημς Χώλ.

— Καλά, είπε ο Τζόε Κάρο. Σε σάς μπορώ να τώ πώ όλα: φοβάμαι πως ο λεβέντης, μας έκοψε καμιά κακή πράξη. Προχτές, ένας πλοσίος γαιοκτήμονας σταμάτησε στο μαγαζί μου για να φτιάξη μία ρόδα του άμαξιού του... Το βράδυ, καθώς γύριζε στο ξενοδοχείο του, ένας άδρας τον προσάπιδε, άπειλώντας τον με το πιστόλι του, του πήρε όλα του τα χρημάτα. Είχε, λέει, δέκα χιλιάδες δολάρια επάνω του.

Ο Τζαίημς Χώλ άναψε ένα τσιγάρο.

— Και νομίζετε ότι αυτό το έκανε ο Θωμάς;

— Αυτός που έπετέθηκε στον γαιοκτήμονα είχε το ίδιο άναστημα μ' αυτόν. Έπινε πλόν, ο Θωμάς έλειψε από την πόλη μέχρι σήμερα το πρωί. Και φάνηκε να ασθάνθηκε άνακούφιση όταν έμαθε ότι ο γαιοκτήμονας είχε φύγει από την πόλη. Έξοκλήμονας είχα φύγει από την άποδεί; άλλου μπορούμε να έχουμε την άποδεί; άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

— Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε. — Αν παύση στο Άσπμηνίο Άστεριό άποψε.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ Οί γίαιτροί άρχισαν να κάνουν άστεία καμώματα.

Η άρρωστη πριγκήπισσα

Ένα άραιο παραμυθάκι για τα παιδιά σας

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό ζούσε ένας φτωχός άνθρωπος που τον έλεγαν Κωσταντή. Κάποτε έπεσε δυστυχία στον τόπο του και ο άνθρωπος αυτός υπέφερε πολύ. Μία μέρα άντελήθη ότι στο ντουλάπι του δεν υπήρχε πιά ψωμί κι' ούτε κανένα άλλο τρόφιμο. Τότε άποφάσισε να πάει να βρή την τύχη του σε άλλο μέρος. Φόρεσε το σκουφί του και κρέμασε στον ώμο του το ταγάρι του, μέσα στο οποίο είχε βάλει τα μόνα πράματα που είχε βρή στο κελόι του: ένα σταχισταριό κι' ένα μικρό κρεμμυδάκι.

— Άν πεινάσω, είπε, θαάχισω το τραγοούδι. Πήγαινε, πήγαινε, πήγαινε, άπου πόνεσαν τα πόδια του. Τότε στάθηκε να ξεκουραστή κοντά σ' ένα χαρούμενο ρυάκι και να φά το ταπεινό φαί του. Δεν πρόφτασε όμως ν' άνοιξη το ταγάρι του και τρεις καταβαλαρεί τον περικύκλωσαν, τον έβαλαν πάνω σ' ένα από τα άλογα σαν σακί άλεύρι, και τον πήραν μαζί τους.

— Πού με πάτε; ρώτησε ο Κωσταντής.

— Στην πριγκήπισσά μας, του άπάντησαν οι καταβαλαρεί. Έχουμε διαταγή να πηγαίνουμε στο παλάτι κάθε ξένο που έρχεται στη χώρα μας. Έτσις αυτός μπορεί να τη γιάτρευη.

— Και από τί πάσχει η πριγκήπισσα;

— Από μία περίεργη και σπάνια άρρώστεια: η πριγκήπισσα δεν μπορεί ήπτε να γελάσει ή να κλάψ. Και ο πατέρας της είναι πολύ στενοχωρημένος.

— Δεν έχει δική, είπε ο Κωσταντής... Οί εύκαιρίες για να γελάσει κα-

μυδάκι του, ο Κωσταντής πήρε το σταχισταριό του, το έτριψε με δύναμη ανάμεσα στις δύο παλάμες του κι' ύστερα το φύσηξε με δύναμη για να χωρίσει τους σπόρους του σταριού από τα άγάνια.

Φύσηξε τόσο δυνατά, πού ένα από τα άγάνια πήγε και χώθηκε στη μύτη ενός γίαιτρού, ένα άλλο στο μάτι ενός δεύτερου γίαιτρού, ένα άλλο στο στομάχι ενός τρίτου γίαιτρού, ένα άλλο στο λαιμό ενός τέτατου γίαιτρού, ένα άλλο στο μανίκι ενός πέμπτου γίαιτρού και το τελευταίο στην περούκα ενός έκτου γίαιτρού. Μαρικά πέταξαν από το παράθυρο.

Οί έξη γίαιτροί, άρχισαν να φταρνίζονται, να δύωνται, να δήχουν και να κάνουν ένα σωρό άστεία καμώματα. Στο τέλος ο Κωσταντής και η πριγκήπισσα έσκασαν στα γέλια.

— Έγινε θαύμα! η πριγκήπισσά μας γέλασε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος, άείζει μία μεγάλη περιουσία.

— Θα την έχη! είπε ο βασιλιάς.

— Δε θέλω χρημάτα, είπε ο Κωσταντής. Είμαι εύχαριστήμενος πού γιάτρεψα την πριγκήπισσα. Μόνο, αν θέλετε, δώστε μου δουλειά για να μπορέσω να ζήσω.

Μά ο βασιλιάς τον κράτησε κοντά του στο παλάτι και τον έκανε με γάλο και τρανό και έπειτα από λίγον καιρό τον πάντρεψε με την κόρη του.

ΚΑΡΑΛΕΗΣ

— Θα περιμένω να φύγουν, είπε από μέσα του και στο μεταξύ θα φάω, γιατί πεινάω πολύ.

Έβγαλε από το ταγάρι του το κρεμμυδάκι του και το σταχισταριό του. Η πριγκήπισσα πού δεν είχε δει ποτέ κρεμμυδί, παρά μόνο μαγειρεμένο, πλησίασε για να δει τί θα έτρωγε ο νέος. Το κρεμμυδάκι ήταν ένα πολύ καλό κρεμμυδάκι. Μόλις το έκοψε ο Κωσταντής, έστειψε νό τριή τα μάτια της πριγκήπισσας όσο μπορούσε περισσότερο. Ένα δάκρυ, δύο δάκρυα, τρία δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της στα μάγουλά της. Οί γίαιτροί ένθουσια σμένοι άρχισαν να φωνάζουν:

— Έγινε θαύμα! Η πριγκήπισσα έκλαψε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος. Άς την αφήνουμε να γελάσει και η πριγκήπισσά μας σώθεται.

— Όταν έφαγε το κρεμ-

Το παιχνίδι αυτό δεν είναι και πολύ εύκολο. Πρέπει να το μελετήσετε πρώτα και μετά να το άρχίσετε. Συνίσταται στο έξης. Ξεκινώντας από το πρώτο τετραγώνκι, επάνω άριστερά, πρέπει να περάσετε απ' όλα τα άλλα τετραγώνκια σχηματίζοντας πάντα τις δύο λέξεις: ΠΙΦ - ΠΑΦ. Θα όητε πού το παιχνίδι είναι πολύ διασκεδαστικό. Άν πάλι δεν τα καταφέρατε, πού δεν το πιστεύουμε, τότε κυττάξτε τη σελίδα πού δημοσιεύουμε τις λύσεις (σελ. 65).

Οί έξη γίαιτροί, άρχισαν να φταρνίζονται, να δύωνται, να δήχουν και να κάνουν ένα σωρό άστεία καμώματα. Στο τέλος ο Κωσταντής και η πριγκήπισσα έσκασαν στα γέλια.

— Έγινε θαύμα! η πριγκήπισσά μας γέλασε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος, άείζει μία μεγάλη περιουσία.

— Θα την έχη! είπε ο βασιλιάς.

— Δε θέλω χρημάτα, είπε ο Κωσταντής. Είμαι εύχαριστήμενος πού γιάτρεψα την πριγκήπισσα. Μόνο, αν θέλετε, δώστε μου δουλειά για να μπορέσω να ζήσω.

Μά ο βασιλιάς τον κράτησε κοντά του στο παλάτι και τον έκανε με γάλο και τρανό και έπειτα από λίγον καιρό τον πάντρεψε με την κόρη του.

ΚΑΡΑΛΕΗΣ

— Θα περιμένω να φύγουν, είπε από μέσα του και στο μεταξύ θα φάω, γιατί πεινάω πολύ.

Έβγαλε από το ταγάρι του το κρεμμυδάκι του και το σταχισταριό του. Η πριγκήπισσα πού δεν είχε δει ποτέ κρεμμυδί, παρά μόνο μαγειρεμένο, πλησίασε για να δει τί θα έτρωγε ο νέος. Το κρεμμυδάκι ήταν ένα πολύ καλό κρεμμυδάκι. Μόλις το έκοψε ο Κωσταντής, έστειψε νό τριή τα μάτια της πριγκήπισσας όσο μπορούσε περισσότερο. Ένα δάκρυ, δύο δάκρυα, τρία δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της στα μάγουλά της. Οί γίαιτροί ένθουσια σμένοι άρχισαν να φωνάζουν:

— Έγινε θαύμα! Η πριγκήπισσα έκλαψε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος. Άς την αφήνουμε να γελάσει και η πριγκήπισσά μας σώθεται.

— Όταν έφαγε το κρεμ-

Το παιχνίδι αυτό δεν είναι και πολύ εύκολο. Πρέπει να το μελετήσετε πρώτα και μετά να το άρχίσετε. Συνίσταται στο έξης. Ξεκινώντας από το πρώτο τετραγώνκι, επάνω άριστερά, πρέπει να περάσετε απ' όλα τα άλλα τετραγώνκια σχηματίζοντας πάντα τις δύο λέξεις: ΠΙΦ - ΠΑΦ. Θα όητε πού το παιχνίδι είναι πολύ διασκεδαστικό. Άν πάλι δεν τα καταφέρατε, πού δεν το πιστεύουμε, τότε κυττάξτε τη σελίδα πού δημοσιεύουμε τις λύσεις (σελ. 65).

Οί έξη γίαιτροί, άρχισαν να φταρνίζονται, να δύωνται, να δήχουν και να κάνουν ένα σωρό άστεία καμώματα. Στο τέλος ο Κωσταντής και η πριγκήπισσα έσκασαν στα γέλια.

— Έγινε θαύμα! η πριγκήπισσά μας γέλασε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος, άείζει μία μεγάλη περιουσία.

— Θα την έχη! είπε ο βασιλιάς.

— Δε θέλω χρημάτα, είπε ο Κωσταντής. Είμαι εύχαριστήμενος πού γιάτρεψα την πριγκήπισσα. Μόνο, αν θέλετε, δώστε μου δουλειά για να μπορέσω να ζήσω.

Μά ο βασιλιάς τον κράτησε κοντά του στο παλάτι και τον έκανε με γάλο και τρανό και έπειτα από λίγον καιρό τον πάντρεψε με την κόρη του.

ΚΑΡΑΛΕΗΣ

— Θα περιμένω να φύγουν, είπε από μέσα του και στο μεταξύ θα φάω, γιατί πεινάω πολύ.

Έβγαλε από το ταγάρι του το κρεμμυδάκι του και το σταχισταριό του. Η πριγκήπισσα πού δεν είχε δει ποτέ κρεμμυδί, παρά μόνο μαγειρεμένο, πλησίασε για να δει τί θα έτρωγε ο νέος. Το κρεμμυδάκι ήταν ένα πολύ καλό κρεμμυδάκι. Μόλις το έκοψε ο Κωσταντής, έστειψε νό τριή τα μάτια της πριγκήπισσας όσο μπορούσε περισσότερο. Ένα δάκρυ, δύο δάκρυα, τρία δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της στα μάγουλά της. Οί γίαιτροί ένθουσια σμένοι άρχισαν να φωνάζουν:

— Έγινε θαύμα! Η πριγκήπισσα έκλαψε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος. Άς την αφήνουμε να γελάσει και η πριγκήπισσά μας σώθεται.

— Όταν έφαγε το κρεμ-

Το παιχνίδι αυτό δεν είναι και πολύ εύκολο. Πρέπει να το μελετήσετε πρώτα και μετά να το άρχίσετε. Συνίσταται στο έξης. Ξεκινώντας από το πρώτο τετραγώνκι, επάνω άριστερά, πρέπει να περάσετε απ' όλα τα άλλα τετραγώνκια σχηματίζοντας πάντα τις δύο λέξεις: ΠΙΦ - ΠΑΦ. Θα όητε πού το παιχνίδι είναι πολύ διασκεδαστικό. Άν πάλι δεν τα καταφέρατε, πού δεν το πιστεύουμε, τότε κυττάξτε τη σελίδα πού δημοσιεύουμε τις λύσεις (σελ. 65).

Οί έξη γίαιτροί, άρχισαν να φταρνίζονται, να δύωνται, να δήχουν και να κάνουν ένα σωρό άστεία καμώματα. Στο τέλος ο Κωσταντής και η πριγκήπισσα έσκασαν στα γέλια.

— Έγινε θαύμα! η πριγκήπισσά μας γέλασε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος, άείζει μία μεγάλη περιουσία.

— Θα την έχη! είπε ο βασιλιάς.

— Δε θέλω χρημάτα, είπε ο Κωσταντής. Είμαι εύχαριστήμενος πού γιάτρεψα την πριγκήπισσα. Μόνο, αν θέλετε, δώστε μου δουλειά για να μπορέσω να ζήσω.

Μά ο βασιλιάς τον κράτησε κοντά του στο παλάτι και τον έκανε με γάλο και τρανό και έπειτα από λίγον καιρό τον πάντρεψε με την κόρη του.

ΚΑΡΑΛΕΗΣ

— Θα περιμένω να φύγουν, είπε από μέσα του και στο μεταξύ θα φάω, γιατί πεινάω πολύ.

Έβγαλε από το ταγάρι του το κρεμμυδάκι του και το σταχισταριό του. Η πριγκήπισσα πού δεν είχε δει ποτέ κρεμμυδί, παρά μόνο μαγειρεμένο, πλησίασε για να δει τί θα έτρωγε ο νέος. Το κρεμμυδάκι ήταν ένα πολύ καλό κρεμμυδάκι. Μόλις το έκοψε ο Κωσταντής, έστειψε νό τριή τα μάτια της πριγκήπισσας όσο μπορούσε περισσότερο. Ένα δάκρυ, δύο δάκρυα, τρία δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της στα μάγουλά της. Οί γίαιτροί ένθουσια σμένοι άρχισαν να φωνάζουν:

— Έγινε θαύμα! Η πριγκήπισσα έκλαψε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος. Άς την αφήνουμε να γελάσει και η πριγκήπισσά μας σώθεται.

— Όταν έφαγε το κρεμ-

Το παιχνίδι αυτό δεν είναι και πολύ εύκολο. Πρέπει να το μελετήσετε πρώτα και μετά να το άρχίσετε. Συνίσταται στο έξης. Ξεκινώντας από το πρώτο τετραγώνκι, επάνω άριστερά, πρέπει να περάσετε απ' όλα τα άλλα τετραγώνκια σχηματίζοντας πάντα τις δύο λέξεις: ΠΙΦ - ΠΑΦ. Θα όητε πού το παιχνίδι είναι πολύ διασκεδαστικό. Άν πάλι δεν τα καταφέρατε, πού δεν το πιστεύουμε, τότε κυττάξτε τη σελίδα πού δημοσιεύουμε τις λύσεις (σελ. 65).

Οί έξη γίαιτροί, άρχισαν να φταρνίζονται, να δύωνται, να δήχουν και να κάνουν ένα σωρό άστεία καμώματα. Στο τέλος ο Κωσταντής και η πριγκήπισσα έσκασαν στα γέλια.

— Έγινε θαύμα! η πριγκήπισσά μας γέλασε! Ο Κωσταντής είναι μεγάλος γίαιτρος, άείζει μία μεγάλη περιουσία.

— Θα την έχη! είπε ο βασιλιάς.

— Δε θέλω χρημάτα, είπε ο Κωσταντής. Είμαι εύχαριστήμενος πού γιάτρεψα την πριγκήπισσα. Μόνο, αν θέλετε, δώστε μου δουλειά για να μπορέσω να ζήσω.

ΠΙΦ - ΠΑΦ

Π	Ι	Φ	Π	Π	Ι	Φ	Π	Α	Φ
Π	Φ	Ι	Α	Φ	Φ	Ι	Φ	Ι	Π
Α	Φ	Π	Φ	Α	Π	Π	Π	Α	Ι
Ι	Π	Ι	Φ	Π	Α	Φ	Φ	Ι	Π
Φ	Φ	Π	Ι	Π	Α	Φ	Α	Π	Α
Π	Α	Π	Φ	Π	Α	Φ	Φ	Π	Π
Α	Φ	Π	Ι	Φ	Ι	Π	Ι	Φ	Ι
Ι	Π	Φ	Α	Π	Φ	Φ	Π	Π	Α
Φ	Π	Α	Φ	Α	Φ	Α	Ι	Π	Φ
Φ	Α	Π	Π	Π	Π	Π	Φ		
Π	Ι	Φ	Ι	Φ	Ι	Φ	Π	Α	Φ

οί είναι πιο εύγενικοί από μας. Οί Μογκάντ-γίαις, στις άκτές της Ζαμβέζης, όταν συναντώνται, δωάνε παλαμάκια. Οί γειτονές τους, οί Μπαντόνγκας, χαιρετούνται κατά πιο περίεργο τρόπο: όταν ένας άνθρωπος βλέπει να περνά ένας άνώτερός του, σταματάει, προφέρει μερικά λόγια εύγενείας και κατόπιν χτυπάει... τα πισινά του. Κι' όσο πιο άξιοσέβαστο είναι το πρόσωπο πού χαιρετάει, τόσο πιο πολύ δυνατά χτυπιέται.

Οί Νουάρρο, μία φυλή της άνατολικής Άφρικής, όταν θέλουν να χαιρετήσουν κάποιον, τον σταματάνε, του άρπάζουν το χέρι, του το γυρίζουν και άρχίζουν να του... το χτυπάνε ώσπου να κουραστούνε. Δεν σάς ερχόμαστε λοιπόν να συναντήσετε κανένα Νουάρρο γιατί ή εύγένειά τους είναι λιγάκι... άγρια.

Οί Έγκμπας, πού ζούν στη Γουινέα, έχουν ένα περίπλοκο κώδικα εύγενείας. Άλλοίωτικά χαιρετούν τον ξένο, άλλοίωτικά τον πατέρα τους, άλλοίωτικά τον άδελφό τους ή την άδελφή τους κ.λπ. Άλλοίωτικά επίσης θα χαιρετήσουν κάποιον πού εργάζεται και άλλοίωτικά κάποιον πού καθέται.

Οί Ασίρας, μία φυλή του Βελγικού Καγκό, για να έκφράσουν το σεβασμό τους προς ένα πρόσω

ΖΑΚΕΤΑ,

για άνοιξιά-
τικές ημέρες

ΥΛΙΚΑ: 650 γραμ. μαλλί Μπεμπέ σε χρώμα χρυσαφί. Βελόνες Νο 2 και 2½. 7 κουμπιά.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. πλέξετε 19π επί 18 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Φανταζιζή πλέξις = 'Ο αριθμός των πόντων σας πρέπει να είναι πολλαπλάσιον του 19. 'Επί πλέον υπολογίζετε 2π για ούγες. 1η βελόνα: 1π ούγια (πάντοτε καλή) * 1 ζετέ (βάλτε κλωστή στη βελόνα σας) 7π καλή, 1 απλό κλείσιμο (πάρτε 1π απλεκτον πλέξετε τον επόμενο καλή και περάστε τον απλεκτό πάνω από τον καλό), 2π μαζί καλή, 7π καλή, 1 ζετέ, 1π καλή. Συνεχίστε από * έως τον τελευταίο πόντο τον οποίο θα έχετε για ούγια. 2η βελόνα: 1π ούγια * 2π ανάποδη, 1 ζετέ, 6π ανάποδη, 1 ζετέ, 1π ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια, 3π βελόνα: 1π ούγια * 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 2π μαζί ανάποδη, 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 3π ανάποδη. Συνεχίστε από *, 1π ούγια. 5η βελόνα: 1π

ούγια * 4π καλή, 1 ζετέ, 3π καλή, 1 απλό κλείσιμο, 2π μαζί καλή, 3π καλή, 1 ζετέ, 5π καλή. Συνεχίστε από * 1π ούγια * 6π ανάποδη, 1 ζετέ, 2π ανάποδη, 2 φορές 2π μαζί ανάποδη, 2π ανάποδη, 1 ζετέ, 5π ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 7η βελόνα: 1π ούγια * 6π καλή, 1 ζετέ, 1π καλή. 1 απλό κλείσιμο, 2π μαζί καλή, 1π καλή, 1 ζετέ, 7π καλή. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 8η βελόνα: 1π ούγια * 8π ανάποδη, 1 ζετέ, 2 φορές 2π μαζί ανάποδη, 1 ζετέ, 7π ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 9η βελόνα: 1π ούγια * 8π καλή, 1 ζετέ, 1 απλό κλείσιμο, 1 ζετέ, 7π καλή, 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 10η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί ανάποδη, 7π ανάποδη, 1 ζετέ, 1π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 11η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί καλή, 7π καλή, 1 ζετέ, 1π καλή. 1 ζετέ, 7π καλή, 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 12η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί, 6π ανάποδη, 1 ζετέ, 3π ανάποδη, 1 ζετέ, 6π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 13η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί καλή, 5π καλή, 1 ζετέ, 5π καλή, 1 ζετέ, 5π καλή. 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 14η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί ανάποδη, 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 4π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 15η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί καλή, 3π καλή, 1 ζετέ, 9π καλή, 1 ζετέ, 3π καλή, 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 16η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί ανάποδη, 2π ανάποδη, 1 ζετέ, 11π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη, 2π ανάποδη, 1 ζετέ, 2π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 17η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί καλή, 1π καλή, 1 ζετέ, 13π καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 18η βελόνα: 1π ούγια * 2π μαζί ανάποδη, 1 ζετέ, 2π μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από * 1π ούγια. 19η βελόνα: 1 απλό κλείσιμο, κλείνοντας την ούγια με τον πρώτο πόντο, 8π καλή, 1 ζετέ, 1 απλό κλείσιμο. Συνεχίστε από *. Στο τέλος της βελόνας αντικαταστήστε το απλό κλείσιμο με 1π καλή και κοτόπιν πλέξετε τον 1π ούγια. 20η βελόνα: 1π ούγια * 1π ανάποδη, 1 ζετέ, 7π ανάποδη, 2 φορές 2π μαζί ανάποδη, 7π ανάποδη, 1 ζετέ. Συνεχίστε από *, 1π ούγια. 'Επαναλάβετε αυτές τις 20 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 90π και πλέξετε 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες και τη φανταζιζή πλέξι, προσθέτοντας στην 1η βελόνα 7π σε κανονικές αποστάσεις, πλέκοντας δηλ. τον ίδιο πόντο 2 φορές. Στην άκρη του πλεκτού προσθέστε 8π καλή, 8π από 1π (4 φορές). 'Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 41 εκατ. το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 41 εκατ. (3 φορές), 1π (4 φορές). Θά σας μείνουν 78π. Σε γενικό μήκος 55 εκατ. (όποτε θα έχετε πλέξει τη 17η βελόνα της φανταζιζή πλέξης) σχηματίστε δεξιά το πλεκτό του λαιμού κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 6π, 5π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (3 φορές) και συγχρόνως αριστερά σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 4π (11 φορές) και 5π (2 φορές). Πλέξτε το αριστερό μπροστινό αντίκτυπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 166π και

πλέξτε 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας τη φανταζιζή πλέξι. Στην 1η βελόνα προσθέστε 7π, πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 8 εκατ. από 1π (4 φορές). 'Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 41 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από: 4π, 3π, 2π (2 φορές), 1π (3 φορές). Θά σας μείνουν 153π. 'Όταν η μασχάλη έχει 5π (3 φορές), σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (10 φορές), 6π (3 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά.

ΜΑΝΙΚΙΑ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 66π και πλέξτε 8 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τη φανταζιζή πλέξι, πλέκοντας με τις χονδρότερες βελόνες. Στην 1η βελόνα προσθέστε σε κανονικές αποστάσεις 12π. Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 8η βελόνα από 1π (19 φορές). 'Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 49 εκατ. (αφού πλέξετε την 8η βελόνα της φανταζιζή πλέξης) σχηματίστε το στρουγγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές), 2π (6 φορές) * 1 φορά 2π, 1 φορά 1π * (3 φορές), 2π (6 φορές), 4π, 5π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά. Πλέξτε το άλλο μανίκι όμοιο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με ωπότο πινάκι. Ράψτε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. 'Ενώστε τα μανίκια. Σηκώστε με τις λεπτές βελόνες 105π γύρω στο ντεκολτέ και πλέξτε 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Σηκώστε 205π στην άκρη του αριστερού μπροστινού και πλέξτε 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Στην άκρη του δεξιού μπροστινού σχηματίστε 7 κουμπότρυπες σε 1,5 εκατ. από την άκρη. Στη σειρά με τις κουμπότρυπες πλέξτε κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε 14π, κλείστε 6π * πλέξτε 24π, κλείστε 6π (6 φορές), πλέξτε 5π. Στην επόμενη βελόνα, προσθέστε στις θέσεις τους 7 φορές από 6π. Κάνετε φεστόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

X. K.

«ΚΟΡΟΪΔΟ»

Μικρό λασονογραφικό σημείωμα

Πολλές φορές στις συνομιλίες μας συνηθίζουμε τη λέξη «κοροΐδο». Από πού προήλθε όμως η λέξη αυτή; Μία έκδοχή είναι η παρακάτω.

Στα κλέφτικα προεπαναστατικά και κατά την επανάσταση του 1821 σώματα, ο αρχηγός λεγόταν Καπετάνος, ο υπασπιστής του, το ανδριότερο παλληκάρι του, λεγόταν Πρωτοπαλληκάρι. 'Επειδή όμως οι περισσότεροι Καπετάνοι ήταν αγράμματοι και δεν μπορούσαν να κρατήσουν αλληλογραφία με τους άλλους αρχηγούς των Κλεφτών και των 'Αρματωλικών, είχαν κοντά τους ένα γραμματιζόμενο γι' αυτή τη δουλειά, το γραμματικό. 'Ο γραμματικός σπάνια έπαιρνε μέρος στις μάχες.

'Επίσης υπήρχε η συνήθεια οι κλέφτες να αφήνουν άπαντα τα μαλλιά τους, που τα έριχναν σε χαίτη επάνω στους ώμους και στην πλάτη τους. 'Αγνωστο όμως γιατί οι γραμματικοί κόβανε τα μαλλιά τους. 'Η εξήγηση αυτή στάθηκε αφορμή για πολλές ειρωνίες των κλεφτών που αποκαλούσαν τους γραμματικούς κουρεμένα γύδια.

Με τον καιρό το παρατσούκλι αυτό έγινε «κουροΐδο», αργότερα «κουροΐδος» και τελικά, με μία μικρή παραλλαγή «κοροΐδο».

Ο ΘΥΡΩΡΟΣ έτρεξε και άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου που είχε σταματήσει μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου και μόλις κατέβηκε ο πελάτης, του έκανε μία θαυμάσια υπόκλιση. 'Υστερα διάταξε τον γκρουά να μεταφέρει τις αποσκευές του νεοφερμένου. Στο χάλι του ξενοδοχείου στεκόταν ο διευθυντής του ξενοδοχείου που έσπευσε και αυτός να τον υποδεχτεί με το πιο ευγενικό χαμόγελο.

'Ηταν τόσο λίγο συνηθισμένοι να βλέπουν πελάτες με τόσο κομψή εμφάνιση και τόσο πολυτελείς αποσκευές! Οι ξένοι που έρχονταν να παραθερίσουν στον τόπο τους, ήταν κυρίως φτωχοί υπάλληλοι που κάνανε αιματηρές οικονομίες όλο το χρόνο για να μπορέσουν να περάσουν την άδεια τους σε μία έξοχη.

— 'Εχετε ειδοποιηθεί να σας κρατήσουμε δωμάτιο; ρώτησε ο ίδιος ο διευθυντής.

— 'Οχι, απάντησε ο ξένος. Μήπως δεν υπάρχει διαθέσιμο;

— 'Ω, μην ανησυχήτε! 'Αλλωστε και να μην υπήρχε, θα σας έδινά τον δικό μου, έσπευσε να πει ο διευθυντής.

'Ο ξένος έκανε να προχωρήσει, αλλά ο διευθυντής με πολλή λεπτότητα τον σταμάτησε:

— 'Εχετε την καλωσύνη να μου δώσετε την ταυτότητά σας για να συμπληρώσουμε το δελτίο άφιξης;

'Ο ξένος έτοιμάστηκε να βάλει το χέρι στην τσέπη, μα την ίδια στιγμή μετένοιωσε. 'Αν έβλεπαν ποιος ήταν, πως θα κρατούσε το αυστηρό ινκόγινο που επιθυμούσε να κρατήσει; 'Αν μάθαιναν πως ήταν ο διάσημος κινηματογραφικός αστέρας, ο 'Αντουάν Ροσέν, αντίο ανάπαυσι, αντίο ήσυχια. 'Ξένοι και ντόπιοι 'Αρχίζαν να κυνηγητό και δε θα τον άφηναν πια σε ηλιόρο κλαρί. Είχε βαρεθεί όλο αυτό το θόρυβο που γινόταν γύρω από το άτομό του και η μοναδική του επιθυμία ήταν να ξεκουραστεί, να ζήσει αγνώστως μεταξύ αγνώστων. Να γλυτώσει κυρίως από αυτόγραφα, επιθέσεις εκδηλώσεις θαυμασμού που στο κάτω - κάτω, δεν απευθύνονταν στο άτομό του αλλά στη φήμη του και τη δόξα του.

— Μαυ φαίνεται πως έχετε να πάω μαζί μου την ταυτότητά μου, είπε δίδων αδιάφορα.

— Δεν πειράζει, πήρε μας τουλάχιστον το δνομά σας.

— Ζάν Μαρτέν, είπε ο 'Αντουάν Ροσέν, στην τύχη.

'Ο ξενόδοχος το σημείωσε στο δελτίο του. Ξαφνικά όμως γύρισε και κτύπησε τον αγνώστο, γουρλώνοντας τα μάτια του.

— Θα σας δώσουμε στο δωμάτιο 28, μουρμούρισε.

— Δεν έπιασε το κόλπο;», είπε μέσα του ο 'Αντουάν Ροσέν ενώ ακολουθούσε νευριασμένος την καμαριέρα.

— Από τον τρόπο που τον κτύπησε ο διευθυντής, δεν του έμεινε καμιά αμφιβολία ότι τον είχε αναγνωρίσει. Τώρα, θα το μάθαινε όλη η μικρή λουτρόπολις — γιατί, φυσικά, ο ξενοδόχος θα έσπευδε να το εκμεταλλευτεί για διαφήμιση του ξενοδοχείου του — και... χαιρέε πολύπλοκη ήσυχια.

Ξαφνικά, όμως, συνέβη κάτι εντελώς απροσδόκητο. 'Η ξανθούλα καμαριέρα τον άρπαξε από το χέρι και άρχισε να ανιχνεύει τρέχοντας μία στενή ξύ-

ΜΙΑ ΑΔΟΛΗ ΑΓΑΠΗ

ΕΝΑ ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

λινή σκάλα, υποχρεώνοντάς τον να την ακολουθή.

— Πρέπει να κρυφτήτε, του ψιθύρισε γρήγορα. Σε λίγο, δλος ο κόσμος θα έχει μάθει ότι ήρθατε εδώ...

— Το σκέφτηκα κι' εγώ. Δυστυχώς, έτσι θα γίνει... Μα πώς μάθατε ποιος είμαι;

— 'Αστείευστε; είπε πειραγμένη η νεαρή καμαριέρα. Δεν είμαστε δα και στα βάθη της 'Αφρικής. Για πάρα πολύ χωριάτες μάς πήρατε.

'Ο 'Αντουάν γέλασε με το ύφος της.

— Καλά, καλά, είπε. 'Όταν θα γυρίσω στο Παρίσι, μπορεί να σας πάρω γραμματέα μου. Βλέπω ότι έχετε πολλά προσόντα.

— 'Αφήστε τ' άστεία, παρακαλώ, είπε κοφτά εκείνη.

Τον έβγαλε σε μία βεράντα και από εκεί τον ανάγκασε να σκαρφιάσει ως το παράθυρο της σοφίτας.

— Μα πού με πάς, κοπέλλα μου; ρώτησε ο 'Αντουάν.

— Στο δωμάτιό μου, του απάντησε εκείνη. Δεν πιστεύω να έρθουν κι' εκεί.

'Ο 'Αντουάν άρχισε να υποψιάζεται ότι η ξανθούλα καμαριέρα σκόπευε να τον κρατήσει αιχμάλωτο της. Και δεν είχε έρθει εδώ, σ' αυτή την ήσυχη μικρή λουτρόπολη για να δημιουργήσει περιπέτειες με τις καμαριέρες των ξενοδοχείων αλλά για να ξεκουραστεί. 'Όστόσο, η

κοπέλλα αυτή ήταν τόσο χαριτωμένη και αβρόμητη, που δεν του έρχονταν καλά να την προσβάλει και να μη δεχτεί τη φιλοξενία της.

— Μπορείτε να κοιμηθείτε στο κρεβάτι μου, του είπε. 'Εγώ θα κοιμηθώ στην αποθήκη.

— Γιατί; ρώτησε παραξενεμένος.

— 'Όποτε έκανε λάθος πιστεύοντας ότι το κορίτσι επιθυμούσε τη συντροφιά του; Για να πεισθεί, την τράβηξε κοντά του και τη φίλησε ξαφνικά στο στόμα.

'Ενα γερό χαστούκι τον έκαμε να συνέλθει άμέσως.

'Η συμπεριφορά της καμαριέρας του έκανε εντύπωση. Τι εσήμαιναν όλα αυτά; 'Επειτα, είχε ξεσυνηθεί να του άρνούνται κάτι οι γυναίκες. 'Αλλά σκέφτηκε ότι η κοπέλλα άξιζε καλύτερη μεταχείριση από μέρους του. Για να τον βοηθήσει, δεν δίσταζε να εκτεθεί στα μάτια του προϊστάμενου της. 'Αν άνακάλυπταν ότι έκρυβε έναν άντρα στο δωμάτιό της ήταν πολύ πιθανόν να τη διώξουν... 'Οχι, αυτό δεν έπρεπε να γίνει.

Σηκώθηκε και πατώντας στα νύχια, βγήκε από το δωμάτιο. Καθώς περνούσε μπροστά από την αποθήκη, είδε την πόρτα να ανοίγεται και να παρουσιάζεται η χαριτωμένη καμαριέρα.

— Πού πάτε; τον ρώτησε ανήσυχη.

— Πρέπει να φύγω, της ά-

πάντησε, με χαμηλή φωνή. 'Είναι επικίνδυνο για σας να μείνω όλη τη νύχτα κρυμμένος στο δωμάτιό σας. Σας ευχαριστώ για όλα.

'Η κοπέλλα τον κτύπησε σιωπηλά και τα μάτια της έλαμψαν παραξενά μέσα στο μισοσκόταδο.

— Γυρίστε στη σοφίτα, του είπε με παρακλητικό ύφος... Μην ανησυχήτε για μένα. Κάνετε μου τη χάρη να γυρίσετε στο δωμάτιό μου.

'Ο 'Αντουάν αναγκάστηκε να υπακούσει χωρίς κι' ο ίδιος να ξέρει γιατί.

— Με συγχωρήτε για την άπρεπη συμπεριφορά μου, ψιθύρισε. 'Ενωώ, που θέλησα να σας φιλήσω. 'Ασφαλώς θα πιστεύετε ότι είμαι ένας κοινός παλιάνθρωπος.

'Η κοπέλλα δε μίλησε.

— Πώς σας λένε; τη ρώτησε. Μαρί.

— 'Μαρί; ήταν ένα όνομα όμορφο, γλυκό, όμορφο. Τό επανέλαβε πολλές φορές μέσα του ώσπου να τον πάρει ο ύπνος.

Το πρωί, μόλις άνοιξε τα μάτια του, το πρώτο πράγμα που αντίκρισε ήταν τα γκριζογάλανα μάτια της κοπέλλας που τον κύταζαν με αγωνία.

— Τι συμβαίνει; τη ρώτησε. — 'Εγινε αυτό που φοβόμουν, ψιθύρισε εκείνη τρομαγμένη. 'Ο διευθυντής ειδοποίησε την αστυνομία και ήρθαν να σας συλλάβουν.

— Να με συλλάβουν; Για ποιο λόγο; ρώτησε ο 'Αντουάν εκπληκτός.

— Τα ξέρουν όλοι, απάντησε η κοπέλλα, ενώ δυο δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά της. Γιατί πιάσατε και είπατε στο διευθυντή ότι είσατε ο Ζάν Μαρτέν;

'Ο 'Αντουάν τὰ έχασε για μία στιγμή, αλλά άμέσως ύστερα έσκαψε στα γέλια. Τώρα που έρχονταν στο μυαλό που είχε άκούσει αυτό το όνομα. Λίγες μέρες πριν, είχε διαβάσει στις εφημερίδες για κάποιον Ζάν Μαρτέν, καταδικασμένο σε ισόβια δεσμά για ληστεία και φόνο, που είχε δραπέτευσει από τη φυλακή.

Ξαφνικά έγινε πολύ σοβαρός. — Και αφού ήξερες ότι είμαι ένας εγκληματίας, γιατί θέλησες να με σώσεις; τη ρώτησε.

— Δεν ξέρω, απάντησε η Μαρί. 'Από την πρώτη στιγμή, ένιωσα κάτι περίεργο μέσα μου... κάτι... κάτι σε μεγάλη συμπίεση. Δε με νοιάζει τί έχετε κάνει και ποιος είσατε... 'Ελνω μόνο να σας βοηθήσω.

'Ο 'Αντουάν ένιωσε να τον πλημμυρίζει μία μεγάλη συγκίνηση, ένα αίσθημα αλλόκοτο, πρωτόγνωρο. Καμιά άλλη γυναίκα δε του είχε πει αυτά τα λόγια. 'Η Μαρί ήταν ο πρώτος άνθρωπος που είχε κάνει κάτι, αληθινά γι' αυτόν τον ίδιο.

'Η κοπέλλα αυτή τον βοήθησε να ξεναγήσει την πίστι του στους ανθρώπους.

— Σ' ευχαριστώ, Μαρί, είπε με σεβασμό παίρνοντας το χέρι της μέσα στο δικό του. Σ' ευχαριστώ ολόψυχα. 'Η βοήθειά σου δεν πήγε χαμένη.

Και ενώ εκείνη τον κτύπησε με μάτια δισταλμένα από την έκπληξη της άπεκάλυψε την αλήθεια. 'Υστερα έφερε το χέρι της στα χείλη του και της ζήτησε να γίνει γυναίκα του.

'Η Μαρί είχε μείνει άφωνη από τη συγκίνήσή της.

POZE MORIE

PASSAP

Ένα μαινούργιο έφοδίο
είναι στην διάθεσιν κάθε ΓΥΝΑΙΚΑΙ

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ PASSAP

Η PASSAP (ΠΑΠΑΠ) είναι μία μικρή
άλλα, ΠΟΛΥ ΑΠΟΔΟΤΙΚΗ μηχανή
ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ προσιτή σε όλον/

τιμή βασιυή/ μηχανή/ 2950
πλέει ολατά μαλλία χειροπλε-
τιυή/σε ΑΠΕΙΡΙΑ ΣΧΕΙΟΝ

**Αναλαμβάνομεν την πλήρη Ευπαι-
ΔΕΥΣΙΝ κάθε άγοραστριάς ΔΟΡΕΑΝ**

Συμπληρώστε το παρὸν δελτίον και άποστεί-
λέτε ελ' την Εταιρίαν άποφύσεως και
ελευθεροποιήσεως PASSAP

Όσο/ Νηυή/ 21 ΑΘΗΝΑΙ

θα σας άποστείλωμε κάθε κρημενον πλη-
ροφουριαν ΔΟΡΕΑΝ

Όνομα.....
Διεύθυνσις.....

ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΑ

■ Πώς ν' αποφύγετε ώρισμα μικρά λάθη όσες ράβετε μόνες σας από πατρόν, που θα σας δημιουργήσουν μετά ελαττώματα. Τί πρέπει να προσέχετε όταν προβάρετε ένα καινούργιο φόρεμα και να υποδείξετε στη μοδίστρα σας για να τα διορθώσει αυτή.

ΠΟΛΛΕΣ γυναίκες με λίγες γνώσεις ραπτικής ράβουν από πατρόν διάφορα φορέματα, φούστες, μπλούζες, ζακέτες. Είναι μια πολύ ευχάριστη ασχολία για όσες διαθέτουν καιρό και ωφέλιμη γιατί με τη σχετική οικονομία των ραπτικών μπορούν ν' αγοράσουν ένα ακόμα φόρεμα. Έμεις άλλωστε από το παράρτημα του περιοδικού μας, δίνουμε πάντοτε κι' ένα πατρόν.

Συχνά όμως, ενώ κόψατε όλα τα κομμάτια πάνω στο πατρόν, ενώ προσέξατε πολύ στην εκτέλεση και στο ράψιμο όταν φορέσατε το φόρεμα τραβούσε τότε εδώ και πότε εκεί. Τί έγινε; Απλούστατα, σας ξεφυγαν ώρισμα λεπτομέρειες. Η πλάτη σας μπορεί νάναι πολύ στρογγυλή ή πολύ τετράγωνη, οι ώμοι σας νάναι πολύ χαμηλοί ή υψηλοί. Η ακόμη να κάνατε ώρισμα ραφές πολύ τραχηλικές, να σας ξεφυγαν τα σημάδια ή η «χάρι» που αφήσατε να ήταν πολύ λίγη ή περισσότερη απ' ό,τι έπρεπε.

Είναι και γυναίκες, που δεν έχουν διόλου ιδέα από ράψιμο. Δοκιμάζουν ένα καινούργιο φόρεμα που ράβουν και το βρίσκουν εκείνη τη στιγμή καλό. Μετά όμως δεν μπορούν να το φορέσουν. Γιατί; Γιατί η μοδίστρα τους δεν πρόσεξε κι' εκείνες δεν ήταν σε θέση να της υποδείξουν διάφορες μικρολεπτομέρειες οι οποίες μετά κατέστρεψαν το φόρεμα.

Τόσο όσες ξέρουν λίγη ραπτική, όσο κι' εκείνες που δεν έχουν ιδέα, θα ωφεληθούν από τις παρακάτω υποδείξεις που όταν τις παραμελήσει δημιουργούν τα ανεπιθύμητα «ελαττώματα».

ΑΝ ΡΑΒΕΤΕ ΜΟΝΗ ΣΑΣ ΠΡΟΣΕΞΤΕ :

Α. Να δέσετε μια κορδέλα γύρω στο λαιμό της κούκλας για να μην «πάρτε τον λαιμό» πολύ ξεχειλωτό.

Β. Βάλτε στη μέση μια γκρό - γκρέν ή μετρήστε στη δική σας μέση με μια γκρό - γκρέν για να ξέρετε πόση είναι ακριβώς.

Γ. Να βάζετε τις κορφίτσες εκεί που θα γίνουν ακριβώς οι ραφές.

Δ. Να βάλτε ένα τρύκωμα ακριβώς στη μέση του έμπρος και πίσω. (1)

ΑΣ ΕΡΘΟΥΜΕ ΣΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ :

2 'Η πλάτη σας τραβά στις μασχάλες. Πρέπει να τρυπηθεί το μανίκι έξω - έξω στη μασχάλη. 'Αν τραβά πάλι θα πη πώς κόπηκε ακριβώς στα μέτρα, χωρίς χάρι. Τότε πρέπει να μπη μια «τσόντα» αναγκαστικά για νάρθη πιο μπόλικη.

3 'Όταν ο γιακάς σας δεν στέκεται καλά στο λαιμό και «κασκει» πίσω, αυτό οφείλεται στο βαθύ «παρόσιμό» του ή γιατί η πλάτη σας είναι στρογγυλή. Διορθώνεται αν σηκωθούν λίγο οι ώμοι κι' αυτό γίνεται αν τους ξαναγαλάσετε κοντά στο λαιμό λίγο πιο μέσα. 'Επίσης αν δεν το κάνετε αυτό, μπορείτε να κάνετε δυο μικρές πένσες όπως στην εικόνα. 'Αν είναι μάλλινο το ύφασμα μπορείτε να «πιήτε» το ξεχειλωμα με καυτό σίδερο και βρεγμένο πανί.

4 Το ντεκολτέ ξεχειλώνει και δεν εφορμίζει καλά. Αυτό οφείλεται στο ότι το κορσάκι δεν ενώθηκε σωστά. 'Ανεβάστε τις ραφές των ώμων ύσπου να στρώση.

5 Οι πιέτες της φούστας ανοίγουν αντίαισθητικά όταν δεν προσέξατε να τις ενώσετε καλά στο κορσάκι. 'Αν σας παρουσιάσει αυτό το ελάττωμα, ξηλώστε τη ζώνη ή το κορσάκι που είναι ενωμένες κι' ανεβάστε λίγο την άκρη της κάθε πιέτας.

6 'Όταν μια φούστα από «φυλλαράκιο»

κρέμεται από εδώ κι' από εκεί, θα πη πώς τα φυλλαράκια αυτά δεν κόπηκαν συμμετρικά ούτε βάλατε ένα ίσιο σημάδι στη μέση του κομματιού ακριβώς. Ξηλώστε τα και ράψτε τα πάλι αφού βάλετε σωστά σημάδια. 'Αν σηκώνη πίσω, βάλετε την γκρό - γκρέν λίγο πιο κάτω στη μέση. 'Αν κρεμάη μπροστά, ανεβάστε το έμπρος.

7 Το κορσάκι είναι ίσιο κλειστό κι' όμως στη γραμμή του στήθους κάνει ένα ξεχειλωμα σε μια τσέπη. Αυτό το ελάττωμα γίνεται γιατί το στήθος είναι πολύ μικρό. Σηκώστε λίγο το κορσάκι παίρνοντας πιο μέσα τις ραφές των ώμων και τη γραμμή του λαιμού.

8 Οι πένσες του κορσάκι άδικούν το στήθος. Αυτό συμβαίνει συχνά όταν το στήθος είναι πεσμένο και η πένσα έγινε μεγαλύτερη από ό,τι έπρεπε. Μικρύνετε την κατά δυο ή τρεις πάντους, ν' αρχίσει από τη μέση και να φθάνη ως κάτω από το στήθος. Κάνετε την και λίγο πιο βαθειά.

9 Πίσω στο λαιμό σχηματίζονται ένα-δυο πιέτες. Αυτό συμβαίνει γιατί ο λαιμός δεν «πάρθηκε» καλά και ράφτηκε πολύ ψηλά ή πιθανόν νάναι η πλάτη σας πολύ ίσια. Ξηλώστε την πλάτη και «πάρτε» το λαιμό περισσότερο.

10 'Η μασχάλη έμπρος κάνει πιέτες. Αυτό παρουσιάζεται γιατί το στήθος είναι μεγάλο. Διορθώνεται αν γίνη η πιέτα των ώμων πιο βαθειά και αν γίνη κι' άλλη μια πένσα οριζόντια από τη μασχάλη προς το στήθος. Το βάθος της κάθε πένσας εξαρτάται από τον όγκο του στήθους σας.

11 Οι ίδιες σούρες όταν γίνονται στη μασχάλη πίσω μπορούν να διορθωθούν αν ολιγοστήσετε το μήκος της πλάτης λίγο από πάνω και στη μέση όπως στην εικόνα.

12 Καμμία φορά κάνει η φούστα μια οριζόντια πιέτα κάτω από τη μέση ακριβώς. 'Εάν η χάρι που δόθηκε ήταν κανονική, τότε το ελάττωμα αυτό οφείλεται στην κοιλιά. 'Ανεβάστε λίγο το έμπρος φύλλο.

13 'Όταν η φούστα κρέμεται πίσω, διορθώνεται τοποθετώντας πιο χαμηλά τη γκρό - γκρέν ανάλογα με το γούστο σας.

14 'Όταν παρουσιάζονται οριζόντιες πιέτες στα πλάγια μιας φούστας κάτω απ' τη ζώνη ακριβώς, διορθώνονται αν σηκώσουμε λίγο τα πλάγια μέρη της φούστας. Χρηάζεται επίσης κι' από μια συμπληρωματική πένσα στο κάθε πλάι. Το ελάττωμα αυτό παρουσιάζεται όταν η γυναίκα δεν έχη καλόλου περιφέρειες.

15 'Ο ποδόγυρος της φούστας ήταν πολύ ίσιος στην πρώτη πρόβα. Κι' όμως στη δεύτερη το στρίψωμα είναι τόσο ακανόνιστο, που δεν καταλαβαίνει κανείς τί έγινε. 'Απλούστατα ξεχειλώσε το ύφασμα. Τί έπρεπε να γίνη λοιπόν; 'Αφού ήταν τέτοιο το ύφασμα, η φούστα έπρεπε να κρεμασθή δυο ή τρεις μέρες πριν να γίνη το στρίψωμα για να ξεχειλώση. Το ύφασμα δεν ξεχειλώνει το ίδιο στο ίδιο και στο λοξό. Γι' αυτό αφού την τοποθετήσετε σε μια κρεμάστρα ίσια και την αφήσετε να πέση, κάνετε μετά το στρίψωμα.

16 Οι πένσες της φούστας τελειώνουν άσχημα. Θα πη πώς είναι πολύ βαθιές και το μήκος τους δεν ήταν σχετικά μεγάλο. Δεν τις «σβύσατε» στην άκρη. Γι' αυτό θα πρέπει να τις ξαναγαλάσετε πάλι ελαττώνοντας το πλάτος τους στην άκρη στο ελάχιστο. 'Επί πλέον όταν είναι μάλλινο μπορείτε να τις «πιήτε» με σίδερο.

17 Το μανίκι δεν κολλήθηκε συμμετρικά και κάνει σούρες και πιέτες ή στρίβει. Δεν το ενώσατε καλά, χωρίς ν' αντικρύσετε τα σημάδια. Πιθανόν κι' οι ώμοι να φταίνε ή το χέρι και θέλει μια άλλη εφορμωγή. Το μανίκι αυτό θέλει ξήλωμα και να δοκιμασθή με κορφίτσες ώσπου να πέση καλά, όποτε μπορείτε να το ράψετε.

Αυτά είναι λίγα από τα κυριότερα ελαττώματα που μπορεί να παρουσιάσει στην πρόβα ή και τελειωμένο ένα φόρεμα. Με λίγη προσοχή μπορεί κανείς να τ' αποφύγη.

Τὰ ἀποκρηάτικα μεζεδάκια σας

ΚΡΕΑΤΟΠΗΤΑ

Υλικά:

- 150 δράμια ζυμαρί ψωμιού
- 150 δράμια κιμάς από χοιρινό ή βοδινό κρέας
- 2) 3 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
- 2 σκελίδες σκόρδο ψιλοκομμένο
- Ελάχιστο πιπέρι
- Λίγη ρίγανη
- 75 δράμια γραβιέρα τριμμένη
- 1/2 φλυτζ. τσαγιού παρμεζάνα τριμμένη φυτίνη

Εκτέλεσις:

Παίρνετε έτοιμο ζυμαρί ψωμιού και τὸ χωρίζετε στη μέση. Τὸ ἀνοίγετε σὲ δύο δίσκους διαμέτρου 25 περίπου ἑκατοστῶν και τὸ στρώνετε σὲ δύο ρηχὰ ταψάκια βουτυρωμένα, ἢ σὲ φόρμες γιὰ τάρτες. Σωτάρετε μὲ φυτίνη τὸν κιμὰ και προσθέτετε τὸ σκόρδο, ἀλάτι και πιπέρι. Βράζετε τὸν χυμὸ τομάτας ἕως ὅτου πήξη. Ἀπλώνετε ἑπάνω στὴ ζύμη τὴν σάλτσα και ἑπάνω σ' αὐτὴ στρώνετε τὸν κιμὰ. Τὸν πασπαλίζετε μὲ ρίγανη, μὲ τὴν γραβιέρα και μὲ τὴν παρμεζάνα. Ψήνετε τὶς κρεατοπίτες σὲ δυνατό φούρνο (425 βαθ. Φαρενάιτ) ἐπὶ 20 περίπου λεπτὰ.

ΣΠΑΝΑΚΟΣΑΛΑΤΑ ΓΙΑ ΜΠΟΥΦΕ

Υλικά:

- 150 δράμια βρασμένο και ψιλοκομμένο σπανάκι
- 2 λεμόνια
- 35 δράμια τυρὸ ροκφόρ
- 1/4 φλυτζ. τσαγιού κρέμα γάλακτος ἢ κρέμα φυτική τοῦ κουτιοῦ

Εκτέλεσις:

Βράζετε και κόβετε τὸ σπανάκι. Τὸ ἀφίνετε στὸ ψυγεῖο νὰ παγώσει. Δουλεύετε μαζί τὸν χυμὸ τὸν λεμονιῶν και τὸν ροκφόρ ἕως ὅτου τὸ μίγμα γίνῃ σάν κρέμα. Προσθέτετε τὴν κρέμα γάλακτος και χτυπάτε τὸ μίγμα. Τὸ προσθέτετε στὸ σπανάκι. Σερβίρετε τὴν σπανακοσαλάτα κρύα μὲ κροκκερόκια ἢ μὲ μπατόν σαλέ.

ΓΑΡΙΔΕΣ ΜΑΡΙΝΑΤΕΣ

Υλικά:

- 1 ὀκὰ γαρίδες
- 1 κλωνάρι σέλινω
- 3 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτὰ) ἀλάτι
- 2 φλυτζάνια τσαγιού κρεμμύδια κομμένα σὲ φέτες
- 7 ἕως 8 φύλλα δάφνης
- 1 1/4 φλυτζ. τσαγιού λάδι
- 3/4 φλυτζ. τσαγιού ξύδι ἄσπρο
- 2 1/2 κουταλιές (κοφτὲς) κάρπαρη
- 1 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτὴ) ἀλάτι

Εκτέλεσις:

Σκεπάζετε τὶς γαρίδες μὲ βραστὸ νερὸ και προσθέτετε τὸ σέλινω και τὸ ἀλάτι. Τὶς ἀφίνετε νὰ σιγοβράσουν ἐπὶ 5 λεπτά. Τὶς στραγγίζετε και τὶς βυθίζετε σὲ νερὸ κρύο. Τὶς καθαρίζετε κάτω ἀπὸ τὴν δριψή. Βάζετε σὲ ἓνα ρηχὸ σκεῦος πῆλινο σειρές ἀπὸ γαρίδες, κρεμμύδι και φύλλα δάφνης.

Ἀναμιγνύετε τὸ λάδι, τὸ ξύδι, τὴν κάρπαρη και τὸ ἀλάτι. Χτυπάτε τὸ μίγμα και τὸ ρίχνετε ἑπάνω στὶς γαρίδες. Τὶς σκεπάζετε και τὶς ἀφίνετε στὸ ψυγεῖο. Διατηροῦνται ἐπὶ μιά εβδομάδα. Τὶς βγάζετε ἀπὸ τὴν μαρινάτα και τὶς βάζετε μέσα σὲ ἓνα ὀστρακο, ἔαν ἔχετε, ἢ σὲ ἓνα ὠραῖο πιάτο. Τὶς γαρνίρετε μὲ μαϊντανό.

ΓΑΡΙΔΕΣ ΤΗΓΑΝΗΤΕΣ

Υλικά:

- 1 φλυτζ. τσαγιού ἀλεύρι
- 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτὸ) ζάχαρη
- 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτὸ) ἀλάτι
- 1 αὐγὸ

- 1 φλυτζ. τσαγιού παγωμένο νερὸ
- 2 κουτ. σούπας λάδι ἢ λυωμένη φυτίνη
- 300 δράμια γαρίδες

Εκτέλεσις:

Ἀναμιγνύετε ὅλα τὰ ὑλικά ἐκτὸς ἀπὸ τὶς γαρίδες. Χτυπάτε τὸ χυλὸ καλά. Καθαρίζετε τὶς γαρίδες. Ἀφίνετε τὶς οὐρές ὀλόκληρες, τὶς στεγνώνετε και τὶς βυθίζετε στὸ χυλὸ. Τὶς ρίχνετε νὰ τηγανισθοῦν σὲ μπόλικο και καυτὸ Στερεὸλ ἕως ὅτου ξανθίνουν. Τὶς βάζετε ἑπάνω σὲ στρατσό-χαρτὸ γιὰ νὰ στεγνώσουν και τὶς σερβίρετε μὲ τέταρτα λεμονιῶν.

ΣΟΛΩΜΟΣ ΚΑΠΝΙΣΤΟΣ

Υλικά:

- Σολωμός καπνιστὸς
- Τυρὶ κρέμα
- Μαϊντανός
- Ψωμί, Βούτυρο ἢ Βιτάμ

Εκτέλεσις:

Ἀπλώνετε ἑπάνω σὲ λεπτὰ φετάκια σολωμὸ τυρὶ - κρέμα και πασπαλίζετε μὲ τὸν μαϊντανό. Τὰ τυλίγετε ρολὸ και τὰ κορφώνετε μὲ ὀδοντογλυφίδα σὲ ψωμάκια βουτυρωμένα.

ΑΥΓΑ ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ

Υλικά:

- Αὐγὰ βρασμένα
- Μαρούλι ψιλοκομμένο
- Μαγιονέζα
- Χυμὸς λεμονιῶν ἢ κρέμα
- Κάρπαρη
- Ἀντζούγιες
- Πατζάρια βρασμένα

Εκτέλεσις:

Βράζετε τ' αὐγὰ, τὰ καθαρίζετε και τὰ κόβετε στὴ μέση. Βάζετε σὲ μιά πιστέλα τὸ μαρούλι και τοποθετεῖτε ἑπάνω σ' αὐτὸ τ' αὐγὰ μὲ τὴν κομμένη ἐπιφάνεια πρὸς τὸ κάτω. Ρίχνετε ἑπάνω σ' αὐγὰ μαγιονέζα και χυμὸ λεμονιῶν ἢ κρέμα γάλακτος. Τὰ γαρνίρετε μὲ κάρπαρη και μὲ ψιλοκομμένα φιλέτια ἀντζούγιας. Γύρω ἀπὸ τὸ μαρούλι βάζετε μιά μπατονέτα πατζάρια ξυδάτα κομμένα σὲ φέτες.

ΠΑΤΖΑΡΙΑ ΕΥΔΑΤΑ

Υλικά:

- Πατζάρια
- Ξύδι και νερὸ
- Ἀλάτι, πιπέρι, πάπρικα
- Φύλλο δάφνης
- Μερικὰ γαρύφαλα

Εκτέλεσις:

Ἀφαιρεῖτε τὰ κοτσάνια και τὰ φύλλα ἀπὸ τὰ πατζάρια. Ἀφίνετε ἑπάνω στὸ πατζάρι μόνο 3 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὸ κοτσάνι του. Τὰ πλένετε καλά και τὰ μισοσκε-πάζετε μὲ βράζον νερὸ. Ἀφίνετε νὰ βρά-σουν ἕως ὅτου μαλακώσουν. Τὰ μικρὰ και τρυφερὰ πατζάρια θέλουν γιὰ νὰ βράσουν 1/2 ἕως 1 ὥρα. Τὰ μεγάλα 1 ἕως 2 ὥρες. Ὄταν μισοκρυώσουν τὰ καθαρίζετε και τὰ κόβετε σὲ φέτες. Πρὶν κρυώσουν τελεί-ως τὰ σκεπάζετε μὲ νερὸ και ξύδι σὲ ἴσα μέρη. Προσθέτετε ἀλάτι, πιπέρι ἀκοπάνι-μωρη. Προσθέτετε ἀλάτι, πιπέρι και γαρ-ύφαλα. Τ' ἀφίνετε στὸ ψυγεῖο μιά ἢ δύο ὥρες, τὰ βγάζετε ἀπὸ τὸ ξύδι και τὰ σερ-βίρετε.

Η ΛΟΥΖΑ

Ἀπὸ τὸ ψαρονέφρι τοῦ χοίρου μπορεῖτε νὰ φτιάξετε τὴν λούζα πού συνηθίζουν κυ-ρίως οἱ νοικοκυρὲς στὶς Κυκλάδες. Εἶναι μεζὲς ἐξαιρετικὸς και γίνεται ὡς ἑξῆς: Πασπαλίζετε τὸ ψαρονέφρι τοῦ χοίρου μὲ ἀλάτι, πιπέρι και γαρύφαλα. Τὸ τυλίγε-τε σὲ λίπος χοιρινὸ και τὸ πιέζετε γιὰ νὰ προάση μέσα στὸ μεγάλο ἔντερο τοῦ χοί-ρου.

ΚΟΥΖΙΝΑ

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΗΣ κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙ

Δένετε ὁμοῦς πρῶτα καλά τὴν μιά ἐ-κρη τοῦ ἑντέρου και πατάτε μέσα τὸ ψα-ρονέφρι καθὼς εἶναι τυλιγμένο μέσα στὸ πάχος, φροντίζοντας ὥστε νὰ μὴ μείνῃ μέσα ἄερας. Δένετε και τὴν ἄλλη ἐκρη τοῦ ἑντέρου και κρεμάτε τὴν λούζα σὲ σε-ρο μέρος γιὰ νὰ ξεραθῇ.

Ἡ λούζα τρώγεται ὡμὴ κομμένη σὲ λε-πτὰ φετάκια και τηγανισμένη μὲ αὐγὰ. Τὸ ἔντερο πού θὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴν λούζα καθὼς και τὰ ἔντερα γιὰ λουκά-νικα πρέπει πρῶτα πρῶτα νὰ πλυθοῦν σὲ πολλὰ νερὰ ζεστὰ και κρύα, νὰ γυρισθῇ τὸ μέσα ἔξω, νὰ τριφτοῦν μὲ ἄλατι και χυμὸ λεμονιῶν και νὰ ξεπλυθοῦν στὸ τε-λος μὲ μπόλικο κρύο νερὸ.

Ἡ ζύμη τῆς σφολιάτας

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕΛΙΔΟΣ

1 Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετράτε μὲ κανονικὸ φλυτζάνι τσαγιού και τὸ ξανακοσκινίζετε. Τὸ βάζετε ἑπάνω σὲ σακίδι ἢ σὲ μάρμαρο, ἀνοίγετε στὸ κέντρο ἓνα λακκάκι και ρίχνετε μέσα τὸ ἄλατι και τὸ μισὸ νερὸ. Τὸ ἀνακα-τεύετε μὲ ξύλινο κουτάλι.

2 Ρίχνετε τὸ ὑπόλοιπο νερὸ, ἢ τόσον ὅσο χρειάζεται γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ ζύμη τὴν ἴδια πικνότητα μὲ τὸ βούτυρο ἢ τὴν μαργαρίνη. Τὴν ζυμώνετε ἑλαφρά.

3 Μαζεύετε τὴν ζύμη σὲ μιά μπάλα και τὴν ἀφίνετε ἐπὶ 10 λεπτά γιὰ νὰ καστῇ τὴν ἐλαστικότητά της.

4 Ἀνοίγετε τὴν ζύμη μὲ τὴν παλάμη σας σὲ σχῆμα δίσκου. Πρέπει νὰ ἔχῃ πᾶχος 1 1/2 ἑκατοστὰ.

5 Ζυμώνετε μὲ τὰ χέρια σας τὴν μαρ-γαρίνη γιὰ νὰ μαλακώσῃ. Ἄν χρησι-μοποιήσετε βούτυρο φρέσκο, πρέπει νὰ εἶναι καλῆς ποιότητος, στερεὸ ὅχι ὀκνηρὸ. Στὸ κέντρο τῆς ζύμης βά-ζετε τὴν μαργαρίνη ἢ τὸ βούτυρο, σφου-ζετε τὸ χωρίστε σὲ μικρὰ κομματάκια.

6 Ὑγραίνετε τὶς ἄκρες τῆς ζύμης και τὶς μαζεύετε στὸ κέντρο, ἑπάνω ἀπὸ τὸ βούτυρο. Αὐτὸ πρέπει νὰ κλειστῇ καλά μέσα στὴ ζύμη.

7 Πασπαλίζετε στὴν ἐπιφάνεια λίγὸ ἀλεύρι, ἀλευρώνετε τὸν πλάστη και ἀρ-χιζετε τὸ ἀνοίγμα τῆς ζύμης πιέζοντας τὸν πλάστη πολὺ ἑλαφρά.

8 Ἐξοικολουθεῖτε τὸ ἀνοίγμα τῆς ζύ-μης, προσέχοντας ὥστε νὰ μὴ ἀνοίγῃ καὶ βγῇ τὸ βούτυρο. Αὐτὸ πρέπει νὰ μὲν κλεισμένο πάντα μέσα στὴ ζύμη.

9 Ὄταν ἡ ζύμη ἀνοικτῇ σὲ φύλλο ὀρ-θογώνιο, πᾶχος ἑνὸς περίπου ἑκατο-στοῦ, τὴ διπλώνετε στὰ τρία και τὴ γυρίζετε ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα. Ἀλευρώνετε ἑλαφρὰ τὸ σακίδι. Ἡ ζύ-μη πρέπει νὰ γλυστράει και ὀχι νὰ κα-λὰ ἑπάνω. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος γύρος.

10 Τὴν ἀνοίγετε ξανά σὲ φύλλο ὀρ-θογώνιο και τὴ διπλώνετε στὰ τρία. Αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος γύρος. Τὴν πα-ζετε και ἀφίνετε νὰ μείνῃ 20 λεπτά.

11 Ἀνοίγετε και διπλώνετε τὴν ζύ-μην ἀκόμη φορές κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Τὴν ἀφίνετε σὲ δροσερὸ μέρος 20 λεπτά.

12 Δίνετε στὴ ζύμη δύο ἀκόμη γύ-ρους, ἔξη ἐν ὅλῳ, τὴν ἀφίνετε νὰ μεί-νῃ σὲ δροσερὸ μέρος ἢ στὸ ψυγεῖο ἐπὶ 20 λεπτά και κατόπιν τὴν ἀνοίγετε καὶ τὴν χρησιμοποιεῖτε γιὰ κρεπὶ - φέιγας γιὰ ἄλλα διάφορα παρασκευάσματα.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΖΥΜΗ ΣΦΟΛΙΑΤΑΣ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΛΥΚΑ

■ Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ σφολιάτα, θέλει: Ἀλεύρι ἐκλεκτῆς ποιότη-τος πολὺ σκληρὸ. Κατάλληλο εἶναι τὸ ἀλεύρι Ἀμερικῆς πού πωλεῖται συσκευασμένο σὲ ἄσπρες σακκούλες. Βούτυρο ἀνά-λατο ἢ μαργαρίνη εἰδική. Πρέπει νὰ προσέξετε ἐπίσης νὰ εἶναι

ἡ ζύμη κρύα και ὁ φούρνος δυνατός. Θὰ χρησιμοποιήσετε τὰ ἑξῆς ὑλικά: 4 φλυτζ. τσαγιού (140 δράμια) ἀλεύρι Ἀμερικῆς σκληρὸ • 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού (105 δράμια) βούτυρο φρέσκο ἢ μαργαρίνη • 12 κουτ. σούπας νερὸ • 1/2 κουτ. τσαγιού ἄλατι

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»: ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΖΥΜΗ ΣΦΟΛΙΑΤΑΣ

57

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΘΛΗΤΡΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΥΓΟΝΗ ΜΗΤΕΡΑ!

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

■ ΥΓΕΙΑ, ΖΩΝΤΑΝΙΑ, ΧΑΡΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑ! Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ!

ΟΙ κινηματογραφικές στήλες των αθηναϊκών εφημερίδων, φιλοξένησαν προ ημερών ένα ενδιαφέρον ενσταντανέ: Κάπου, σ' ένα προάστιο της Ρώμης, στον κήπο της βίλλας της, το ινδαλμα εκατομμυρίων φίλων της θάλασσας ή γοητευτική Ιταλίδα σ' ένα τουρ του κινηματογράφου Λολομπριτζίντα έκτελούσε ειδικές γυμναστικές ασκήσεις που θα διευκολύνουν τον επίκειμένο τοκετό της. Οι ασκήσεις αυτές γίνονταν σύμφωνα με τις οδηγίες του συζύγου της του γιατρού Μίλκο Σκόφιντς, που εικονιζόταν πλάι της βοηθώντας τη διάσημη δεντέτα στην προσπάθειά της.

Μία ακόμη έκκεντρίκότητα

της «Λολό», θα σκέφθηκαν πολλοί θαυμαστές της, ενώ οι περισσότερες ενδιαφερόμενες θα αναστήθηκαν ασφαλώς αν πράγματι η σωματική άσκηση διευκόλυνε τον τοκετό μιας μέλλουσας μητέρας και γιατί.

ΟΜΙΛΕΙ Ο Κ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Εμείς θα εύρυνουμε το ερώτημα που παρουσιάζει αληθινά ενδιαφέρον:

— Εκτός από την δημιουργία καλλιγραμμού και πλαστικού σώματος, με αρμονική συμμετρία και δύναμη, η κίνηση και γενικότερα τα σπόρ, ωφελούν τη γυναίκα στο ζήτημα της μητρότητας της; Το κολλήμι, ο κλασικός αθλητισμός, το δόλεϋ, το μπάσκετ, το τένις. Και αν ναι, ποιά είναι η προσφορά τους; Η απάντησις του ειδικού είναι κατηγορηματική:

— Καί βέβαια ωφελούν τα σπόρ στη μητρότητα, κατά τρόπο μάλιστα ανασφιστήριο και αποδεδειγμένο.

Ομιλεί ο κ. Γρηγόρης Λαμπράκης. Είναι εύρυστα γνώστη ή προσωπικότητά του. Στον αθλητικό κόσμο, ως παλαίμαχος πρωταθλητής της Ελλάδος στο μήκος, η επίδοσής του 7 μ. 37, στο άγνισμα αυτό, φιγουράρει από το 1938 στον πίνακα των πανελληνίων ρεκόρ. Στην άθλητική κοινωνία πάλι, ως διαπρεπής γυναικολόγος, μακροχρόνιος και χειρουργός, ύψηλτης του Πανεπιστημίου.

Νομίζουμε πως ίσως δεν υπήρχε πιο αρμόδιο πρόσωπο για να λύση την απορία πολλών αναγνώστριάς μας στο θέμα αυτό με την απόλυτα υπεύθυνη γνώμη του — γυναικίου πρωταθλητού και σημερινού εκλεκτού γιατρού γυναικολόγου.

ΤΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ

Τού ζητούμε να μάς εκθέσει τις απόψεις του.

— Δεν θα σάς κουράσω με δυσνόητες επιστημονικές θεωρίες, μάς λέει ο κ. Λαμπράκης. Το θέμα είναι πολύ απλό. Η κίνηση και μόνον, ή απλή κίνησης προβάλλει μία κοπέλλα, μία γυναίκα σε πλεονεκτικότερη θέση από απόψεως αναπτύξεως και γονιμότητος, εν σχέσει με μία άλλη που μένει

ώρες δολόκληρες καθισμένη σ' ένα γραφείο, ή ξαπλωμένη να χελικά διαβάζοντας ένα βιβλίο.

— Τί ακριβώς επιτυγχάνεται με τα σπόρ, κ. ύψηλτης;

— Μία κοπέλλα που κάνει αθλητισμό, τονώνει συστηματικά το μυϊκό της σύστημα. Η κυκλοφορία του αίματος και η λειτουργία της ωθήκης είναι ιδανική και άριστη ή οξυγόνωση των ιστών.

— Η νευρική αυτή, ως την πούμε διέγερσις που προκαλείται από την κίνηση έχει καιμιά επίδρασις στο γεννητικό σύστημα;

— Ακριβώς. Η ανώδυνη αυτή διέγερσις ζωογονεί το γεννητικό σύστημα.

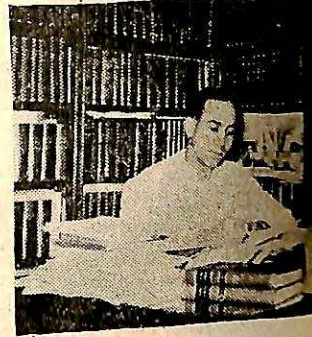
ΑΝΩΔΥΝΟΣ ΤΟΚΕΤΟΣ

— Το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε μία κοπέλλα με στατική άπασχόλησι και περιορισμένη κίνηση;

— Όχι, ασφαλώς. Οι περισσότερες περιπτώσεις στειρότητας που αντιμετώπιζουμε καθημερινά εμείς οι γυναικολόγοι, παρουσιάζονται σε κοπέλλες, που «μουχλιάζουν» στην ακινησία.

— Τί, ακριβώς, παθαίνουν οι κοπέλλες αυτές;

Ο ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ: ΠΗΓΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΜΙΛΕΙ ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΥΨΗΛΗΤΗΣ: Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΓΡΗΓ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

— Η διαρκής άκνησις δημιουργεί ένα μαρσμό, τρέπντιν, των γεννητικών οργάνων αν δε οι νέες αυτές έμειναν μακριά από τιν κίνηση από μικρή ηλικία παρουσιάζουν σχετική ατροφία, μπορεί να πη κανείς του γεννητικού συστήματος.

— Καί η συμβολή των σωματικών ασκήσεων στον τοκετό;

— Οι ρυθμικές ή αρρυθμικές

ΠΑΛΑΙΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΗΤΕΡΑ: Η ΔΟΜΝΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΗ - ΛΑΝΙΤΗ

κινήσεις στα σπόρ, γυμνάζουν τους μύς όλου του σώματος της γυναίκας. Η Ισχυροποίηση των μυών της κοιλιακής χώρας είναι εκείνο ακριβώς, που συμβάλλει θετικά για έναν ανώδυνο και γρήγορο τοκετό.

ΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΕΣ

Στο σημείο αυτό ο διεκεκριμένος γυναικολόγος ανοίγει μία παρένθεσι στη συζήτησή μας

ΜΙΑ ΕΠΙΜΟΝΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΙΔΑΝΙΚΑ: ΤΟ ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ!

για να μάς φέρη ως παράδειγμα τις κοπέλλες της επαρχίας.

— Ός επί το πλείστον, παρατηρεί, η Έλληνίδα επαρχιώτισσα κάνει σπόρ χωρίς να το φαντάζεται. Σε όλες σχεδόν τις γεωργικές περιοχές μας, αλλά και στις όρεινες, εφημεροβραδυάζονται στα χωράφια, πλάι στους άν. ιες. Οργάνουν, σπέρνουν, θερίζουν. Αλλά οι δουλειές στο σπίτι είναι και αυτές επίπονες. Κουβαλούν νερό στην πλάτη από 400 και 500 μέτρα, κόβουν ξύλα, χτυπούν τα ρούχα να τὰ λευκάνουν στο ποτάμι. Δεν μένει ούτε μία στιγμή να ήσυχάση.

— Δηλαδή, κάνουν, χωρίς να το θέλουν φυσικό αθλητισμό!

— Που εκτός από την σωματική ευεξία, αναπτύσσει και την γονιμότητά τους. Είναι πολύ σπάνιο σ' ένα χωριό να παρουσιαστούν μία ή δυο γυναίκες στειρές. Η φύσις βραδέυει το μόχθο τους, προσφέροντας σ' αυτές αναμεισθήτη μητρότητα. Ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά που ποθεί μία γυναίκα. Καί μην ξεχνάτε, πως ο τοκετός είναι πιο γρήγορος και πιο εύκολος, σε γενικό κανόνα, για τη γυναίκα της επαρχίας.

ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

— Μήπως, κ. Λαμπράκη,

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ ΕΝΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΛΟΝΗΣ; ΟΧΙ! ΕΙΝΑΙ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΕΣ ΠΟΥ ΣΦΥΡΗΛΑΤΗΣΑΝ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

θυμάστε καιμιά περίπτωση αθλήτριας που να παρουσιάσε περίπτωση στειρότητας; — Όχι. Έχω υπ

ΣΤΟΧΟΣ: Η ΜΠΑΛΑ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΠΩΛ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ; ΩΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΗ, ΧΑΡΙΣ, ΠΑΛΜΟΣ, ΑΡΜΟΝΙΑ!

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΣΗ Ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ;

ΑΠΟ ΤΙ ΕΠΑΣΧΑΝ Ο ΣΑΣΑ ΓΚΙΤΡΥ, Ο ΖΟΥΛΙΕΝ ΝΤΙΒΙΝΙΕ, Ο ΜΑΡΣΕΛ ΠΑΝΙΟΛ, Ο ΡΟΛΑΝ ΝΤΟΡΖΟΛΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΓΑΛΛΟΙ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΚΑΝ ΟΜΩΣ ΤΕΛΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ «ΒΕΛΟΝΕΣ»!

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΔΡ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΗΝ εποχή των αντιβιοτικών, λοιπόν, και της τεχνητής καρδιάς, στην εποχή του τεχνητού νεφρού και των τόσο λεπτών εγχειρήσεων του εγκεφάλου, είναι αλήθεια σοβαρό να σκέφτεται καείς το «βελονισμό», την πανάρχαια αυτή κινέζικη θεραπευτική μέθοδο των βελόνων και να την λογαριάζει άκαμψη ως τώρα, σαν κά-

τι το αποτελεσματικό και έμπιστημονικά παραδεκτό;

Κατά τη γνώμη μου ναι, ανεπιφύλακτα ναι. Άρκει να βάλει κανείς άκριβως τα πράγματα στη θέση τους, άρκει να παίρνει και από τη μέθοδο αυτή άκριβως ό,τι η σημερινή έμπιστημονική γνώση κάνει παραδεκτό αποφεύγοντας τις υπερβολές και τη γενικευσι. Και ο βελονισμός, όπως θα δούμε όχι μόνο στο σημερινό άρθρο, αλλά και τις άλλες μιά - δυ φορές που θα επανέλθουμε αργότερα, έχει πολλά στοιχεία θετικά που μπορούν να άντέξουν στον πιο αυστηρό έλεγχο της έπιστήμης και είναι μία μέθοδος που μπορεί να σταθεί «βοηθητική» δίπλα στις πιο σύγχρονες και πολύπλοκες θεραπευτικές μεθόδους. Δεν είναι βέβαια μία «πανάκεια», που μπορεί να χρησιμοποιηθεί παντού και πολύ περισσότερο δεν είναι ένα «θαύμα» ή ένα «μυστήριο». Δεν μπορεί με κανένα τρόπο να χρησιμοποιηθεί σά μέσο θεραπείας στις αρρώστειες που οφείλονται σε μικρόβια ή στον καρκίνο. Μπορεί όμως άριστα να χρησιμοποιηθεί και με καλά αποτελέσματα στους πόνους και σε διάφορες λειτουργικές ή οργανικές εκδηλώσεις που η αίτια τους έχει κάποια σχέση με το νευρικό σύστημα, κεντρικό, περιφερικό και νευροφυτικό...

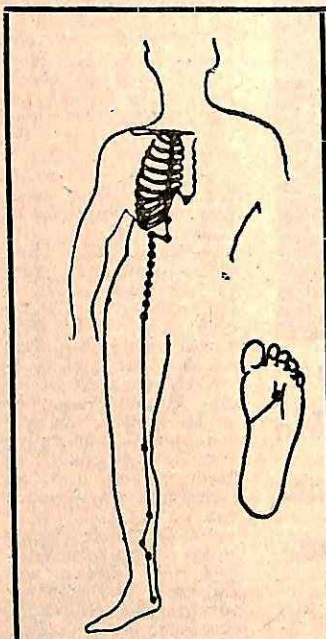
«Ας δούμε όμως λίγα ακόμη πράγματα σχετικά με τις «βασίς» αυτής της θεωρίας και θεραπευτικής.

«ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΙ»: ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Η ΖΩΪΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Είδαμε στο προηγούμενο φύλλο ότι η ζωϊκή ενέργεια απατθείται από δύο στοιχεία: το άρσενικό (YANG) και το θηλυκό (INN). Η ενέργεια αυτή κυκλοφορεί μέσα στον οργανισμό όχι ακατάστατα και σκόρπια, αλλά από ώρισμένους δρόμους λεπτομερειακά καθωρισμένους, οι οποίοι λέγονται KINGS από τους Κινέζους και μεσημβρινοί από τους δυτικούς. Οι μεσημβρινοί αυτοί είναι 12 τον αριθμό και καθένας απ' αυτούς αντιστοιχεί σε μία οργανική λειτουργία. Ανάλογα με το όργανο που αφορά ο κάθε μεσημβρινός θα είναι και αυτός YANG ή INN.

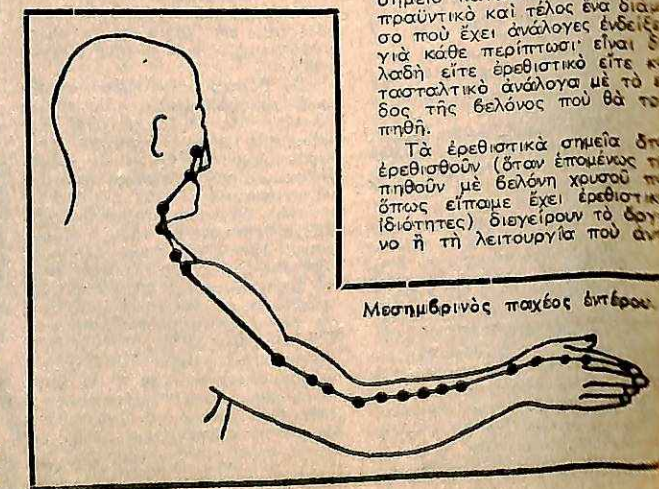
Η ζωϊκή ενέργεια κυκλοφορεί (όπως δείχνει το σχέδιο του περασμένου φύλλου) από δύο όργανα YANG σε δυο όργανα INN.

Βέβαια αυτά καθώς και άλλες μικρές λεπτομέρειες, πάνω σ' αυτά, είναι πράγματα υπερδεμένα και κάπως ακατανόητα. Δεν πειράζει. Το σπουδαίο είναι να ξέρετε ότι κάθε ένας τέτοιος μεσημβρινός, που αντιπροσωπεύει και μία καθωρισμένη λειτουργία, έχει μία καθω-

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΦΡΟΥ: Πείρα χιλιάδων χρόνων απαιτήθηκε και παρατηρητικότητα χιλιάδων σφόν, για να έπιστημανθούν τα στίγματα αυτά. Δεν είναι μία τυχαία και αυθαίρετη τοποθέτηση. Κάθε ένα σημάδι αντιστοιχεί και σε κάποια λειτουργία ή όργανο, ή σε κάποια διαταραχή.

ρισμένη πορεία επάνω στο δέρμα του ανθρώπου, που απεικονίζεται σε ανάλογους πίνακες. Δες τε π.χ. τα σχήματα (1) και (2) και διαβάστε τις εξηγήσεις τους. Επίσης και το σχ. (3). Προσθέτω τα εξής: Όλα τα σημεία του δέρματος κάθε μιάς από τις γραμμές αυτές, αντιστοιχούν κατά κάποιο τρόπο στο όργανο ή τη λει-

Μεσημβρινός παχέος έντερου

τουργία την οποία άφορούν, και ένας έρεθισμός τους π.χ. θα έχη κάποιο αντίκτυπο στο ανάλογο όργανο ή τη λειτουργία. (Δες τε όμοφωνα: Η σύγχρονη φυσιολογία ξέρει και δέχεται τα δερμο - σπλάχνικά άντανακλαστικά. Το δέσιμο δηλαδή του κάθε σπλάχνου με διάφορα σημεία του δέρματος άκριβως γιατί το νεύρα κάθε σπλάχνου έχει και έναν κλάδο δερματικό που πάει στο δέρμα). Από όλα όμως αυτά τα σημεία είναι μερικά που έχουν την περισσότερη σημασία, άκριβως γιατί είναι εκείνα που συνδέονται στενότερα με το όργανο που αντιπροσωπεύει ο κάθε μεσημβρινός.

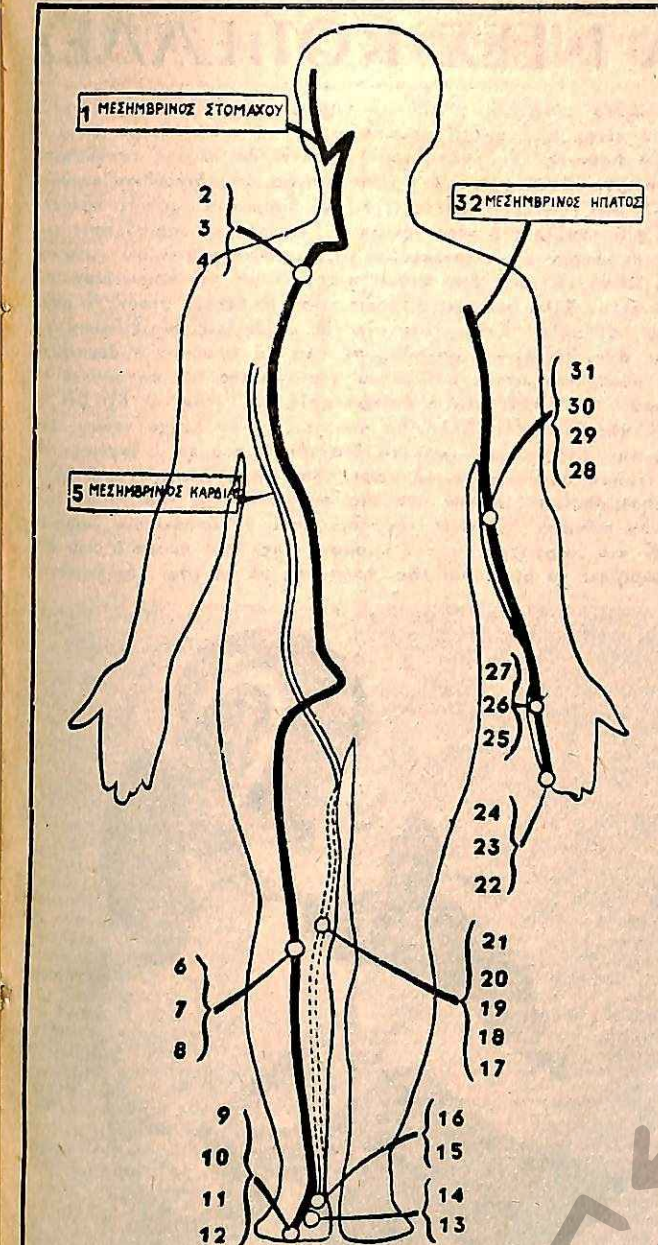
ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΑ ΣΗΜΕΙΑ

Και φθάσαμε έτσι στο λεπτό σημείο της θεωρίας των «βελόνων». Για προσέξτε το να δέτε πόσο τέλεια είναι ρυθμισμένη αυτή η θεωρία.

Κάθε λοιπόν μεσημβρινός (12 είπαμε είναι όλοι - όλοι και αντιστοιχούν ο καθένας σε 12 όργανα ή λειτουργίες: 1) Καρδιά, 2) λεπτό έντερο, 3) νεφροί, 4) ούροδόχος κύστος νεφροί, 5) σφουαλικός, 6) θερμότητα, 7) χοληδόχος κύστη, 8) σπλήν, 9) πνεύμονες, 10) παχύ έντερο, 11) στομάχι, 12) σπλήν, 13) σπλήν, 14) σπλήν, 15) σπλήν, 16) σπλήν, 17) σπλήν, 18) σπλήν, 19) σπλήν, 20) σπλήν, 21) σπλήν, 22) σπλήν, 23) σπλήν, 24) σπλήν, 25) σπλήν, 26) σπλήν, 27) σπλήν, 28) σπλήν, 29) σπλήν, 30) σπλήν, 31) σπλήν, 32) σπλήν.

Οι Κινέζοι δέχονται και σ' μειώνουν 800 τέτοια σημεία για όλους τους μεσημβρινούς, δηλαδή 70 περίπου για τον καθέναν μεσημβρινό. Άνάμεσα σ' αυτά τρία μόνο (3) για το καθέναν έχουν την περισσότερη σημασία για τη θεραπευτική και χρησιμοποιούνται στην πρακτική του «βελονισμού». Πρώτα απ' όλα ένα σημείο έρεθιστικό ή τονωτικό, ύστερα ένα σημείο κατασταλτικό ή καταπραυντικό και τέλος ένα διασπαστικό που έχει ανάλογες ένδειξεις για κάθε περίπτωση. Για κάθε περίπτωση είτε έρεθιστικό είτε κατασταλτικό ανάλογα με το δόσ της βελόνος που θα το πηδή.

Τα έρεθιστικά σημεία όταν έρεθισθούν (όταν έπομένως πηθούν με βελόνη χρυσού ή χρυσή) όπως είπαμε έχει έρεθιστικό (ιδιότητες) διεγείρουν το όργανο ή τη λειτουργία που αν-

■ Έδώ σημειώνονται 3 μεσημβρινοί με τα σημεία εκείνα στα οποία βυθίζονται οι βελόνες για τη θεραπεία των νόσων που σημειώνονται.

1 - ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

2 = Βραδεία πέψις. 3 = Ίλιγγος. 4 = Γαστραλγίες. 6 = Άγχος. 7 = Ευσυκινησία. 8 = Άδεσδιότης. 9 = Γαστρικός φόρτος. 10 = Γαστρική άχυλία. 11 = Έμετοι. 12 = Δυσπεψία.

5 - ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

13 = Χολώδεις έμετοι. 14 = Συμφορήσις ήπατος. 15 = Κράμπες. 16 = Συσπάσεις. 17 = Ίλιγγοι. 18 = Διάρροιες. 19 = Δυσκοιλιότης 20-21 = Ήπατική ανεπάρκεια.

32 - ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

25 = Ύπερτασις. 26 = Ταχυκαρδία. 27 = Παλμοί. 28-29 = Συγκοπτικές καταστάσεις. 30 = Μελαγχολία. 31 = Νευρική ύπτονία.

στοιχεί αντίθετα όταν κεντηθούν με βελόνη άργυρου ελαττώνουν τη διεγερσι του οργάνου.

Τα κατασταλτικά σημεία όταν κεντηθούν με βελόνη άργυρου καταστέλλουν, καταπραύ-

νουν τη λειτουργία ή το ανάλογο όργανο. Αντίθετα όταν κεντηθούν με χρυσή βελόνη φέρνουν το αντίθετο αποτέλεσμα.

Τα διάμεσα σημεία έρεθίζουν με τις χρυσές και κατα-

στέλλονται με τις άργυρες βελόνες.

Έτσι π.χ. το έρεθιστικό σημείο του μεσημβρινού της καρδιάς είναι στην άκρη του άριστου μικρού δαχτύλου, το έρεθιστικό σημείο του μεσημβρινού της κύστεως στο μικρό δαχτύλο του ποδιού κ.λ.π.

Βέβαια, με τις άπλες αυτές ένδειξεις, έρεθισμός - καταστολή, δεν εξασπλείται το περιεχόμενο του βελονισμού, γιατί στις άπλες αυτές έννοιες έπεμβαίνουν και άλλες πιο πολύπλοκες, άποτέλεσμα της πείρας 5.000 χρόνων των Κινέζων γιατρών. Όμως τις άπλες μόνο αυτές έννοιες σάς αναφέρω για να δέτε άπλά που στηρίζεται η μέθοδος.

ΠΟΙΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ Ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ;

Οι πόνοι είναι ένα ουσιαστικό πεδίο έφαρμογής και καλών άποτελεσμάτων του βελονισμού. Ο βελονισμός είναι για τους πόνους μία θεραπευτική μέθοδος «έκλογής». Είναι κάτι που έπιτυγχάνει εκεί που άπέτυχαν όλες οι άλλες προσπάθειες. Είναι παγκόσμια γνώση ή έπιτυχία του βελονισμού στη θεραπεία των πόνων που ακολουθούν τους άκρωτηριασμούς. Κάθε είδους πόνοι (ισχυάδες, όσφυαλγίες, νευραλγίες, λουμπάκο, ήμικρανίες, χρόνιοι ρευματικοί πόνοι κλπ.) άνακουφίζονται ή και περνούν τελείως με το βελονισμό.

Οι νευροψυχικές διαταραχές έπίσης, όπως το άγχος, η άβουλία, η νευρασθένεια, οι πνευματικές καθυστερήσεις κ.λ.π. έπηρεάζονται πολύ καλά με το βελονισμό.

Οι λειτουργικές διαταραχές όμως, οι διαταραχές δηλαδή έκείνες που οφείλονται στην κακή λειτουργία των διαφόρων οργάνων άποτελούν τον κυριότερο τομέα των άσθενειών στις οποίες έφαρμόζεται και έχει πολλές φορές άριστα άποτελέσματα, ο βελονισμός.

Ο πάρα κάτω συνοπτικός πίνακας δίνει μία ιδέα για τις άρρώστειες αυτές, ανάλογα με τον μεσημβρινό στον οποίο ύπάζεται ή κάθε μία.

1 Μεσημβρινός της καρδιάς:

Παλμύς, καρδιακή κόπωση, ύπερτροφία της καρδιάς, συγκοπτικές καταστάσεις, νευρική κατάπνυσις κ.λ.π.

2 Μεσημβρινός του λεπτού έντερου:

Δυσκοιλιότης, έντερική απόφραξις, έπικίνδυνοι έντερικοί κωλικοί, νευρασθένεια κ.λ.π.

3 Μεσημβρινός των νεφρών:

Άνοουρία, έπινεφριδική ανεπάρκεια, ύπερπίεσις, όξεία νεφρίτις, άτύπιες, κυρτικές συσπάσεις (κράμπες) κ.λ.π.

4 Μεσημβρινός της κύστεως:

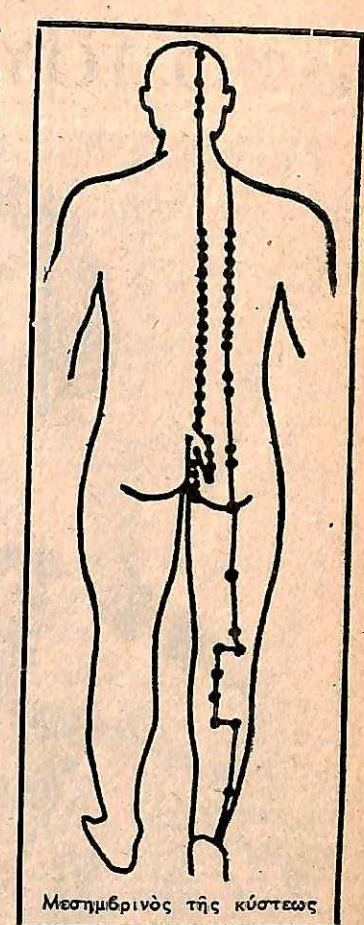
Άκρατεία ούρων, δυσουρία, κυστίτις, λευκοματουρία, άναμία κ.λ.π.

5 Μεσημβρινός της σφουαλικής κύστεως:

Άσθμα, πόνος στηθάγχης, καρδιακός ρευματισμός.

6 Μεσημβρινός της σφουαλικής τριάδος:

Στηθάγχη, άναφροδισία, ψυχρότης, σφουαλική έξασθένεια, άνικανότης, βήχας, βρογχικό άσθμα, αρθριτισμός, ρευματισμός του ώ-

Μεσημβρινός της κύστεως

μου και της ράχεως, ρινίτις κ.λ.π.

7 Μεσημβρινός της χοληδόχου κύστεως:

Ήπατικός κωλικός, άδυναμία αρθρώσεων κλπ.

8 Μεσημβρινός του σπληνός:

Ίλιγγοι από αίτια το σπλήν, χολώδεις έμετοι, κράμπες, συσπάσεις κ.λ.π.

9 Μεσημβρινός των πνευμόνων:

Έμφυσμα, βρογχικό άσθμα, γαστροκήλη, βρογχίτις, πνευμονική πύκνωση, λαρυγγίτις κ.λ.π.

10 Μεσημβρινός του παχέος έντερου:

Βαρειές διάρροιες, νευραλγίες των δοντιών κ.λ.π.

11 Μεσημβρινός του στομάχου:

Δυσπεψία, γαστραλγίες, έλκη, ύπερχλωρυδριες κ.λ.π.

12 Μεσημβρινός του σπλήνός - παγκρέατος:

Έμετοι, πνευματική κόπωση, κίρσοι και αιμορροΐδες, έσωτερικές αιμορραγίες, διαταραχές της έμμηνορρυσίας.

Αυτός βέβαια είναι ένας συνοπτικός πίνακας. Για μία πιο λεπτομερή κατανόηση σχετικά με τις άρρώστειες που μπορούν να θεραπευθούν με το βελονισμό, για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η θεραπεία αυτή και για μερικά άλλα πολύ ενδιαφέροντα θα χρειαζότανε και ένα άλλο άκάμα άρθρο. Θά επανέλθω λοιπόν αργότερα και πάλι, γιατί το θέμα έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον.

Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

A black and white fashion illustration of a woman in a 1950s-style dress. The dress is short, sleeveless, and features a fitted bodice with a large, dark, floral or bow-like detail at the waist. The skirt is full and pleated, ending in a ruffled hem. She is wearing high heels and has her hair styled in a classic 1950s fashion. The background is plain.

A black and white photograph of a woman in a dark, sleeveless dress with a light-colored, horizontally striped bodice. She is shown from the waist up, turned slightly to her right, looking over her shoulder. Her hair is dark and styled in an updo with a headband. The background is a plain, light-colored wall.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μιά τουαλέτα από μουσελίνα σε χρώμα τουρκουάζ. Ή μέση σφίγγει μ' ένα τσιρο φαρδύ κομμάτι κι' ανεβαίνει ψηλά. Το κοράκι είναι ντραπέ με μύτερο ντεκολτέ κι' οι πολλές πτυχές του πέφτουν στους ώμους. Στολίζεται μ' ένα τεράστιο μπουκέτο λουλούδια. Ή φούστα είναι όλο σούρες κι' δείχνει τ'ό νεο μήκος, είναι δε διπλή. Πιο κοντή πάνω σε μακρύτερη. **ΔΕΞΙΑ:** Πάνω σε λεπτή μουσελίνα γαζώνονται αιμέρτες πη-δισες θαλαυθίν κορδέλα που αρχίζει από φαρδιά κι' στενεύει διαρκώς προς τὰ πάνω. 'Απ' αυτήν είναι φτιαγμένη όλη ή

ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ

Ἐκ πρώτης ὄψεως θ' ἀπαντή-
 κανεῖς τρία τοιγάρ καὶ θά

Ὁ καλύτερο Δῶρο!
Χειρὶν-Ζαχαρηλατικὴν
Χρῦσας Παραδεισιν
Δεχ. 25

ΜΙΛΟΥΝΤ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
6 ΜΑΡΤΙΟΥ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΓΕΝΝΗΘΗ-
ΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Δεν γίνεται αυτό που περιμένατε γιατί στο μεταξύ έμεσολάησαν καινούργιες συνθήκες, τις οποίες πιθανόν να μη αντιληφθήκατε. Πρέπει ωστόσο, να αλλάξετε τακτική στα αισθηματικά ζητήματα γιατί είναι πιθανόν να εμφανισθή νέα ευκαιρία.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Βρίσκετε κατανόηση και πολλά ζητήματα ξεδιαλώνονται. Κάτι ωστόσο μένει ακόμα σκοτεινό, που θα θέλατε πολύ να μάθετε γιατί παίζει αποφασιστικό ρόλο στην όλη υπόθεση. Τις τελευταίες μέρες συνάντησι.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Οι προοπτικές είναι μάλλον ευχάριστες αυτό το δεκαπενθήμερο και έσεις, αφιόνοντας τις αμφισβητήσεις και τις αμφιβολίες κάνετε μια χειρονομία που εφαιλάζει τους γνωστούς σας. Μην τραβήξετε μακριά.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): "Ολα παγώνουν κατ' εχρήν. Μπορεί η εξέλιξη να μη γίνεται με γοργό ρυθμό, αλλά είναι σταθερή. Θα έρθτε μεγάλη βοήθεια από μέρους ενός φιλικού σας προσώπου, μα δεν πρέπει να έμπιστευθήτε.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): "Ολα τα πράγματα αυτό το δεκαπενθήμερο είναι ρευστά και νοιώθετε ένα ψυχικό κενό, που σας προκαλεί μια φαινομενικά ανεξήγητη μελαγχολία. Προσπαθήστε να αντιδράσετε με καλλιτεχνικές απολαύσεις.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αύγουστου): Τα αισθηματικά σας ζητήματα δεν πάνε καθόλου καλά ενώ προσωπικά σας ζητήματα δεν έρσκουν τη δικαίωση που περιμένατε. Σε αντίσταθμισμα δοκιμάζετε απολαύσεις που σας φέρνουν ισορροπία.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): "Αν δεν ανατραπούν όλα αυτό το δεκαπενθήμερο, θα ανατραπούν το άλλο. "Εξ άλλου, το έχετε πάρει απόφασι αυτό και δεν φαίνεται να σας πειράζει. Πρέπει όμως να ετοιμαστήτε για νέα κατάσταση.

Σκορπίος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Σας δημιουργούνται πολλά καινούργια ενδιαφέροντα, που δεν σας αποσπούν όμως από τα αισθηματικά ζητήματα. Μην αφήνετε τρίτα πρόσωπα να σας κάνουν κριτική για το αγαπώμενο πρόσωπο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο δραστηριότητα σε όλους τους τομείς, που σας βοηθεί να προωθήσετε πολλά πράγματα. "Οχι πολλές συναντήσεις και συναναστροφές, "Αποφύγετε τις συχνές εξόδους τα έράδνα.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Κάτι που μπορεί να σας προφυλάξη αυτό το δεκαπενθήμερο από τις στενωχόριες που είναι πιθανόν να δοκιμάσετε, να έχετε έμπιστοσύνη στον εαυτό σας. Να έχετε θεθεαότητα και μεγάλη αυτοπεποίθηση.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): Είναι πολύ μπλεγμένα ακόμα τα πράγματα και δεν μπορεί κανείς να πη με βεβαιότητα τι συμβαίνει στην πραγματικότητα. "Ωστόσο δοκιμάζετε ικανοποιήσι και ευχαρίστησι. Τελειώνετε μια εργασία σας.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Περνάτε ευχάριστες μέρες που σημειώνονται με διασκεδάσεις και δεν έχετε πολυκαιρό διαθέσιμο για τα αισθηματικά σας ζητήματα. Παραμελείτε λίγο "Εκείνον κι αυτό του δημιουργεί μια σοβαρή θλίψη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Πολλές βελτιώσεις σημειώνονται σε όλους τους τομείς και οι αισθηματικές σας υποθέσεις προωθούνται υπό τον όρον ότι και έσεις δεν τις αντιμετωπίζετε με αρκετό πνεύμα. Θα έλγτε αρκετές φορές τα έράδνα και θα πρέπει να είσαστε πολύ προσεκτική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): "Η φιλία σας προσφέρει πολλές ικανοποιήσεις και από τα δύο φύλα. Δοκιμάζετε όμως και μια απογοήτευσι από μια δθεν φίλη σας, η οποία εμφανίζεται ξαφνικά να διεκδική το ίδιο αντικείμενο θαυμασμού.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Το αγαπώμενο πρόσωπο είναι δυνατόν να δείξη ψυχρότητα και αδιαφορία αυτό το δεκαπενθήμερο, αλλά μην επηρεασθήτε από κατηνθήμερο, αλλά μην επηρεασθήτε από αυτό γιατί η αιτία θα είναι άλλη. Συγυ αυτό γιατί η αιτία θα είναι άλλη. Συγυ αυτό γιατί η αιτία θα είναι άλλη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): "Αντιμετωπίζετε η μάλλον ζητε μέσα σε ώριμες αντιθέσεις και δεν μπορείτε να καταλάβετε τι ακριβώς συμβαίνει. Δεν ξεταλάτε τι ακριβώς συμβαίνει. Δεν ξεταλάτε τι ακριβώς συμβαίνει. Δεν ξεταλάτε τι ακριβώς συμβαίνει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αύγουστου): Τα πράγματα δεν είναι ακόμα ξεκαθαρισμένα και η αβεβαιότητα συνεχίζεται, ιδίως στον αισθηματικό τομέα. Χρειάζεται προσοχή, μην πάρετε καμιά απόφασι αυτό το δεκαπενθήμερο. Καλύτερα περιμένετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Θα νομίζετε ότι έρθηκε το πουλί της ευτυχίας, μα δυστυχώς θα είναι αυτόπτη. Θα στενοχωρηθήτε ίσως πολύ, μα αυτό δεν θα κρατήσει μεγάλο διάστημα. Θα αντιμετωπίσετε με αισιοδοξία το μέλλον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): Οι συναντήσεις που θα έχετε αυτό το δεκαπενθήμερο σε κέντρα ή σε σπίτια θα κρίνουν για τη λύσι πολλών ζητημάτων. Να είσαστε επιεικής, μεγαλόψυχη και να δείχνετε κατανόησι. Μη κρίνετε τους άλλους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Ναι, υπάρχει μια λύσι και αυτή θα την δώσετε μόνη σας παίρνοντας την απόφασι που μόνι σας προχωρήσει αποφασιστικά, διατάζετε. Προχωρήστε στους τρίτους και κλέστε τ' αυτά σας στους τρίτους και ρωτήστε μοναχά τι λέει η καρδιά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Βελτίωσι στην υλική σας ζωή, ενώ η αισθηματική σημειώνει μια κάμψι για την οποία πρέπει να φταίτε και έσεις. Περιβάλλον που δε σας καταλαβαίνει, αν όχι έχθρικό. Τα επαγγελματικά διορθώνονται.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): Θα κάνετε όπως το μικρό παιδί που χτυπάει ένα έπιπλο και για να θάλλη το άχτι του δένει το έπιπλο. Θα αντιληφθήτε λοιπόν πόσο είναι ανώφελο να τα δάξετε με κάτι που δεν σας φταίει πραγματικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Αισθηματικές στενωχόριες και γυναικείες ζηλειες. Μια γυναίκα προσπαθεί να καταστήσει την ευτυχία σας, μην αφήσετε τον εαυτό σας να παρυσυρθή σε ασκοπές ενέργειες. Διατηρήστε την ψυχραιμία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Είναι βέβαιο, ότι τα πράγματα δεν εξελίσσονται με το ρυθμό που θα θέλατε, μα αυτό δεν πρέπει να σας απογοητεύει, γιατί α- κολουθείτε το δρόμο της ευτυχίας και καλύτερα να θαδίζετε σιγά και σταθερά

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): "Είστε να σας κυριεύη η απελπισία σ- τικά με την εξέλιξη ενός ζητήματος. Δεν θα είναι έτσι όπως θα νομίζετε. Π- πει να έρευνήστε την ουσία και να η- περιορίσετε σε ό,τι φαίνεται. "Υπάρ- βάθος. Θα λάβετε χαρομένη είδη-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Γίνε- άνηχνεσι και από τα δύο μέρη. "Υπάρ- έλλειψις έμπιστοσύνης. "Όταν μεσολα- ή λογική και ο πεζός ύπολογισμός. Α- αισθημα κάνει φτερά. Προτιμήστε διακόψετε προτού μετανοήσετε πικ-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Η διαγωγή σας πρέπει να συνιστάται σε ά- άναμονη χωρίς να διάξετε τα πράγμα- Προσέξτε το αυτό. "Η υπόθεσι θέλει χειρισμό, γιατί μπορεί να πετάξη το χ- λι προτού ακόμα μπη μέσα στο κλα-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Εί- είσαστε σάφραν στις αποφάσεις σας τ- το δεκαπενθήμερο. Είναι δυνατόν τ- πέσετε σε λάθη ή να κάνετε κακές έ- γειες. Μην αφήσετε να επηρεασθήτε σ- συμβούλες τρίτων. Προχωρήστε μόνη

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αύγουστου): Η οικονομικά ζητήματα παίρνουν για ιδιαιτερή σημασία αυτό το δεκαπενθ- ρο. Δεν πρέπει ωστόσο να κυριαρχή- άπολύτως επάνω σας και να επηρεα- τις σκέψεις σας. "Η καρδιά σας μι-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Είναι αμφίβολο εάν "Εκείνος νοιώθε- ίδια αισθηματά με σας. Θα πρέπει να εξακριβώσετε αυτό προτού προχωρή- σε νέες ενέργειες. Πάντως είναι βέβ- ότι η ευτυχία σας περιμένει γρήν-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): Οι αντιπερισπασμοί που σας δημιου- θηκαν δεν αντάρθηκαν ικανοί να επη- σουν τις αισθηματικές σας σχέσεις να σας κάνουν να πιστεύετε ότι είναι να υπάρχουν μια άλλη καταστή-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Ταξίδι; Πάντως μετακίνησι. "Ισως όχι λυ μακριά. Αυτό θα σας ώφεληση αν δεν θα πρέπει να το αφήσετε. Θανα- ευκαιρία να αλλάξετε περιβάλλον χέρι σας είναι να δώσετε νέα

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Επαγγελματικές σας φιλοδοξίες προ- τοποιούνται, αλλά τα προσωπικά σας ζητήματα σημειώνουν έλλειψι σταθερότη- το περιβάλλον σας σας βοηθεί και κατανόησι και σας βοηθεί

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): Το περιβάλλον σας θα έρθ ευχαρί- να σας αντίλεψη σε ό,τι λέτε μα ο- οι καυγάδες δεν θα έχουν μεγάλη εν- Μια ανάλογη κατάσταση θα δημιουργ- στις σχέσεις σας με "Εκείνον προσ-

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Αισθηματικές προοπτικές πολύ καλές μεσολάβησι ένα γεγονός που έχει με την οικογένειά σας η οποία δεν με καλό μάτι τις αισθηματικές σας πέτειες. "Αποφύγετε κάθε σύγκ-

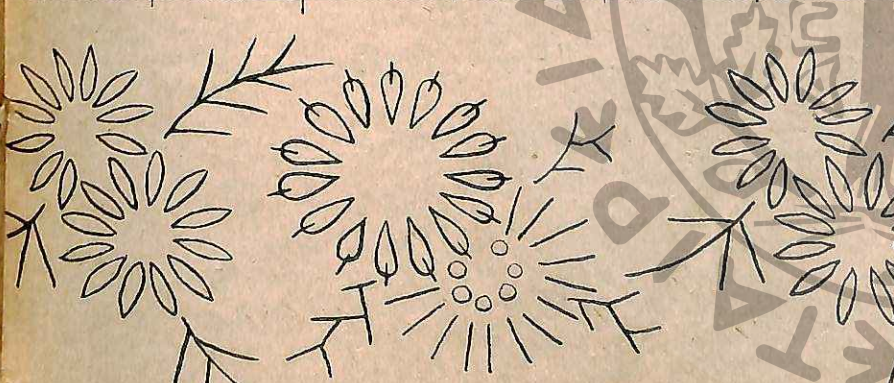
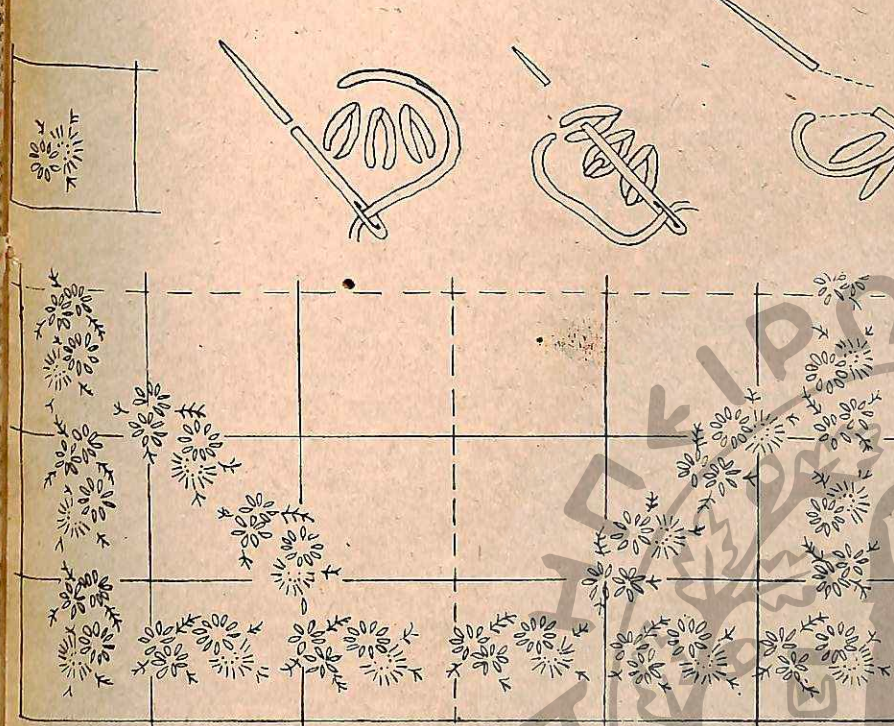
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Αισθηματικός τομέας δεν πρόκειται να λάξη έφ' όσον δεν αλλάξετε κι- Πρέπει να κάνετε αυτόσάλοισι και να θεωρήσετε έσφαλμένους αντίπαλ-

Το κέντημα του όπισθοφύλλου

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

ΚΕΝΤΗΜΕΝΟ ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

Για το χαρούμενο αυτό τραπέζομαντήλο (1,17X1,17 μ.) και τις 28η πεπώτες που (20X20) θα χρειαστήτε 1,30 μ. λινό φάρδους 1,40 μ. σε χρώμα κρέμ ή πάλ κίτρινο. Θα τα κεντήσετε με κλωστές ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ (D.M.C.): κο- τόν περιλέ μπλέ Νο 798, μουλινέ μπλέ Νο 798, θαλασσί Νο 799 και κόκκινο Νο 350. Τα μισά λουλουδάκια θα κεντηθούν με πην πεταχτή δελονιά (σχήμα 1) με το μουλινέ μπλέ Νο 798, ενώ η θηλιά κάθε πεπώλου και οι κόμποι των λουλουδιών κεντιούνται με το κόκκινο μουλινέ. Τα υπάλωιπα λουλούδια γί- νονται με τη ριχτή δελονιά (σχήμα 2) με το θαλασσί μουλινέ Νο 799 ενώ οι θηλιές και τα κομπάκια θα γίνονμ με το μπλέ μουλινέ. Τ- λείωμα στο τραπέζομαντήλο και τα πεταστάκια ρά γίνη με το δελονάκι και το μπλέ κοτόν περιλέ. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι η μιά γωνιά. Θα το συμπληρώσετε έπαιναλομδόνοντας τα ίδια μπουκετάκια όπως βλέπετε στο σχεδιάγραμμά.

DMC

ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ